

منتقدی اِقرأ الثقافي

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

دیوانی کوثران

عبداللہ کوثران

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

پۆدابه زاندهی جوهرها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

دیوانی گوران

عبدوللا گوران

نشر پانیذ

۱۳۸۶

گۆران، عەبدوللا، ١٩٠٤-١٩٥٨ م.

دیوانی گۆران. — تهران: پانیذ، ١٣٨٢.

ISBN:964-7105-15-0

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیفا.

١. شعر کردی-قرن ١٤. الف. عنوان.

٨٦٩/٢١

PIR

٩٣ گ ٤٠٢ ص/ ٣٢٥٦

١٣٨٢

کتابخانه ملی ایران

١٨٥٣-٨٢ م

نشر پانیذ

دیوانی گۆران

عەبدوللا گۆران

بلا و کراوەی پانیز

چاپی سێهەم ١٣٨٦

لیتوگرافی باختر چاپخانه دالاهۆ

تیراژ ٢٠٠٠

تهران: میدان انقلاب خیابان ابوریحان نبش خیابان وحید نظری پلاک ١٠٠

تلفاکس: ٦٦٤١٥٩٨٢

nashrepaniz@hotmail.com

٥٠٠٠ تەمەن

ISBN:964-7105-15-0

شابک: ٩٦٤-٧١٠٥-١٥-٠٠

بۆ ھەموو مامۇستایانی بەرپۆز کە لە لیکدانەوه و
ریکوپیککردنی ئەم بەرھەمه بە نرخه ئیمه یان
یاری داوه پۆز و سپاسی خویمان در ئەبرین.

بلاوگە ی پانیز

پیرست

- ۱۳ له سیهری ناویه را.
- ۲۷ پیشه کی.
- ۳۴ به کورنی سهرگوزه شته ی زیانی گوران؟

کۆمهله ی به که م به ههشت و یادگار

- ۳۹ پیشکه شی به ههشت و یادگار.
- ۴۰ سهره تا بو به ههشت و یادگار.

به ههشتی دل

- ۴۳ ئافرهت و جوانی.
- ۴۴ ره و تیکی جوان.
- ۴۵ ناواتی دووری.
- ۴۷ گۆلی خویناوی.
- ۴۹ حوزنی پهچه.
- ۵۰ خۆزگه م به پار.
- ۵۲ سکاآلا.
- ۵۳ بو جوانی سهره پری.
- ۵۴ به سته ی دلدار.
- ۵۷ جوانی له لادی.
- ۵۸ له درزی پهچه وه.

٥٩	بۆ خانمىك
٦٠	هەلبەستى رەنجاو
٦١	هەلبەستى پەشيمان
٦٢	بۆ گەورە كچىك
٦٣	نياز
٦٥	جوانى يتاۋ
٦٦	بۆ كچىكى يىگانە
٦٧	ئاھەنگىك لە ناو ران
٧٠	شەۋىك لە «عەبدوللا»
٧٢	بوۋىكىكى ناكام
٧٤	لە لادى

يادگارى كۆن

غەزەليات

٧٧	ئەرۋى ئوغر
٧٨	ھەرچەن
٧٩	ئەي شەۋقى گە لاۋىزا!
٨٠	تاۋى نە گەرا
٨١	لە بەختى تار

لاساىى ئەدەبىي عوسمانى

٨٢	كەنىشكە جوانە كە!
٨٣	مەدەنىيەت
٨٤	سىنەرى ھىوا
٨٥	ژن

كۆمەلەي دوۋەم

فرمىسك و ھونەر

لە گەل دوو ھاۋىنە گەشت

٨٩	پىشكەش
٩٠	سەرنجىك

شیوه‌ن و فرمیسک

۹۳	هاوریم یتکس!
۹۶	لاوانه‌وی سه‌ره‌پری
۹۷	له سه‌رمه‌رگی هیوادا
۹۸	گولنی که‌مخایه‌ن
۹۹	شیوه‌نی گولانه

هونه‌ره جوانه‌کان

۱۰۳	بۆ بولبول
۱۰۶	جیلوه‌ی شانتۆ
۱۰۹	بۆ گه‌وره‌یه‌کی شیردۆست
۱۱۰	بۆ سالم
۱۱۱	ده‌رویتش عه‌بدۆللا
۱۱۳	هه‌لبه‌ستی ده‌روون
۱۱۴	جواب بۆ جه‌ناب

دوو هاوینه‌گه‌شت

۱۱۷	گه‌شت له هه‌ورامان
۱۲۱	گه‌شت له قه‌رده‌اغ

کۆمه‌له‌ی سێهه‌م سروشته و ده‌روون

۱۳۲	پیشکەش
-----	-------	--------

سروشته‌ی جوان

۱۳۵	پاییز
۱۳۶	هه‌وری پاییز
۱۳۷	سه‌وزه‌گیای پاییز
۱۳۸	دیمه‌تکی به‌هار
۱۳۹	شه‌وتکی به‌هار
۱۴۱	ئه‌ی گه‌لاوێژ

۱۴۲	بەسەرھاتى ئەستېرەيەك
۱۴۳	دارچوالەي پشكوتتوو
۱۴۴	بەھارى پاش باران
۱۴۵	تازە؟
۱۴۶	يىتدەريەك

دەنگى دەروون

۱۴۹	ئاخ، ھەزار ئاخ
۱۵۱	ئىلھامى «ھاوار»
۱۵۲	كوردستان
۱۵۴	جەزنى نەورۆز
۱۵۵	دىيارىي خىواي شەپ
۱۵۶	رۆلەي بى دايىك
۱۵۷	ئالەي يىكار
۱۵۹	بۇ ھىواي كورم
۱۶۱	يار
۱۶۲	دوا سەرنىج
۱۶۵	بەردە نووسىك
۱۶۷	قالە مرد
۱۶۸	لە بەندىخانە
۱۷۳	وہ لامي پرس
۱۷۴	بۇ گۈلى لاۋلاۋ
۱۷۵	ئەي نەي!
۱۷۶	ئاۋىتەي ھەستىم
۱۷۷	زەنگى پەستى
۱۷۸	گيان
۱۷۹	لە كەركۈكەۋە بۇ دايىك نووسىۋە

كۆمەلەي چوارەم لاۋك و پەيام

۱۸۳	لاۋكى سوور بۇ كۆرياي ئازا
۱۹۱	پەيامى كورد بۇ مېھرەجانی چوارەمى گەنجان و قوتاييان لە بوخارست

كۆمەلەي پىنجەم لە كۆپى خەباتا

۱۹۹	شەھىد.....
۲۰۱	زىندانى ئەژدەھاك.....
۲۰۲	بەستەي نەبەز.....
۲۰۳	لە بنى پىرا.....
۲۰۴	بۆ مايكل.....
۲۰۵	بانگىك... بۇ پۇل رۇپىن... ..
۲۰۶	لە زىندان چواردەي تەمۈز.....
۲۰۸	بەت، تەۋان.....
۲۱۷	شۈر شىگىر.....
۲۲۰	تاسەي دىدار.....
۲۲۳	بۇ سەربازى جومھوورىمان.....۶.....
۲۲۶	مۇسكۇزى جوان.....
۲۲۷	رېنگاي لەنين.....
۲۲۸	نەۋرۇز.....
۲۲۹	بە رېنگادا... بەرەۋ كۆنفرانس.....
۲۳۴	نەۋرۇزى ۶۱.....
۲۳۶	چىرۋىكىكى برايتى.....
۲۳۹	مۇسكۇزى ئەيار.....
۲۴۱	يېشكەي مئال.....
۲۴۲	تىرۈكەۋان.....
۲۴۵	بۇ لاۋان.....

دلۋىيى مروارى

۲۵۱	ئاۋابوۋىتىك.....
۲۵۲	يادى «يىكەس».....
۲۵۳	يادى پىرەمىردى بوئىز.....

كۆمەلەي شەشەم نۆپەرىت

۲۵۷	ئەنجامى ياران.....
-----	--------------------

٢٦٢ نه‌نجامی نه‌ژده‌هاک.

کۆمه‌له‌ی چه‌وته‌م
په‌س له‌یه‌ک په‌رده‌ی کورتا

٢٧١ دوشمنان مێشوله
٢٧٢ شیوه‌نی دارستان
٢٧٣ ماستاو
٢٧٥ ولاتی ئاوا
٢٧٦ جۆقی یۆنسکۆ
٢٧٩ موحا‌که‌مه‌ی مام چه‌وه‌نده‌ر
٢٨١ نق و جق
٢٨٤ خۆزگی هه‌زار

کۆمه‌له‌ی هه‌شته‌م
شیمیری گه‌پ

٢٨٧ عه‌رزو‌حال
٢٨٨ ده‌نگی مردوو
٢٩٠ جاسووس
٢٩١ چه‌قه‌ل
٢٩٣ سه‌گوهر
٢٩٥ ما‌کارنی
٢٩٦ رازی... نارازی
٢٩٨ دانه... دانه

کۆمه‌له‌ی نویه‌م
سروود

٣٠١ کوردستان
٣٠٢ به‌ری به‌یانه
٣٠٣ دهمی راپه‌ڕینه
٣٠٤ نه‌ورۆز نه‌که‌م
٣٠٧ نه‌ی لاوی کورد

۳۰۸	گۆرانى قوتايىان
۳۰۹	جەژنە پىرۋىزەى ئاشتىخوازان
۳۱۰	چواردەى تەمووز
۳۱۱	مارشى ئاشتىخواز
۳۱۳	يادى لەنين
۳۱۴	جەژنى ئايار

كۆمەلەى دەيەم شىعر بۇ مىللان

۳۱۷	ساواى ئاشتىخواز
۳۱۸	جگەرتانين
۳۱۹	گۆرانىي كەو
۳۲۱	بەرخە كەم
۳۲۲	گۆرانىي دەنكە گەنم
۳۲۵	پشيلە كەم
۳۲۶	كەروئىشك
۳۲۷	بەفر

كۆمەلەى يازدەيەم وەرگىرراو

۳۳۱	گۆران
۳۳۳	گەرپانەو لە زىندان
۳۳۴	دوتىتى
۳۳۷	نامۇزگارى ئىمېريالىزم
۳۳۸	راست بىنەو
۳۳۹	قەيسى شەھىد
۳۴۲	گۆرانىي لاوانى جىهان
۳۴۴	مەر وەك كەرەم
۳۴۶	لەبارەى شىعرە كەمەو
۳۴۷	نايەلن بلىن
۳۴۸	داخى دل، شىوون بۇ نامىق كەمال
۳۴۹	فەقى تەيران

۳۵۰ دله که م
۳۵۱ ده ریمده ر
۳۵۲ پر سیار نیکی ناسر خوسره و
۳۵۳ ئاهه نیکی موغان
۳۵۵ ته رجیبه ند نیکی به ناوبانگ
۳۵۷ داستانی هه یاسی و کاکه هاییلدین
۳۵۹ هیزی گهل
۳۶۱ خه باتی گهل
۳۶۳ بت

خه یام به کوردی

۳۶۵ خه یام به کوردی
-----	-----------------------

شیمیری به په خشان وه رگیرا و

۳۷۷ بیه ر لۆتی
۳۸۲ هه و ره کان تینه پهرن
۳۸۲ ئینسانی گه و ره
۳۸۳ با و ره که مان

کۆمه لهی دوا زده یه م بو زاخاوی می شک

۳۸۵ بو زاخاوی می شک
-----	-----------------------

کۆمه لهی سیانزه یه م هه مه جو ره

۳۹۹ هه مه جو ره
-----	-------------------

له سیبه‌ری ئاویه را

له‌م چاپه‌دا، که بۆ جاری دووه‌م سهرجه‌م دیوانی گۆران چاپ ده‌کرێته‌وه، پێویسته‌ یادی ئه‌و هه‌ول و کۆشه‌ بکه‌ینه‌وه، که سهرجه‌م دیوانی گۆراتی به‌ره‌م هه‌ینا.

به‌لێ ئه‌و لێژنه‌یه‌ی که پێک هاتبوو، له‌ دوکتۆر عیزه‌دین و حه‌مه‌ که‌ریم فه‌تحوللا، جه‌لال ده‌باغ و کاکه‌ی فه‌لاح و هۆگری برام و هه‌یوێ خۆشکم و خۆم، له‌ گه‌ل کاکه‌ محه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم که نه‌رکی زۆرو ماندوو بوونی ته‌واوبه‌و پرا، هه‌ر له‌ پارێزگاری ده‌ستوو سه‌کان و به‌راوردکردنی له‌ گه‌ل نه‌وانی لای هۆگری برام، له‌ گه‌ل ئه‌و چاپکراوانه‌شدا، که له‌ سه‌رده‌می گۆراتا چاپ کرابوون یا ئه‌وه‌ی هۆگرگۆران نه‌نجامی دا‌بوون.

بێگومان ساخکردنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی هه‌ندی هه‌له‌ و شۆتکه‌وتنی کاری و ئاسان نییه‌، بۆیه‌ نه‌ک هه‌ر له‌ به‌ر پێشه‌کیه‌ی، به‌لام ئه‌وه‌ هه‌ول و ته‌قه‌لابێ پشوو‌یه‌ی کاکه‌ حه‌مه‌، جینگای سه‌پاس و پێزی هه‌موو گۆراندۆستیکه‌.

پێم وایه‌ جێی خۆیه‌نی پێزی کاکه‌ دوکتۆر عیزه‌دین هه‌ر له‌و ئاسته‌دا بزاتین بۆ ئه‌و پێشه‌کیه‌ی که بۆی نووسی، هه‌ر وها وه‌رگێڕانه‌که‌ی بۆ عه‌ره‌بی.

ئه‌م به‌پێژانه‌ و به‌کێتیی نووسه‌ران که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ به‌غدا، ئه‌و ئه‌رکه‌یان له‌ ئه‌ستۆ گرتبوو هه‌روه‌ها خۆالێخۆشبوو، کاک عه‌لی بۆسکانی ده‌ستگیرۆیی قه‌رزێکی نووسه‌رانی کوردی کردبوو له‌ پێناوی چاپی دیوانی گۆراتا، ئه‌وه‌ش پاداشتی که لای خوای میهره‌بانه‌ و هۆی پێزی گشت گۆراندۆستیکه‌ له‌ کاتیکی دووره‌وه‌ له‌ چاپێکی نوێدا، دیوانی گۆران بخره‌ینه‌وه‌ به‌رده‌ست خۆنه‌ران و ئه‌م ده‌رفه‌ته‌ش به‌ر من بکه‌وێ که ئاوا به‌ تیروته‌سه‌لی سوپاسی ئه‌و دۆستانه‌ بکه‌م.

جا له‌مه‌ به‌دوا له‌ سه‌ری دێره‌وه‌ ده‌که‌ینه‌ باسێکی پێویست سه‌باره‌ت به‌ ژبانی تایبه‌تی گۆران و هه‌ندی را و بۆچوون له‌ رووی هۆنه‌ری شیع‌ر و داهێنانه‌کانی گۆران.

له سیبهری به یانیا به رووی نه وهره ودا

هر چه نده شنه فیتکی ناوهری سر له به یانیا، هر بۆ نه وه باشه که باسی شیعری تیا بکه ی، هر باسیکی که مان بوو ده بخته به عسرو تیاره به دیوی ناو شاری سنه دا، که هه تا سیبهر دابی، ناوهریش گه زگه ز بالا نه کا.

«گۆران»

له تمه نیککی لاوی یا بگره هرزه کاریا، که له ترسی ینگلیز مالیان چووبووه هه ورامان، پوژی له سلیمان به گکی کاتبی فارسی، زویر نه بی و به ره و هه له بجه نه گه رته وه، که له بیاره سه ره و خوار نه بیته وه به موی تاریک داهاتی تیاره و چرو چخوردی چه می بن دار گوژ، پی هه له نه کات و له باتی نه وه به ره و تاویره پروات روو نه کاته چه می هاوار.

سلیمان به گکی باوکی وای گیر ابووه وه، که تا ماوه به ک له تهن دورستی فهقی عه بدوللای کوری به گومان بوو، چونکه دواي نه و شه وهی چه می هاوار تووشی شتیکی سه یر هاتبوو.

گویه له دووره وه چند ته بکه به کی پرووناکی دره وشاوهی به دی کردبوو، که له سه ره تادا زور لیان ترسابوو، وای زانیبوو خیلنی جنۆکن و له ویدا هه واریان خستوو. به لام له دوا پیدا به ردیکیان تی نه گری و نه یداله به کیکیان؛ له پر نه و ته بکه نووره به رته و بلاو نه بیته وه. به هه وادا نه که ونه فرین و له شیوهی نه ستیره به کی وردا ده دره وشینه وه. خوالیی خوش بی عملی که مال باپیر وای گیرایه وه که له و شه وه و گۆران تی گه یشتبوو که «گول نه ستیره» له بنچکه درکیکا به رووه رده نه بن و ده که ونه فرین. له کاتی گه وره بوونیا شه وانی به هار، گه لئی دۆل و شیو و ده ر و دهشتی تاریکی کوردستان ده که نه بریسک و هۆر. به لئی گه لیکمان چراخانی گول نه ستیره مان دیوه.

کاتیک مالمان له هه ولیر بوو، گۆران دهستی له نیش کیشرا بووه وه و چاوه پروانی دادگای نه کرد. عسرو و تیاران - خوالیان خوشی - عملی که مال باپیر و عملی ناگا و عه زیزی کا که چه می موفه نیش مه عاریف و دوکتور مارف خه زنه دار و نازاد شه وقی و مسته فابه گکی مودیری زراعه و گه لئی هاوشاری سلیمانی که له وی بوون، دههاته میوانیمان و منیش له به رده ستا چا و ناوم نه گیرا.

گوتم لی بوو گۆران له مه پر باسی گول نه ستیره دا فه رموی:

دیمه نیککی سه یر بوو، به تیا به تی که دوا بی زانیم له ناو نازارا گول نه ستیره دیته ده ر، له بنچکه درکیکی تیژو نه شته روا یا نه و جوانیه به یدا نه بی، که و ابوو زبانی بناری هه ورامان و شاری هه له بجه ی جاف، بۆ خوی پۆمانسیه تیککی سه ره تاییه که فرمیسکی تیا داته گیرسن.

ئاله وپوه که نه وارین «گۆران» یش بۆ خوی ده فه رموی:

بۆ شاعیریک که گیانی

لئی هه لئه قولا جوانی
 نه گه رچی هوی به خی خوی
 جوانی فسال نه بوو بوی
 «هاوریم بیکهس»

له بیکهسی ده موچاو ناو لای و ورگن و دوور له جوانی پوو، جوانی گیان هه لئه قولا.
 لیره دا چینه نه جی گول نه ستیره کان به دهروونی گورانده دباره. جا له گه لئ شوینا «گوران»
 نه ستیره دی دیوه، نه وه تا هه ر له په کم هه لئه ستیه وه:

به ناسمانه وه نه ستیره م دیوه
 له باخچه ی به هار گولم چنیه
 «نافرته و جوانی»

هه روه ما نه گه ر سه بری هه لئه ستی «نیاز» بکهین:

به ناسمانی هیومه وه نه ستیره کانم
 به هه زاران شا نه ستیره ی گهش گهشی جوانم
 هه موو نوومی ده ربای ته می رهش و تاریک بوون
 وه ک وه نه وشه ی چنراو له گه ل سبسوون خه ریک بوون

با لیره دا زور به دوی نمونه دا نه گه رین، به لکوو سه رنجی بدهینه هه لئه ستی «به سه رهانی
 نه ستیره په ک». هه موو هه لئه ستیه که چهند جاری بخوئینه وه و بگهینه داوئنی:

نهم نه ستیره به سه رهانی دلگیری
 له کام پوچا نابزوئنی زویری ۱۹

«گوران» هه ر وه ک له هه رزه کاریا نه و گول نه ستیرانه و دیمه نی نه وشه وه کاری تی کردن، له تا که
 نه ستیره په کیشدا که سروشتی پی رازاوه به ده که وئته زیر ته نسیر و به ده م لیکدانه وه و سه رسو پمانه وه
 له هه ر شتیک که له سروشتا نه یینی. پتوه ری شیعیش لای گوران له پزسکی گول نه ستیره وه ده ست
 پنده کا، که له ناو درکا سه هه لئه دا. بویه هه میسه سه رچاوه ی جوانیه کان و هونه ری داهینان له گینه لئ
 نازاره کانا به دی هاتوون. نه ناهت له هه لئه ستی درامی، «بوو کیکی ناکام» دا، له ناو کوشک و ته لاری
 ناوئنه به ندا، ستم و زوری زوردارمان بو ده ستیشان نه کات، نا نه و کاته ی بووکی ناکام له کوشکا
 دانه به زینتی، راده ی کیشمه کیش له تیوان کوشک و دهشت و ده ری به ریلوا، له تیوان توانا و سه ریه ستیا،
 کوره شوانی دلدار نه کاته نه و قوریانییه ی که له پیناویا کچی جوتیار، له ناو نه وه موو نیعمه ت و نازه دا،

خۆزگەى بە دۆپىن فرمىسكى تازە يە. بۆچى؟ بۆ ئەوەى لەرەى فرمىسك بە سەر برزاتگەو، نەدە كەوتە سەر گۆنا ھاوار بكاو جار بدا بە دنیدا، كە دەستى زۆردارى، ھەرگىز كوورەى دلى عاشقى پىن ناكوژتەو، ئا بە و مەبەستە رۆمانسىيە، گۆران لە سروشتەو، لە شاخەو، لە بەفر و بارانەو، لە وەنەوشەو، لە شاگولەو، مەبەستە كاتى بەدى ئە كات و ئاواتە كاتى بە ئاسۆيە كى ھەمە پەنگاھەلنەواسىن و ھىوا و ئاواتى گۆران، ھىوا و ئاواتى كوردە و ئاسۆى ئاواتە كاتى، ئاسۆى دەم كەلى كوردستانە.

ئە گەرچى لە «جوانى پىناو» دا، پروو پەرومان دە كاتەو، لە گەل ئەى كچە جوانە كەى... بەلام، شوپىنى لەدايكبوونى ئەم ھەلبەستە و پىنناسەى تەمەنى وا بوو، كە گۆران كاتى لە نىستگەى كووردى «شرق الادنى» لە گەل پەمىزى قەزاز و پەفىق چالاكا كارى كردو، عە سرو ئىوارەى كى كەنار دەرياي سىي، جوانى كچىكى ھاوسەفەرى ھىناو، تەو، ياد و لە تىوان جوانى سروشت و كچە جوانە كە دا، جوانى پىناوى ھەمىشە لە ياد بوو، كە ئەویش كوردستانە.

لە ھەموو شىعرە كە دا، سەرنجى زۆر ورد ئەمانداتە دەست ئەو مەبەستە، بەلام:

ئەى كچە كالە كە! جوانى تر با زۆر بن،
لەباغچەى بە ھا را گولباخى بەر خۆر بن،
با پەنگيان پەرداخت بى و جىگەيان سەرچل بى،
بە واتەى خەلكى تر، با ناويان شاگول بى،
گيانى من بۆ تەلنى وەنەوشە پەرو،
كە لە زىر سىبەرى تووتركا خامۆشە.

بەلنى: ولاتانى دنيا جوانن، بە ھارىيان پە لە شاگول و خويان شاگولنى بەرخۆرن، بەلام گۆران كوردستانە كەى زىر تووتركى زولم كە وتووى گەلنى لاجوانترە.

گيانى من بۆ تەلنى وەنەوشە پەرو،
كە لە زىر سىبەرى تووتركا خامۆشە.

ھەر لەم ھەلبەستە دا، دە گاتە ئەوەى كە كانىيە كى پروونى بچووكى بەر تەرىفەى مانگەشەو، لە چەپە كىك و لارىيە كى كوردستانا، كە وردە زىخى لە بەر تەرىفە دا بۆتە مروارى و دور و جەواھىر، ئەوەى پىن جوانترە لە شەپۆلى دەريا، كە لە بەر تىشك و پروونا كى پۆزا دەمەو عەسرىك خۆى ئەنۆتەنى و بەو ھەش واز ناھىتەنى و دەيكاتە شلپ و ھوور.

بەلنى لە بەرچاوى گۆران كانىيە پىدەنگە كەى كوردستان، كوردستانى خۆر لى نەدراوى ھەمىشە شەوى بەر تەرىفە، ئەو كوردستانە، كە ھىشتا شارستانىيە دەستى نەداو، تەى ھەر بە دارو بەرد و كوئىرە پى و گابەردى زل و بى ئارايشت، لە جوانىدا بەرچاوترە.

ئەي كچە مە نڭە كەي بە دەنگى چەدو
گەندەمووى دەموچا، مەچەك ھەلنەگرتو

بەئى لای گۆران كوردستانى چەپەك و بى ئارايشت، بە گەنەمووى گىزۇگىيائى ناو مىرگ و مىرخوزارى خۆيەو، لەوانى كە جواترە. گۆران ئابەو جۆرە لە سروشتى كوردستان و چيا و دەشت و بنارىەو چاوى بە دىناي شىعر ھەلپناو. لەبەر ئەو سروشت بە ھەموو توندو تووشە كە يەو، جوانى تيا بە دى دى، جوانىيە كانى مەرفىش لە تۆف و وەيشوومەي عەشقىكا سەر ھەلنەدەن كە ھەتە مەرفۆش كورد ھەر عاشقى كوردستانە و جىزوانىش لە دوو تۆيى سروشتايە.

كە وا بوو سروشت برىتيە لەو زەمىنەي گۆرانى تيا ژياو، لە كوردستانا، برىتيە لە گۆران، لە ئادەمىزاد، ئادەمىزادى كورد لەتوان ھەرسىكيانا، جوانىيە ناوكۆيە، ئەو ناوكۆيەش سەرچاوەي ھەموو داھىنانەكانە.

ئىتر لەم باسەدا، ئەو پىويستە دەستىخانى داھىنان و تازە كەرنەو بەكەين، كە لای گۆران چۆن وەبەر ھاتو. «گۆران» لە پرووى كىش و سەرواوە دەسى لە شىوەي عەرووزى كۆن ھەلگەرت و شىعەي كوردىي گەپانەو بە كىشى پەنجە (ھىجا)ي كوردى كە چ لە فۆلكلورى كوردىيا پەپرە و كرابو و يا شىعەي ھەورامىي سەردەمى ئەردەلانى پى و تراپو. لە پرووى قۆرم و بابەتەو پەپرەو سەرھەلدانى رۆمانسىي كەرد، ھەر وەكوو خۆي ئاماژەي بۆ كەردووە كە شىعەي تازەي توركى بەتايەتەي شىعەي «عەبدولھەق حامىد» و «كەمال نامىق» و گەلنىكى دى، كە ئەمانە لە دواچاردا قوتابخانەي «فەجرى ئاتى» يان پىك ھىنابوو، بۆيە كاتى خۆي لە وەلەمانەو بە كى خوالىخۆشبوو كامىل بەسەردا دراسەيە كەم لە بەيانا بلاو كەردو، وەكوو شىوە تۆيژ ھەلدانەو بەك لە سەردەمىي توركى ئەو سەردەمە و جۆري بزووئەو نوپخووزىيە كەيان.

چونكە ئاماژەي بۆ شىعەي نوپى توركى كەردووە لە گەل ئەو ھەش كە گۆران بۆخۆي بەپراستى ھەرچىيەك لە سەردەمى مامۆستاي بەرپىز شىخ نوورى شىخ سالىح و ھاپرەكانى ئەوتەري لەو بارەيەو، ھەر ئەو ھەندەيە وەك ديارى كەردىتەك، بەلام كەس ئىيە پەسپۆرەنە، پراستەوخو لە زمانى توركىيەو، شىكىمان بىخاتە بەر دەست، كە ئەمە بۆ مەژووى ئەدەبىي كوردى زۆر پىويستە. لە گەل ئەو ھەشدا ئەو ھەندەي كە بۆ خۆم ھەولم داو، لەو پروو ھەو زانبارىيە كى كەم بە دەست ھىناو و لەوانە ئەتوانم ئاماژە بۆ بەيانە شىعەريە كەي دەستە لاوئىكى تازە بەكەم لەناو قوتابخانەي فەجرى ئاتىيا، كە خۆيان ناو نابوو، «گىنج قەلم لى». كە ئەمە لە سالى ۱۹۱۲ دادرچووە و ئەو ھەش كە لىرەدا شايانى باسە، ئەو بەكە ئەم بەيانە شىعەريە، لە بەر پرووناكىي تىئورىي فىكرى «فوتاد كۆپرلو» ھاتو تەكا، چونكە ئەو سەردەمە لەناو گەنجە توركەكانا، ناوبراو (تىئورىسيەنى) ئەدەبىيان بوو.

ئەو بەيانە شىعەريە، لەدواي دىباچەيە كى سەرتايى و لە ئاستى لىكۆلىنەو كانيا چەند خال بەرچا

تهخات که وا بزنام سیانیانم له بیره، چونکه دوورم له ولات و سرچاوهی نه نووسینانه وه شم به لاره نییه. نهو سێ خالەش بهم جوړه یه:

۱- هه تابوانی وشه تورکی به کاریت و بهرهمه شعریه کان له زمانی عه ره بی دوور بخریته وه.
۲- نهو وشانه ی به کار دئی له شعر، پێویسته هه میسه له شیوه و ناوه پوکا تازه بن، نه گهر وشه تازه دهست نه کهوت، هه ول بدیه هه مان وشه کانی پێشووت له سه چرووی تازه پاراو به وه، نه گهر نهو ههش نه بوو، شعر مه نووسه.

۳- واز له کیشی عهرووز بهین له ناو میراتی نه تهو بهی و قولکلورمانا کیشی هيجا زوره، سوودی لئ وهربگرن.

به لئی، بهو جوړه له ژیر هوی کاریگری نهو سێ خالەدا، یا نهو به یانه شعریه دا، لاوانی کوردیش له روانگهی پیداوستی شارستانیه ته وه، له م مه یانه داکۆششیان کردو وه، هه ره وه ک نووسینه ره خه به کی ماموستا شینخ نووریش له سالانی ۱۹۲۲ دا، به ده م هه مان زایه له وه گوئی هه له خا. نهو ته گۆرانیش بو خوی ده لئی: شعره تازه کانی به وه زنی هيجا هه له ستراون که هه چهند شعر دۆسته کانی کۆن به خویندنه وهی رانه هاتوون... جا هه ره نهو سه ره تابه به تیکرا، هه موو هه نگاهه کانی گۆران دیاری ته کات که ویتوو به تی کیشی هيجا به ژماردنی برگه کان، وه ک باب ته تی قولکلوری نه تهو بهی و سه رده می مهوله وی شعر ی کوردی هه له بهستی، زۆربه ی کیشه قولکلوریه کان و بگره شعره کانی مهوله ویش، کیشی (۵-۵) واته ده برگه یی تیا به کار هاتو وه. به لام گۆران سه ره مشقی تاقیکردنه وه که ی له وه دایه که جگه له م کیشه و هه ندی کیشی ورد و کورتی دی، له چهند شویتیکا کیشی (۵-۶) ۱۱ یا (۸-۵) ۱۳ و له کورته کانیشا (۴-۴) ۸ برگه یی داهینا وه.

نموونه به کی قولکلوری وه ک ته م به یته سه بر بکه بن:

هه ناسه ی ساردم کینو له بن دینی
ئاخو خوا که ی من چیت به سه ر دینی
هه ناسه ی ساردم - کینو له بن دینی
ئاخو خوا که ی من - چیت به سه ر دینی

له بهرام بهر ته مه شدا، ده توانین، له م هه له بهسته ورد بینه وه:

به ئاسمانه وه ته ستیره م دیوه،
له باغچه ی به هار گولم چنیوه.

«ئافرهت و جوانی»

بو نموونه ی کیشی کورت و جووته کان ده توانین له هه له بهستی ره ویتکی جوان ورد بینه وه:

له ژیر زه زده ی خوړه تاوا

به ناو چیمه نی گوی تاوا

له هه لېسته ټاوا ټی دووړیږي ټه توانی ټه وکېشه درېزه تازه به به دی بکه یی که گوران داپه ټناوه:

ټه ی چاوا! چه شنی بازی قه قه س هه لوه ری پهرت

کوا باله تیزه کانی نیگای حوسنی دلهرت؟

هر له وهه لېسته دا، گورانکاری کیش، وه ک یاری و جیپی سه مایه کی پیکو پیک به دی ټه که یی، که له شوینی تریشا دوو باره بوونه ته وه.

له مه به دوا دینه سرباسی زمان و وشه ی کوردی و داهینان له وشه کانا، که ټم باسه ش له گه ل ټه وه ی سهره ودا، «فورم» پیک دین.

هر وه ک له باسی کیشدا، له سهره تاي به هشت و یادگار گورانمان به شایه ت گرت. ټه و بو پا کوی زمان و به کوردی هه لېستن و داهینانه کان هر خوی به شایه ت ټه گرین، که ټماژه بو ټه وه ټه کات هر چی ټه وهه لېستانه ی غزه لاسا و وشه ی عهره یی زور تیا به کار هاتووه ټه وه کونن، تا به کار هینانه که ش زیاتر بی، کوترن.

به لې «گوران» خوی به م مانایه، ټه وه مان تیده گه به نی، که پنداویستی تازه کردنه وه به شیکي گرنگی زمانی کوردیه. خوی هر له به رپه تاي به کی له فهرمانه کانی شاعر، که پیوسته به جی بیی، پاریزگاری و داهینانی زمانه.

جا به دوا ی ټم پايه دا، سهری بده یی، له وهه لېستانه ی که زیاتر ټم دیارده به ی به خوی وه گرتووه: ټه گه ر تیکرا بنواړنه هه لېسته کانی به هشت و یادگار و دوو هاوینه گه شت و گه لې له شاعر کانی تازه بابته له به شه کانی که دا، هه ست به وه ده که یی، که زمانی شاعری گوران هه تا بلتی ساده و روشن، که هیچ گریه کی داتاشراو به دره ختی داپشتیه وه نایی و ټه و وشه ساده و ټاساییانه ی که روظانه من و تو پی ده دویین، هر وشه به و بو خوی فهرماتیکي تایه تی پی سپر دراوه له وینه کیشانی هه لېسته گورانا.

گوران که جوانیه کی نه خشانده بی یا ته نانه ت دیمه ټیکي ناسوړیږي نه خش کردی، وه ک خوی بی کم و زیاد، ټه وه ی باس کردووه و له زه ټینا ټه و نه خشه ی گوران توانیو ټی تابلو کان به رپه نگ و ده نگ و سیماپانه وه شتی لای خویندر به جی به لې.

«گوران» شاعری وه سغه نه ک ته نها بو جوانی، وه سفی هه موو دیمه نی، بی مبالغه وه ک خوی داویتی به ده سته وه.

وه ک ده بین:

توکالی لیو ئالی، پرشنگی نیگا کال
ئە ی کچه جوانه که ی سەرگۆنا نهختی ئال

سەرگۆنا نهختی ئال ... که میك، نه ك وه ك پەره ی گۆل، سووریک به جگار کال. ئا لیره دا
دەر ئه کهوئ، که زمانی شیر ی گۆران، له هه موو خه سلّه ته کانی، وشه کان، پەنگ و دهنگی دروست
کردووه. له شویتیک وه ک نهقاشیککی هونه رمه ند فلّجه ی له وشه کان وهرداو و پەنگی تابلۆ که ی
کردووه، له شویتیککی دی وشه کان دینه گۆ و وه ک ئه کته ریکی سەر شانۆ خویان له خویان ده دوین
ههروه ک له «جوانی لادی» دا ئه لئ:

وهختی که ئه که ی چه شنی نه سیم له نجه به ره و مال
ئه گریجه ی ته پ په خسه له سەر کۆلم و خه ت و خال
شه ریانه: شه مال، په نجه له سەر پەنگی رهش و ئال
ئواره یه و، هه لگره سا گۆزه یی تازه

.....

وه ک له سەر شانۆیه ک یا هه ر له ژبانی دوو که سا، مشتومریک په یدا بئ له سەر هه لباردنی شتی.
ئوه و تا په نجه ئه گریجه ی رهش لا ئه دا و به شه مال ئه لئ:

ده لاچۆ با کۆنسی ئال دهر کهوئ. شه مالیش ئه گریجه ی رهش و ته پ ئه دا ته وه به سەر کۆلمی ئالا و ده لئ
من حه زم له م ئه گریجه په شه یه ...
شه ریانه ... له سەر رهش و، ئال ...

مشتومریانه و هاتوونه ته قسه، به دهنگی بهرز، که وتوونه خو، هه ر سه ره تای ئه و کۆپله به که
دیمه نه که مان بۆ دهره خشینئ، وه ک سیناریستئ، ده ستیشانی ئه وه شی کردووه، که پیوسته کامیرا به
ته وای جوو له و بزواندنی گۆزه هه لگرمان نشان بدات، واته به ته وای کامیرا «کۆز» ئه بیت له سەر
گۆزه هه لگر، تا وه کوه له به ره وه لیمان دوور که ویتته وه، تا بزاین وه ک، «نه سیم» له نجه ئه کات. وه ک
شه بایه ک تیپه ر ئه بی، تا جاریکی که «دوورین» کۆز ئه بیت له سەر ته وای ده موچاو، که په نجه و
شه مال شه ریانه.

جا ئیتر به دوا ی ئه وه دا: «له درزی په چه وه»، «جوانی بئ ناو»، «بۆ کچیککی بیگانه» یا له «پاییز» دا یا له
«هاو پیم بیکه س» دا، له هه ر شویئ، تووشی دیمه نه کانی گۆران دیت، ته ماشا ئه که ی، هه ر شته بۆ خۆ
به دهنگی خۆی له خۆی ئه دوئ، هه ر پەنگه و وه کوو خۆی به چاوی خۆی، وه ک خۆی چاو ئیکت لی
دائه گری. به لئ گۆران شاعیری وه سفه، به لام هه ر شته بۆ خۆی له خۆی ئه دوئ، ئه وه ش خسله تی
داهینانی هونه ری زمانپاراوییه لای گۆران.

نه گهر درېزه یې نه ده بین و لیکدانه وهی شپوه و فورمی شیعری گوران لیره دا به جی بهیلین، نهوا ده بی شتی له ناوه پوک بکهینه سرباسیکی تایبته و له پشا بکهوینه دیوی سیبهری عسرو تپواره، به پرووی شاره که مدها، ههروه ک ناغای هه قشناس به نه زمیکی په وان باسی کردوه و نه لئ: «شاره کهم سته.»

جا تیمه یش شاری هه له بجهی شهید، شاری هه نار و تایهر و موخسار و گوران، به یاد ده که بته وه.

به لئ یو نه وهی له بنه په توه، هونه رهنه ندیک، یا داهینه ریک بخه یته چوارچیوهی، بیروباوه په وه لیکدانه وهی باری ژیان و شوین و گوزهرانی ژیان شتیکی پیوسته.

هه له بجهی شهید شوینی له دایکبوونی گوزرانه له سالی ۱۹۰۴ زاینیدا. له بنه ماله په کی زانا و خوینه واری سهر به ثاین، عه بدوللا به گی سلیمان به گی عه بدوللا به گی کاتبی فارسی هاتوته دنیا. وه ک له پاشکوی ثم دیوانه دا باس کراوه، بنه ماله ی کاتبی فارسی به و شپوه په هاتونه هه له بجه.

هه له بجه له بنه په تا به سیانزه ماله ناوبانگی بووه، به هو ی نه وهی که سیانزه مال هاتونه سهر باخ و باخاتی میرو شیخ قادر و کانی ناشقان و نهو سیانزه مالش تاتیتا به نه وه کانیا ده لئ له سیانزه ماله ن. دواپی جاف و میرو پاشا کانیا دلان پیا چوه و بهر هی و هسمان پاشای برای مهحمو پاشا له وئ گیر ساوه توه، نه گهر چی ماوه په کیش مهحمو پاشا له هه له بجه و پریس ژیانی به سهر بردوه. دیاره جاف به هو ی ناووه و پیت و بهر ه که توه ثم شوینه یان وه ک هه موو شاره زوور به دل بووه.

ژیان له ناو کومه لدا، ژیانی مولکداری بووه، خاوهنده سلات مالیک بووه و بیده سلاتیش په عیته.

ههر وه ک نه زانین بنه ماله ی کاتبی فارسی که هر جاف بوون و ژن و ژنخوازیش، له گه ل به گزاده دا پله و پایه ی بو دیاری کردوون. به لام نه وهنده خاوهن مولک و ده سلات نه بوون که ژیانی گوران به ثاسانی په خسابی. له حوجره و له بهرده سی باوکیا خویندنی ثاینی و نه ده بیاتی فارسی به سهر بردوه، ههر وه ک خوشی چند جار گیر اویته وه به شی زوری تیگه یشتنی له نه ده بی فارسیا، به تایبه تی سه بارت به «حافظ» لای شیخ بابه ره سوول زیاتر که لکی وه رگرتوه.

مهلا شیخ توفیقی به رزنجه، خوالی خوش بی، بوی گیر امه وه که له گه ل باوکما، په فیه فقی بوون. وتی: باوکت سهر چاوهی خوینده واری له تیمه پوشت بوو، بویه لیم برسی فقی عه بدوللا، ثم هه موو شته له کو ی نه زانی، وتی زور نه خوینده وه. له مشتومر په وه گوران کتبی به دیاری نه دا به شیخ توفیق، به ناوی «زه خائیر و لمه حقوزات» که بوی هینام و سهرم کرد، به خه تی خوی پیشکه شی کردبوو. به خیرایی ثامازه ب نه نه کئ له باره ی گوزهرانی گوران کرد، که پیوسته له پرووی هونه ریه وه، په یوه ندیه دهرونییه کانی داهینه ر بدوزر تیه وه.

جا گۆرانتيك له بنارى ههله بجهدا، چهشى وشى كوردى پسهنى جاف و زاراوهى هه ورامانى
تهرو پاراوو ديمهنى سروشتى پندهشت، تالووتكهى بهرزى گهر دنگهش، له پهيوه نديكى كۆمه لگه
دهره به گايه تى سه ره تايدا و سه رده مى نزيك به داستانى كۆن له سنورى گوينا گردانا، ده بى وه ك
به هرهى شيعرى به ده ست هينايى، سه ليقه ي بۆ داهيتانيش له سنورى چه شيكى نه ده بى نه وتودا بى، كه
له گه ل بارى روشنيرى به ماله كهيدا سه رچل بى. نه م ليكدانه وه به ركوله هه وىنى هزرى گۆرانمان بۆ
ديارى نه كات و له دوو مه زه نه دا گۆرانمان بۆ كۆ ده بيه وه.

يه كه م نه وه يه كه جوانى سروشت و جوړى په يو نه ديه كۆمه لابه تيه كان له هه لسو كه و تيكى
پۆمانسيدا گۆران ده كاته شاعيرى شهيداى جوانى سروشت و پى هه لدان به جوانيه كانى سروشتا،
ته نانه ت واى كردووه كه هه ندى جار، پايزى له كه ژاوه يه كى رازاوه دا خستۆ ته بهر هه ست و تپروانىنى
خوينهر، كه له وه و بهر پايز به و چيژ و خوشيه وه، نه بواندووه لاي خوينهرى سه رده مه كه.

نه وه تا له «هه ورى پايز» كه نه لى:

له ده رياوه قه تاره ي هه ورى بارشت كه وته دووى پشه ننگ
به سه ر سڅى چيادا، چو كى داداوه، كش و بيه ننگ

نه م ديمه نه و نه م هه لو يسته كه گۆران له رووى هه ورى پايزا گرتو به تى بۆ نه وه يه كه پايز به سه ر
سروشتا بگري و له جوان ترين شيوه دا بۆمان ده گرته چوار چيوه يه كى بلوورين و له ناو نه و چوار چيوه
جوانه دا و نه كه ي كه گۆران پيشانمان نه دا ديه ده ننگ و به ره ننگ و بۆى خويه وه نه لى:

به فر ئاسوى بلند بگرته چوار چيوه ي بلوورينى
له چه م هه لسى خوړه و هاژه ي شه پولى ئاوى خوينينى

نه گه ر بيت و له م گۆشه نيگايه وه، له گۆران ورد بيه وه، نه بينين كه هه ميه سه سروشتى به جوانى
ژيانه وه بهر چاو خستوه، هه ر وه ك له «ئافره ت و جوانى» يا نه لى:

به لام ته بيه ت هه رگيزاوه ره گيز
بى روونا كيه بى بزه ي ئازيز

يا له «ره و تيكى جوان» دا:

نه وه نده جوان له وه جوانتر
له شنه ي باى شه و ره وانتر

هه تا نه گاته

پنی ناز ئەننى بەسەر ئەرزنا
جواننى لە بەژنىكى بەرزنا

لەناو سروشى بىنگەردى سەردەمى گۆرانا، ژيان بۆ خۆى ھەر وەك ھەبە، خالى نەبوو لە تراژىديا
پۆمانسبە كانى دەروونى پر سۆزو شۆر.
لە پلە و پاھى كۆمەلایەتیی گۆرانا و لە ئاستى نەدارایی پۆژگار، گۆران لە بەردەم ھەموو ئەو
جوانیانەدا زۆر ناکام ئەبێ، گەلێ پەپوولەى لە دەست بەر ئەبێ و گەلێ گولێ ئاواتى ھەلئەپرووكتی:

ئەى چاو چە شنى بازى قەفەس ھە لۆھەرى پەرت
کوا بالە تیزە كانى نىگای حوسنى دولبەرت؟

«ئاواتى دوورى»

ھەر لە دیدار و بۆن و لامبەو بە ھەموو یانا ئەگەر/ئى سوائى یادگار یکیان لى ئەكات بەلام
بێھوودەبە. بە ناکامى پەنا ئەباتە بەر خاتیرە و وینەى خەيالێ ئەو عیشقەى لى داوا ئەكاتا وەختى
ئىحتىزار

چە شنى ئاوتنە،

دايم بنوتنە:

عەشقى قەدىمى یار

تا وەختى ئىحتىزار

ھەروەھا «خۆزگەم بە پار»، «سکالاً» و لە «جوانى سەرەپى» دا تەسلىمى جوانى ئەبێت:

نۆيش لە گەل ھەر جوانىك ئەبىنم تا ئەرم
ئەبیتە مروارى بۆ ملوئىنكەى شىعرم

جا لێرەو گۆران جوانى سروش و ھەموو ئەو جوانىبە، لە تراژىدياى ژيانى پۆمانسبە،
رايدەكېشیتە بەردەم واقى ژيان، كە لە گولێ خویناويدا، لە ھەردوو شىعرى ھيوادا، لە ھەردوو شىنى
بىكەسى ھاوپرێا، لە گولێ ناکاما... بوونى وزەى بەرھەلستى و پوھەپوو بوونەو ئەدۆزیتەو. داھىتان
لاى گۆران بۆ خزمەتى نەتووە كەى بوو، تەنانت ژيانى ھەر بەو جۆرە بناوانى لى ھەلگرتووە كە
شىعرە كانى كوردستان و سروودە كان و... بەلگەى ئەو راستىبەن، جائە گەر لەسەر خواستى كەسانى
وەك «پەلىق حىلمى» و توفىق وەھبى، چوونىتە فەلەستىن و بەدواى ئەو داگەراو پىگایەكى باشتەر بۆ
خۆشى كورد بگرتە بەر ھەر بە نىازى نەتووە كەى بوو.

گۆران له کاتیکا ته واوله بیرى کۆمونیستیه وه نزیك بووه، بۆ کۆنفرانسی مامۆستایان تهو شیعره
پرسۆزو پر شانازییه ی تیا وتووه:

ئه گهر دوینی مامۆستاكان
یهك سولتانیان بێ ئه گه یان

ئهوشانازییه ی گۆران کردوویه تی به پابوردووی نه ته وه که یه وه، هه میسه له گه لیا ژیاوه و
ویستوویه تی وه ك ئالای شانازیی کورد به ره و پشه وه بشه کێته وه، بۆیه داوا ئه کات که ملیونان سولتان
بێ بگات. ئه وه ندهش په گکی قولی شانازییه کان له بیرى گۆرانا په خش و داچوو بووه که بهر له هه موو
شتی ئایینی نه ته وه که شی مه به ست بووه:

نه وه ی شیرکۆ وه لاهه دین
پاله وانی غه زای رپی دین.
ئه وه ی بۆ پاسی قه لای قودس
وهك بهردی پرووی شورا بێ ترس
له بهر شیر و تیرا وه ستا
تا دهنگی هه ی ئامان هه ستا
له گرو ی خاچ
که خاچیان کردبوو به پاچ
بۆ پروو خاندن،
بۆ ئاسیا پر له مردن
پر له که لاوه ی شار کردن

باوه پر ناکهم مروف له ئاستی ئهم دیمه نه دا، دهسته پاچه بێ. جا دیاره گۆرانی خاوه نمه به ست زیاتر
که وتۆته سه ره چه ی زانیی راستی، ئه وه تا سه لاهه دین ئهوشانازییه ئایینییه، خاچه رستانیش کاولکه ر
و دوژمنی دین. بۆیه دیمه سه ره ئه وه باس له وه بکه ین، که گۆران چۆن و چ خزمه تیکی به کورد کردووه.
هه ر بۆ ئه وه ش بووه پرووی له ده رگای بیروباوه پی مارکیزی کردووه، تا ئه مه خوایه کورد به
شتی بگا، به تایبه ت بۆچوونی پۆشنیریانی سه رده می گۆران، له دوا ی جهنگی جیهانیی دووه م،
له م پرووه وه، به کۆمه ل و به تاك له م رینگایه وه، شوپنپیان هه لگرتووه.
واته شوپنپ هه لگرتنی مارکیزم، چ وه ك لایه نی پۆشنیری یا سیاسه تی به کۆمه ل له ناو
حزبه کاندایه رده وام، جی مشتومر بووه.

بۆ نموونه تا کۆنگره ی پینجه می پارتی دیموکراتی کوردستان ئه گهر ورد بینه وه، ده بیین چه ندین
جار دروشمی مارکیه ت به سه ره ده رگای پرۆگرامانه وه بووه و له م پرووه شه وه چه ندین کێشه ی

سیاسی له ناو پارتیدا پرووی داوه.

ههروه ها هه لپه ی داوی ماویستی به داوی پارتیدا که نهویش هه ره له مارکیهت سه رچاوه نه گرتی، پیناسه ی زور لاوان و گرووپ و کۆمه لێ ناو کوردستان بووه.

به پێوستی نه زانم لای خوینهری کورد و به تایبه تی نه وه کانی له وه داو، نه وه بزانی که گۆران داوی گه پانه وه ی له شوهره ی نهو نیشانه ی خوشبینیه ی جاران به پرویه وه نه ما.

بۆ نه مهش له دوو دانیشتنا قسه ی خۆی کردوه، نه وه بوو له ههفتا کانا یا له سه ره تای ههشتا کانا مشومرێ له تیوان دوکتۆر عیزه دین و خوالێخۆشبی، شاعیری ناودار سألح دیلانا هه لایسا و له لاپه ره ی به کێ له ژماره کانی هاوکاریدا له مه ر نهو پا و بۆ چوونه یان نووسی.

هه ره چۆنی بی، گۆران هه رچی بوو بر دیه خا که وه، به لām شیعره کانی و پێبازی داهینانی له ناوه راستی سیه کانه وه گه لێ خزمه تی به نه ته وه گه یاندوه، بۆ نمونه:

۱- توو ره له دانی عهرووزی عه ره بی. چونکه له راستیا ته م خاله دوو شتی میژووی بۆ کورد تو مار نه کات که هه میشه تاجی سه ری پۆلێ پێشکه و تنخوازی و داهینانی ته ده بی کوردیه.

میلله تی کوردی بی ده سه لات و پشت و په نا که دوژمه کانی وایان چاوه پروان نه کرد ناوی کویر بێته وه، که چی له ناوه راستی خاوه رمیانه دا پێش هه مو نه ته وه کان کهوت و توانی هه یجای بر گه یی خۆی به کار بێتی.

نه نانه ت هه تا تیشاش شیعری نوێی عه ره بی، عهرووزی هه له نه بواردوه، نه گه رچی ته مان میراتی نه ته وایه تی خۆیا نه. به لām له ته ده بی فارسیا، نه نیما و نه نه حمه د شاملوو، نه یاتوانی کیشکی خۆمالی فارسی بدۆزنه وه و بانگه وازی بۆ بکه ن.

۲- پاکۆی زمانی کوردی له پێبازی داهینانی شیعری گۆرانا هه میشه شتیکی سه ره کی بووه، نه ک دروشم. بۆ نه مهش تا تیشتا له شیعری تورکی و فارسیدا، وشه ی عه ره بی زه ق و نا قولاً به کار ها تو وه و دی، که له زور شوینا له جی خۆی و به واتا عه ره بیه که ی به کار نه ها تو وه. له یه کێ له به ره مه کانی شاملو دا، شیعری کم به رچاوه کهوت «سه سرود برای آفتاب» ۳۸ وشه ی عه ره بی تیا بوو، به لām ته مرۆ به زمانی ته ده بی کوردی به ده گمه ن پێ ده که وێ وشه یه کی عه ره بی له ناو ده یان نوو سه را و به کار بێت. نه وهش هه ول و کۆشی گۆرانه له داهینانه کانی.

۳- پێشکه و تنی میژووی شیعری کوردی له بواری نوێخوازی و داهینانا له سه ره ده سی به هه شتی و پایه به رز شیخ نووری و هاو پێکانیا، په ره پیدانی له سه ره ده سی گۆرانا، به هه موو خاله کانی سه ره وهش ده توانین به وه ی ره چاوه بکه ی، که ته و کاره یه کێکه له کۆله که سه ره کیه کانی له ناونه چوونی فولکلۆر و فره نه نگی کوردی و لایه نی ته ده بی کوردی، ته گه ر ململلاتی سیاسی له کوردستانا ته وه نده ئالۆز نه بوایه، ته ده بی کوردی ئالای پێشه وایه تی و شیا ری میلله تی له ده ستا بووه و له ده ستیا به تی و هه یج پێبازیکی سیاسی ناتوانی له ده ستی بێتی.

ئىتر بۆ ئەوئەي ھەموومان، چ لە پرووى ئەوئەوئە يا لە پىئى ھەلۆئىستەوئە، لەناو شىعرە كانى گۆرانا،
پرووبە پرووى خۆى بىيئەوئە، منىش لىرەدا ھەر بەو نيازە سەرنجى دەدەمە سەر ئەو شىعرانە كە لە
نەخۆشخانەوئە ئەلئى:

بەلئى دوكتۇر خوشكان! ماتم
ھەر من نىم ماتى ولانم
لەناو ھەزارانا: تاك، تاك
لىومان ھەيە پى بگەنئى
لاى ئىمە بۆ دىناى شادى
وا تازە خەلك ھەنگاو ئەنئى.

ئىتر ھەرئەك لىوى ماتى بەسەر خەندە يا لىك نا، لە نەخۆشخانەى بەرئىخە.
پۆزى ۱۸/۱۱/۱۹۶۲، لە سلىمانى لە باوئەشى كوردستانى دايكا، چاوشى بەسەر ماتى و
نائومىدىيا لىك نا؟

ئەزى گۆران

۲۵ى حوزەيرانى ۱۹۹۵

پیشگی

که له سالانی ۱۹۵۳ و ۱۹۵۴ داله ژین، له گهل ماموستاگوران دانه نیشتم، گهلن جار نه مدی هندی دهفته ره شپ له چه کمه جهی میزه که ی برده می ده ردینن و شیعی له بهر نه نوو سینه وه و نهیدا به پتریکخه ره که ی چاپخانه و دهفته ره شپه کان نه خاته وه شوینی خویان^۱.

که له سه ره تایی نه یلوولی ۱۹۵۴ یشدا ماموستا ژینی به ناچاری به جی هیشت و زوری پی نه چوو گیرا و دوا به دوا ی خوی هوگر و نه ژیی کورپی که و تنه بهر په لامار و مندا له کانی تریشی ورد بوون، بیرم له وه کرده وه چون نه وه دهفته رانه ی ماموستا وه گرمه لای خوم و نه هیلم له بهر نه بوونی که سی ناگاداریان بکا، بفه و تین. چووم بو مالی ماموستا و چو ویشم بو ئیداره ی ژین. پاش گه پان و پشکنین هه رچی دهفته ر و قاقهزه شپه ی ماموستام به گیر که وت هه لمگرتن و هینامن. به لام من خویشم له خوم نه مین نه بووم. له بهر نه وه هه ر زوو بیرم له وه کرده وه که سیکی وایان بو بدوزمه وه ده سپاک و دلپاک بئ و له هیچیدا نه بئ. دوزینه وه ی که سانی وازه حمه ت نه بوو. به و چه شته نه وه دهفته رانه م به نه مانه ت لای خیزاتیک دانا.

که پاش شوړشی پیروزی ته مووزی ۱۹۵۸ به نیازی سه ردانی دوست و براده ران چوومه وه سلیمانی، سه رم له و خیزانه یش دا. چه ندیم پی خوش بوو که بیانوی مال پاش به خیزه اتن و هه واپرسین و ناو و چا بو هینان، هه لسا چوو سندووقی جله کانی خوی کرده وه، دهفته ره کانی بو هینام و خستنه به رده ستم.

* * *

پیش نه وه ی له دوا دوا بیی سالی ۱۹۵۲ دا گوران بناسم، ناشنای شیعی پی نه بووم. به لام که پاشان بووین به دوست و هاوړپی کار و بیر، واما ن لی هات له وانه یه بلیم روژ نه بوو نه چمه لای بو ژین و به لکوو له به رده ستشیدا بووم به «روژنامه نووس»، دیوانه چاپکراوه کانی خوی پیشکش کردم و به دهستی خوی و به وشه په نگینه کانی رسته ی دیاری له سه ریان بو نووسیم. چه شی نه ده بیی تیا په روه رده کردم و بوو به ماموستام. منیش دیوانه کانیم پتر له جارن خوینده وه و هه موو هه فته یه ک شیعه تازه بلاو کراوه کانیم له لاپه ره کانی ژینه وه نه قوسته وه.

که له ناوه راستی ۱۹۵۷ یشدا نازادیم ده سگیر بووه وه و له که رکوک نیشه جی بووم، ماوه یه ک

سوودم له ماوهی بیکاری و پاشان له کارکردنی ناو کتیبخانهی گشتی که رکوک وەرگرت و دهستم کرد به گهړان به دواى شیعری کونى گوراندا. بویه که پاش شوړشى ته مووز، وه ک و تم، نه و دهفته رانم که و ته و دهست، نه و هم به دهسکه و ټيکي ټيچگار مه زن دانا. راسته که شی و ابو. نهی نه گهړ له رڼوژيکي ره شافه و تانايه، يا نه و خيزانه به دلسوژيه و هه لپانه گرتايه، من چيم پي نه کړا له و زياتر که هندی خه می تال بخوم و ميلله تی کوردیش گه نجينه په کی تری نه ده بی، وه ک سه دان گه نجينه تری له کیچو، له کیس نه چو...

* * *

دهفته ره کانم له گهړل خوم برده و ه بؤ که رکوک. دانیستمه سر راستکردنه و هی نه و شیعرا نه ی لام بوون له بهر دهفته ره کان و نووسنه و هی نه و پارچانه یان که نه مېوون. جا که لی بووم و ه و دلّم ناوی خوارده و ه، دهفته ره کانم وه ک دیاریه کی به نرخ هه لگرت و هه لاسم چووم بؤ سلیمانی بؤ لای ماموستا گوران و پیشکه شیم کردن. هر مه پرسه نه ویش چهندي پي خوش بوو، باوړ بکه نه له خوشیانا و هخت بوو شاگه شکه بی... نه و تیواره په تا دره نگیکیش هر په ره کانیانی هم دیو نه و دیو نه کرد.

* * *

پاش ماوه په ک گوران ناگاداری کردم که نیازی له چاپدانی کومه له شیعریکی تری به ناوی «سروشت و دهر و ونه و ه هه په که له میژ بوو گفتي له چاپدانی دابو. منیش نوسخه په کی ته و اوای شیعره بلا و کراوه و بلا و نه کراوه کانی لای خوم بؤ نووسییه و ه و بوم نارد. «سروشت و دهر و ونه و ه که ی خسته ژیر چاپ و فورمه په کیلی له چاپخانه ی — وازانم — کامه رانی له سلیمانی لی چاپ کړا. ټیر نازانم له بهر چی بوو پر وژه که ی ته وانه کرد و تاسه ری نه برد؟ رهنگ بی له بهر نه دارایی خوی و ناچیزی نه و یارمه ټیبه ٦٠ دیناریه بوو بی که و ه زاره تی مه عاریف گفتي دابو بی بؤ له چاپدانی ٦ فورمه بیداتی! له و ه پاشیش من هر رینگه که ی خوم بهر نه دا. گوران هر شیعریکی نویی دانه نا، لای خوم نه و نووسییه و ه. له په یجوری گوډار و رڼوژنامه کونه کانشا هر به رده و ام بووم به لکوو شیعریکی پي نه زانراوی تری بدوژمه و ه. بهم جوړه، نه توانم بلیم، من بووم به سرچاوه ی په که می شیعری گوران. ده سنو سه کانی لای من، بوون به نوسخه ی په که م و چهند دانه یان له بهر نووسرایه و ه. گوران خویشی هر بهم چاوه سه یری نه کردم. ته نانه که دواچار له هاوینی ١٩٦٢ دا له مۆسکو گه راپه و ه، نه و دهفته ره ی شش پارچه شیعره دواپه که بی تیا بوو که له وی داینا بوون، بهر له و ی له هیچ گوډاریکا بلاو بکړینه و ه، به منی دا.

گوران له و ماوه ی دواپه ی ژيانیدا و به تاپه تی پاش گهړانه و هی دواچاری له مۆسکو، زور به په رڼوژمه و بوو نه مری تا کومه له ی شیعره کانی له دیوا ټیکدا نه بی. دیار بوو له وی دیووی چون کومه له شیعری شاعیره مه زنه کون و تازه کانی نه و ولاته له بهرگی قه شنگ و له سه ر قافه زی گرانه ها و به نه خش و قه له مکیشی جوانه و ه، به ده یان هه زار دانه بلاو نه کړینه و ه و خه لک چهند مانگ پیش که و ته

بازاریان ناوی خویانیان بۆ ئه نووسن و سه ره یان بۆ ئه گرن. به لآم به داخه وه ئه و ئاواته ی له گه ل خۆی برده گۆل و به دیه تانی به جی هیشته بۆ دۆستانی شیعی. ئیتر له و پۆژه وه تا ئه مپۆ ئه م ئاواته پیرۆزه له دلی مند، وه ک له دلی سه دان که سی تریشا، گینگل ئه خواته وه و گه لئ جار، گه لئ که س بیران له وه کردۆته وه هه ولئ بۆ له چاپدانی ئه م دیوانه بده ن، به لآم مه سه له که هه رگیز له سنووری بیر لی کردنه وه به کی رووت ده رنه چوه. تا داوا جار له ۱۹۷۸ د لئۆنه یه ک له هه ندئ له ئه ده بدۆستان و که سان و دۆستانی گۆران پیکهات که بریتی بوون له هیرۆ و هۆگر و نه ژێ گۆران ود. عیزه دین مسته فا و کاکه ی فه للاح و حه مه که ریم فه تحوللا و جه لال ده بیاغ و بنووسی ئه م چه ند دپره بۆ کو کردنه وه و پیکه خستی دیوانه که و ئاماده کردنی سه ره تایه ک بۆی، به هیوا ی ئه وه ی پاشانیش په خشانه ئه ده بی و پۆژنامه نووسییه کان و نووسییه کانی که یشی له دوو به رگی تر دا بلاو بکه یه وه. ده سگای چاپه مه نیی «پیشه نگان» یش گه تئ دا ئه و به ره مه مانه له سه ر ئه رکی خۆی له چاپ بدا. سه ره تای کاری ئه م لئۆنه یه ئه و شیعرانه ی گۆران بوو که پشتر من کۆم کرد بوونه وه. بۆیه بانگه وازی که مان بۆ هه موو ئه ده بدۆستان بلاو کرده وه له پۆژنامه کاند^۲ بۆ ئه وه ی چی شیعی بلاونه کرا وه ی گۆرانیان لا بی بۆمانی بئیرن. له گه ل ئه وه ش که زۆر که س به ده نگمانه وه هات، له پارچه شیعی منالانی «به فر» به ولا وه شیعی که مان ده سگیر نه بوو نه مانبی.

کاری لئۆنه که هه ر ئه وه نده بوو، به لآم له ناو ئه ندامه کانی کاک جه لال سه ره له نوئ له به ر ده سنو سه کانی من، سه رجه می شیعه کانی نووسییه وه و بابه ته بندی کردن و په زامه ندیی په قابه ی بۆ له چاپدانیان وه رگرت. دوکتۆر عیزه دینیش بریار بوو سه ره تایه کی تیرو ته سه ل بۆ دیوانه که بنووسی، به لآم پاشان وا به باش زانرا سه ره تا که بکری به «دیراسه» و پاش بلاو بوونه وه ی سه رانه ساری بابه ته ئه ده بییه کانی گۆران بنووسری، تا هه موویان بگریته وه.

زۆری پێ نه چوو ده سگاکه ی گه تئ له چاپدانی به ره مه کانی دا بوو، تیکچوو. بۆیه من مه سه له که م خسته به رده سنی ده سته ی به رپۆه به ری یه کیتی نوو سه رانی کورد و ئه ویش بریاری دا چیی پێ بکری بۆ به جینگه یاندنی ئه م ئه رکه له ئه ستۆی خۆی بگری و هه ولئ بۆ بدا. جا ئیستا که به ده سته پشخه ری یه کیتی نوو سه رانی کورد و به یارمه تی مه ردانه ی کاک عه لی بۆسکانی که پاره یه کی باشی بۆ له چاپدانی ئه م دیوانه به قه رز دا به یه کیتییه که مان و به هاوکاری پیرۆزی ده سته ی کوردی کۆری زانیاری عیراق که پازی بوو تیکرای به ره مه کانی گۆرانیان له چاپخانه که ی خۆیدا بۆ له چاپ بدا و به ته قه لای چالا کانه ی به رپۆه به ر و کریکارانی چاپخانه ی کۆر، ئه م خواسته به جیه ی هه موو ئه وانه دپته دی که به ته نگ کولتووری کورده وه ن، ئه بی ئه م کاره به گه و ره ترین کاری ئه ده بیی ئه م سالانه ی دوایی گه له که مان و به باشترین زیندو و کردنه وه ی یادی ۷۵ ساله ی له دا یکهو نی گۆران دابئین که له سالی رابوردو دا به سه رمانا تییه ری و له هه مان کاتا سوپاسی گه رمی هه موو ئه م لایه نه به شدارانیش بکه ین.

له سەردەمی ژبانی گۆران خۆیدا دوو کۆمەڵە شیعەر و قەسیدە یەکی درېژنی له چاپ دراوه، جگه له وه که زۆربە ی شیعەرە کانی به درېژایی ۳۰ سال ژبانی ئەدەبیی خۆی له گوڤار و پوژنامه کوردییه کانی عێراق و دەرەوهی عێراقدا له چاپ دراون:

کۆمەڵە ی یە کەمی «بەهشت و یادگار» ه که له سالی ۱۹۵۰ دا له سەر ئەرکی مامۆستا عەلانی ددین سەججادی له چاپخانه ی مەعاریفی بەغدا له ۷۵ لا پەرە دا له چاپ دراوه و بریار وا بووه بێ به ئەلقە ی یە کەمی «زنجیرە ی دیوانی تازه» ه که له سەردەمی گۆران خۆیدا تەنها ئەلقە ی دوو هەمی به دواداهات و ئەوه بوو «فرمیسک و هونەر» له گەل دوو هاوینە گەشت «یش هەر له و سالە دا له سەر ئەرکی کاک رهشید عارف و به پێشه کیی مامۆستا عەلانی ددین سەججادی ه وه له هەمان چاپخانه له چاپ درا.

«بەهشت و یادگار» و «فرمیسک و هونەر» له گەل دوو هاوینە گەشت «جاریکی تریش» له ۱۹۷۱ دا له سلیمانی له سەر ئەرکی کاک عومەر عەبدوورپرەحمان خاوەنی «کتیپخانه ی سلیمانی» پێکه وه له بەرگی کدا له چاپخانه ی کامەرانی له سلیمانی له چاپ درانه وه.

قەسیدە درێژە کەشی که هەر له سەردەمی خۆیدا بلأو کراوه تەوه، «بە یامی کورد بۆ میهره جانی چواره می گەنجان و قوتابییان له بوخارست» ه که له ۱۹۵۴ دا له چاپخانه ی ژین له سلیمانی له چاپ دراوه.

پاش مەرگی گۆران، له لایەن هۆگری کورپی و برا کانییه وه له ۱۹۶۸ دا کۆمەڵە شیعەریکی تری به ناوی «سروش و دەر وون» له گەل تۆپەریتی ئەنجامی یاران» له چاپ دراوه. جا نازانم ئەو «سروش و دەر وون» ه ی که مامۆستا خۆی نیازی له چاپدانی هه بوو له ۱۹۵۸ دا و خستیشە ژێر چاپ و تەواوی نه کرد، هەر ئەو پارچه شیعەرانی تیا نه بوو که له م کۆمەڵە دا هەن یا جیاوازیان هه یه؟

تیپه له م بەرگی یە کەمی «سەرجه می به ره می گۆران» ه دا که تاییه تیه بۆ شیعەرە کانی، هاتووین «بەهشت و یادگار» و «فرمیسک و هونەر» ه که یمان، وه ک چاپه که ی سەردەمی خۆی بلأو کردۆتە وه، ئەوه نه بێ که سەرە تا که ی مامۆستا عەلانی ددینمان لا بردوو ه که بۆ «فرمیسک و هونەر» ی نووسیوه و دیاره هەلە کانیشمان راست کردۆتە وه. ئەم کتیبە ی تیپه له ۱۳ کۆمەڵە پێک دێت که «بەهشت و یادگار» و «فرمیسک و هونەر» ه که ی کۆمەڵە ی یە کەم و دوو هەمی مامۆستا گۆران، وه ک خۆی له داوینی «بەهشت و یادگار» ه که یه وه نووسیوه، و یستویه له «زنجیرە ی دیوانی تازه» دا «دوو هاوینە گەشت» و «فرمیسک و هونەر» و «سروش و دەر وون» و «شیعر بۆ منالان» بلأو بکاته وه. ئەوه بوو خۆی پاشان «دوو هاوینە گەشت» و «فرمیسک و هونەر» ه که ی خسته پال یه ک و پاش و پێشی پێ کردن. و یستیشی «سروش و دەر وون» ه که ی چاپ بکا، به لām تەواوی نه کرد. تیپه یش هەر به نیازی شوین پێ هه لگرتنی مامۆستا خۆی له م دیوانە دا، وه ک و تمان، «بەهشت و یادگار» ه که یمان کرد به کۆمەڵە یه ک و «فرمیسک و هونەر» و «دوو هاوینە گەشت» ه که یشیمان پێکه وه کرد به کۆمەڵە یه کی تر. ئەو شیعەرانی یشی

که به بۆچوونی خویمان له گهڵ بابەتی «سروش و دەر وون» یه ک ته که وتن، بهم ناوه وه کردمان به کۆمهلهی سیههه. کۆمهلهیه کیشمان بۆ «شیر بۆ منالان» دانا که کۆمهلهی دههههه. «لاوکی سوور بۆ کۆریای نازا» و «په یامی کورد بۆ میهره جانی چواره می گهنجان و قوتاییان له بوخارست» یشمان له بهر در یژی و هاو بابەتی کرد به کۆمهلهیه کی تر. کۆمهله کانی تریش ته مانه: «له کۆری خه باتا»، «تۆپه ریت»، «پهس له یه ک په ردهی کورتا»، «شیریه گه پ»، «سروود»، «وه رگێپراو»، «بۆ زاخاوی میشک» که ته و مه ته له شیرییانهی تیا به مامۆستا وه ختی خۆی بۆ خوینده وارانسی ژینسی داناون و له ویدا بۆلوی کرد و نه ته وه. دوا کۆمهله ییش شیریه «هه مه جۆره». دیاره ئیمه له جوی کوردنه وهی ئهم کۆمهله نه دا. له «به هشت و یادگار» و «فرمیسک و هونه ر» دا نه بی. ته وه مان په چاو کرد و وه هه ر پارچه شیریک له شویتیکا دانیین که بۆی بگونیجی.^۳

به م شیه به کاریکمان کرد و وه ته وهی ئاره زووی له هه ر جۆره شیریکی گۆران بی، له جباتی ته وهی به پیرستی سه رانه ری دیوانه که دا بگه ری، بتوانی به پنی بابەت پیرستی کۆمهله که ی ته ماشا بکا و شیریه که بدۆزیته وه.

* * *

مامۆستا گۆران خۆی هه ندی ورده په راویزی له «به هشت و یادگار» و «فرمیسک و هونه ر» که یدا و هه روا له سه ر چه ند پارچه به کی کۆمهله ی «سروش و دەر وون» ییش نووسیوه. ئیمه ته و په راویزانه ی ته ومان وه ک خۆیان بۆلۆ کرد و ته وه و خۆیشان له هه ندی شویتا هه ندی په راویزمان نووسیوه. به مه به ستی تیکه لی یه ک نه بوونی ته و په راویزانه ی ئیمه و مامۆستا، له داوینی په راویزه کانی خو مانه وه نیشانه ی (م.م.ک) مان دانا وه. به م جۆره هه ر په راویزیک له م دیوانه دا ته و نیشانه ی پیوه بی هی خو مانه و هه رکامیش پیوه نه بی هی مامۆستا گۆران خۆیه تی.

* * *

ئیمه پی بزانی گۆران شیریه بۆلۆ نه کراوه ی زۆر که مه. هه رچی وتوه له گۆفار و پۆژنامه کوردیه کانی ده ره وه و ناوه وه ی عیرا قدا بۆلۆ کراوه ته وه. به پنی ئاگاداریی ئیمه گۆران له گۆفاری «هاوار» ی سووریا و پۆژنامه ی «ژیانه وه» و «ژین» و «نازادی» و گۆفاری «گه لاویژ» و «دهنگی گیتی تازه» و «هیا» و «شه فق» و «به یان» و «بلێسه» و «پووناھی» و نامیلکه ی «دیاریی لاوان» و «یادگاری لاوان» ی عیرا قدا شیریه بۆلۆ کرد و ته وه. له م دیوانه یدا هه رچی شیریکی که پیمان زانیی، بۆلۆ کراوه ته وه، سی پارچه نه بی که به که میان له سه ره تای نیسانی سالی ۱۹۵۴ دا له پۆژنامه ی «نازادی» دا بۆلۆ کراوه ته وه و دووهه میشان هه ر له و سآله دا له پۆژنامه ی «دهنگی داس» دا به ناوونیشانی «ده ره به گ» بۆلۆ کراوه ته وه.^۴ تا ئهم دیوانه ش پشکه شی په قابه کرا ته و دوو پارچه به مان ده سگیر نه بوو.^۵ سیهه میشان هه رچه ند به ده سه وه بوو، به لآم بۆ بۆلۆ کردنه وه ده ستی نه ته دا. بیست و ویشمانه پارچه شیریکی بچو وکی به ناوونیشانی «ره شه با» هه یه^۶ ته ویشمان ده سگیر نه بوو. مامۆستا «ره فیت

حیللی، ییش باسی غه زه لیککی حهوت بهیتی نه کا که گوايه به کهم پارچه شيعره گۆران دایناوه، بهیتی به کهمی له بهرگی دوو ههمی «شيعرو نه ده بیاتی کوردی» به کهیدا بلأو کردۆتوه و ئیتیر تهوی دیککی دیار نییه. ئیمه ییش ئهم تاقه بهیته مان له کۆمه لهی «همه جۆر» دا بلأو کردۆتوه^۷. سه ره پرای نه مانه کۆمه لهی سروودیشی له بهندیخانه داناوه دوانیا نمان به ناته واوی لا برو هه روا بلأومان کردنه وه. نهوانی تری فهوتاون، مه گهر پۆژی له پۆزان له ئهرشیفی تایه تی بهندیخانه کاندایه پۆزیتنه وه.

له بیرمه، پۆژی ۲ یا ۳ ته مووزی ۱۹۵۵ بوو، مامۆستا گۆران له ژوووری ریازهی بهندیخانهی کۆنی به عقوبه دا ههردوو قۆلی به بهرز هوه به سراپوونه وه. بنووسی ئهم چهند دیره ش له گهل مامۆستا سه عیدنا کام له به را بهری ژوووره کی ته وه وه له ژوووریککی تاکه که سی زیندانی نویدا ده رگامان له سه ر دا خرابوو، له په نجه ره ی ژوووره که وه بۆمان ته پوانی و قسه مان له گهل ته کرد. نه و پۆژه له پاش ده مه قاله یه کی توندوتیژ له تیان مامۆستا و به پیره بهری بهندیخانه دا، به پیره بهر فه رمانی دا شاره زه رده واله یه ک له ژوووره که دا بوو بیرو و ژینته گیانی. دیاره ته ویش به دهستی هه لئو اسرا وه هه یج دا کۆکیه کی له خوی بی نه ته کرا، ته و تراژیدییه کۆمیدیا ییه پارچه شيعریکی بۆ هینا، له ویره بانگی لی کردین و له و به ره وه بۆی خویتندینه وه. به داخه وه نه شيعره که مان پسی له بهر کرا و نه ده سه لاتی نووسینه وه بشیمان هه بوو. پاشان که یه کمان گرت وه زانیان خو شی له بیرى نه ماوه ... ییگومان ته و شيعره ته گهر بمایه یه کینک ته بوو له شا کاره کانی ته ده بی زیندانه کان ...

له م دواییه شدا دوستی به ریز و نه ده به ره وه رمان عه لی به گی حه ین به گی جاف پارچه شيعریکی بۆ ناردین له و بابه ته سه ر پشیانه بوو که مامۆستایانی قوتابخانه له مونسه باتدا به ناچار ی بۆ قوتابییانیان ریتک ته خه ن تایانلینه وه. له بهر ته وه ی زمانی شيعره که زۆر کۆن بوو له به ریش نوو سراپه وه و ته گهر راست بی هی گۆرانیش بی هه یجی له شيعری ته و زیاد نه ته کرد، تۆمار کردنیان به پتۆست نه زانی.

کا ک ئاکۆ غه ریب مه عرووف ناوینکیش له رینگای کا ک که مال میرا و ده لییه وه پارچه شيعریکی بۆ ناردین گوايه له مه لا نه حمه د ناوینکی پیری یستوه له بهر بۆی خویتندوه ته وه. کا ک ئاکۆ له گهل ئهم پارچه شيعره دا حیکایه تیکی درێژی شی نوو سیوه که گوايه ته و مه لا نه حمه ده بۆی گپرا وه ته وه چۆن گۆرانی دیوه و گۆران چۆن و له چ مونسه به تیکدا ته و پارچه شيعره ی وتوه. هه رچه ند پارچه شيعره که شه قلای گۆرانی پیره، به لام شه قلله که شه قلای گۆرانی نوییه. سه رگوزه شته که ش وه ک ته و مه لا نه حمه ده بۆ کا ک ئاکۆی گپرا وه ته وه ته بی بهر له سالی ۱۹۴۰ پرووی دابی چونکه مه یدانی سه رگوزه شته که هه له بجه یه و مامۆستاش لای که می له و کاته وه هه له بجه ی نه دیوه ته وه، سه ره پرای ته وه که سه رگوزه شته که خویشی له ده ست هه له بست ته چی. له بهر ئهم هویانه و هوی تریش که لیره دا مه و دای باس کردنیان نییه، ئیمه له م پارچه شيعره به دگومانین، بۆیه نه مانخسته پر پره ی دیوانه که وه. به لام ئهم دوو بره گه یی که له نگ نه بوون، لیره دا ته خه یه به رچاو:

ته ی دیده پر ته شک، ته ی دل پر له خه م،

گولاله سوورهی گوی پووبار و چه م!
تیر تیر نه تمزی له مه مکی ژیان،
تا ده رکه ی چرو
ختو وکه و خه نده ت لئ بوو به گریان،
کاتی گفتوگو...

* * *

له دواوایی ئەم چەند دێره دا ئەمەوئێ خوشحالیی زۆری خۆم دەرپریم که وا ئەم کاره گه وره مان بۆ
مه یسه روو و به شیکێ گه وره ی شکۆی به جیهتانیشی به من پرا و، ئاواته خوازم بتوانم هه روا له
بلاوکرده وه ی به رگی دوو هه میشدا که سه رانه ری وتاره ته ده بی و پارچه په خشانه کان و
موحازه ره کانی به شی کوردیی کولییه ی ئاداب و کاره پۆژنامه نووسیه جوړ به جوړه کانی ته گریته وه،
به م جوړه به شدار بم.

محهمه دی مه لا که ریم

*

(١) له ژماره کانی ١٢٢٨-١٢٣١ ی رۆژانی ١٠-١٤/٢/١٩٧٦ ی رۆژنامه ی «التأخى» دا زنجیره وتاریکم له مه ر کشیه
به نرخه که ی دوکتور حوسەین عەلی شانوف (کورد ئوغلی): شعر الشاعر الكردي المعاصر عبدالله گوران، بلاوکرده وه که ماموستا شوکور
سته فا کردوو به به عه ره بی. له یه کئ له و وتارانه دا به شیوه یه ک گومانم له وه دهر بریوو که عەلی شانوف به زمانێ ماموستا گۆران ه وه
گیراویه ته وه که ماموستا باسی ده فته ره کانی به ندیخانه ی خوی بو کردوو. ئیستا که ئەم سه ره تابه ته نووسم وام به دلدا دی که من به هه له
جووم و مه به ستی ماموستا له و ده فته ره ئەم ده فته ره شرانه به که خۆم لیره دا باسیان لئ ته که م.

(٢) پروانه رۆژنامه ی «بیری نوێ»، ژماره ٢٧٧؛ پاشکۆی عێراق، ژماره ١٢-١٣.

(٣) له م بابه ته ندیه ماندا که لکمان له بابه ته ندیه که ی کاک جه لال ده بیاغیش وه رگرتوو که پیشتر لئ دواين.

(٤) بو ئاگاداریی پتر له باره ی ئەم دوو پارچه شیعه وه سه بری وتاری «له گەل ماموستا گۆراندا له باقایی ئەحمەد دێزار بکه له ژماره

٢٥٠ ی رۆژنامه ی «بیری نوێ» دا.

(٥) ئیستاش هیشتا ده سگیرمان نه بوون.

(٦) سه بری ژماره ٣١٦ ی رۆژنامه ی «بیری نوێ» بکه.

(٧) سه بری لاپه ره ٣٥٥ ی ئەم دیوانه بکه.

به کورتی سهرگوزه شته ی ژيانی گوران

• گوران، یاخود عهبدوئلا به گ کوری سلیمان به گ کوری عهبدوئلا به گه. باوکشی و باپیری له شاعر و ئهدهدا به هره یان بووه و به کوردی و به فارسی نووسیویانه و شعیریان و تسووه، به تایه تی عهبدوئلا به گ کوری، که گورانی به ناوه وه ناو نراوه له زمان و ئهده بی فارسیدا دهستیکی دریزی بووه و ههر بویهش به (کاتبی فارسی) ناو براوه.

• گوران له ۱۹۰۴ یا له ۱۹۰۵ دا له ههله بجه له دایک بووه. بته ماله ی باپیری له به گزاده ی «میران به گ کوری» بوون له ناوچه ی «مهریوان» و عینایه توللا به گ کوری ئه مانوللا به گیان به خوی و خیزانیه وه دینه سلیمانی و له ناوچه ی قهه داغ ماوه به ک دانه نیشتی. زوری پی ناچی کوچی دواپی ته کا، عهبدوئلا به گ کوری— باپیری گوران— له گه ل هه موو خیزانه که یاندا که له برایه کی بچوکی و دایکی و ژنه کی و منداله کانی خوی پیکهاتووه روو ته که نه ههله بجه چونکه خویان به جاف زانیوه و له وی جیگیر نه بن. له و سه فهره دا دایکی عهبدوئلا به گ و براکی به «سیه رۆ» ئه مرن و ئه مینه وه عهبدوئلا به گ و منداله کانی خوی که ته مانه بوون: مسته فابه گ، نووری به گ، نه فی خان، سلیمان به گ، حه بیبه خان. له مانه نه فی خان شوو ته کا به مه جید به گ عوسمان پاشا. حه بیبه خانیش شوو ته کا به یه کتی له شینخانی خانه گای لای پاوه. مسته فابه گ و نووری به گیش که سیان له پاش به جی نامینی. به لام سلیمان به گ ته م منالانه ی ته پی: عه لی، شه مه، محمه د، عهبدوئلا. عه لی و شه مه به لاوی مردوون. محمه دیش که مه شهوور بووه به «حه مه به گه پروشه» پاش مردنی باوکی به دوو سال ته کوژری. به م چه شنه له م بته ماله به ههر عهبدوئلا— گورانی دواپوژ— ته مینه وه.

• گوران لای باوکی قورئان و سه ره تای خویندنی خویندووه. پاشانیش له «مزگه وتی پاشای ههله بجه بووه به فه قتی و ته نانه ت ماوه یه کیش به «فه قتی عهبدوئلا» ناسراوه.

• له دوا ساله کانی جهنگی یه که م و سه ره تای هاتنی ئینگلیز دا، بو ماوه یه ک ههله بجه چۆل ته بیت و خه لک روو ته که نه لادیکانی ده ورو پشت. مالی باوکی گورانی له به هاری ۱۹۱۹ وه تا پایزی ته و ساله روو ته که نه چه می بیاره و له وی له باختکدا ههوار ته خه ن و بو پایزی ته و سائته گهرینه وه بو ههله بجه.

• گوران خوی بو ماموستا ره فیک حیلیمی گیراوه ته وه، و تویه: «له بیرمه که یه که م قوتا بخانه ی

زه مانى تورك له ههله بجه دانرا، بۆ پۆلى يه كه م وه رگيرام، بۆ پۆلىك وه رگيرام كه موديره كه مان، به ره حمت بى، تاهير نه فەندىي مه لا نه ميني جه فقار پى تهوت پۆلى ئىحتيات. وه ك گۆران خوى گيرايه ته وه ده وامى له قوتابخانه ي «ره سمى» يشدا پچر پچر بووه. پۆلى چواره مى له سه رده مى دا گيركرانى ههله بجه دا له لايه ن ئینگليزه وه ته واو كر دووه.

• هه ر له ١٩١٩ دا سليمان به گى باوكى گۆران كۆچى دوايى نه كات. پاشان له ١٩٢١ دا محهمه د به گى براى، به هاندانى مسته فاسايب، له گه ل عه بدولوا حيد نوورىي خالوزايدا نه يانئيرى بۆ قوتابخانه ي عيلميه ي كه ركوك بۆ خويندن، به لام هه ر له و سا له دا مومحه ممه د به گى برايشى نه كوژرى. ئبير گۆران كه سى واى نامينى گوزهرانى خويندنى خوى و ژيانى داىكى بيا به رپوه، له بهر ته وه ده ست له خويندن هه لته گرئ و له سالى ١٩٢٢ هه تا سالى ١٩٢٥ گه لى ده سته نگى نه چيژى.

• گۆران بۆ يه كه مجار له ١٩٢٥ دا به ماموستايى له قوتابخانه ي ههله بجه دامه زراوه و تا ١٩٣٧ له قوتابخانه كانى نه و ناوچه يه دا ماوه ته وه. پاشان گويزراوه ته وه بۆ نه شغال— به شى كاروبارى رېنگاويان و تا گيرانى يه كه مى له ١٩٥١ دا، جگه له و چهند سا له ي كه له گه ل چهند رۆشنياريكى ترى كوردا نه چى بۆ يافا و له تيسگه ي رادپوى رۆژه لآتى نزيك به مه به ستى به شدارى له خه باتدا له دژى فاشيزم به شى كوردستان نه كه نه وه، له نه شغالدا نه ميئته وه.

• له ته شريني دووه مى ١٩٥٢ دا له به نديخانه ي يه كه مى دپته ده ر و نه گه رپته وه بۆ سليمانى و نه بى به بهر پرسى رۆژنامه ي «ژين». تا نه يلوولى ١٩٥٤ له سه ر ته م كاره نه ميئته وه. له ١٧/١/١٩٥٤ دا بۆ جارى دووه م له گه ل كۆمه لى له ناشتيخوازاني سليمانى نه گيرئ و حوكمى سالى به ند و سالى خسته ژير چاوديريى پولىسى به سه را نه درئ. ماوه ي هه پسه كه ي له سليمانى و كه ركوك و كووت و به عقوبه و نوگره سه لمان و ماوه ي چاوديرييه كه شى له به دره به سه ر نه با.

• له ١٢/٩/١٩٥٦ دا ته م حوكمه ي ته واو نه كا و بهر نه بى و نه چپته به غدا چهند رۆژيكت له وى له يه كى له پرۆژه حوكومه تيه كانى بينادا نه بى به چاوه ش عه مه له. زۆرى پى ناچى ديسانه وه له هيرشى ميريدا بۆ سه ر نيشتمانپهروه ران به بۆنه ي ده سدرېژيه سي قولييه كه ي سه ر ميسره وه، نه گيرپته وه و له ١٧/١١/١٩٥٦ دا دادگاي عورفى له كه ركوك حوكمى يا سى سال به ندى يا به بارمه دانانى هه زار دينارى نه ختى ته دا كه تا سى سال ورتەى واى له ده م ده رنه يه ت و كر ده وه ي واى لى نه وه شپته وه ميرى پى دلگران بى... گۆران نه هه زار ديناره كه ي نه بى و نه نه شيه وى گفتى وا به ميرى بدا، بۆيه نه خريته وه به نديخانه و تا ١/٨/١٩٥٨ پاش سه ركه وتنى شوڤى پيروزى ١٤ى ته مووز تيا نه هيلرپته وه. گۆران ته م ماوه يه ي له به نديخانه ي كه ركوك و به عقوبه به سه ر بر دووه.

• پاش بهربوونی له زیندان نه گه پښتووه بۆ سلیمانی و پاش نهوه به ماوه په ک له گه له وه فدیکی میلی سر له په کیتی سؤقیه و چینی میلی و کوریای دیموکراتی نه دا.

• له سره تاي ۱۹۵۹ دا سر په رشتی گزفاری «شه فق» نه گریته ده ست و به ناوی «به یان» ده ری نه کا و له ئسکانی سلیمانیش داته مه زری و تاناوه پراستی ۱۹۶۰ کاری تیا نه کا. نه جا به بیانوی نه وه که گوايه بی پرس کاری به جی هیشتووه — کار به جی هیشتنه که ی بۆ چون بووه بۆ شه فلاوه بۆ به شداربون له کونگره ی دووه می ماموستایانی کورد دا — له سر کار لای نه بن.

• له ناوه پراستی سالی ۱۹۶۰ دا دپته به غدا و نه بی به موحازه ره ده ر له به شی کوردی کوللیه ی نادابی زانکوی به غدا و به نه دمی ده ستی نوو سهرانی رۆژنامه ی ئازادی.

• له سره تاي ۱۹۶۲ دا ژانه سک زوری بۆ نه هینی. ده ر نه که وی که گه ده ی تووشی نه خووشی «شیر په نجه» بووه، عه مه لیاتیکی سر که و تووی له به غدا بۆ نه کری، به لام به داخه وه پاش واده.

• پاش نه و عه مه لیاته له نیساندا نه چی بۆ مۆسکۆ و سی مانگیک له نه خوشخانه ی «کریمین» و سه نه توری «به رفیخه» به سر نه با و پاشان نه گه پښتووه بۆ عیراق.

• پاش گه پانه وه ی به ماوه په کی که م نه خووشیه که ی سر هه لته داته وه و ته نگي پی هه لته چنی. له بهر نه وه نه گه پښتووه بۆ سلیمانی و له وی له جیدا نه که وی.

• له سه عات نوو نوی سبه یینی ۱۸/۱۱/۱۹۶۲ دا چاوی په گجاری نه یتته وه.

سه رچاوه:

۱. شیع و نه ده بیاتی کوردی، به رگی دووه م، ره فقی حیلمی.
۲. نامه په کی تاییه تی کاک نه زی گوران بۆ ئاماده که ری نه م دیوانه.
۳. ئاگاداری تاییه تی خۆم. م. ک.

کۆمەڵەی یەکەم

بەهشت و یادگار

مەنتەقدی **إِقْرَأَ النَّفَاقِي**

للکتاب (کوردی - عەربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

پیشکەشی بەهەشت و یادگار

پیشکەش بو:

ئەو شوخ و نازدارانە کە جوانیان وە ک تیغ نابری،

وە ک چرا پیش چاو پرووناک ئە کاتەو!

سهره تا بۆبه ههشت و یادگار

«به ههشت و یادگار» کۆمه له شیعریکه له دیوانه کم سهراسهر له گهڵ بابه ته کانی جوانی و دلداری خهریکه. ههلبهستی وای تیا به یست وینج سال، به لکوه زیاتر، له مهویش دانراوه، ههروه کوو هی چهند مانگیک له مهو به ریشی تیا به. به شی زۆری کۆنه کان به وه زنی عهرووز و کوردیه کی کۆنی تیکه لاو به زمانی ینگانه نووسراون. ئوسلوویشیان کۆنه یان وه ک هی «سالم» و «نالی» له سه ر پتوشینی غه زهل ههلبه ستراون، یان مهو جوړه ئوسلوو به یان تیا کراوه به سه رمه شق که ماموستا «م. نووری» و هاو ریکانی له هه دیه تازه کانی تورکی عوسمانیان وه رگرت و له سه رده میکی سنووردارا - ۱۹۲۰ - ۱۹۳۰ - شیعری کوردیی ناوچهی سلیمانیان پت تازه کرده وه.

ئه م کۆنانه زۆربه یان، به ناوی یادگاری کۆنه وه، کراون به به شیکی جیاواز، خراونه ته لای دواوهی ئه م نامیلکه یه وه. به لام گه لیکیان له باری سه رنجی نرخی هه دیانه وه - دیاره به پی بۆچونی خۆم - له گه ل تازه کان تیکه ل کراون.

شیره تازه کان به وه زنی په نجه - هيجا - ههلبه ستراون که هه رچهند شیره دۆسته کانی کۆن به خوینده نه وهی رانه ها توو، به لام له بهر نه وهی وه زنی تیا به تی نه ته وه یمانه و له گه ل خه ساییسی زمانه که مان چا تر ریکه ته کوو، به پیو یست زانی له ماوهی ته قه لای هه دیی خۆما، رۆژ به رۆژ به ره و لایه نی به کاره یانی ئه م وه زنه بجم، تا له م چهند ساله ی دوایدا وه زنی عهرووزم به ته وای، - لام وایه بۆ ئیجگاری - به ره لا کرد، مه گه ر پیو یستیکی هانده ری تیا به تی روو بدا.

هه ره کوو و تم تا چهند سالیک له مهو بهر به وه زنی عهرووز شیعرم و توه، به وه زنی په نجه ش له زۆر کۆنه وه، به لکوه له گه ل وه زنی عهرووز شان به شانی یه ک، ده ستم کردوه به ههلبه ست دانان. هه مانه ش له دابه شکردنی ناو دیوانیان، زۆر تر بابه تیان، نه ک ئوسلووب و وه زن و زمان، خراوه ته بهر سه رنجی بایه خ. له بهر نه وه ریکای هه ره چاک بۆ جو یکر د نه وهی تازه و کۆنیان، ورد بوونه وه له زمان ولوغه تی پی نووسنیان راسپیری ته که م، هه چ ههلبه ستیک وشه و ته رکیبی عه ره بی و فارسی زۆر تیا بی، به هه ندازه ی مهو زۆریه، کۆنه، پیچه وانه ی ته وه ش دیاره پیچه وانه یه!

دواپی، له کاتی نووسینه وه و ئاماده کردنی ئه م نامیلکه یه دا بۆ چاپ، له شیره کۆنه کانداهه ندی وشه و ته عبیری چهوت تووش ها تم هه متوانی بیانگۆرم به وشه ی کوردیی په تی، یان به چه شنیکی په سه ند تر و دلگیر تر ده سته کاریان بکه م. به لام هه مه، له باری سه رنجی هه وکه سانه وه که به شوین لیکۆلینه وهی ته ئریخی هه دیی کورد و چۆنه تی گه شه کردن و گۆرانی زمانی کوردیدا ته گه رین، زبانی زۆر تره له سوود، با یزاری خۆشیم له و لاهه بوه ستی له ته قه لای شارد نه وهی خه وش و نا ته وایسم به چه شنیکی له هه ندازه به ده ر، به لکوه له سنووری هه ندازه ی تیکۆشینی خه لقی تریشا.

له بهر نه وه بریارم دا ده ستی ده سته کاریان کم و زۆر بۆ درێژ نه که م و هه ره کوو هه ن و بوون بیانخه مه پیش چاوی خوینده وارانێ خۆشه و یست!

گۆران - هه ولیر: ۱۹۵۰/۶/۲۵

به هشتی دل

ثافرهت و جوانی!

له باخچهی بهار گولم چنیه،
له زهردهی^۱ زور کهل سهرنجم داوه،
چه ماوه تهوه بهرامبه به خور،
زور هاتوون و چوون به روژ و به شهو.
له هزار چه شه پرشنگی ناو ته،
جریوه و جووکهی دارستانی شاخ،
گه لئ هه لاهه ناوازهی جوان جوان.
روشنکهره وهی شه قامی ژینن!
بی پرووناکیه بی بزهی نازیز،
با نهیدا له گویم، تیر نه لیم شوخی!
تاله وه ک کولمی؟ گزی مه مکی؟ لیوی؟
برزانگی؟ بروی؟ نه گریجهی خاوی؟
کام تیشک نه گاته تیشکی نیونیکای؟
تلهیماویه وه ک هی دلداری؟

به ئاسمانه وه نه ستیره م دیوه،
شه ورمی درهخت له پرووم پزاوه،
په لکه زیرینهی^۲ پاش بارانی زور،
هه تاوی نه ورژ، مانگی جودره و^۳
خوپرهی قه لبه زی^۴ که فزیوینی چه م،
میوهی گه یشتوی زهره و سووری باخ،
له گه رووی شمال، له تهلی که مان
نه مانه هه موو جوانن، شیرین،
به لام ته بیعت هه رگیزاوه رگیز،
بی ناوازهیه دهنگه نه ره کهی
کام نه ستیره گهش، کام گولی کتوی
کام رهشی نه گا به رهشی چاوی؟
کام به رزی جوانه وه ک به رزی بالای؟
کام تاسه، کام مهیل، کام چاوه نواری

(۲) په لکه زیرینه: قوس و قهزح.

(۴) قه لبه: شهلال.

(۱) زهرده: هه تاوی ئیواران.

(۳) مه بهست له مانگی ومارت، و و مایسه.

(۵) مه بهست له دهنگی بالداري ناو دارستانه.

ره و تیکی جوان

له ژيړ زه رده ی خوړه تاوا،
 چمن به شاهنگ، چمن سحرای
 یا که و له سر به فری نزار،
 چمن تیکسووک، چمن گورجوگول
 یا که رویشکی تیر و قه له و
 چمن جوان نه پړوا به قونه قون
 یا پور له گوپړنگای ده شتا
 چمن ورد و جوان، به له نجه ولار
 یا کوتری حوشی مزگوت
 نه وهنده جوان، له وه جوانتر
 له له روی پسرشنگ، تاوازه
 به شاهنگتر، به خوروشتر
 پی ناز نه نی به سر نه رزا

به ناو چیمه نی گسوی تاوا،
 نه گه پړی قاز، یان مراوی!
 بو لووتکه ی هزار به هزار،
 نه کشی: پشت له توی^۱ ته ختی دؤل!
 له بهر تریفه ی مانگه شو
 سرک و گورج و سپی و خرین!
 له گهل سایه قه ی پاش وه شتا^۲
 نه شیلن سوزه گیای به هار!
 چمن خنجیلانه ی لی دی پرهوت!
 له شنه ی بای شو پرهوانتر
 له خوړه ی تاو، شیمری تازه
 به گوپچکه ی دل دهنگی خوشتر
 جوانی له به ژتیکي به رزا!

(۱) مه به ست: نو له بنی دوله که دا به گونچه ما ده روی، که وه کانش به ره و لووتکه به یا لا هله گه پړن پشت له نو، لیت دوور ته که ونه وه.

(۲) وه شت: باران.

ئاواتى دوورى

ئەي چاۋ! چەشنى بازى قەفەس ھەلۋەرى پەرت،
كۈيىدە تېزە كەي نىگەي ھوسنى دېلەرت؟
كۈيىدە دوو چاۋى مەست؟ كۈيىدە؟
كۈيىدە بىرۈي پەيۋەست؟ كۈيىدە؟
كۈيىدە زولفى پەش؟
كۈيىدە ئالۋىگەش؟
كۈيىدە ھەيگەلى جەمال؟
كۈيىدە ھوسنى بىن مېسال؟
ئەي گۈي! زەللى چاۋم و بەر تۈپەنەم!
دەنگى لە يارى دوورەۋە، چىيىكەم لە زىل و بەم؟
بايى، خەندەي پىر ئاھەنگ بىن!
نەغمەي نازى شۇخ و شەنگ بىن!
زىرەي بازى بىن!
بەرەۋ لاي مەن بىن!
ھارەي ھەياسەكەي،
ورشەي كراسەكەي! ...

ئەي ھىسسى شاممە! لە چاۋ و لە گۈيچكە مەئىۋوسم،
بۈيى لە يارەۋە دىنى خىتامى ئەفسۈوسم،
بايى: بۈيى ھەناسەي بىن
پىر بە سىنەم ۋە ك تاسەي بىن!
بايى بۈيى مەمەي
لە درزى سوخمەي
بۈيى ۋە نەۋشە، گۈل
مىخەك، عەتر، سەل ...

ئەي لاميسە! نە گەرچى نە بوو دەنگ و پرەنگ و بۆ،
 ۋەك شىت بە عەقلى خامە ۋە خۆم خستە بەختى تۆ!
 كۈا تەماسى^۱ لەشى نەرمى؟
 كۈا لەزەتى كۆشى گەرمى!
 كۈا مەمكى پر چنگ؟
 لىمۆ باخى سنگ؟
 كۈا ماچى لىۋى ئال
 جورەي^۲ ئەبەد، خەيال؟

ئەي خاتىراتى عومرى گوزەشتم، دەخىلى تۆم!
 خنكاۋى بەحرى دوورى نەكەي عەشقى پرەنجەرۆم؛
 جىلوەت لە چاۋم ون نەبى
 ھەرگىز لاي تۆ نوستن نەبى!
 چەشنى ئاۋىنە
 دائىم بنوینە:
 عەشقى قەدىمى يار
 تا ۋەختى ئىحتىزار^۳!

(۱) زىل و بەم: تىز و بۇر يا باريك و قەبە (سيفەتن بۇ دەنگ لە موسيقادا)

(۲) كۈا تەماسى: لە چاپەكەي سەردەمى مامۇستا گوران خۇيدا نووسراۋە ۋە ۋاتەماسى. ئاشكرايە ھەلەي چاپە. م.م.ك.

(۳) جورە: قوم، فرى لە شنى خواردنەۋە. (۴) ئىحتىزار: سەرەەرگ.

گولی خویناوی!

(۱)

کوږ:

بروانه! شایې په، چوپښه، لهو ماله
گویی بگره! زورنایه، دهووله، شمشاله!
زهرد و سوور تیکه لې بوون، ژن و پیاو، هه رایه
لهو ناوه هه ر هارهی هه یاسه ی تو نایه!
سا تو خوا خیرا که با پروین دهست بگرین
به کامی دلداري پیکه وه هه لپه رین!

کچ:

گول نه بی بو سرم ثال چه پکئی، زهرد چه پکئی
نایم بو زه ماوهن، نایم بو هه لپه رکئی!

کوږ:

کچ له ږتی جوانیتا، کچ له ږتی جوانیتا
کچ له ږتی نیونیکای هاتو چوی کانیتا
پایزه، گه لای دار ږژاوه، باغ پروته،
گول کوانی؟ گول لټوی به بزه شکووته!

کچ:

گول نه بی بو سرم زهرد چه پکئی، ثال چه پکئی
نایم بو زه ماوهن، نایم بو هه لپه رکئی!
بتدایه دل به من، به هه موو مه عناوه
دوو چه پکت نه هانی له باغچه ی پاشاوه! ...

کوږ [هېروا و له بهر خوښه وه به گورانی ئه لی]:

باغچه ی پاشا له و بهر ناوه
خیلی دوشمن دهوره ی داوه

تەپرۆم: پېنگام لى گىراۋە
ناپرۆم: چاۋكالى لىم توراۋە!

[بەرە بەرە لە دى دوور كەۋتەۋە.]

(۲)

كوپ:

بە باغچەى پاشادا ورد گەپام، خوار و ژوور
زەرد ھەبوو، بۆم چىت؛ چىنگ نە كەۋت گوللى سوور
نازانم ئەمجا دىت بۆ شايى ۋە ھەلپەركى؟

كچ:

نايەم، گول ماۋىيەتى بۆ سەرم سوور چەپكى!

كوپ [بەخەى مراخانى ترازان]:
ناتەۋى ئەم زامى سەر دلەم لەباتى؟

كچ:

ھەى ھاۋار! تەنكى دوشمنىش پىكاتى؟
پاكشى تاۋى سەر بىترە سەر پانم؛
با بگىرىم بۆ دلى بۆ گوللى دۆرانم!

حوزنی په چه

ژټيکي شوخ له چاوی به له ک به مه نیوسی
خلی نه کرده وه هون هون دلوی مرواری؛
به ناو نه بوو دلی به ردین له ناو نه فسووسی،
به ناوی ساردی په تی نا، به مایعی ناری!

وتم: فیدایی جه مالت بم نهی په ریشویه!
نهوا توایه وه هه ستیم به سوزشی گریه ت:
چیبه که هه یکله می مه پر مه پر، غوباری وا پیوه،
قه مه ر شکات و سکالا نه کاله هه وری خه هفت؟

سهری به عیشوه له قان و به له هجه ټیکی حه زین
وتی: بچووه بیرسه له جینسی پیاوی برات،
که که و ته گژمه بی گیر فان گولټیکی ناو ریشمین
چیبه ته فاوتی بوون و نه بوونی، قیمه تی لات؟

وه یا هه تاله دهروونی په شی گلا نه نوی،
به چی له زیخی دراوسنی فارق نه کا گه وه هر؟
نه وه حیبه به گه وه هر، نه گهر دروست نه وی
که بو ته جازیبی نه نزاری عام بو ته فسر؟^۱

منیش نه گهر چی به جیلوه، به جازیبه ی جوانی
گهلئ له فووقی گولام و گرانترم له گوهر،
وه لئ له بهر نه وه، هه بهات! نه سیر و زیندانییم
مه داری فخر و سروورم بووه به قوتبی که ده ر!

* * *

به لئ! هه تا کوو جه مالی پتر بی دلی په ری
دیاره مه یلی زو هووری زیاتره، نه گری:
نه کاله سیقله تی به ندی ژبانی خوئی نه فره ت!
نه کاله پیاو و له جه هل و ته عه سسوی له عنه ت!

(۱) نه فسووس: نه سف، حه سرت. (۲) نه فسر (افسر): تاج.

خۆزگەم بە پار

بَلِّين بە يار، بَلِّين بە يار، يارى نازدار،
سەد ھەزار جار خۆزگەم بە پار، منى ھەزار!
خۆزگەم بە پار!

خۆزگەم بە سالى پابوردوو،
عومرى كورتى دلدارىم بوو،
لەپ ھات و لەناكاو چوو...
يەك: پر بە دنيا ئارەزوو،
دەريايەك تاسە ... ئەمە دوو،
جى مابووم لە پارى مردوو!

بَلِّين بە يار، بَلِّين بە يار، يارى نازدار،
سەد ھەزار جار خۆزگەم بە پار، منى ھەزار،
خۆزگەم بە پار!

پۆژ نەبوو چاوم بە دیدار
شاد نەبى، نەسرەوى ئازار،
پۆژ نەبوو يار بە لەنجەولار،
چەشنى ئاسكى ھەردەى بە ھار،
بە بەردەمما نەكا گوزار،
نەمپىكى نيونىگای خومار!

بَلِّين بە يار، بَلِّين بە يار، يارى نازدار،
سەد ھەزار جار خۆزگەم بە پار، منى ھەزار،
خۆزگەم بە پار!

ھەر پۆژە عیشوہ بەك، نازى،
ھەر خەلوہ تە چەشنە پازى،
لەو توانج، لە من نيازى!
بۆ ماچى، نوقورچى، گازى،
ھەر بەزمە دەنگى، ئاوازي،

به چاو بينى دلخوای
بَلین به یار، بَلین به یار، یاری نازدار،
سهدهزار جار خۆزگه به پار، منى ههزار،
خۆزگه به پار!

بَلین به یار بى ناوچاوى
ديمان له تاو دوورى، تاوى
تهپرشت له فرميسك لافاوى
ئاخى ههله كيشا تاوى
به يادى بالا لاولاوى،
چاوپهشى، ته گريجه خاوى!

بَلین به یار، بَلین به یار، یاری نازدار،
سهدهزار جار خۆزگه به پار، منى ههزار،
خۆزگه به پار!

پرسی كى؟ بَلین داماوى،
هتله نهى دل لى شىواوى،
دوانزه مانگ له یار براوى،
دوانزه مانگ! بۆ یار گریاوى،
به ئاستهه نووزه تیا ماوى،
تهبوت: ناویشانى ناوى،
تهزانى یار، خۆى، كام ههزار، پوژى سهده جار،
ته كاهاوار: خۆزگه به پار! خۆزگه به پار!

سکالا...

له سه مای به رزی ناوبانگی حوسنا
تاقه ستاره!

نه بووی له وزه ی ده ستکورئی منا،
ناشکرا و دیاره!

هر له بهر نه وه پروم لی وه رگنیرای
یه که م ته سادوف
دلّهی حساس نا، به رد م پیشان دای
به لام ته ته سوف:

وات زانی که من موسته غنی و غه پر ام
هر یستر بووی لیم
تی هه لچووی به دم، تشارهت، په یغام
په یمانت دا پیم!...

هه بهات! مه لی دلّ، خوینگه رمی شه باب
ته فره ی ئاسان بو،
که و ته شوین قهت، فری به شیتاب،
ویلی ئاسمان بو

که چی نه یشته یشت بی له سهر سینت
بنیشته وه؛
لات برد له ریگای هه وای مه حه بیهت
دوورت خسته وه!

* * *

مه لی ناو فه زای نامو ته ناهیم!
دلّی لاوم پو!
مانووی ئیتیزار پتی وه عده ی واهیم:^۱
نووری چاوم پو!

(۱) واهی: عه بهس، بیهوده.

بو جوانی سەرەری

بۆ بەك شەو لای دایە ئەم دێیە ڕێی وێلم،
وێك ساوای یەكشەوێكە دێ پاش نەمانی
ئەم دێیە جێ دێلم: بێ نیشان، بێ شوێنێ،
ئەو نیگا نیوێكە چەو ئەو چاوە مەستانە!
پەنجەوێ ناز بەر بەدە لە چمکی مشکی شەرم،
سڵ مەكە لە مەیلی بەگەرمی ڕوانینم،
سەرنجێك من ئەیدەم لەو بەژن و بالایە،
ئەمەوێ كە دەرچووم لەم دێیە بەیانی،
چونكی ئاخ! ئەگەرچی تێو من ئەمرین، بەلام
تۆیش لە گەڵ هەر جوائێك ئەبینم تا مەرم،

بەیانی، ڕۆژ هەڵهات، سوار ئەبم جێ دێلم
چۆل ئەبێ بە یەكجار لە ناو و نیشانی،
ئەو پەری! سڵ مەكە، لا مەدە بۆ لاری!
شۆڕ مەكە بۆ بەرپێ، بەرز و گەش ڕوانە!
دەرکەوێ لێوی ئال، زولفی خا، كۆلمی نەرم،
پیاویكەم جوانییە قیبلە گای ئایینم،
- لە سینە پاكەووە بۆ جوانی تەنیا،
خاتیرەم هەلگرێ جوانترین نیشانی!
تۆ، خۆت و «دێ»ت لای من هەر ئەمێن؛
ئەیتە مرواری بۆ ملوێنكە شیعەرم!

به سته ی دلدار

له ژیر ئاسمانی شینا،
له پال لووتکه ی به فرینا،
کورستان گه پام،
دۆلاد دۆل پیوام؛

* * *

نه له شار و نه له دێ:
نه مدی کهس
وه ک تو جوان بێ!
تۆیت و بهس
کچه کوردیک دڵ پیتی شاد
وه ک فریشته و پهریزاد بێ!

* * *

نه باریکی، نه گۆشتن،
نه کچۆله ی، نه شارن،
نه زۆر چاوپه شی
نه تیجگار گه شی
به لام به نیگای شیرین:
نه مدی کهس
وه ک تو به تین
تۆیت و بهس!
لێت بێ بزه ی مانگه شه وی!
به ژن پیک و په وتی که وی.

* * *

له و پۆژه وه تۆم دیوه
عه شقیک له دڵ چه سپوه!
ساتی دوور بی لیم،

گەر بەر ئەبى تىم!
كە دەست لە يەخەت گىر نابى!
لە لای كەس
دڵ ژىر نابى؛

تۆيت و بەس
پەناى هىوا و خەوينىم،
ئاواتى گيانى شيرىنم!

* * *

ئەوسا كە تۆم نە دىبوو،
ژىنم تالى و ترشى بوو؛
بى شادى و ئارام،
بى هىوا و ناكام،
• ئەژيام: ژىنى سەرسەرى؛

نە مېو و كەس
بۆ پابەرى؛

تۆيت و بەس
پىنگاى هىوا نىشان دەرم،
سەختى ژيان ئاسانكەرم!

* * *

ئەى گەورە كچى «زەووس»!^۱
خوشكە جوانە كەى «قینوس»!^۲

تو ئەپەرستم،
بۆيە وا مەستم!
بۆ ئاينىم ئەگەر ئى
هەندى كەس؛

با جار بەدرى:
تۆيت و بەس

* * *

قیلہی تاین و باوہ ڀرم،
خوای بههشتی دلی تہ ڀرم!
وہ کک سہرہ ڀوی شوین نامانج،
نہ زازا مانہ کرمانج،
گہ ڀام کوردستان،
گہ میان و کوستان:
نہ لہ شار و نہ لہ دی،
نہ مدی کہس
وہ کک تو جوان بی؟
تویت و بہس
کچہ کوردیک وہ کک گول وای،
کوردستانی بی ناوا بی!

•

(۱) زہووس: باوہ گہورہی خوابہ کان۔ بہ کان۔ ی یونانی کون۔ (۲) فینووس: ٹافروڈیت (خوارزمی جوانی)، شہسپری زوہرہ۔

جوانی له لادی

تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه،
پنی کانی قوبان! مونتە زیری جیلوه یی نازه،
به رده رگه که تان قیبله یی پرووی ته هلی نیازه،
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

سه ر جاده موعه تهر که به بۆی خونچه و میخه ک،
به و له نجه به وه به سته بلت ورشه یی خامه ک،
هاره ی که مەرە و پلپله و گواره و کر مه ک ...
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

چهن جوانی به ره و مه غریب ته چی زه رده ته دالیت،
پرشنگی خشل ته بله ق ته کا ده و روبه ری پیت،
روژی ده می که ل حازره بو پیشکه شی به رپیت،
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

تیواره به وا، ده رکه وه سا جوانه کچی دئ،
ئه ی و بردی قسه و به سته یی گشت کورگه لی سه ر پئ!
سو و تاوی جوانیتن هه مو و کتیی کورپی کئ!
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

وه ک سویکه پرۆ، ناسکه نیگای چاوی رهش و مه ست
پر عیشه به چه رختنه، ئیتر هیچ مه به ده ر به ست:
چهن مال ته رمی؟! چهن شل ته بی هیزی دل و ده ست!
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

وه ختی که ته که ی چه شنی نه سیم له نجه به ره و مال،
ته گریجه یی ته ر په خشه له سه ر کولم و خه ت و خال،
شه ریانه شه مال، په نجه له سه ر په نگی رهش و ئال!
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه
پنی کانی قوبان! مونتە زیری جیلوه یی نازه،
به رده رگه که تان قیبله یی پرووی ته هلی نیازه!
تیواره به وا، هه لگره ساگۆزه یی تازه!

(۱) قوبان: سووکراوی قوبان. (۲) چهن مال ته رمی: چهن مال ته پرووخی.

له ده رزی پچه وه

جاده چۆل و سیهر بوو، کات به یانی،
 بۆ سه وزایی ده ورو پشتم، بۆ ئاسمان،
 ئه پویشتم به ئه سپایی، کش و مات،
 له پسر، نازانم چۆن سهرم هه لپری،
 له گهه ئه وهی له عاباوه ئالابوو،
 بالابه رز و بچکۆله پی و ئیسکارین^۱؛
 ئه پویشتم و دزه ی نیگام جار جارێک،
 به ره ونی کهو، له نجه ی تاوس و قومری
 مابووی بگاته عاستم چهن ههنگاوئ،
 ده ست و په نجه و مه چه کێک و نیگایه ک
 قۆل و مه چه ک ساف و سپی وه ک شووشه،
 یینه سهر چاو: چاوێک، بلیم چ چاوێک؟
 که واکه وته بهر شه پۆلی ههستی من،

ئه پویشتم خه بالای ئه مروانی:
 بۆ شاخی به رز، خانووی تازه، دنیای جوان
 لاشه ست و دل که یلی تاسه و ئاوات!
 به رامبه رم به ژێک ده رکه وت وه ک پهری!
 له دیمه نی شیرینی ئاشکرا بوو،
 گۆره وی و پووز: سفت و سپی و ئاوریشمین!
 له ژیر عابای ره شا ئهیدی نازدارێک:
 گورج گورج، جوان جوان ته هات و جاده ی ته پری
 درزی که وته په چه و دیم نیگای چاوئ،
 چی بنووسم؟ خوابه هیزی ئیشایه ک!
 سه ره نجه کان یاقووتیک بوون به ورشه،
 کانی سبهر، ده ریای عیشه، گێژداوێک،
 له و پۆژه وه هه ر نوقم ئه پی به ره و بن!

(۱) ئیسکارین: قونده رهی بازنه عانه یی به.

بو خانمیک

قاسید وتی پیم: بگره سهر، خانم نه وادیت؛
حه سره تکهشی نهو شان و مل وگه ردنه پرووتم،
ئاهم بووه ته هه وری بهری تینی هه تاو بووت،
هه ر دیاری که دا حاشیهیی حوسنی ملووکیت:
گه ر بیت و بفهرمووی، مه لیکه! مه یلی نشیمه^۱،
ئه مهجا به پهروبالی تهپر و فینکی بوسه،
نازانم نه بی چون بگه مه باسی ویسالت

سافهرموو، سه بر بی به فیدای خاکی بهری بیت!
وه خسته بمرم بو نه فوسی بوئی توالت!
فرمیسکم نه دانم، له هه موو ساحهیی سه ر پیت!
بو په سمی سه لام نه بزی دلّه زه ربی ترامپیت!
بهو خواجه له سه ر دیده نه کهم ته سویهیی جیت!
تیرتیر نه سپرم، خانمه کهم، گه ردی سه فهر لیت
تو خواژنی جوانیت و نه کهم فهرتی حه یالیت؟

(۱) نشیمه: جیگای دانستن.

هه لښه ستی ره نجاو

که ی توم دیوه؟ که ی ته تناسم؟ که ی؟ که ی؟ که ی؟
 وه ک سحر باز هاتووی به ندی ده له سه
 به س ته فرم به، به س به ته فسون^۱ گیلیم که،
 گویم پر بووه له ته فسانه^۲ ی دل داری،
 عومری جوانیم له هیلانه ی بیړه نجا،
 تا ناسیمت، تا خوټ هاویشته سر ریم،
 هاوار! تومه ز له و دیو پرده ی گولگولین،
 به له عنت بی زوهره ی جوانی سروشتی^۳،

دل داری چی؟ په یمانی چی؟ حه ی! حه ی! حه ی!
 ته خه یته پیم، دیلم ته که ی، نا به سه!
 به س کو یرم که، ته مجا دوشمن شیلیم که!
 به له عنت بی زوهره ی جوانی و عه یاری!
 چهن بی تاسه، چهن تاسو وده ته گونجا؟
 تا دیو جامه^۴ ت را گرت نیشان ت دا پیم؟
 له کارا بوو! بیری به د، ده ستی خوینین!
 دائه فلیقی هر دل ی که و ته مٹی!

(۱) ته فسون: سحر. ه (۲) ته فسانه: نوستور، خرافات. (۳) دیو جامه: پرده به کی ره نگاوره نگه له راودا به کارده هینریت. (۴) زوهره: قینوس، ته ستیره به کی گش (که لاویز؟). سروشت: ته ییعت بان خلیفت.

هه‌لبه‌ستی په‌شیمان

کفره لای من له یار په‌نجان
هه‌رزه‌گویییم^۱ کرد هه‌رچیم وت،
به فرمیکی په‌شیمانی،
من ژیانم، گیانم، هه‌ستیم،
بیرم، هه‌شوم، هه‌رچیم هه‌یه
که‌پووی لئی نشت گه‌ردی شیعرم،
ئه‌ی پووناکیی پئی باوه‌پرم!
قیله‌ی عه‌شقم! هه‌ی ئاوازه‌م!
چوون ئه‌توانم به‌ره‌نجم لیت،
تو بی زه‌رده‌خه‌نی چاوت
تو بی سپه‌تی شان و مل
تو بی به‌سته‌ی پویشنت،
تو بی به‌بیتترین نه‌غه:
تو بی هه‌موو جیلوه‌ی جوانیت:
ئه‌ی زوهره‌ی ناز! زوهره‌ی جوانی!
وه‌ستاوم، سا دل‌م خو‌ش که،
پئی لئی ئه‌تیم ئه‌ی زوهره‌ی جوان!
وا ئه‌و چل‌که‌م به‌فرمیگ شت،
ئه‌ی زوهره‌ی ناز، زوهره‌ی جوانی!
هیوام، تاسه‌م، شادیم، مه‌ستیم،
به‌هره‌ی جیلوه‌ی ئه‌و زوهره‌یه
هه‌ی جوانه‌مه‌رگ خوم! هه‌ی به‌رم!
خوای به‌هه‌شتی دل‌ی ته‌پرم!
هیلانه‌ی هه‌لبه‌ستی تازهم!
هه‌ی خاک به‌سه‌ر ئینسانی شیت؟
لئوی به‌عاسته‌م تو‌راوت،
له‌عاستی رووتی و به‌خه‌ی جل،
له‌وحه‌ی په‌سمی دانیشنت،
شل‌په‌ی ماچی ئه‌و ناو ده‌مه!
لیم خو‌ش به، دل‌م په‌نجانیت!
گه‌ردنکه‌چی چاوه‌پروانی
شیمیری پیشووم فه‌رامو‌ش که^۲!

(۱) هه‌رزه‌گویی: ناماقوول وتن، ناماقوولی کردن.

(۲) فه‌رامو‌شکردن: له‌بیر بردنه‌وه.

(۲) جیلوه: له «جلی» وه، ده‌رکه‌وتن، دره‌وشانه‌وه.

بو گه وره کچیک

تهی گه وره کچی دلبرو شوخ! وهختی منالیت
دابووم دلکی پوخته به نه و روجه عه فیهت،
توزی ون ته بووی کرپه ی ته به ست عامیلی ئولفته
گهردی له دلم ته سپری پهل و په نجه یی بازیت!
گا ته موشی ته و پروومه ته نهرمه به بهری دهست،
گا شانه و گولباخم ته داله و قژه زهردهست،
گا ماچم ته کرد لئوی قوت و چاو و بروی مهست،
چهن ساتی وه ها ئولفته تی تۆم بوو بوو به عادهت،
ناکوو له پراکه و تمه ناو دۆزه خی^۱ غوربهت،
که م که م سپی بوو یادت^۲ له سهر له وحی خه یالم
تیتنا که له پاش بووردنی شش ساله به عه ودهت،
دلشادم و تو دهم دهم ته که ی پرسشی حالم!
بو راستی نه لیم گه وره کچی عیشوه سهراپا،
تهوسا نییه تا ناخی^۳ نیگای دیده بهری بی
تهوسا نییه تا ناوی قسه ش دیوی دهری بی،
تهوسا نییه، تهوسا نییه، تهوسا نییه به خوا!!

(۱) دۆزهخ: جهنم. (۲) تم و ت، بهی که لیمه ی و یادت، له سهر شیوه ی سلیمانی ته له فوزی پی ناکری.

(۳) ناخ: قهر، بن.

نیاز'...

سەردەمیک بوو دنیای گیانم تاریک و چۆل بوو؛
 کام (بەرۆچکە ١٢) ی گەرمە دلم، چەشنی سەهۆل بوو؛
 قەریحەم وشک، تەبیعەتم زەرد و ژاکاو بوو
 زەردەخەنەم ناخی سەرلیو، فرمبکی چاو بوو!
 بە ئاسمانی هیوامەو تەستیرە کانم
 بە هەزاران شا تەستیرە ی گەش گەشی جوانم،
 هەموو نوقمی دەریای تەمی پەش و تاریک بوون،
 وە ک وەنەشی چنراو لە گەڵ سەببون خەریک بوون،
 سەردەمیک بوو بێ نەغمە بوو باغچە ی ژبانم،
 بێ ورتە بوو ناو هیلانە ی بۆلبۆلە کانم،
 لەرە ی دەنگی شادمانی و نەشتم خنکابوو؛
 * شە پۆلی بای بەهرە و جۆشم مەنگ پراوە ستابوو.
 تەلی عوود و کەمانم پەس ٣، کونی شمشالم
 بە سەرابوو وە ک گرتی دڵ و زمانی لالم!
 سەردەمیک بوو: نە تریفە ی مانگی هاوینم،
 نە گزنگی هەتاوی سەر لووتکە ی بەفرینم،
 نە لەرزینی چینی سەر پووی گۆماوی شینم،
 نە بریقە ی دووری چەمی پاش زۆر بارینم،
 نە ورشە ی گیای مێرگی سەوزی دەمەو بەهارم،
 نە شە ی بای دارستانی چەری نزارم
 چەشنی جارێ دایە خورپان ناخی دەروونم،
 تەبەتایە سەر هەلقۆلین سەرچاوە ی پوونم!
 سەردەمیک بوو، سەردەمیک دوورودریژ بوو،
 نوینی ئارام بۆ من لە سەر چەرپایە ی لیژ بوو،
 نە خەوم خەو، نە خە یالم وە ک خە یال و بوو،
 هەستیم وینە ی ئوقیانوسی ژیر پەشەبا بوو،
 لەشم بێهێز، گیانم بێزار، دلم غەمگین بوو،
 هیوام تاریک، مەیتی عەشقم تابوونی ژین بوو!
 ناھۆمێد بووم، وام تەزانێ دەردیکە کاری،
 بەرەو پیری چوون هیناویە دیاری ئیجگاری!

نیتەر ئەبى كۈنچى بگرم، دۆش دابىتىم،
 لەسەر مەرگى عومرى جوانىم ياسىن بخوئىم!
 چاۋە نوار بىم ساكەي گەردوون، گەردوونى بىي باك،
 جانەۋەرى گۆر ھان ئەدا بىمكەتە خۇراك؟!
 بەلام ئەي يار، يارى نازدار، شۆرەۋنى شۆخ!
 بە لىۋى ئال، بە چاۋى رەش، چاۋى رەشى تۆخ
 بە بالاي بەرز، بە ئەندامى نەرم و شلو جوان،
 رەۋتى شىرىن، عىشۋە و نازى گفتوگو و جوولان،
 بىم جوانىيانە كە زىنەتى بەھەشتى دىيان،
 بىم جوانىيانە كە لە تۇدا ھەمويان پەيدان،
 لەو رۆژەۋە دىۋمە سىحرى زەرەخەنەي تۆ،
 دىنياي دەرۋون مەلەكانى ھاتۋەنەۋە ۴ گۆ
 سەرچاۋە كەي عومرى جوانىم ھاتۋەنەۋە قول،
 باغچەي ژىنم پەر بۆتەۋە لە نەمامى گۆل! ...
 ئىستان ئەگەر بىت ھىچ نەبى لوتفى تۆ جار جار،
 بىملاۋىتى ئەي ژنى شۆخ، ئافرەتى نازدار!
 قەسەم بە تۆ! قەسەم بە ناز! قەسەم بە جوانى!
 ھەمو ھەستىم ئەچىتەۋە دۆخى جارانى! ...
 قولې گەشى خوئىنى جوانى دېتەۋە لەشم،
 دىيان شەبەق ئەدا ئاسۆى ئاسمانى رەشم ...
 نىتر رابوورد من پىر بىم، يان دلم بىمى،
 يا بىلوورى شادمانىم ھەرگىز گەرد بگىرى!
 ئەمجا ئەي يار، ئەي خواۋنى عەشقم، ئەي ئىنۋوس،
 ئەي ھەيكەلى بەدەن لە عاج، توالت ئابنۋوس،
 ھىچ نەبى تۆ، بۆ خاترى جاھى ئەپۆلۆ۵،
 مەلى شىعرم مەيدان مەدە بگەۋى لە گۆ!

(۱) ناز: رجا. (۲) بەرۋچكە: بەر رۆز. (۳) پس: لە پىئانەۋە، [بەمەنا] پىچان و خاۋبونەۋە ھاتۋە. (۴) ھاتۋەنەۋە: لە چاۋە كەي سەردەمى مانۇستا گوران خۇيدا نووسراۋە ھاتۋەنەۋە. ئىمە لامان وابوۋ ئەۋە ھەلەي چاۋە راستە كەي ھاتۋەنەۋە. م.م.ك. (۵) ئەپۆلۆ: خۋاى شىعر و جىكەتەي يۇنانى كۆن.

جوانی بی ناو

قز کالی لټو نالی پرشنگی نیگا کال،
 نهی کچه مہنگه کھی به دهنگی چپه دوو،
 نهی نه ندام وردیلہی نہرمؤله یتسکووک،
 راسته من ریوارم، سہرپی نی پروانم،
 نه لټی نه ک هہر نیستا، عومریکی دریژہ
 نهی کچه کالہ کھ! جوانی تر با زور بن،
 بارہ نگیان پرداخت بی و جیگہ یان سہرچل بی،
 گیانی من بو تہ لټی و نهوشه پەرؤشه،
 له هہموو ناسمانا نه ستیره ی بهر به یان!
 له تہختیک هہلدہستی هہزار و یه ک نه غمہ:
 کانیه کی پروونی بهر تریفہی مانگہ شہو:
 جوانتره له لای من له دہریای بی سنوور
 قز کالی لټو نالی پرشنگی نیگا کال،
 دہر به ست نیم ریوارم، دہر به ست نیم رہوتہ نیم،
 هی نه وهی نیگارنیک^۱ له یادم کیشراوه،

نهی کچه جوانه کھی سہرگونہ نهختیک نال!
 گہندہ مووی دہموچاومہ چہ ک هہلنہ گرتوو
 نهی بهرگی ساکارت دلگیر تر له هی بووک!
 به لآم وا جوانی تو کاری کرد له گیانم،
 بهو دہست و پهنجانہت برینم سارپژہ!
 له باغچہی به هارا گولباخی بهر خور بن،
 به واتہی خہلکی تر با ناویان شاگول بی،
 کہ له ژیر سیہری تووترکا خاموشه!
 نه خاتہ دلی من هہستیکی سپی و جوان!
 نه وه یان شیریتہر دیتہ گویم زور نزمہ!
 له بنیا بلہرزئی مرواریسی زیخ و چہو،
 شہ پولی باتہ بهر تیژگی رؤز شلپ و هوور!
 نهی کچه جوانه کھی سہرگونہ نهختیک نال!
 نه زانی شہرزه و دہر به ستی نیجگار چیم؟
 شوخیکی نایابہ، به لآم ناخ، بیتاوه.

(۱) نیگار: رہسم، سوورہت.

بۆكچىكى بىگانه

زۆر چاۋى شىن داۋىيە پىرىشنگ لە چاۋم،
 سىنگى نەرم و مەمكى قوتى توند ۋە ك بەرد،
 لەشولارى كەمىك گۆشتىن، كەمەر تەنگ،
 كۆلى قەلەۋ، چەناگەي ناۋەراست چال،
 ئەمانە گشت، گەللىكى تىرىش جوانى،
 شەرمى تاۋتاۋ، نازكردنى پەنگاۋرەنگ
 سەردەمىكى عومرم بوۋنە ھۆى مەستىم.
 ناخى گىيانىن بۆپىر كىردووم لە بەستە!
 بەلام ھەرگىز تەنبا جوانى ئەمانە
 ھەر گەپراۋە مەلى بىرسىم چىلاۋچىل
 بۆى چووم ھەزار دىرك لە پىم چەقىي!
 ناشارەزا ۋە پەپولەي دوور بە دوور بووم!
 بۆ جوانىكى تىرى پىش ئاشنايى
 نەيتوانىۋە دامىركىنى ئەم گىيانە،
 «بۆچى؟» باشە پىت بلىم با، ئەپىسى:
 جوانى گىيانىش ھاۋكارى بى، جوانى گىل،
 ئاسمايىكى ئەۋى فەپ با بەگشتى!
 تا ئىتاكە ھەر نازدارى من ناسىم،
 پىچەۋانەي ئەۋە، دلى تارىك بوو؟
 زىمانى نەرم، نىھادى ئىجگار دىر بوو!
 جىلوھى جوانىت لە بىرم چى ئاسانە،
 ئەۋ كىتتى شىعەرە داتە دەستىم!
 لە بىرم چى ئەۋ جوانەي داي نىشانىم:
 ئەللى كچە پىتە كەنى، يان ئەگىرى!

زۆر قىزى زەرد سەرنجى پاكىشاۋم،
 شان و مىل و گەردنى پوۋتى بىگەرد،
 بەژن و بالاي كەلەگەت و شۆخ و شەنگ،
 پىتى سىپى بە خويىنى گەش مەيلەۋ ئال،
 دەم و لىۋى ۋە ك گۆلى بەر بە يانى،
 ۋە ك لەنچەۋلار، زەردەخەنە، نەغمەي دەنگ،
 ھەمووم دىۋن، كارىيان كىردۆتە ھەستىم،
 ھەموو: يەك يەك، ياخۇ دەستە بە دەستە
 ئەمانەم گشت لا جوان بوۋە لا جوانە،
 بۆى نەشكانووم توپىنەتى و ئارەزوۋى دىل،
 لە ھەچ باخىك گۆلىكى سوورم دىيى،
 ھەر ئەۋەندەش گىرۋەي گۆلى سوور بووم:
 ئەمجا ئىتر كەۋتوۋمە تە بەيالى
 جوانەي تىرىش ھەر ۋە كوو ئەم جوانانە،
 ھەر سەرگەردان، ھەر ئاۋارە، ھەر بىرسى
 چونكە كاتى دىپىتە دى خۆزگەي دىل،
 لەش با ھەردەي بەھار بى ئارايشتى،
 بۆكۆلۆلىم، پەنجەرۋىم، بەدبەختىم،
 بە پۈللەت چەن پىرىشنگدار و شىك بوو،
 كۆشى گەرم و دەرۋونى سارد و سىر بوو،
 لەبەر ئەۋە، ئەي قىزەردى بىگانه،
 بەلام ئەۋەي لىۋى وروۋاندىم ھەستىم،
 گىران ھەتا دۈۋا ھەناسەي ژيانىم،
 دىۋانە كەي «بىرۋىس» كە نەغمەي شىعەرى،

ئاھەنگىك لەناو پان

رېبوار | بە لای پانا تېتە پەرى تىرىك بە مىرگى بەھار | :

ھەنگە زەردە ئەپرى پىي دوور
بۆ يىنىنى گولالەى سوور،
تانا گەپرى مىرگى بەھار
دەم نانتە ناو دەمى يار!

شوان:

بەلام منى شای گشت ھەنگى ھەردەى بەھاران،
بۆ يىنىم خویان ئەگرن پىي دەشت نازداران!
سۆزى شىئال ئەخەمە کار دەمى تىواران:
پۆل پۆل ئافرەت، شىردۆشى جوان، ئەكشى بۆ ناو پان!

رېبوار:

ھەنگە زەردە ئەپرى پىي دوور
بۆ يىنىنى گولالەى سوور،
چۆن بە پىي خۆى دى گوللى گەش
بۆ لای شوانى كەپەنك پەش؟!
نەك گوللىك و نەك سیان و چوار،
چەن لە دىدا ھەبى نازدار!؟

شوان:

كە مۆلم دا مىگەلى تىر لەسەر سەوزە گيا:
زەردەى ھەتاو ئەگرىتە زېر پرووى دەشت و چيا،
ھەر نازدارە، بۆ ھەلپەركى جۆشى لە سەريا،
لە شىئال ئەننى بە ناز پرووى نيازی جيا!

رېبوار:

هەنگەزەردە ئەبڕی پێی دوور
 بۆ بینیی گولآلەیی سوور؛
 لەناو دیوێ پۆل پۆل نازدار
 ئەشیلن سەوزە گیای بەهار
 بۆ لای شوانی شمشال پڕ جۆش ...
 هەیی بەختی باش! ژيانی خوێش!

شوان:

حەلقەیی چۆپی لەسەر فەرشی گیای قەراغی ئاو،
 لە بەردەمما هەلە پەڕی گە گورج و گە خوا؛
 مەنیش چەشنی پەپوولە یەك گول دایبێتە ناو
 كێ زۆر شوخ بێ لە بەرپێشا ئەوەستم تاو تاو!
 پێبوار:

هەنگەزەردە ئەبڕی پێی دوور
 بۆ بینیی گولآلەیی سوور؛
 هەر لە دیوێ هەتا ناو پان
 بە لەنجە دین شیردۆشی جوان،
 هەلە پەرن بۆ شمشالزەن
 هەیی بەختی باش! ژيانی شەن!

كۆمەلەی ئافرەت [نەختیك لە دوورەوه]:

هۆ شوانی بەهرەدار! تێخوڕە، چاوە پێن،
 ئارایشت تەواو، ئامادەیی هەلە پەركێن!
 پەرۆشی ئاوازی بەسۆزی شمشالین،
 بێ سێحری فووی دەمت، بەزم و نۆش بەتالین،
 تێخوڕە، ئامادەین پاداشتی ئاوازه
 تیرت كەین لە قووتی دل كە جوانی و نازە!

هۆ شوانى به ختیار! تیتخوږه، درهنگه،
بی شمخال له دهشتیش وه کوو مال دل تنگه!

تیتخوږه، تیتخوږه،
مى^۱ تیر و گوان پره،
کاتى ران مۆلدانه،
تا بلتى دهشت جوانه!
لیو بهره بو شمخال،
به سۆز و ناله نال:
بله رزى له شى کتو!
بجو شى دلى ديو!
نه وه ستنى هه لپه رکتى:
تا باره ی بهرگه ل دى!

(۱) مى: له چاپه کى سهرده مى مانوسه گوران خويده نووسراوه من، به لام دياره هه لى چاپه. م.م.ک.

شه ويك له «عه بدوللا»^۱

هموو شت جوان، هموو شت پاك
 بوځوځي، موسيqa، جواني
 تـيـكـرـژـاون ئافرهت و پياو
 له نجهي جوولان، موسيqaي دهنگ،
 بو چه شني جواني نيشاني!
 يه كييك ليتو وه ك گولغونجهي گه ش.
 تين و تيشكي له پيش چاوه،
 سبيري جوانيه كهي بيدهنگه،
 جوان نيبه به لام جوان پوځه! ...
 پهرداختر كات كوتي دلگيره:
 نـيـوهـرـووتـي تهنكي جل،
 نه ختيكه بوي شان و چاكهت،
 عه تر و سبيري لي ته تكيك،
 بو تهماشاكه گورچكبر،
 له سر سنگي پرووت بو پرشنگ
 مايه پيشكه و پيشكه ي چاوه!

«هول^۲، زورگه وره، نيچگار پرووناك
 «جهو» ليكي ته تكي شادمانی،
 هر ميزه و كورسي ده وره ي داو،
 ئافرهت: چرای كورې شاههنگ،
 له سر هر ميزه، يه ك دواني
 يه كي قززه رد، يه كي چاوپره ش،
 يه كييك جواني وه ك هه تاوه،
 يه كييك مانگي شوخو شهنگه
 يه كييك شيوه ي دوان خوځه،
 هر ئافره ته هيته زيـره،
 پـيـتـپـهـمـيـي له ش نهرم و شل:
 كه مگوشتي نه ختيك كه له گهت:
 قـزـئـاورـيـشـمـيـن به تواليت
 چاوپره ش به كل نه وهنده ي تر
 شوخي مه پر مه پرگه ردن و سنگ،
 رستيـك مرواريـسي داناوه،

* * *

دهوري داوه كوورې بيژن
 يان به تهماشا سرخوځن!
 دانسيكي ناياب نه زاني،
 جوان جووت نه كا له گه ل تانگو^۳
 له گه ل نه شهي ستاوتي تال،
 بيريان نه پروا بو دنياي دهر!
 «چه پ... چه پ...» چه پله ي پاش نه غمهي فالس!

تاك تاك ميزي وه كوو هي من
 نه مانه ش يـا بـاـده نوځن،
 تاويك چاو نه پر نه جواني
 پي و پل و چه رخه ي هاتوچو
 تاويك نه غمهي «فالس» و خه يال،
 ده ستيان پي نه داته بهر سر،
 تاكه ي؟ به لكوو تا دواي^۴ دانس،

* * *

ساعات فېرى، شەو درەنگ بوو. هېشتا نېو پۆى ئاھەنگ بوو!
تازە باندې^۵ پىت سىپاى نۆت: گەرمى ھەوای فۆكستروٹ!
تازە شوخى ھەلزار دەم كەوتۆتە سەرنجى دەم دەم،
بە دوو چاوى ۋەك دەرياي شين، پېر لە زەردەخەنەى شيرين
بەلام مەنى بېگانەى كۆر، شەونشېم لى نايە زۆر،
ناچار لە گەل ھاوړېم ھەلەين، خەو ئەم بەھەشتەى لە كېس دايەن!

(۱) عەبدوللا: جېگابەكى دانس و موسىقا بە لە بەغدا.

(۲) ھۆل: قاعە.

(۳) ئانگو: مقامىكى موسىقاى رۇزاۋايى بە. ئالس و فۆكستروٹىش ھەروەھا.

(۴) دوايى: لە چاپەكەى سەردەمى مامۇستا گوران خۆيدا بەم جۆرە نووسراۋە دوايى، بەلام بە بېرى مەن ئەو ھەلەى چاپە و راستەكەى دوايە چونكە بەم جۆرە مەعناى بەيتەكە قوولتەر ئەيى. م.م.ك.

(۵) باند: فېرقەى موسىقا، نۆت: دەفتەرى نۆتەى موسىقادا كە لە بەردەمى موسىقاژەندا لەسەر سىنايەك دائەنرى.

بوو کیکي ناکام

هه ی سوار سوار بڼ! هه ی تفهنگچی ده ست بانه تفهنگ!
هه ی ژنی جوان نارایشی خوی کا بو ناهنگ!
له ژیر تارای سورمه چنا هره جوانی دی،
کچی جووتیار! بهره و کوشکی ناغا کهوته پڼ
کوشکی ناغا که چکاریه، ناوینه بنده،
کس نازانی به ژماره، په نجه ره ی چه نده!
هوز و فواره ی حهوشی مه پمپر، باغچه و چیمه نی
به سرناچی هه رگیز سهوزی و گولی ده گمهنی!
جوانی لادی پووتی وه کوو ته لی وه نه وشه
به ناویشم و به نالتوونی هم کوشک و حه وشه
له تهوقی سر تا بهری پی په رداخت و پوشته،
سوار کراوه، شوخ و نازدار وه کوو فرشته
خراوه ته پڼ بو په رده ی نه تله س و گوروون،
بو باخه لی ناغای پیش چاو به چلچرا پروون!
ناغای خاوه ن هیز و شکو، خاوه ن سامداری،
له کاتیکا دریز نه کا ده ستی دلداري
بو گهر دنی گولی کیوی له جی هه لکه نراو،
نمی فرمیک به دی نه کا له سر کلی چاو!
موو چرکه به ک به سه رتا پای له شیا نه گه پڼ:
ناگاداره فرمیکي سوز، دیته خوار بو کڼ!
کچی جووتیار بو به هه شتی ژین و دلداري،
له گهل کوپي شوان به ستبوی په یمانی یاری!
کوپي شوانی برژاوی نیش، له بهر هه تاو قال،
مه چه ک نه ستور، له ش که له گه ت، ده فه ی ناوشان چال.
تیری خوای عه شق هه تا شاپه ر دلی سمیوو.
کچی جووتیار له بهر چاوی بت بوو، په ری بوو!
هم نازداره ش به شه و و پوژ نه خشی خه یالی
کوپي شوان بوو: بالای به رزی، ناوشانی چالی!

نیتړ پټگای دارستان و ناو پان و دټبر
 بوو به شانوی سه رگروشتهی دلدار و دلبر:
 هر بن داره، بن دوه ونه، هر بته خاکه
 ناگاداری چمن به نډیک بوو لهم عه شقه پاکه!
 مه تا پوژئ بو کلتولی ناغای شکودار،
 له سر پټی ږاو، کاسه به ک دوی وهرگرت له نازدار،
 گړی له شی دامر دوه به دوی سهر ته زین،
 به لام کووړه دی دلی کهوته بهر بای باوه شین!
 ده ست و کاسه و په نجهی دؤ گیر، نیگای چاوی پرهش،
 هستی ناغای فرې دایه ناو ناگری گهش!
 پیاو ما قوولی راسپیری کرد تاره ک^۱ ساز بکړئ،
 زوو هم شوخه نه رموتولهی به بووک بوو ببرئ
 کوړی شوانه که نه مهی بیت شیت بوو، دایه کیو،
 زه ویی داگرت به تفکردن، ناسمان به جیتو!
 چمن جارئ شو مالی ناغای دایه بهر تفهنگ،
 ده غلی سوتان، باغی بری، بو ته تک و بو په نگ:
 کلک و یالی چمن چاره وپی قهل کرد به خه نجر،
 به سر پانی ناغایا دا و مه پری دایه بهر
 تا کو دواپی پوژئ به ختی نو کهری ناغا
 خه وی لی خست له سیپه ری دره ختی باغا؛
 په نجهی کینه له سر پیلکهی تفهنگ کهوته کار،
 کوستی دلی بو نیجگاری کهوت کچی جووتیار!
 نیستا نهوا ههرچی بلئی نیعمت و نازه
 هه مووی نه دا به یه ک دلپ فرینکی تازه،
 له بهر ده رگای چاوی پره شا بله رزی و بلئی:
 دهستی زوردار سده سر نه کا، ناگاته دلی!

(۱) تاره ک: ده بی کورنکراوهی (ته داره ک) ینت، واته (تاماده کاری).

له لادی

کراس که تانی که واسه وزی به ژنوبالابرز،
به شان وگۆزه وه چهن جوانی نهی پهریی سهر نه رز!
له دووره وه چ نمایانه پیچ و سه رپۆشت!
چ زوو نه گاته ده ماخم شه پۆلی بۆی خوشت!
شه مائی ریگه یی کانی نه خاته بالاکهت،
له رانه وهی له شی زیوینی شوپره یی که له گهت!
نه پۆی به عیشه، به له نجه، به وه زنی گۆرانی
نه پۆی ... زپه ی که مهرهت دی هه تا کوو بهر کانی!
نه گه یته کۆمه لی پیاوانی بهرده می مرگه وت،
سلیک نه که ی وه کو ئاسک له سیبه ری نه شکه وت!
له ریگه تا هه به پۆل پۆل له لاوی دی کۆمه ل،
که هه ریبه که گۆلی هیناوه چه شنی، پر باخه ل!
هه موو به عه زره ته وهن گۆل فری ده نه بهر پیت،
خوایه ئاخو گۆلی کی به دلته وه نه لکیت؟...

یادگاری کون

مستنداتی اقرا الثقافی

للکتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

غەزەلیات:

ئەرپۆی ئوغر

كلالار، گورجى كەوپەفتار! نەزەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
لە تىرى ئاھى ناكامىم ھەزەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
بە دووتا ئەشكى ھەسرەت خوین ئەبارىنى بەسەر دەشتا،
تەماشای لالەزارى پاگوزەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
لە لاى خەلقى گەدايە گەردى ژىر پىتى مولكى دلداری
بە سايەت وەك ھوما تاجم لە سەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
بە لەرزە و زەلزەلەى ئەو پىلانەى دەورى پووشىنت،
بىناى ھەستىم ھەموو زىرو زەبەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
ئەوا واعىز ئەللى لادە لە قىيەى عەشق و جوانى پروو،
سەماى وەعزى سەرتاپا زەرەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
فرىشتەى يا پەرى يا حوزرى ئەى شۆخى مەلە كشتوہ؟
بە عىشوہ و خوو لە ھاوجىنى بەشەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
بە تاي دورپرى غەزەل ئەچىم لە ھەسرەت رىشتەى گىسووت،
مەتاي عومرى درىژكردووم لەبەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
ئەرپۆى ئوغر؟ ئەرپۆى ئوغر؟ نەزەر ناكەى ئەرپۆى ئوغر؟
ھەيام، عەقلم، دل و دىنم ھەدەرناكەى ئەرپۆى ئوغر؟

(۱) ئەگەرچى لە چاپەكانى پىشودا (دورى) نووسراوہ، بەلام ئاشكرايە ئەوانەى ديوانەكەيان ئامادە كردووہ لى ئەگەشتوون.

راستىيەكمى ئەوہ بە لىرەدا نووسراوہ (واتە بە تالى دورپرى غەزەل... ھتد).

هه رچه ن...

هه رچه ن به بهر مه لالی فرهم ته نگه قافییه،
یه ک عومری خهم هه ناسه به کی ساردی کافییه!
خۆزگهی خهمم به قهلبهزی سه رچاوه که ی «زه لم»،
چاو وشکی کرد و نهو وه کوو خۆی تافه تافییه!
لای من چ جامی نه شه چ میحرابی دینی عشق:
نهم چاو و نهو بروی کچه کوردیکی جافییه!
زنجیری زولف و چاهی زه نهخ واله ریگه یا،
کئی لهو حیجازی حوسه ئومیدی ته وافییه؟
تا دئی سروور و سیححت و سه برم زه عیف نه بئی،
هه ر ته بهی تا سه ما له فی راقا مونا فیه!
تف لهو ژبانه که بئی ده ردی عشقه ئاسووه،
بهخ لهو ملهی که زولفی نیگاری ته نافییه!
«گۆران»، ته ماعی ماچ و ویسالی برپوه لیت،
یه ک ئیلیفات و نیوه نیگابه ک که فافییه!

ئەي شەوقى گەلاۋىژ!

ئەي شەوقى گەلاۋىژى بەيان نورى نىگاھ!
ئەي عەترى سەبا بۆي نەفەسى زولفى سياھ!
ئەي حوسنى تولووع وینەيە كى فەيزى حوزوورت،
ئەي حوزنى غورووب پۆزى پەشى دوورىي تەباھ!
ئەي كۆشك و سەراي باغى بەھەشت مەيلى سەواب!
ئەي ئاگرى دۆزەخ شەرەرى خەشمى گوناھ!
ئەي عىففەتە كەت داغى خەسەد بۆ دلى جىبرىل،
ھەر بۆ ھەۋەس و عىشۋەيە خۆ لارە كولاھ!
چۈن مەحكەمەيى عەشق نەدا حق بە جەمالت؟
خەندەي لەبى مەعوومە ئىفاداتى گەواھ!
وەك بىلبەكەي فەجرى ئەزەل وىردمە ئەي يار:
بۆ ئەوگولە وا خەلقى ئەكا خەمدى ئىلاھ!
بىي عەشقى ھەۋاي پايزە بۆ قەلبى فەردەم،
ئەي پۆزى بەھار مەرحەمەتى^۱ تىنى پەناھ!
بىيدارىيە كەم زولمەتى شەو بردى قەرارى،
تۆ و زولفى پەشيو، دەرېخە سا چىھرەيى ماھ!
ئەستىرە ھەموو داغى سەماي سىنەتە «گۆران»،
ئەي عەرشى عەزىم ناپرەھەتى دووكەلى ناھ!

(۱) مەرحەمەتى: لە چاپكەي سەردەمى مامۇستا گۆران خۇيدا ھەر ئەۋەندە نووسرايو: مەرحمە. ئىمە وامان بۇ راست كرايەۋە. م.م. ك.

تاوی نه گه را...

تاوی نه گه را چه رخی موخالیف به حسابم،
بی ناله نیه سانییه ک تباری پروبام!
هر له حزه به کی مه هدی هه زار گریه بوو، نه فوسوس،
سالانی منالیم و هه موو عومری شه بابم!
گه ر پاسته مه له ک نامه یی نه عمالم نه نووسی
با سوور بی وه کوو خویتی جگه ر خه تتی کیتابم!
شه معینکه له سر لئوه له ره ی مهینه تی من رۆژ،
نه ستیره یی شهو شاهیدمن سهخته عه زابم!
نیسته خه له لی عافیه تیش باری به ده نه،
هه ر ده رده نه دا پاچی له بونیانی خه رابم!
توخوا دلّه که م کوانی خوتووراتی جوانیت؟
بو رهش بوو هه موو ئوقتی خه یالات و سه رابم!
هه یهات، چ بی میهر و وه فا ده رچوو نیگارم،
حالی به گهرم پرسش نه که م، سارده جه وابم!
زیاتر سه به یی عه قل و شوغووره خه فته تی من،
بو غه فله ت و نییانه هه موو نوشی شه رابم!
ساقی به فیدای دیدهی مه خموورت نه که م دین:
لئوپرژم نه وی پیا له یی مه ی نه جری سه وابم!

له به ختی تار...

له به ختی تاري شه و ناکه م شیکایهت،	شه بیهه چونکه به و زولفی سیایهت!
نیه قابیل برینی راهی دووری	وه کوو پرچت کشاوه بی نیهایهت!
به هیچ خاکسترئ ناگه م نه کا بؤم	له نه جامی له میی خوب حیکایهت!
که تیری نیونینگات چهرخانه ئینسان،	قه فوس خالی نه کا مورغی دیرایهت!
له چاوی بهد، خوا عومری جوانی	قوبوول کا لیم به پاداشتی ویقایهت!
خه وی مندال و سه هری عاشقی زار،	نه به خشی حوزنی نه غمه ی لایه لایهت!
هوه بدایه له په نگی ئالی ده ست ^۱	که دائیم پیشه ته قه تل و جینایهت!
هه تاکه ی، باده نوشی عه شقی تو بم،	هه تاکه ی، بی مزه ی ماچی کیفایهت؟
ده خیلِت بم هومای زولفه یی دلبر،	به سهر سهر ما بکیشه فه یزی سایهت!
به «گوران» ناکرئ قهت ته رکی سه ودا،	کلا نابم له سهر جاده ی هیدایهت!

(۱) ده ست: له چاپه کای سهرده می ماموستا گوران خویدا نووسراوه وده ست. دیاره هه له به. م.م.ک.

که نیشکه جوانه که!

که نیشکه جوانه که بډچی فریبی حوسن و جه مال
هه لته داته سه مایی ته که بیور و عه زه مهت!
«الی الابد» نیه بډ که س مه لاحت و شه و که ت
هه موو به هاری مرووری سه ریه بهرق میسال!
که نیشکه جوانه که: گولباغی شوخ و په ونه قدار،
که تیتسه مه و قیعی بالایی، سه رته مهستی غروور،
ته بیینی ناخری پوژئی سوقوت ته کا مه قهوور،
له ژیری پی پی عه جووزا ته بیتته توژ و غوبار!
که نیشکه جوانه که: تیتسا ته که ر به سیحرو فسوون،
هه زاری وه ک من ته کیشتیه داوی شور و جنوون،
به ئیتسامی نه وازش له بت بکه ی ته هزیز،
دلی هه زاری وه کوو من له عشق ته که ی له بریز
به لام سبه بنی که پیری وه کوو حولوولی خه زان،
به په نگی زه رده وه دهستی له که ردنت ئالان؛
ته کیچی ناھی ته حه سسور له بهر خه ساری دلان:
دلانی پر له شهباب و غه رami جانبازان!

مەدەنىيەت

مەدەنىيەت: گۈلى بەھارى ھايات،
مەدەنىيەت: ھەوائى نەشتونوما،
مەدەنىيەت: ۋەسىلەبى ئىچىدا،
بۆھمومو مىللەت و عومومى ولات!

مەدەنىيەت، ئەلەكترىك، قەمەر
ئەي زىبابەخشى ھالى نەوعى بەشەر!

قەومى كوردى ھەژارى بېچارە
ۋىلى تەبىي جەھالەتە، ھاۋار!
ماندوو، مردوو ھەرقى تۆز و غوبار
تەي ئەكا ئەم موھىتى ئەسرارە!

سەرسەرى، بىنەسىبى روئىت و گۈي،
ژىرى پىي دوومەل و بەدەن توي توي!

مەۋقىعى پىر دېندەيە، خەتەرە،
ناۋپەلى فىلە، كۆشى عىفرىتە،
چاۋى مەرگى ھەمىشە لى زىتە
ئاخ كە ئەم قەومە چەندە قوربەسەرە!

مەدەنىيەت، ئەلەكترىك، قەمەر،
ئەي زىبابەخشى ھالى نەوعى بەشەر!
ئەي شوغاعى ھەتاۋى ھەقق و نەجات،
مەدەنىيەت! دەخىلە سا پەلەپەل؛
پىر زىياكە سەمايى تارى ئەمەل؛
با بىيىن بەھەشتى راستى ھايات!

سبیه‌ری هیوا

ته سادوفه‌ن که جوانیت، جه مالی بی‌وینت
به رامبه‌ری نه زهرم ناگه‌هان ته جه‌سسومی کرد،
له به‌رنه‌وه‌ی به‌شهریکم زه‌بوونی دل، هه‌لبه‌ت،
حه‌قم بوو په‌رده‌یی شهرم و حه‌یام دری، لام‌بردا!
بریمه نه‌خشی جه‌مالت، به‌بی حه‌زه‌ر له‌قسه‌ت،
له‌هه‌ردوو چاوه‌وه‌نووکی بلیسه‌یی سه‌ودا؛
له‌وردترینی ده‌مارم وه‌کوو پزیسک پڑا
ته‌حه‌سسوساتی دل‌یککی په‌روش بو‌ثافره‌ت!
به‌جو‌ش و‌کو‌ل، هه‌یه‌جان وا موازه‌نه‌ی تیک‌دام،
هه‌موو مه‌راکیزی حیسم مه‌زه‌نه‌که‌وته‌غه‌له‌ت:
که‌دیم له‌چاوی به‌له‌کتا ته‌له‌مموعاتی غه‌رام
وه‌کوو بریسکه‌بریسکی نجوومی شه‌و‌ده‌رکه‌وت:
که‌نیوه‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی ناز و عیشه‌یی گه‌رمت
به‌درزی له‌عله‌وه‌گرتی خه‌تیککی مرواری،
که‌هاته‌گویمه‌وه‌ده‌نگت به‌نه‌غمه‌یی نه‌رمت،
وت: چ‌مفته‌ته‌ماش‌به‌نرخ‌بی‌عاری!

ژن

ژنه که جیلوه یی حوسنی به عیشق نه کا په رواز،
ژنه که قووه ت نه خاته خه یالی په قسه نگیز،
ژنه مووه لیدی عیشق و ژنښه عیشق نه واز،
ژنه که تاري پروبابی حه یات نه کا ته هزیز!
سه مایی واسیعی دل گهر له ژن بکه ی خالی
ته جه للیاتی به دا یغ غرووب نه کا، ده یجوور
به سهر سه مایی ته هیدا گوشاد نه کا بالی،
له که وکه بی نه مه لت ون نه بی ته به سومی نوور!
ژنه که گه وه هری سهر تاجی ئی حترامه، ژنه:
به نووکی نه شته ری نه لماسی تیژی عیشق و غه رام،
خوتوونی قودسییه تی حه ککراوی قه لبی منه!
به سیحری خاریقی ژن پر قه ریحه مه ئیلهام:
له کونجی خاتیره ما تا ژنیکي شوخ نه کا
په ری سیفته به په لوپوی جه ماله وه جیلوه،
له کوئی له سه تحی زه مینا، له سینه یی فه له کا،
نه یته مه به عی شیعرم به دا یعی نه شیا؟

کۆمەڵە می دوو م
فریسات و بونەر
لە گەل دوو هاوینە گەشت

مەنتەقدی (إقرأ الثقافي)

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

پیشکەشە بو

ئەو گیانە پیرۆزانەى لە پیناوى ھونەرى

جوانا فرمیسک و ئارەقى زۆریان رشتوو!

«گوران»

سه رنجیک

له باره ی خویندنه وه ی ئەم کۆمه له شیعره وه، هه رچی پێویست بێ
پیشه کی بوتری، هه ر ئەوانه ن که له سه ره تای به رگی «به هه شت و
یادگار» دا نووسراون. له به ره وه له م به رگه دا چاومان پووشی له
پێشکهش کردنی سه ره تا.

شیوه‌ن‌و فرسیک

هاوریم بیکهس!

نهی فریشتی شیعری جوان!
 بۆ ئهم جاره بیکهسه
 شاعیریک بوو، فهنان بوو،
 بۆ باغچهی کزی کوردی
 سه ره پای به رهه ی فهنی
 نرکه ی شیعری پژگاری،
 له هه موو کوردستانا،
 کۆستی که وتووی هه ردو کمان،
 که وتمان بیکهس، به سه!
 نه دای خور، خرۆشان بوو،
 بولبول بوو نه غمه ی وردی:
 دلۆز بوو بۆ وه ته نی،
 بیکهس، شتیکه دیاری:
 له ناو بیر ئازادانا!

* * *

په ری شیعری شوخ و شهنگ!
 با سکا لا بۆ به کتر
 دوورودریژ هه لپیزین:
 ناشنای تو بوو، هاورپی من،
 نه ی په ری ناره وایه
 چونکه بیکهس بچووک بوو،
 کام پیاوماقوول، کام گه وره
 وینه ی نه و جوامیر بوو!
 له کاتیکا نه وانه
 ده ست له سه ر سینگ نه وه ستان،
 بیکهس بوو وه ک پاله وان
 په نجه ی تیژی سه رزه نشت،
 به لپی بیکهس نابووت بوو،
 به لام کام تیر، کام پۆشته
 بیباک وه ستا به رامبه ر
 کئی وا: له ژیر زنجیرا
 به شیعری جوان نه پانی:
 نه ی شوخ و شهنگ، نه ی په ری،
 که بییه رگی و بیتانی
 له گه ل نه وه ش تا مردن
 تو دلته نگ و من دلته نگ.
 له گه ل ناخی سارد و سر
 مه یی بیکهس نه تیژین!
 لپی داگیر کردین مردن!
 فرمیسک له چاومان نایه
 پایه ی کۆمه لپی سووک بوو!
 که به رزی جپی ژوور هه وره،
 به رامبه ر دوژمن شیر بوو؟
 نو که ر بوون بۆ بیگانه،
 یان بۆ پایه، یان بۆ نان
 په نجه ی له چاوی چه قان،
 داخی دلی خو ی پی رشت!
 جار جار برسی بوو، پرووت بوو،
 وینه ی نه و، نه ی فریشته،
 نووکی سونگیی سه مه گه ر؟
 ئازادیی هات به بیرا؟
 به یادی کوردستانی!
 زۆر تر بۆ نه وه ی بگری:
 خو ی له پرووی تو نه زانی،
 نه که وت له تو په رستن!

ملکه چی قیلە ی پروت بوو،
 وه ک هەندئ شاعیری تر
 تەمەمە هەلینە فریوان
 ئابرووت بەرئ وه ک بردیان،
 دێوانە ی عیشو و خووت بوو...
 — تا رادە یە ک گورچکەر —
 شیعەر بفرۆشئ بۆ نان،
 بە و کردە وانە ی کردیان!

* * *

لە پاشانا ئە ی بەرئ!
 کە گیرۆدە ی مەستی بوو،
 ناوچە و سەردەمی ژینی
 وڵاتی پەریشان بوو،
 نە تەوێ هەموو هەزار،
 هەموو برسی، دەغەزار،
 دیل بوون هەم بۆ بیگانه
 کە خۆشیان ئە یانمژین،
 ئە مەجاکە ئە یدی ئاوا:
 هەزاران هاوار بکری
 ناچار خۆی سەرخۆش ئە کرد،
 جار جار، کە زۆر پەست ئە بوو،
 داخی دلی خۆی ئە پشت،
 نابێ لە بێکەس بگری،
 مەستی ئە و مەبەستی بوو!
 پەر بوو لە ناشیرینی،
 بو هاوولات زیندان بوو،
 مایە ی پەنجیان بۆ زۆردار،
 نەزان و نەخوێندە وار...
 هەم بۆ ئە و زۆردارنە،
 بۆ خەلقیشان سەر ئە برین!
 کەشتی بۆ گەرداو ئە روا،
 کەس نیە پێی راست بگری،
 هەستی فەرامۆش ئە کرد!
 کە مێکیش بە دەمەست ئە بوو:
 بە جۆین، توانج، سەرزەنشت!

* * *

ئە ی فریشتە ی چاوخومار!
 بێکەسی دنیای نووسین،
 مەبەستی من و تۆیە،
 تۆ: پەری شیعەر و جوانی،
 دانیشین بە جیوت، دلتەنگ،
 بۆ شاعیری ک بێ کەس بوو،
 سا بالای بۆ رەشپۆش کە،
 بە پەردە ی نزمی ماتەم،
 لە سەر مەیتی بخوێنە،
 بۆ شاعیری کە گیانی،
 ئە گەرچی هۆی بەخی خۆی
 بەلام بێکەسی هوشیار،
 دانەری بەستە ی شیرین،
 بۆ ئە و ئە مەرۆ-رۆ: بە!
 من: هاوڕێی گیانی گیانی،
 بێژین فرمێکی مەنگ،
 بەلام «کەس» تێمە ی بەس بوو!
 گەری شیوەنی خوش کە،
 بەستە ی کوردی پەر لە خەم
 وەفای جوانی بنوێنە،
 لێی هەلەقولا جوانی،
 جوانی فەسأل نەبوو بۆی!

پروومت کونج، کزی چاو بوو	ناقولاً و تیکمپراو بوو،
که خهوشی ^۱ داپوشیوو!	هونه ر بو پرووخوشی بوو
خاوهندی هوش و بیرى؛	بهلام پهرى! تو ژیرى،
بههرى تا سرنین بو پیاو؛	جوانسى بالا و ده موچاو،
که وتونه چالى تاریک،	هزار چاوجوان، قه دباریک
بو دوست و ناشنایان؟	چی به جی مال دویان
کام گیروده ی بیرى ما:	یا جوانیک تا «پیرى» ما
چاو و بروی چهن پرش بوو؟	خوینی کولمی چهن گهش بوو؟
گهلای زهر د ناکا هرگیز،	یه ک جوانیه: بای پاییز
سهر هلته دا قوله قول:	که له گیان، سهرچاوه ی دل
خوینگه رمى، خزمه تکزوشى ^۲ ،	وه ک روح سووکى، پرووخوشى،
بیرى پروون، کرده وه ی چاک،	دلی باش، دهروونی پاک،
بههرى هونه رى جوانه!	پیشتری گشت نه مانه:
سلیقه ی شیعری جوان بوو!	به راستی نه و فنه نان بوو،

* * *

دانیسه لای ژورر سهرى،	نه ی شیوه شوخ، نه ی پهرى!
به راستی خهفته بار به!	وه ک یاری وه فادار به،
به سته ی خهم له سهر لیو بی:	قزى زهر د با په شیو بی،
تا ده ستم قه له م بگری	توبلئ و منى هاوړئ،
بو بیکه س شیعری شیوه ن!	نه نووسم: دیر دیر، بهن بهن،

(۱) خهوش: عیب، نانه واوی. (۲) پرووخوشى؛ خزمه تکزوشى: له چاپه که ی سهرده می ماموستا گوران خویدا نووسراوه پرووخوش؛ خزمه تکزوش: نیمه وامان راست کرده وه. م.م. ک.

لاوانه وهی سهره پری

له به غدا ده رچووه، سه یوانه ئامانجی،
 پری چۆل کهن بۆ مه یتی پریواری مات و زیز،
 با کهم با پره شه با له لهشی ساردوسر،
 نهی برای کرمانجی! نهی برای زازایی!
 نهو مه محمود جهوده تهی که قیلهی هیوا بوو،
 نهو مه محمود جهوده تهی که پۆزی تهنگانه
 نهو مه محمود جهوده تهی سروشتی خاکی بوو
 نهو کورده، نهو مرده، نهو پۆلهی هه لکه وته،
 وه ک تاجی سولتانی، ده ک لال بم، له کیس چوو،
 با بپروا پۆ سه یوان تابووتی،
 پری چۆل کهن نهی برای زازایی و کرمانجی،
 توخوا! با کهم ته پ بئی به فرمیکی پاییز!
 نه ک بهردی سهره پری یته گۆ، بئی به گپ!
 مه به نه سه مه یتی لیشاوی خو پایی!
 نهو مه محمود جهوده تهی قه لآ بوو، په نا بوو،
 تۆلهی بۆ نه سه ندین له ئوردووی بیگانه،
 سهرتاپای کرده وهی پاکی بوو، چاکی بوو،
 نهو زانا و نه دیه، نهو مه محمود جهوده ته!
 نهی برا بۆچ نه دن په لاماری ییوو؟ پری به رده ن،
 چاو شو پ کهن له عاستی توانج و تانوتی!

له سه ره مهرگی هیوادا

پۆلهی تاقانم، هیوای ژبانم،
 پۆزی نه ورۆزی پرشنگ زێرینم،
 شنه‌ی شه‌مالی که‌لی به‌ه‌ارم،
 جریوه و جووکه‌ی شادی هیلانم،
 خونه‌ی پشکووتووی باغی جوانیم،
 توخوا به‌و جووته‌ چاوه‌ شینانه،
 با به‌ کلۆلی، به‌ پۆله‌ پۆیی،
 به‌ یادی دوو گۆم، دوو گۆمی بێین،
 هۆن هۆن فرمیسکم برژێته‌ داوین
 نه‌ستیره‌ گه‌شه‌ی به‌ری به‌یانم،
 تریفه‌ی سپی مانگی هاوینم،
 له‌ره‌ی ئاوانگی می‌رگی ئاودارم،
 شه‌وبۆی په‌خشانی ئه‌م گشت هه‌ردانه‌م،
 پۆله‌ی شیرینم، نه‌ی گیانی گیانیم!
 ئاخ‌ریگاته‌ تیر بۆم بپروانه‌!
 که‌ دانیشتم کز، وه‌ختی بیتۆیی:
 که‌ هۆگریان بوو ماسی پۆچی من،
 فرمیسکی تا سه‌ر جه‌رگ و دل‌تاوین

* * *

هیوا! نه‌و لێوه‌ی به‌ زه‌رده‌خه‌نه،
 بۆ زه‌رده‌خه‌نه‌ی ئیستا تێی نازی؟
 هه‌ی هاوار، هه‌ی داد هیوای شیرینم
 ئیتر... ئاخ ئیتر... ناتبینم هه‌رگیز،
 جار جار وه‌ک به‌رقی ئاو بۆ زۆر تینوو
 گزنگی پۆزی گولانی منه،
 بۆ له‌ ژیر هه‌وری مه‌رگا نه‌له‌رزئ؟
 گیان نه‌ده‌ی، نه‌مریی، ئیتر ناتبینم!
 له‌ خه‌وا نه‌بئ، شه‌و شه‌وی پاییز
 دیت و ناشکینی تاسه‌ و ئاره‌زوو!

* * *

سا بۆم بپروانه‌ تیر به‌و چاوانه‌!
 هیوا پۆله‌ پۆ، کۆرپه‌م پۆله‌ پۆ!
 نه‌و قژه‌ زه‌رده‌، نه‌و چاوانه‌ پۆ!
 تا ده‌ممان له‌ گۆ نه‌که‌وئ وه‌ک تو:
 پۆله‌ مردنه‌ و فرمیسکبارانه‌!
 نه‌و کۆله‌ ئاله‌ نه‌رمونۆله‌ پۆ!
 نه‌و نه‌غمه‌ی «دایه‌» و «بابه‌» جوانه‌ پۆ!
 هیوای دایه‌ پۆ! هیوای بابه‌ پۆ!

گولی که مخایه ن^۱

بۆ جوانیکی سیلکوشتوو

له بهر به یانی شه باب و جوانیا ته ی گول،
گولی گه شی په مهبی وه ک ستاره پر شنگدار!
له خه نده تا ته گه را جیلوه یی تولووعی به هار،
له نه غمه تا مه لی خویندن ته هاته سۆزش و کول!

له چاوتا دوو گه لاویژی رۆشنی پر تاو،
له ناو شه پۆلی فسوونا نیگای ته خسته مه له،
له پێشی پیتی حوستا سه رانی دانو وشتاو،
سه ری سجوودی عیشق بوون به رامبه ری قبیله!

وه هام ته زانی که ته ی گول، نیگاهی شه وقی زه مان
له سه ری شیوه یی شوخت هه میسه تیر نابێ،
وه هام ته زانی که هه رگیز کزه ی گه لا پێزان،
به ناسکی په لوپۆی تو «مه حاله» فیر نابێ!

که چی چ زوو، چ کتوپر له په نجه یی وه ره ما
له شی شل و په مه ییت، ته ی گولی جوان، ژا کا!
چ زوو توایه وه حوسنت له قرچه قرچی غه ما،
دو پێشه ما... ته ویش ته پزئی له سینه یی خا کا!

له لاله زاری جوانیت نیشانه یه ک مابێ:
هه ر ته و فوغانه یه ته پزئی له ماته می یاران،
هه ر ته و دلۆپه یه ته تکی له دیده یی گریان!
به لام ته مین به! شه و و پوژ هه تا به رو دوا بێ،

فوغان و گریه به شویتتا برانه وه ی نایه،
فوغان و گریه یی پاش تو هه تیوی سه ودا یه!

(۱) خایه نندن: خایاندن، دهوام کردن.

شیوه‌نی گولاله

شه‌بابم، نوڤه‌ره‌ی شیرینی داری
 دلۆبی خوینی گهرمی ئاگراویم!
 سه‌ری تاله‌ ده‌زووی ئامالی خام!
 چ زوو مردی؟ چ زوو که‌وتیه‌ بن‌گوم؟
 به‌ ئوخه‌ی ته‌ر نه‌بوو لیوم وتم پۆ!
 گولاله‌ی خوشه‌وێست ده‌رله‌حزه‌ مردی!
 هه‌ کیم، عیلمی به‌شهر، ده‌رمان، ده‌وا داد!
 نه‌وێست ئاخری کوشت چه‌رخه‌ی ناکه‌س!
 درنده‌ی لاشه‌خوژی باوک و داییک،
 که‌چیکم بوو نه‌وێست کرده‌ خوراکی!
 جه‌هه‌نهم تاو نه‌ده‌ی نه‌یکه‌ی به‌ حالم؟
 منت بۆچ کرد له‌ نووری دیده‌ مه‌حرووم؟
 نییه‌، ناچاریه‌ تۆیش کاروبارت،
 ته‌بیعت، هه‌رچی... هه‌تا زاتی خوایه‌
 پرۆتستۆی 'ئوم مه‌تلوو به‌ ئیجگار:
 سیلاحی عاجزی زنجیر له‌ گه‌ردن!

که‌ باوکت چه‌ن به‌ ناسۆره‌ برینی!
 له‌سه‌ر تۆ کام به‌خه‌، کام نه‌ستۆ بگری؟
 دلۆی شادم، ترووسکه‌ی چاوه‌ کانم،
 چ کوچی بوو! چ کوچی؟ وا کش و مات؟!

که‌چم، مایه‌ی ژبانم، یادگاری
 غه‌رامی که‌مه‌ده‌وامی عومری لاویم،
 جگه‌رگۆشه‌ی عه‌زیزم، نووری چاوم،
 چ زوو مردی؟ که‌چم هه‌یهات که‌چی خۆم،
 چ زوو که‌وتیه‌ بن‌گومی عه‌ده‌م؟ خۆ
 ده‌مێ پشکووتی تیر بۆنم نه‌کردی،
 نه‌جهل داد! ئاسمان داد! عه‌رشه‌ی خوا داد!
 که‌چیکم بوو، که‌چی، ته‌نیا که‌چی، به‌س!
 قه‌بر! ئه‌ی خاکی په‌ش، ئه‌ی چالی تاریک:
 له‌ ده‌وورت هه‌لچنیم خوشک و برا پاک،
 چ داوینکه‌؟ چ ئینافیکه‌، زالم؟
 له‌به‌ریه‌ک لوقمه‌، به‌ک پل‌گۆشتی مه‌عووم،
 نه‌گه‌ر، ئه‌ی خاکی زالم، ئیختیار
 له‌ کردارت نه‌گه‌ر مه‌ستول سه‌مایه‌،
 به‌لێ: هه‌رچی و هه‌چ که‌س بێ سه‌به‌بکار،
 نه‌پێژم نه‌شک، نه‌کیشم ئاه‌ی بێ‌بن:

که‌چم خۆ تۆ نه‌ماوی تا بیینی
 نه‌تۆی پێ دینه‌وه‌ نه‌عه‌قلی نه‌برئ،
 که‌چم ته‌نیا گولم، نه‌شه‌ی ژبانم،
 که‌چم، پۆحم، که‌چم، هه‌یهات! هه‌یهات!

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

بۆ بولبول^۱

ئەي بالدارى ئىكسۈك!	بولبولى دەنۈكچۈك!
باغچە بە باغچە ئەفرى؛	وچاتىكى لى ئەگرى:
كام سەرچىل دلت گىرتى	دەنگى لى ئەلەپرى:
كام ئاوازە شىرىنە،	پووناكى و نەشەي ژىنە،
بە چوار دەوريا ئەپژىنى،	دنبا پىتە كەتتى
لەو گەرۈو پىچكۆلانە	ئەم نەغمە بەرزو جوانە
چۆن دېتەدەر؟ چۆن ئەپژى؟	واگيان ئەسمى، ھۆش ئەمژى؟
يا ئەو تۆزقالە دلە	چۆن ئەوئەندە بەكۆلە؟
يا چۆن ئەو نەختە مېشكە	بۆ فەن بوو بە بېشكە؟
چۆن؟ توخوا چۆن؟ ئەي بولبول،	ئەي بالدارى بەھرەزل،
نە پەرىت، نە ئىنەنى،	نە قوتابى فەننانى،
كام بەستە، كام گۆرانى	سىحرى پووتە، ئەيزانى؟

* * *

مىنىش لاي خۆم ھەمىشە	شىرىم كىردوۋە بە پىشە،
وەك تۆ، بەلام ئەم و ئەو:	يەكەم پۆژە، دوۋەم شەو!
شىرى من كاميان چا بى	ئەمجا بى فرمىك ناپى؛
ھەر خەمە و ھەر ھەناسە،	يادە و ئەندىشە و تاسە
شىرى تۆ، گىشت نىمۈنە،	ئاۋى سەرچاۋەي پوونە،
سەربەست ئەپروا و خورەي دى؛	ئەمیان لەكۆي، ئەو لەكۆي؟
ئەم شىرىنى، ئەو تالى،	ئەم فەساحت، ئەو لالى،
ئەمیان ئاوازەي شادى،	ئەويان نوۋزەي بەربادى
بەلام بولبول، ئازايى	ئەوئە نەبى بايى،
بەم بەھرە و بەم ھونەرە!	ئەگەر يەزدانى گەرە
لەو نىعمەتەي پى داۋى،	تۆزىكى نەك تەۋاۋى
بەم شاعىرە ھەزارە	پەوا بىدىايە، دىيارە،

منیش له تۆ زیاتر، په سەندکەر و گوئی لێ گەر،
سەری بۆ کەچ ئە کردم، سوژدە ی ئە برد، وه ک کردم!

* * *

منیش دەروونم شاد بێ، مەلم له بەند ئازاد بێ،
دەورو پشتم گولزار بێ، عومرم یه کەر به هار بێ،
بەرە ئلا بـم، بالدار بـم، دوور له مەینەتی شار بـم،
پەرداغی ئاوم گول بێ، جێی حەسانەوهم چل بێ،
خواردنم، جل و بەرگم، به ئاپرووم، خوینی جەرگم
نەیتە مال لە سەرم، بێ مەت بێ و بێ شەرم،
دلم ئەوەندە مەست بێ، کونجی نەبێ کە پەست بێ،
عەشقم وه ک عەشقت پاک بێ، پەر له هیوا و پروناک بێ،
ئەبەدی بێ و پەرچۆش بێ، ئەوەندە هی تۆ خۆش بێ،
منیش ئە ی مەلی پیرۆز، به یه ک چریکه ی پەر سۆز،
بەستە ی وات بۆ ئە خوینم، کە جوان جوان بلەر زینم،
پرووی کام گۆم شین و مەنگە، کام درەخت شوخ و شەنگە!
کام شاخ کە سەخت و بەرزە، بـیخەمە بوومە لەرزە!
کام ئاسمان بـی بـنە، ناخی پەر کەم له شەنە!
یا کام دەریا زۆر قوولە، بـنی بـخەمە جوولە!
بە لام، داخی داخانم، من مەل نیم و ئینانم!
له دل، له مێشک یەزدان، بە خشیویه به ئینان
چەشتیکی زۆر لای پەشبین: بۆ دنیای گیان، دنیای ژین!
ئەندیشه ی و دەردی سەر، ئەندیشه یه و دەردی سەر!
تەرسە و تەسەیه و پەرسیار، یه ک له شوین یه ک: سەد، هەزار:
بۆچی زاین؟ کە ی، چۆن ئەمرین؟ چیمان لێ دێ کە مردین؟
چی راستە؟ چی درۆیه؟ کام شت ئەنجام؟ کام هۆیه؟
یان تەنانهت بۆچ ئە گرین؟ فرمێک له چاو بۆچ ئە سڕین؟

ئىتر لەم چەشنە پرسىار، يەك لە شوين يەك بە قەتار:
 ئەمىيان يەخەمان ئەگرئ، جوابى ئەمان پئى نادريئ،
 ئەوى تر دئتە پئىئ ورد ورد گيانمان ئەكئئ!

* * *

ئەى بولبول! هەزار خۆمان، بئدەستەلات، پرگومان،
 بە دەشتى ژينا وئلين، لەو جئگايەى جئى دئلين،
 هەچكوى ئەچين بيا بانتر، جئگاي ترس و گومانتر
 ئەى وەستاي بەستەى شيرين! ئيمە هەتاکو ئەمرين،
 يا ئەپرسين، يا ئەگرين، ئىتر چلۆن بخوينين،
 وەك تۆ، وەك گشت سەرخوئى پيالەى دئخوئى نوئى؟!^۲

(۱) هەلبەستى To A Skylark، هئ شاعيرى بەناوبانگى ئىنگليز پرسى يئش شيللى، سەرجاوئى ئيلهامى ئەم شاعرانەيە.
 (۲) لە چاپەكەى سەردەمى مانوئستاکوران خوئدا لەجياتى سەرخوئى، و نوئى، نووسراوئە سەرخوئى، و نوئى. ئيمە ئەوئەمان بەلاوئە هەلەى چاپ بوو. م.م.ك.

جیلوهی شانۆ

بۆ پەریی سەما
لە جەرگی^۱ پەردەوێ تێک تێک دۆزیی عوود ئەپژا،
بە نووکی تەئسیری
تەرەب ئەهاتە خرۆش، تالعی سروور ئەپژا!
بە ئاهی دڵگیری:

کەمان — شەهیق و زەفیری فریشتەیی ئەلحان —
ئەکەوتە ناو دلی مردووی هەناسەیی^۲ هەیه جان!

نەوایی مۆسیقی،
کە مەخرەجی سێحری
تەلێکە^۳ پێتە کەنێ یا کویتیکە حوزن ئەگری،
بە سۆزی تەشویقی،

مەتاعیی گوزەران،
هێواش هێواش ئەتکێتە دەروونی نیساتیک
کە پەرمزی لەزەتە، مێفتاحە بۆ تەلیمی ژیان،
ژیانی ئینساتیک!

* * *

لەپەرکە بآلی پەشی هەلبێری قەلی پەردە:
پەریی جوانی، فریشتەیی سەمایی نادیدە،
لە عەرشی شانۆدا
بە عیشو پەیدا بوو:

نیگاہی مەست وە کوو شوعلەیی هیدایەتی سەودا
تەبەسومی مۆتەوالی شیفای هیوای مردوو
ئیشارەتی هەموو نۆتقی فەسێح و ئەلحانی
وە کوو کیتابی موقەددەس بڵند و پۆحانی!

بە سەنتیک ئەلەقی پووزی وە ک ستوونی سپی،
وە پنی بچووکی مەهارەت لە ئەردی زەرەبە ئەدا،

به دل بوايه زه عيف بوو مه تانه تی دنیا
له ژېريا نه ته پې!

چ جوان دوو بالی بلوورین وه کوو لقی مه پر مه پر
نهرم نهرم نه لهری،
شه پولي لي نه وهری،
شه پولي صنعت و ټیلهام، شه پولي جیلوه و فەر!
که چاوی ناسمانی

له به حری بی بن و دوپرې خه یالی بهرز نه پری،
نه که و ته لهرزی له تافهت لهرانه و هی جوانی:
له شی له کولمه و ته تا سنگی نهرم و مه مکی خری،
کولم که میوه به که ټال و مزی سر لقی له ش
وه نهرمی سینه که لانه ی خه ویکه یه زدانی
— خه وی عشق، گری عشقی همیشه گریه و گهش! —
وه گوی مه مک که ته ماس و گوشینی وه ک دوگمهی
نه له کتریک، ثانی

نه خاته سر ره گی له ش کاره بابه کی توخه ی!
ده میک نه بوو به شنه ی بابه په و تی نهرم و نیان،
ده میک نه بوو به په ریکی خه فیفی ناوړی شمین:
به گهرده لولوی حه زین
نه که و ته بهر جهره یان بی قهرار و سرگردان!

سه ما، سه مای صنعت:
حه یاتی جوانی، جه مالی بزوتن و گیانی
وجودی عیشوه و ناز،
له خواوه به هره به که پر به پیسته بو نافرته؛
ته ویش به سه د تبعجاز
زیای سروور نه پرژیتته ژینی ټینسانی!

* * *

فیدات نه بم ژنی جوان، نه ی جه مالی صنعتکار،

به لئی! ده لیلی سه عاده ت نه خه یته پیش نه نزار،
 به لام هموو تاوئ
 ده وام نه کا... له پریکا وه کوو مه لی تاوات
 که تو فرییت هه بهات!
 نهویش له پرده نه پیچری، نیشانه به ک، ناوئ
 له تو بمینی: په نایه به خاتره ی مه نیووس،
 وه لی له نهو، له سه عاده ت: سفر... سفر... نه فسووس

- (۱) چهرگ: دیوی ناوه وه (به مه جاز). (۲) هه ناسه: نه نه ففوس، نه ک ناخ. (۳) وه ک ته لی وتاری، که مان و کونی شمخال.
 (۴) فریسته ی: له چله که ی سرده می ماموستا گورانا نووسراوه و فریسته، به لام دیاره هه له ی چاپه. م.م. ک.

بۆگه وره يه كى شيعردۆست

شيعرى جوانت تەوئ، قوربان، شيعرى جوان،
 شيعرى چەشنى تەستىرە بىجىر يۈتتى،
 ۋەك بولبولى ناۋ ھىلانەي گەرموگور،
 شيعرى كە ۋەك ساۋا نازدار و جوان بى،
 شيعرى كە ھەر دەنگىكى زىنگەي زەنگ بى
 شيعرى گىيانى تيا بى و بىزى و بىزى،
 قوربان، راست تەوئ من و شيعرى وا
 لەپىش ھەموو شىكا چۈنكى كورد،
 بالى فرىن، دەنوۋكى ھاۋار كورد،
 بولبولىش بىم مادام قەفەسم تەنگە،
 جىگە لەۋەش لە ھەموو شت خواپتر:
 پەرەي دلى زامدار نەبى بە تىرى
 لە گەل رېشە و رەگى نەئالوزابى،
 نەو دلە، كەي جىگەي پەرىي ئىلھامە؟
 لەپاشانا، قوربان رەنگە بزانى،
 گەردىنكەچى نانە، ھوكوومەت، نانىش
 تا شان و مل ۋەك قەيدى كۆن تۆز نە گرى
 تا ماندوو بوون، نا كىفرم كرد، تا مردن،
 مىشكى ئاۋا دەردى سىك تەندىشەي بى،
 كەي چاۋ بە دىيەي جوانىيا بگىرئ،
 تەمجا، قوربان، ھىۋام ھەيە لە «گۆران»
 بەسەر شيعرا كەس زالە سەر بەست بى،
 بۆ من ۋە ھا تەلوئ ئىتر خامۆش بىم،

شيعرىك گەشە و زەردەخەنە با بە ژيان!
 پروون بى، ناخى دەرياي دەروون بنوئى،
 ئاسوودە بى و بەستە بلى سەرۈم!
 خۇراكى گۆشتى دل، شىلەي ژيان بى!
 ھەر كەرتىكى نەخشىكى رەنگاپرەنگ بى!
 زوبانى دل بزانى و باش پىي بدوى
 چەشنى عەجەم تەلى «كوجا مەرحەبا»
 چۆلە كەي ناۋ ھەزاران داۋى وردم،
 زياتر چە قوم نىزىك تەخالە گەردن!
 زمانم لال، نەغمەي شيعرم بىدەنگە!
 دل خالىيە، كوورەم تيا نىيە ئاگر،
 خۋاى دلدارى، زوھرەي جوانى زنجىرى
 دلى پىرى خۋى لى دابى و رىزابى...
 گۆشتى يىگىيان خۋى كامە، شيعرى كامە؟
 مەئموورىكى بچووك، ۋەك من، ژيانى
 بۆي ژەم بە ژەم حىساب تەكا بە پىي ئىش!
 ئىش بۆ مىرى، سەما بۆ ژووردەست نە كرى
 كەي بۆ مەئموور تەلوئ، قوربان، نان خواردن؟!
 لەناۋ دەرياي ئىشاگىرە و كىشەي بى،
 ھەرچى بىنى بىخاتە پىنج شەش دىرئ؟!
 ئىتر داۋا نەكەن ھەلبەستى جوان جوان!
 بەرەللە بى، بەعارەقى عەشق مەست بى،
 با لە مەيدان ون بىم و فەرامۆش بىم!

(۱) لە چاپە كەي سەردەمى مانۇستا گۇرانا لە جىيانى ۋەكەي، نووسراۋە، كىيى. ئىمە تەۋەمان بەلاۋە ھەلەي چاپ بوو. م.م.ك.

بو سالم

به يادی تو نه گری دهستی عاجزم خامه
دههایی روشن و بهرزت نه گاته ئیمدادم،
هونه ر نیه که نه نالی روبایی ئینشادم،
تهزه ککورت سه بهی سانیحات و ئیلهامه!

له دائیره ی سه لفا نه ی قهریحه پروون و پهوان،
که سم نه دی که وه کوو تو خوږه ی بی ئاههنگی،
به حوزنی پر له به دیعه وه کوو «که لیم» گریان،
ته گهرچی وینه یی «حافز» به غه لغه له و شهنگی...

له ئاسمانی فه خرده شیمر بوو بآئیکت،
تهوی تر ت به ته بیعت شعوری میلی بوو،
له شوقی حوسنی بتی بوو نه گهر خه یائیکت،
تهوی تر ت خه م و عه شقی وه تن مه نالی بوو.

نه بوو فه ږی له نیگامی غه ریتا تاران،
سه ریر و نه فه ری شاهیت نه کرد فیدایی ولات،
که که وته په نجه یی غه در و جه ور زه ویی بابان،
به قه د غه در غه زه لت وت، به قه د جه ور نه یات!

وتت به جه زه ته ی «نالی»^۱ په فیقی ده ره به ده رت:
«خه یالی عه وده تی مولکی ته سیر نه خه یته سه رت
زه لیلی نه جم و هیلاله^۲، شه وه سلیمانی
غوروویی کرده وه پوژی شکوهی بابانی...»

بنوو له قه بره که تا موسته ریح به نه ی سالم،
له تو کورد تره ئیتا نه زان هه تا عالم!^۳

(۱) به م مه عتایه سالم به یتي زوری هه به.

(۲) ئیشاره ته بو قه سیده در یزه که ی که وه لای قه سیده ی نالی پی داوه ته وه.

(۳) نه جم و هیلال: نیشانه به بو به یاخی تور که کان.

(۴) ته م میسراعه وه زنه که ی له نگه، ره نگه له ته سلدا

به م جه شه بوو پی: له تو که کورد تره ئیتا نه زان هه تا عالم!

دهرویش عه بدوللا^۱

بو فریشته ی موسیقا

به پرهنگی زهره و شتویه دهست و شمشالی کزا، دهرویش
چه زم کرد به سته به ک بیهم سراسر حوزن و ماته م بی،
له سیماتا به دیم کرد هه یکه لی عومریکی چه سره تکیش،
وه ها دیاره که به خنت ناشیانی بولبولی خهم بی!

به لی، دیاره، له ناو قهومی به سینا قه دری سنعه تکار
وه کوو عه کسی قه مهر وایه له ناو چه وزیکی لیخندا،
به لام ته ختی روفاه و تاجی حورمه ت میلله تی هوشیار
به ئوستادی ئه دا وه ک تو له ناو شمشالی کون کوندا

سه حه ر بینه گریان و قسه، سیحری پهری نه غمه!
برای دهرویش! نه زانم بو مه عیشت و بیل و ئاواره ی،
به زه هری ناعیلاجیته له ناکه س ویستی لوقمه،
به مردننه که گوئی ناشی نه خنکینی خرۆشی نه ی!

به لام چی بکه ین له ناو چاوی ره شی به عزئی زه کای گه و ره،
وه کوو تووی گوئی دهم با له سه ر به ردیکی ره ق نه پروین،
نه گه ر خلیقه ت نه سیمی عومری تو ی مه حکوومی ئه م ده و ره
نه کردایه، خوا عالم، له کام عه رشت نه سوو داوین!؟

نه حه رفی مه کته بیکت خویند، نه ئوستادی پهل ی گرتی،
سیرف به رزیی زه کا ئه م سنعه ته ی فیر کرد به شمشالت،
هه موو وه زنیکی گۆرانی، له توولانی هه تا کورتی،
به سه ر په نجه ی هونه ر کردت به دیلی کۆشی زالت!

* * *

ئەوئەندەم بىست لە مۇسقىا خرۆشى پۆحى بىگانە
 مىزاجى كوردە وارىم تىكچووه، دەرويش عەبدوللا،
 دەخىلت بىم دەسا بە و لاوك و ئاى ئاى و حەيرانە
 شەپۆلى زەوقى مىللى پىر دەروونى مات و چۆلم كە!
 لە بىتھۆڤن گەلى زياتر بە پۆحم ئاشناى، وەللا
 دە، ئەى دەرويش، سكالایەك لە گەل پۆحى كلۆلم كە!...

(۱) دەرويش عەبدوللا شىمالزەنىكى بەهرەدار بوو، چارەكە چەرخىك لە مەوبەر دىویمە. زۆرتر لە ھەورامان ئەژیا.

ههلبهستی دهروون

ههچهن نه کهم، نهو خه یالهی پتی مەستم،
لیکدانه وهی دهروون، قسهی زمانم:
نەموست دهروون بکرایه وه وهک تۆمار
دهرکه وتایه: ئاوات، هیوا، خه وینین...
دهرکه وتایه: مانای مەنگی ده ربایی،
دهرکه وتایه نهو دنیا به که شیعی
زه رده خه نهی بی ئاوتهی دهم و چاو
به لام نه فوسوس! که نهو شیعه جوانانه
له ناوه وه نه جریوتن، نه خوتن

بۆم ناخرته ناو چوارچی وهی ههلبهستم!
بۆچی وهها دوورن له بهک؟ نازانم!
دهرکه وتایه دنیا به جوانتر له بههار،
پر شنگدارتر له نهستیره به قویه شین!
که نه رمه به له پرووی نه دا نه سپایی
بی فرمیسه و زۆرتر له فرمیسه نه گری
تیزگیکه نه دا پر وونا کتره له هه تاوا!...
بالداریکن جی ناهیلن هیلانه،
هه رگیز قه له م به کاغه زا ناهیلن!...

.

جواب بۆ جهناب^۱

ماچ که چاوی جهنابی شیخ نووری!	نهی «ژیان» پاش شکایه تی دووری؛
دهرسی نهووه ل گهشته خه تمی کیتاب!...	ماچ که چاوی به تاسه وه، که جهناب
باوکی تو بوو بئیری بۆ بازار،	راسته شیعی ره واج و قیقه تدار،
داخراوه له میتشکی شه شده ر...	راسته ئیستهش به دۆسیه و ^۲ دهفته ر
شیعره پیشه ی به دائیمی، سهرومپر؟	لاکین ئاخوچ شاعیر ئکی تر،
ههولئ نانه به پوژ و شیعره به شهو	باوکت، تو، منم، نه مه یا نهو
پیشه یه که شیعر وتن: بهربادا!	چاره نووسی بهشی نه زه لمان، داد،
نه وه زیفه و زهرووره تی قاهیر،	«مع ما فیه» ته بیعه تی شاعیر،
بولبولی مه نع نه کاله مه یلی وتن!	نه برینی زمان و بهلبهستن

(۱) وه لآمه بۆ ههلبهستیک که م. نووری به ناوی جهنابی کوربه وه له پوژنامه ی ژینا به رامهر به دانه ری شیعر بۆلوی کردبووه وه.
 (۲) له چاپه که ی سهردمی ماموستا گوران خۆی له الجاتی «دۆسیه وه» نووسراوه «دۆسیه». تیمه نهومان به لآوه ههله ی چاپ بوو. م.م. ک.

دوو هاوینه کهشت

مستعدی (اقرأ الثقافي)

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

گەشت لە ھەورامان

سەرەتا

ئەم گەشتنامە بە کەسەردەمی ھەلبەستنی ئەگەریتەو بۆ بیست سالتیک لەمەوینش، لە ھەلبەجەو دەست پێ ئەکا. مایە ئیتیباعاتی تاقە گەشتیک نییە، بەلکوو ھەست و بینینی چەن گەشتیکی کات و وەرزی^۱ جیا جیای پێشوو لە بیرەوەریم پەنگیان خواردەو، ھەتا بۆ جاری دوایی لە گەل چەن ھاوڕێیەکی گیانی، بۆ چەن پۆزیک، بە پێکەنین و گۆرانی وتن بە ناو باخە زۆرەکان و یالە بەرزەکانی ھەورامانا سووڕاينەو. ئیتر ئەم ھەلبەستە لە خۆلاسە ھەموو ئیتیباعاتی گەشتەکانی کۆن و تازەم ھاتە دی.

دیمەنی^۲ پێگا و بان

کۆمەلە شاخیک سەخت و گەردنکەش،	ئاسمانی شینی گەرتۆتە ساوھش؛
سەرپۆشی لووتکە بەفری زۆر سپی،	بە دارستان رەش ناو دۆلی کپی
جۆگە ناوھەکان تیا یا قەتیمماو:	ھەر ئەپۆن ناکەن پێچی شاخ تەواو.
ھاوار و ھاژەیی کە فەجەرینی چەم	بۆ تەنیاپی شەو لایەلایەیی خەم!
توولەری باریک، توونوتوون پشکن	رێبوار ئەخاتە ئەندیشەیی بێین
ناو پێگا تەق تەق ^۲ ، لاری بەردی زل	کە ھێشتا گەردوون پێی نەداوھ تل!
گا سەرەوژوورە ^۳ ، گا سەرەوخوارە	تالی و شیرینی دنیای رێبوارە!

پێگای ناو باخ

پیش ئەوێ بگەیی بە ئاوانی دی	ئەکشیتە ناو باخ توولەماری پێ.
شەنی سێبەری داری گویز و نوو	ئەسپێ ئارەقی رێبواری مانوو.
تەسکینی پێگای باخەویاخی وێل	«مانو نەبی» یە: لەم کێل ^۵ ، بۆ ئەو کێل!
سەلامون ەملەیک، مامە بن دارگۆیز،	سەلامی مانوولە پیری بێبێز!
— مەرھبە سەرچاو، بەچکە کاکۆل ^۶ قیت	سمۆرە سەر دار، پۆلە زرنک و زیت!
ئەرۆی، ھەر ئەپۆی... تەلەتە ^۷ و تەلان،	ئەمجا ئەگەیتە پێچی بەرمالان

دى

كام بەر بەر پۇچكەي زۆر باسەفايە
خانۋى بەگزادە لە ساي درەختا
خانۋى ئەھالەش زۇريان دوونەھۆم:
يەك لە سەر يەكتر، بەرەولووتكەي كىو
لە دىدا كام جىت گەورە بەرچاۋكەوت:
چەشنى دلى شاد دىيە، ئاۋايە!
ئارامىي بوۋكە لە كۈشى بەختا
ھەندى قىچ و قىت، ھەندى لار و كۆم
بۇ ئاسمان ئەچن وەك پىلكەي^۸ دىوا
مالى ئاغايە و خانەقا و مزگەوت!

ژىنى دىۋەخان

كە گەبىشتە بەر دەرگاي گەورە
رېت پىشان ئەدەن تاكوو دىۋەخان،
دەستەي خىزمەتكار: فىشەكدان لە مل،
دەست لە سەر خەنجەر چاۋەپىي فەرمان:
ھەچ كەسنىك تازە بىتە دىۋەخان،
گەرەمە دىۋانى شەۋى بەگزادە،
ھەر خىزمەتكارە و لىت ئەدا دەورە،
ئىتر دىۋانە و مەرحەباي مىۋان
بە چەفتە و مشكى سەر و تەپلە^۹ زل
چ بۇ سەرپىن، چ بۇ سەر دانان!
كېر نوۋشى^{۱۰} ئەكا بە سەر دانەۋان،
تىكەل و پىكەل بابەت و مادە!

مەلای دىۋەخان

لە ژىر مىزەرا مەلای نوۋشاۋە،
قىفەت پەپوۋوت وەك كىتپى كۆن،
بازى رۇخى چەش بە شىعر و ئەدەب،
بۇ مىۋان بىي مایەي تەسەلا
تۆ و مەلا و شىعر و فەلسەفەي ئىسلام،
بە بىي زىياد و كەم دىيىتە پىش چاۋ:
كە دىۋان چۆل بوۋ، چۈرۈتە ناۋ جىنگا،
پىشى بۇ سەر سىنگ پىرش و بلاۋە،
زمانى شىرىن، سىماي نەختى مۆن،
بەلام شىۋەي زوۋى عەجەم و عەرەب
لە كۆپى شەۋا: مەلایە و مەلا!
گىۋېراگىرتنى تاۋتاۋى عەۋام،
سەرنجى كۆپران لە نامەي نوۋسراۋا
دەست ئەكەيتە مل خەۋى پاش رېنگا!

به بیان

«نه لاهوته کبره!»، مه لابانگانه،
مانگی به جی ماو له سه فیری شهو
نه ستیره ی مه غریب وه ک قه تره ی نه مهل
له پئی نه ویره ی شاخ دهنگی زهنگ دئ،
وا به ته وای دنیا پ ووناکه،
له درهخت نه دا شنه ی بای سه حه ر:
له سه ر جوگی ناش قاز و مراوی
به لام تا خو لقی نه کا چی شته نگاو^{۱۱}

تاریک و لیلی بهری به بانه
زه رده له ترسی قاسه قاسی کهوا
کز کز نه تکیته ناو به فیری سه رکهل!
له شوینی راوکه ر ته قه ی تهنهنگ دئ!
هر سحر ی پروونه سروشت تستانکه!
جموجو لیه تی چه شنی سه ودا ی سه ر!
چاوه پئی پوژن هه لیتنی چاوی،
نایه ته ناو دئ پرشنگی هه تاوا!

مزگهوت

بنجینه ی مزگهوت نیشتوته ناو چه م،
مزگهوتی کاتی چی شته نگاوی چو ل:
سووره چناری لق و پو پ دریز
جار جار نیمای ته نیای گوشه ی حه وز:
که سیک بانگ نه دا، نه شله قیتی گوم،
تا ته واو نه بی «نه لاهوته کبره»
نوژ به تال نه بی، جه ماعت بلاو،
سووچیک گهرم نه که ن به رازی جوانی،

پوو به ره و قبیله، پشت له جه هه نه م!
وه ک مردوو کفنی بیدهنگی به کو ل!
سییه نه کا بو خه وی به رده نوژ!
سه رسنگ ماچ نه کا ریشی به وه نه وز!
نیمام هه لده ستی: دار به ده ست، پشت کوم!
پهنگ نه خواته وه لافاوی نوژ که ر
چه ن پیریک نه بن به خلته ی لافاو:
شاخ به با نه ده ن بو دنیای فانی!

کانیی ژنان

سه رچاوه ی ناو ئیک: که له کیک^{۱۲} له سه ر:
نه مهش له دیدا کانیی ژنانه،
تیواران پو ل پو ل لای کا کو ل لوول،
هه رچه ن هاره ی دئ هه یاسه ی جوانیک،

ژنیك تیی نه جی، ژنیك دینه ده ر
قیله ی دلداریی هه رزه کارانه!
سه ره پئی نه گرن، سه رگهرم و عه جوول،
له هیلا نه ی دهم نه فیری: ئامانیک!

ژن

ژنی هه وورامان: سه رتا پای خشل،
 سه رچاوه ی بۆنی میخه ک و سمل،
 تا بلتی ته پپوش، ئال و والا جل،
 به ژن و بالا جوان، به دهن نهرم و شل!
 نیونیکای: خه نده ی نه ستیره ی نه مهل،
 نه غمه ی گفتوگوی وه ک جریوه ی مهل!
 ژینی: به هاری عه شق و جوانی!
 جیلوه گای حوسنی: پلی باخ و کانی!

گۆرانی

عه شقی ئیواره ی سه ره پئی کانی،
 به ره ته داته چه م کلپه ی گۆرانی!
 رۆژ ئاوا نه بئ، چه م تاریک دایه،
 دهنگی «کنا له یل»^{۱۳}، هه ر دوایی نایه
 مانگ به تریفه ی ناودئ نه کا که یل،
 هیشتا هه رگه رمه ناله ی «کنا له یل...»^{۱۴}
 «سیاچه مانه»^{۱۵} ... سیاچه مانه ...
 به هه شتی عه شقه نه م هه ورامانه!
 نه وه نده ی داو و به ردی هه ورامان،
 په حمه ت له ژنی به ژن و بالا جوان!
 «سیاچه مانه ... سیاچه مانه ...»
 هه ورامان جینگای سیاچه مانه!

-
- (۱) وهرز: مهوسیم. (۲) دیمه ن: مهزهره. (۳) تهق تهق: ریگی بهرده لانی پله پله. (۴) سه ره وژووره: هه وراز.
 سه ره وخواز: نشیو. (۵) کیل: خانووی هاوینه ی ناو باغ. (۶) کا کۆل: جوړه سه ر و گوودله په که له هه ورامان باوه.
 (۷) ته لآن: له ناوه نلی دوو ریز درمختا کولایتیکی دریزه. (۸) پیلکه: قالدومه. (۹) ته پله: کلآونکی رهقه له خوری،
 هه ورامی له سه ری نه کا. (۱۰) کرنووش: سه لام به خۆنوشتاندنه وه بۆ پشه وه.
 (۱۱) مه بست: له بهر به رزی شانه کانی نه ترفا تاکاتی چینه نگا و نیشکی رۆژ له ناودئ نادا.
 (۱۲) که له ک: دیواری وشکه به رد. (۱۳) کنا له یل: کچن، بار. (۱۴) سیاچه مانه: چاوپرشته، چاوپریش!

گهشت له قهره داغ

سهره تا

به پینچه وانهی «گهشت له هه ورامان»، ئهم هه لښسته وه سفی ههست و بینینی تافه گهشتیکه که له گه ل کۆمه لیک هاوړی پیک هاتوو. وه کوو یادگار نامه (مذکرة)، ههستکراو و بینراوه کانی ههنگاو به ههنگاوی گهشتی به وردی — نه و نه دهی هه لښسته ماوه بدات — تیا تۆمار کراوه. گهشتی راسته قینه له سلیمانیه وه دهستی پښ کرد، به لām وه کوو له گهشتنامه که دا پیشان دراوه له دبی «سه یوسینان» ته واو نه بوو. سهردان و بینینی ناو قوپی قهره داغ — دارستانیکی چری به ناویانگه — هبی کورستانی به رزی داریزه رد، هبی په یکه ری ته ثریخی ده به ند گه وره یشی له سهر بوو، داخه که م بۆم پیک نه که وت نه و دیمه نه جوانانهش به چن به ند پیک بکه م به مایه ی رازاندنه وهی گهشتنامه، به پینچه وانهی نه وهی که چن جار پیک هاوام لی کرا و خویشم به راستی ثاره زووم کرد.

(۱)

عاسمانی شین و نه ستیره کانی	پنیده که نین بۆ به ری به یانی؛
گلۆ په کانی سهر جاده و کۆلان؛	زه رد هه لگه رابوون، کز کز نه سووتان.
ده رږا له سهر دا کز بهای به یان،	نه یله راته وه کوله و په رده کان.
شاری په نه جره و ده رگا داخستوو؛	وه ک یه ک گیاندار و بینگیان تیا نوستوو
نا له م کاته دا که خه و زۆر خوښه،	هسته و به رگی ری خیرا به پوښه؛
کۆلانه و کۆلان برۆ به ره و خوار	بگه ره شوینی کۆمه لی رېبوار!

(۲)

له بهر ده رگای «به گ» چاره وئ ^۲ وه ستاو،	هه ند پیک زین پوښته، هه ند پیک ناته واو!
سهر و نووره که به ره و زه وی شوږ،	به کرمه کرمی ئالیک گه رمه کۆږ
کورکه و نیو جیله ی ئالیک دواکه وتوو	خه و نه تارینئ له هاوسنی نوستوو
دووسنی لادیی و په ک دوو خزمه تکار،	فیشه کدان له پشت، تهنه گ جانیزار ^۳ ،
هاتو چۆپانه به گورج و گۆلی	به لām پیک نابه ئیش بۆ کۆلی؛
دوان له هاوړیکان هیشتا نه هاتوون،	مالی «به گ» تازه خه ریکی تویشوون!
ناخ، هاوړینی ته مه ل، هه لوای ئاردی جۆ!	چوئنان خستینه گه رمای نیوه رۆ؟

(۳)

سوار بووین، کهوتینه بناری سه یوان^۱،
شینایی دهشتی «ته کیه»^۲و بهره وخوار
گوله به پوژهی قززه ردی چاوکال،
له سر قهبره کان داری نه رخه وان،
پووله عهرشی پاک نهله رایه وه،
سه یوان کهوته پشت، بهره و تانجه رو
لای «قهره توغان»^۳ سرم هلبری،
پرووی دنیا پرووناک، به یانی زور جوان!
پاراو بوو چه شنی نه گریجه ی نازدار!
ملکه چ وه ستابوو: سرگه رمی خه یال!
وه ک بووکی تارا سه وزی ناودامان،
بوو گیانی مردوو نه پاپایه وه!
به نه رمه غار و په وتی خوش برؤ!
ئالتوونی زه رده ی لووتکه کانم دی!

(۴)

زیگای دیهاتی ده می به یانی،
پول پول زن و پیاوله دووی کهر و بار،
نهم کومله لانه نیایه تی جار جار،
سهرتاپا خشلی زیوی وا پیوه،
له عاست سلنیک نه کا بو لاری،
نه ی جوانی لادی به سهرنج و سل،
نیتیر ... جله وه شله و سهره شوپ،
قهله بالغه بوو سلیمانی
سلاونک نه کهن مل نه نین بوو شار!
جوانیکی لای کووله وانه لار،
نه پروا و هاپه ی دی و نه بریقته وه!
به نیونیکای مهست تیشت نه نواری
لینت ورووژ اتلدم خه یالانی دل،
ئاوات خواسته و خه و بینینی زورا

(۵)

پوژ پمیک بهرز بوو، داپه پینه چه م^۴،
عه کسی سه وزایی پرووی پرله ره ی ناو،
په ننگ په ننگ په پووله نه فپی زه لاوزه!
هه وای پرشته چه می نهله رزان،
له ژوورماته وه پردیکی پرووخواو،
شاره میرووله ی ناو په نگاوی قوول:
نامانه مل چه م سوار له شوین سوار،
ولاخ پرووی ناوی نه کرد سمار،
ئاوشین، مهره زه سه وز و گول به ده م
تسیا نه شکایه وه پرشنگی هه تاوا!
گا کناچه ی پور، گا جریوه ی مه ل.
پیی نه هاته جوش کووره ی شادی گیان!
سیبه ری کرکی نه کرد بو په نگاوا^۵
پول پول ماسی بوو نه یکرد جموجوول!
شلپ و هوو پرکه وته ناو نه نکای بوار،
نه پزا بارانی دوو و مرواری!

(۶)

له چااخانه كەى «كانى سىپىكه»^۹
 راگىرى كردىن سى چاره ك سعات؟
 چاى عاده تىمان بوو به پىنج و شەش،
 فېران فېرانى حەلوا و پەنیر بووا
 بىزۆر دائەنىشت كز به نابووتى،
 بۆ قوازتنەوى تا ئەكەوتە كار،
 به هەچ دەردىك بوو نان و چا خورا

(۷)

وا هەتاو گەرمە پرووى زەوى داخە،
 دىمانەت به خىر يەكەم وارە پرووا!
 تاكوو پزگار بووين له بنارى شاخ،
 بەلام سەرەوزوور پۆشتىن كەم كەم،
 بۆنى درەخت و دەوەنى ناو كىو
 قەمچىمان وەشان سەرەوزوور ديسان،
 ولاخ بە پىرەمە و هەناسەبركى،
 بېژا بەم پەنگە، پىنچاوپىنچ، دەى دەى،

رېگای ئىستامان بنارى شاخه^{۱۱}؛
 گابەردى لارېى لال و پال كەوتووا
 كردىنى به ئاو پۆزى پرشنگداخ،
 باى فېتك كەوتە شەى دەماودەم
 تازەى كردهووە نيوگيانى سەرلېو،
 شەق، ئال بوو ئەيدالە رېى بەردەلان!
 بەسەر پەلەدا فېرېئەدا پىئ.
 ئەمجالەسەر شاخ تېر ئەلېى ئوخەى

(۸)

تاوئىك لامان دا، بۆ پشوى ولاخ،
 بەردەمان دەشتى سەوزى شارەزوور،
 دەشتى تەخت و پان، دەرباى سەوزاىى،
 تاك و تووك دىي دوور دووكلى چىن چىن
 بووكى نانجەرۆى ناو دۆشەكى سەوز.
 جۆگە وردەكان ئەكشىن سەرەوخوار،
 وەر گەرايسنەو بۆ دۆلى ئەودىو،
 تەپۆلكەى، يالى، دۆلى، نزاری:

دانىشتىن: پشتهو دۆلى قەرەداخ
 شاخ گرتووبە لىي دەوراندهورى دوورا!
 خال خال تيا ديارە شوئى ئاواىى.
 بەرز ئەكاتهو بۆ ئاسمانى شىن!
 ئەترووكى چاوى شىنى به وەنەوز.
 ئەبرىقئەو، وەك توولەى رەشمارا
 شاخ بوولەسەر شاخ، شىو بوولەسەر شىو
 گا شاش بوو، گا چر دەوەن و دارى!

(۹)

له «دارمازله»^{۱۲} به پئی چو وینه خوار،
ئه مجا تیخوړه، برؤ خوار و ژوور،
یه کهم دیی ریگات، که «قاره مان»^{۱۳}،
هر دوانمان وه ستاین له بهر چه پهری،^{۱۳}
یه ک دوو بچکوله و دوو سی پیریزن،
له داپیریکی سه رسیی بی دان
تمه ز خه لقی دی له سر فرمانن،
که وتینه سر پیی ناو ده وه و دار.
لیو وشکی گهرما، ژاکاوی پیی دوورا
هشت نؤ مالیکی ناو دارستانه
پیاویک دهرنه کهوت جلّه ومان بگری،
به کاسه دؤوه به ره و پیر هاتن،
تینگه یشتین هؤی چولی «قاره مان»:
خهریکی کیسه و شن و خهرمان!

(۱۰)

مال ئاوا ایمان کرد له پیریزن،
نه ختی که به بی ری نامان بو چه پ مل،
به رده ممان چه و تووترک و بی بوو،
لیی را کشابوین گشت له بهر سیهر،
کوته کوت دهرکهوت به گزچانه وه،
— عمله یکسه لام! کاکه ی کوت و کویر،
به ری دهستی برد بو سر ناوچاوان،
وتی: دوو مانگه گل له چاومایه.
یا پیر، به یه ک گه ز ریش که ی ره وایه:
رؤیشتین تا دی له چاومان بوو ون؛
لامان دایه ژیر دره ختیکی زل
ده وره مان وهرد و چار و زهوی بوو.
چاو به سترایتکی فره نجی له بهر،
لای دایه لامان بو حسانه وه.
به م قرچه قرچه نؤ غرتان به خیر!
به دم ئیشه وه سهری راوه شان،
پیی دوور پیوانم بو نووشتی بایه!
بو چاو بیت، له ری کویرایی دایه!^{۱۴}

(۱۱)

ئیستا بریاری کؤمه ل وه هایه:
سوار بووین، بریمان دؤلادولی گهرم،
تووله ری ئالا له ریزه گردی،
ئیت زه لام و سه گ بوو، راگردن:
بردینه بن کؤمه لیک دارتوو،
وه ک به چکه ی قولی گوئی ناگری خوش،
دوو سی قوریی رهش پشیتن نه نه که،
بچینه «ولیان»^{۱۴} تا فیتک دایه.
رهش داگیرسا رهنک، کارژی دهردا چه رم!
له به رده میا بوو دارتووی زور و «دی»!
په لاماردان و جلّه و لی گرتن!
لیفه و به رده یان بو داخستین زووا
دهم کرا چوار پینج مه سینه ی حه وجوش؛
نه کولا و هه لکه چوو نه توت کهشکه که.

چای خەست تێک درابە که وچکی چێو^{۱۵}،
 نە پاراستە وە «مامە، تو خوا بەس!»
 هەر تێی ئە کرد بۆت یە ک لەسەر یە کتر،
 دەرماننۆش کرا پیاڵە ی لیوان لیوا!
 نەرم نە ئەبوو خانەخوێی ناکەس؛
 بە پیاڵە ی چلکن چای خەستی وە ک قور!

(۱۲)

کە کۆمەڵ پێی کەوت بەرە و قەرە داخ،
 روژی بەرە و کەل بە پرشنگی زەرد،
 نەشە ی سیبەری لاپاڵی زۆر خووش،
 سۆزی شەپۆلی «پۆ... پۆ» ی پر بە دەنگ،
 بە بەستە و ئاھەنگ رێمان بردە سەر،
 تا گەشتینە بەر «باسکە درێژ»^{۱۶}
 سێ چوار گەرەکی خانوو کە لاوہ
 سەرای گەجکاری لە چالی و ستاو
 سیبەر کشابوو بۆ پێدەشتی شاخ.
 وارنیشی ئەدا لە بەرپوژی هەرد
 دەنگخۆشەکانی هێنایە سەر جۆش!
 ئەیلەرزانی دۆلی قوولی سیبەر مەنگا
 تۆرەمان زۆر کرد بە زەردە و سیبەر،
 کشایە «زەردی ئاوا» پێگای لێژ
 شینایی و باغچە چواردەوری داوہ.
 وە ک سەرپۆش بەسەر، جوان دێتە بەر چاو.

(۱۳)

چووینە بەر دەرگای مەکتەب دابەزین،
 کۆری بەر باغچە ی مەکتەب گەرم بوو،
 دەستی «سەر چاوان» بۆ سەرسنگ بردن
 کۆری دانیشتن تا ئەهات ئەکش،
 سەر بوو بناگی و دەنگویاس پرسین
 سوین ئەخوین بە بار کە هیچ نازانین،
 ئێتر هەلپێژە درۆی ناچاری
 ئەمجا «ئەفەندی» ی سەر کورسی و مێزین...
 بەخێر هاتنکەر ئەهات و ئەچوو...
 «مۆرە» هەڵدان بوو «گێلە» هاوردن!
 کورسی جێی چوار بوو دە ی تێ ئەترشا!
 «کێ مرد لە بەرلین؟ کێ کۆژرا لە چین؟»
 زیاتر سەر دێنێ بۆ زۆرتر پرسین!
 تا وێران ئەبێ مائی لاساری!

(۱۴)

شهو دانیشتبوین گشتمان له سهربان،
 بو سهر زه ماوهن خو لقی نه کردین،
 من له بهر نه وهی بی ولأغ مابووم،
 پاش لیکدانه وهی زور و یه ک و دوو
 نه مجا دهستم کرد به کومه ل هاندان،
 له ویه بووک تا «سه یوسیتان» بردن،
 پیاوینک په یدا بوو خه لقی دینی دووکان؛
 که وینه راوینژ: «بچین یا نه بچین»
 له عاستی «بچین» ترشم نه کرد پرووم.
 که دیم ولأغم بو جی به جی بوو،
 بو رویشتنی سهر شایی دووکان،
 بسینینی ههردوو په ردهی ژن به ژن!

(۱۵)

به یانی ساعات دهوری ههشت کومه ل
 هه موو جلگورپو، سهر و پش تاشیو،
 فقیانهی سپی و شان و سه لتهی شین،
 ئیستا و تاوی تر حیلای نه سپی شی،
 وای خه ریک کردم به خه یاله وه
 «دووکان» دیاری دا له بناری شاخ،
 له خواری دیوه هندی که پری شاش،
 که له ناو که پران جل و یان گرین،
 دوو تهختی گه وری کونی دوشه ک پوش
 له به رده ممانا هاوړیکانی تر،
 ری کهوت چهن سوارینک نه هایش له گه ل
 له نه سپ درابوو پهخت و په شوهی زیو.
 خو له خشان دنی ناو قه لئاحی زین
 غار و په مبارزی تهختایی لاری
 کاتیکم زاتی به قه دپاله وه
 ژووری ناش و بی، خواری شیو و باخ
 شایی و هه لپه رکی تیاده رنه کهوت باش!
 زه ردهی لووتکه کان پاش و پیش نه فرین!
 ههشت نو ده یه کی لی گرینه کوش.
 به چوکا هاتن وه ک یخی خوشترا

(۱۶)

له بهر که پریکا رو شنایی ناگر،
 شمخال به نالهی لهره و لهره دار
 له دهوری ناگر حه لقهی چوپی کوپ
 سه رچو بیکیشی قوزی چوپیزان،
 له ژوور سه ریه وه دهست و خه نجه ری
 شمخال ژهن نه ینا بو هه چ لایه ک پروو
 هه رچوک دادان بوو هه لسانه وه و هه ی!
 دای به تاریکی شوهی ناودی در
 ده مانی کوورهی دلی هه رزه کار
 ترپهی پی نه هات وه ک لیزه می خورا!
 پاش هه لسانه وه و نووکی پی بادان،
 چه شنی چه خماخه ی ناسمان نه لهری
 نه و لایه که للهی زور تر گهرم نه بوو.
 سوزی هاواری ناکا «وهی، وهی، وهی»^{۱۷}

مەستی بى شەراب ھەرزە كاران «عیوا»
زاۋای بەردە رگای ئاۋاتى دىل «عیوا»
خەفەت بابردوۋ دەردە داران «عیوا»
بوۋكى رازاۋەى جۋاتر لە گول «عیوا»
ئاسمان، ئەستېرە، دى، دەشت و دەر «عیوا»
خەلقەى چۆبى «عیوا»، شىماللىدەر «عیوا»

• • •

كوپگەل! ھەمىشە گيان و دىل شاد بىن،
نۆرەى خوتان كەرد، شىرىن ھەلپەرىن،
نۆرەى ئافرەتە ئەمجا ھەلپەرى،
دەست لە ملاتى بوۋكى مراد بىن،
ئاسمانتان لەرزان بە تەۋزىم و تىن!
سا ھىز دەست بەردا، جۋاتى دەست بگىرى!

(۱۷)

كە ھەلمانھىتا چاۋ لە خەۋى خوش،
لەشكر پروى نابوو بۆ دەشتى لارى،
تا دەرجوۋ لە دى تاراي سوورى بوۋك،
بەلام دىمانەى تاراي باشكەين،
لەشكر وروۋزا، سوار فرىن فرىن،
قرچەى دەستپىزى دەمانچە و تەفەنگ،
لە پىگوزەرى بوۋكا بەرامبەر
رەشۋارى ئەبەرد شىۋار بە گالە
لىسى پائەپەرى لەۋبەر كىتوپەر،
شىۋارا بۆى دەرجوۋ ساچىك لەسەر شان،
گىزىنگى ھەتاۋ دابوۋى لە «كۆلۈش»^{۱۸}،
ھەر پىچكەى سوار بوۋ ئەملاۋ ئەۋلاى دى.
پىمازى سارد بوۋ، تەقە تاك و تىۋوك!
بۆكۈرەى دەروۋن بوۋ بە باۋەشىن.
كەۋتە شۋىنى سوار: ئاۋزەنگى تەقىن!
ئەشەرىخاىەۋە پىر بە دۆلى تەنگ!
دوۋ پىز: دوۋ دوۋ سوار لىنى ئەھاتە دەرا
گا بە نەرمەغار، گا بە چۋارنالا!
ئەسپىۋارىكى كلك و مل جۋانگىر.
چىت كەرد بالدارت لە خوت خروشان؟

(۱۸)

نەختىك پۇششتن نەما جىنگاي غار،
شەنى باى ناۋدۆل فىتىك و عاستەم،
سەرئەسەرى چەم دارى ژالەيە،
پۇژ: پۇژى شايى، كات: بەيانىيە،
بوۋكى ژىر تاراي پەنگ ئەرخەۋانى
ئىمەش «لەشكرىن» بۆ خۋاي دىلدارى:
سا توخۋا دەنگخوش دەى قەتارە كەت،
شاخۆ (كىۋىد) ^{۱۹} دىبارى جۋانىيى
چەشنى مېروۋلە كشا پىچكەى سوار
پى لاپالى شاخ، لاي خۋاروومان چەم.
ئەۋ داۋىنەسەۋزى سەرلىق ئالەيە!
تەبىعەت مەستى بىزەى جۋانىيە!
شۋخ و شەنگە ۋەك گۈلى بەيانى!
خاتۋو زىن بۆ مەم ئەبەين بە دىبارى!
«كۆلەنجە پى پى» ۋە «ھەۋرى لارە» كەت!
بۆ زىان ئەۋى، يان بۆ قورىيانى؟

(۱۹)

به چه پله پزان، نامان له رزانه،
 ديسان دوو له شکر پيکا هات و چوو
 دهم نرايه دهم، دهست له مل کرا!
 نيمه و دوو بووک نا، وه رگه پابو پست^{۲۱}،
 تا گه يشتينه سر ناوړيکي جوان،
 داتيشه: حه لوا و پشي^{۲۲} بووک بخوا
 له پيدمشتيکا دي خوي پيشان دايښ،
 مزگه وتيکه و مال لسي داوه ده وره؛
 تيايه تي مالي کوڅا و زاوا و بووک
 که وتوته مه عين نه م ديبه و دووکان

له کلکه ي «کولوش» له وېر «ديوانه»^{۲۰}،
 له شکر و بووکي نه ولا په یدا بوو،
 وه ک دوو نه ستيره دوو بووک ليکيان دا:
 نير کومه ل بوو به دوو دهسته، گشت،
 نيمه که وتينه دهسته ي «سه يوسنيان»،
 له وي به و گهرما و فرچه ي نيوه پو،
 نه مجا سوار بووښ و پو راست وه رگه پايښ،
 له وېر وشکه شيو گه پره کي گه وره
 له دهستي نه مېر گه پره کي بجووک
 شاخي کولوشي پستي «سه يوسنيان»

(۲۰)

هه لپه پکتي ژنه يا هي فرشته؟
 له عه زره ت تاراي سوور که وتوته خوار،
 جموجوولي تي و هه لپه پري سووک!
 به سته ي هه لپه پکتي بالابه رزانه.
 کي نه وهنده ي تو ده رووني شاده!
 لاده جار جاري بو به رپي گولي.
 پييه دابني و پي به به رزو که!
 با بريقي بي کلاوزه پ^{۲۳} چين چين!
 با بجريوني وه ک نه ستيره ي گه ش!
 سوخمي سر مه مک بله رته وه:
 ليو بننه سر کولمي هه ياسه!

خه وه، خه ياله؟ عه رده، به هه شته؟
 په لکه پنه گينه ي^{۲۳} ننياره ي به هار
 نيستا سرگه مي نيلتيفاتي بووک
 «نامان له رزانه! هاره ي له رزانه»
 گورانبييژ بي و بجو و خوت باده
 وه ک هه نگ بگه پي و گوراني بلني،
 گول به ناهه نگی «نامان له رزو که»
 به ناز لار بگره سري بي پووشين،
 پينچکه ي پشته سر له سر^{۲۵} زولفي رهش
 شاني پو شل که و خوت هه لسي نه وه،
 با پينچکه ي نقيم^{۲۶} گورج گورج به ناسه

هه لپه چاوي شهرمي کلرېژت!
 له چاو ما بکات هه ستي شمکي^{۲۷} ته را!
 نير نه پري ليت سهرنج به گه رمي.
 بگرم بگه پريم: به رامېر به کي؟

نه ي گول وا هه لسا گورانبييژت،
 چاوه پريم چه رخه ي نيگاي تيژ تيپه
 به شکو له عاسم زه بري دلنه رمي
 منيش به رده رگاي حه لقه ي هه لپه پکتي

به رامهر به تۆ دوو چاوی پەش پەش که ناز نه فروشن به که چ نیگای گەشا

(۲۱)

پێبواړی مانووی چۆپی و رمبازی تا که ی ئاههنگ و گسورانپیزی؟
جوانی دئ نووستن، زاواو بووک نووستن،
دهشت و دهر بێدهنگ، ناودئ بێدهنگه،
لیو لیک نئ ئیتر شایی تهواو بوو،
پێی گه پانه وهی شارت^{۲۹} له بهره،
سبهینئ که رۆژ ههلهات له ئاسۆ؟
ئیتر تا ماوی رابوورد «سه یوسیتان»
خهو لۆکه ی خسته ناو گوپچکی بیستن.
بێدار^{۲۸} هه ر دوانی وه ک تۆی دلتهنگه
هاوړت سهفرین له گهل شه بهق زوو!
چ واده ی جووشی که لکه له ی سه ره؟
ئه دا له پرچی «خاوه ن چاو» بئ تۆ؟
پیشانی تۆ بات هه لپه رکئی چاوجوان!

- (۱) شوتی کومهل به پئی بهلین و بریار ی پشوو.
- (۲) چاره یئ: ئسپ و ماین (به رامهر به خهیلی عهرمی).
- (۳) جانپێزار: نهنگی پێنجیری عوسمانی.
- (۴) سه یوان: گورستانی به ناوانگی سلیمانی.
- (۵) ته که: جینگاه کی
- (۶) قهره توغان: گوندیکه نزیک ی سلیمانی.
- (۷) مهبست له چه م،
- (۸) پهنگاو: پێچه وانه ی ته نکاو (ته نک ئاو) علسی قوول و مەنگ له ئاو.
- (۹) گوندیکه به رامهر سلیمانی له بناری شاخی دارمازله.
- (۱۰) ورده: ورده ی پاره
- (۱۱) شاخی دارمازله.
- (۱۲) دارمازله: به که م شاخی رینگاه له سلیمانیه وه بو قهره داخ.
- (۱۳) چه پهر: دهر گاه که له شوولک دروست نه کری وه که ته بمان.
- (۱۴) ولیان: دینه که به ته ره تووی باش ناوی دهر کردوه.
- (۱۵) چئو: دار.
- (۱۶) بلسکه درئز: ناوی بایککه
- شۆر نه یته وه به سر (زهر دباوا)ی مه رکه زی ناحیه ی قهره داخدا.
- (۱۷) ناکا: موخسه ری ناکا، کتوپر.
- (۱۸) کتولوش: شاخیکه له ناومندی دووکان و سه یوسیتاندا. راستی ناوه کان (که لوش) و (سیوسیتان) ه. م. م. ک.
- (۱۹) کیوید: خوای دلدار ی به پئی نه فسانه ی یونانی کون.
- (۲۰) کلکه: پێچی نه یاهه تی شاخ. دپوانه: چه می دپوانه ی ناو
- (۲۱) دهسته ی دووکان گه رایه وه بو دووکان، دهسته ی سه یوسیتان گه رایه وه بو سه یوسیتان
- م. م. ک. تیه و دوو بوو که که نه ی، راست روشتین و نه گه رایه وه بو پشته وه.
- (۲۲) پئی: کولچه ی بووک.
- (۲۳) په لکه ره نگیه: فهوس و قه زه ح.
- (۲۴) کللازه ر: کللاو ئالتون، هی لادنی له زیوه.
- (۲۵) پشته سر، پشته سه ره: جو ره خشلیکه له دهووری سه ر ئه درئ.
- (۲۶) نه قیم: مهبست له نه قیمی پهلپه داری نه یاهه تی
- (۲۷) نه شک: فرمیسک.
- (۲۸) بێدار: نه نوستو، به خه به ر.
- (۲۹) مهبست له شار سلیمانیه.

کۆمەڵەی سینەم

سروش و دەر و وون

مەنتەدەس (قرا) الثقافى

للكتب (كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

سروش و دهروون، پیشکەشە

بۆ: خاوەندی ئەو دەروونە پوونانە کە دەرسی پیشکەوتن

لە سروشتی جوان وەرئەگرن.

بۆ: گیانی پابەرەکان و سەربازە نەبەزەکانی پاپەڕین!

چ مردوو، چ زیندوو، چ هیشتا نەزاو.

«گۆران»

•

سروشتی جوان

پاییزا!

پاییزا! پاییزا!
بووکی هرچ زهرده،
من مات، تو زیز^۱!
ههردوو هاودهردا!

من فرمیسکم، تو بارانت؛
من ههناسه، تو بای ساردت؛
من خه، تو ههوری گریانت
دوایی نایه: دادم^۲، دادت،
هه رگیز، هه رگیز،
پاییزا! پاییزا!

پاییزا! پاییزا!
شان و مل رووت،
من مات، تو زیز،
ههردوو کمان جووت
هه رچهند گول سیس نه بی بگرین
نالتوونی^۳ دار نه پرژی بگرین،
پولی بالدار نه فری بگرین،
بگرین.. بگرین.. چاومان نه سرین،
هه رگیز، هه رگیز،
پاییزا! پاییزا!

(۱) زیز: عاجز، مات. (۲) دلا: عدلنا، هاوار. (۳) نیاز له وهینی گه لای زهردی درمختانه.

هه‌وری پاییز

له ده‌پیاوه قه‌تاری هه‌ووری بارښت که‌وته دووی پښه‌نگ،
به‌سر سنگی چیا‌دا چو‌کی داداوه، کش و بنده‌نگ
به‌سر پاییزی زه‌ردا با به‌خور بگری، به‌کول بگری،
له‌سر نا‌خر‌گه‌لا، نا‌خر چلی ته‌نیا‌یی گول بگری!
به‌خور بگری، به‌کول بگری: به‌سر ده‌شت و ده‌ری وشکا،
به‌سر داری گه‌لا‌له‌ردا، به‌سر پووشا، به‌سر دړکا،
به‌سر سه‌ر‌چاوه‌یی کزرا، به‌سر زیخی چه‌می دیم،
به‌سر هر وشکی‌ینکا واله‌ هاوینی گهرم جی‌ما..
به‌لن بگری، به‌کول بگری، هه‌تا نا‌خر دل‌وب بگری،
به‌گریه‌ی هه‌ووری پاییز با نو‌قوم بی‌سینه‌یی کزری!
به‌فر ناسوی^۱ بلند بگریته چوار‌چینه‌وی بلوورینی،
له‌چه‌م هه‌لسن خو‌ره و هازه‌ی شه‌پولی ناوی خو‌تینی^۲!
دل‌ویی سارد و فیتک با له‌سر دار و ده‌وه‌ن برژن،
په‌پوله‌ی^۳ زه‌ردی نا‌لتوونی له‌سر لق هه‌لوهرن، به‌ژن
به‌لن! بگری هه‌ور، بارانی پاییز، بی‌وچان بگری،
له‌سر باغچه‌ی گولن و اسیس نه‌بی نا‌خر چلی عومری!
بگری‌نین، نه‌پونم دابکا، بیکانه‌ شه‌ست، هه‌رگیز،
نه‌وه‌ستی قولی گریان^۴، نه‌وه‌ستی هه‌وره‌که‌ی پاییز؛
ته‌بیعت زه‌رد و ژاکاوه، له‌حالی گیانه‌نشتایه،
نیشانه‌ی ماته‌می پاییز له‌فرمیشکی درشتایه!

1932

(۱) ناسو: ثوفوق، مېبېست به زړې شاخه کانه له نقاري ناسو. (۲) مېبېست له ناوې خويټين ناوې لټه. (۳) په پېروله. ناد: مېبېست له گه لارزني پايزه. (۴) فوڼې گريان: وانا کونې گريان، وه گڼوڼوڼې مېچل.

سەوزە گىيە پايىز

بۇ گىيەنى بەرزى مەولەوى

گىيە وردەى پايىز، سەوزى نەرمونۇل،
 دىلگىرى، جۈۋانى، بىي دېرك و دالى،
 ھەج ئىۋارە يەك دىدەنىت ئەكەم،
 مەستى بادەى ھەز، پېر نەشتە و خەيال،
 ئەنجا دىم، لەسەر سىنەى نەرم و شل
 تاۋىك نەغمەى مەل، تاۋىك شەى با
 خۇم بە خۇم ئەلئىم: ياران من چىم كرد؟
 مەنىش لە دايكى تەبىئەت زالام،
 ھا، وا بە سەر چو و خەزانى پىرىش،
 تازە سەوزە گىيە سەرلەنۇئى نەروئى،
 تازە سەروەى باى قودسىيە عىسا فو،
 قەيفە پۇشى پرووى تەختى خاك و خۇل!
 دوا يادگارى بەدىعى سالى!
 سەماى پايىزم تيا نامىنى تەم!
 نەسوور تەمەۋە لەم يال بۇ ئەو يال!
 رائە كىشىم تاۋىك، نوقمى تەنەممول..
 تا ئەودىو شاخى^۲ ئەندىشەم ئەبا:
 بۇچ عومرى جۈۋانىم ۋەك پىر بەسەر برد؟
 بۇچ كىردەۋەى ئەو نابىنى چاوم؟
 كەچى ئەو زىاتەر ئەكا ئارايىش!
 مەل لە ماجەراى عەيش و نۇش ئەدوئ!
 گىيان ئەكاتەۋە بەر دىيەى مردوۋ!

* * *

ئەى گىيە سەوزە كەى دىل فەرەحاۋى،
 مەنىش لە مەۋپاش واىە بىر يارم
 تا گەرمەيى زىن ماۋە شادى كەم،
 ۋەك تۆسەرگەرمى سەۋداى ھەتاۋى،
 تىزگى خۇر بى لام نازخەندەى يارم؛
 ئىتەر ۋاز بىتىم لە ئاشنەيى خەم!

(۱) بال: بىسك، بەرزىيى تەسك و دىزىيى شاخ. (۲) نىاز لە دىۋى رووناك، بارى چاكىنى تەككەرە (تەغائول).

دیمه نیکی به هار

نەم لا یەك پەلە، نەولا یەك پەلە: هەوری رەنگا و رەنگ؛
لە ناوێراستا: بە دەم ئاسۆوە پۆژی شوخ و شەنگ!
سەوزە گەیا پاراو، گۆل و گۆلێڵە مەستی رەنگ و بۆ،
درەخت تازە شین، سەرلق پاراوەی گۆل، گەلا، چرو
سەرتا پەلای چیمەن دەرنەدا چین چین مرواریی ئاوانگ،
چەشنی تارای سەوز نەدرەوشیتەو، لێی نەتکی پەرشنگ
نەسیمی بۆنخۆش، کەزەبای فینک، وەك نەوای ئیلھام
سەمای^۲ جوانسی پەری تەبیەت دینیتە نەنجام!
قاسپە قاسپی کەو، نەغمە ی چۆلە کە و بۆلبولی دەنگخۆش
پەلە نەشە، حەتتا بە پۆحی بەردیش نەکا نۆش!
وەك بگری بە كۆل دنیای سەرمەستی قاقای پینکەنین،
لە هەموو عاستی فرمیسکی کانی گەرمی هەلقۆلین!

* * *

مەلی سەرنجەك، پەلوپۆ رەنگین! خۆ من هەلۆ نیم،
لێم مەفرن جووت جووت، مەترسن ئاخر، پێتان بلییم چیم:
منیش وەك ئیوێ لە دنیای گەورە گەردێكم^۳ بچووك،
حەتتا ناستوانم بفرم، بخوێنم، بە بال، بە دەنووك!
بەلام وەك ئیوێ لە دلما نە گرێ مەیلی سەرمەستی؛
نەمەش ئایینم وەك ئایینتانه: هەردە پەرسی!^۴

(۱) ئاوانگ: شەونم. (۲) سەما: دانس. (۳) لێردا گەردم لە باتی ئەزەرپەرە بە کارهێناوە.

(۴) ئایین: من لە هەموو کاتێکدا ئایین لە باتی دین بە کارهێنم.

شه‌ویکی به‌هار

تاریکه شه‌وی: نوڤمی ره‌شی چیه‌ری دنیا،
دیلی ته‌می نه‌سرار بوو دهر و ده‌شتی حه‌قایق،
چوو‌بوونه په‌نا په‌رده‌یی خه‌وکه‌ون و خه‌لایق
موس‌ته‌غریق‌ی نه‌ندیشه نه‌بوو ساهیری ته‌نیا!
تاریکی، ته‌می ده‌شتی دل و تانه‌یی سه‌ر چاو،
شابالی په‌خش کرد‌بوو تا‌کوو نه‌به‌دییه‌ت
بیده‌نگی له چوار لاوه موهاجیم وه خر‌وشاو،
وه ک زولمه‌تی شه‌و نه‌بیوو نه‌ویش نووک و نیهایه‌ت

جار جار له ئوفوڤه رانه‌وه‌شا شیری برووسکه،
گرمه‌ی غه‌زه‌یی گوئی که‌ر نه‌کرد هه‌وره‌تریشه؛
باران سه‌ره‌تای ریشه‌تی بوو: نم نم نه‌گریا،
وه‌ستابوو زه‌وی تینوو زه‌لیلانه له به‌ریا!
ته‌مجا به‌خو‌رهم باری، له‌پاش یه‌ک دوو ده‌قیقه،
ئا‌فاقی نه‌مه‌ل ره‌ش بوو، نه‌ما پیوه ترووسکه!

تا‌وتا‌ولتی نه‌دا ته‌پلی هو‌مووم ته‌رزه به‌ناهه‌نگ؛
وه‌ختی که‌ نه‌هات هه‌مله‌یی با‌تونگ و خر‌وشان،
نه‌پرشته دلی پی‌اوی سه‌بوور که‌لکه‌له‌یی جه‌نگ،
هه‌روه ک دلی خه‌ووافی نه‌ترسان و نه‌لرزان!

له‌مه‌حاله‌ته‌دا ر‌وحم وه‌کوو چاوی گلاوی،
فانیک‌ی به‌قه‌د سالی پری زه‌هری نه‌له‌م بوو؛
نا‌گا: هه‌میشان نیشته‌وه لافاوی ته‌بیعه‌ت،
ناهیه‌ته... نه‌ما زه‌لزه‌له و نه‌عه‌ری حیده‌ته!
که‌وته ته‌نکی هه‌وری ره‌ش و چلکنی پینشو،
نه‌لوانی قه‌زه‌ح تیکه‌لی بوو، کون بووه ناوی؛

نەستىرە يە كى جوانى گەشى پەرلە تەبەسسوم
دەرکەوت و گەشت لىۋە بە دل زەوقى تەماشى
بەحرى ھەوەس و شەوقم و ھەھانە تەلاتوم^۲:
بۆسەيرى جەمال كەردنى دىيائى بەيائى،
ھىشتا شەوى زۆر مابوو كە من كە وتمە سەحرا،
وہ ك شىت... بە لام شىتى شىعر، شىتى جوانى!

(۱) ئاھىتە: بە ئىسپائى، لىسەرخۇ. (۲) تەلاتوم: شەلغان و شەپۇلدان.

ئەي گەلاوېز!

بەشەوگەشت وگوزارې خاتىرات^۱ ھەروەك شەي شەويا،
لە پۇحى پرتەئەسورما ئەكا سەمەرى خەفەت بەرپا؛
ئەلئى بەحرىكى قوول و مەنگە دىيائى پەرلە بىدەنگى،
بەسەريا ھازەھاژ ئەپزى ئەننم^۲ سۆزى ئاھەنگى!
ھەتاسەر پرووى زەوى چىن چىن نەويو پەردەبى تارى،^۳
لە خویشم ديار نىيە وينەي دلوپى ئەشكى^۴ بىداری!
دلم وا گىز ئەداگەرداوى يەئس و ئائومىدىي پەش،
مەگەر تۆ بىتتە ئىمدادىم، گەلاوېز، ئەي ستارەي گەش!
مەگەر تۆ، ئەي گەلاوېز، ئەي بزەي لئوى سەجەرگاھان،
مەگەر تۆ بىسرەوئى قولپى ئىشى قەلبى بى سامان!
لە چاوى تۆو پەرشنگى ئەگاتە پۇحى بەدبەختىم،
ئەكا مەستى تەسەللى تا شەوى دوايى سەرى سەختىم!
دەسا ئەي شا ستارە، ئەي گەلاوېزى گەش و تابان^۵،
كە ھەلھاتى بە ئەگرىجەت بشو چاوى شەوى گىريان!

(۱) خاتىرات: زىكرەيات، بلا. (۲) ئەنن: ئاخ و ئالە. (۳) تارى: تارىكى. (۴) ئەشكى: فرىشك. (۵) تابان: شەوقھاوېز، پرووناك.

به سهرهاتی نه ستیره به ک

بانگی شيوان: له ناسمانی خوړنشین،
 دهور و پستی دهریای شینه^۱ او به تهنیا
 له پرشنگیا هه به شیوهی چاوی کال،
 وه ک نه و گولهی نهیدا له سهر نازدارئ،
 منیش به کئی لهو ته ماشاکه رانه،
 له سهر گردئ به رامبه ری نه وه ستم،
 تاریک دایه.. نه ستیره ی تر بهر و دوا
 به لām نیستا نه و نه سپایی، به ره و خوار
 لیوی تینووی که له وه ک دلۆپ نه یمژئ،
 نه م نه ستیره، به سهرهاتی دلگیری

نه ستیره به ک نه جریوتنی: گهش، شیرین!
 سرنج نه دا له نیوارهی پرووی دنیا!
 له له رزینیا زهرده خه نه ی لیوی ئال!
 تیر نابئ لی هه ر چاوئ بوی نه نواری!
 دل گیروده ی نه م جوانسی نیوارانه،
 که یلی بزه ی^۲ نه بی سرنجی مه ستم!
 فرئ نه دهن چارشینو^۳ له عاستی دنیا
 هه لته خلیسکئ، کز کز، نه گاته لیوار؛
 نه ی داخه که م، مهرگی نیشتن نه یکوژئ!
 له کام پوځا نابزوئنی سا زویری^۴!

(۱) مهبست له دهریای شین دهریای ناسمانه.
 (۲) بزه: زهرده خه نه.
 (۳) چارشینو: پچه.
 (۴) زویر: وه کوو زیز، واته عاجز و مات.

دارچواله‌ی پشکووتوو

له گه‌رانه‌وه‌دا به چه‌می قلیاسانا

گیانی وه‌پرسی ریگای سه‌ره‌وژوور
لای چه‌پ: چناری باریک و دریز
سه‌ریازی پاس بوون بو پشت سه‌ری کئ؟
که ریک وه‌ستابوون له‌سه‌ر گیای به‌هار
له‌نجه‌ی تاو تاویان بو چه‌ی با بوو
جار جار نه‌وه‌ری به‌خشه‌ی پی هه‌نگ،
نه‌نیشته سه‌ریه‌ک له‌سه‌ر گیای سیه‌را
با بوو شه‌پولی «بۆنخۆشی»ی چین چین

له‌پاش برپینی ماوه‌یه‌کی دوور،
دی: «پاس» کشایه‌ ناو پیچیکی لیز؛
په‌پ راوه‌ستابوون له‌که‌ناری پی،
ریزیک نه‌مامی دارچواله‌ی نازدار
وه‌ک بووک نه‌ندامیان له‌سووراو نابوو،
په‌په‌ی هه‌لله‌ی چواله‌ی سووراوپه‌نگ
هه‌روه‌ک په‌پوله‌ی بال فیه‌فیه‌ر
له‌گه‌ل لیشاوی په‌په‌ی گول بارین:

• * * *

په‌ له‌وینه‌ی سروشتی جوان جوان؛
له‌ریزه‌داری چواله‌ی تارا سوور
سه‌پراتگای چه‌می وا پی ناوا پی!

چه‌می تانجه‌رووی سه‌رده‌می نیسان
به‌لام من چاوم گه‌په‌ خوار و ژوور،
جوانترم نه‌دی وه‌ک بووک وه‌ستایی،

به هاری پاش باران

به رگی سهوز و نه رمی بهمار ژاکاوه.
هه تا چاو بر نه کا جو گهلهی ناوه.
به رهو مال له قهلق گای داوه ته به را
بزو پانی ته ریوی هه لپه و خه م له بهر،
ته پته ره و هه لدهستی هه لم له لهشی!
پرووهو دی په ویون وه ک مامزی چول.
په نچ نه دا فره فر ناگاته سر دار.
لپلاوی باراناو کردوویه به ههوز؛
ساوان و نه له رزن له تاو نو قوم بوون!
دارستیوی پازاوه به پزیلاتی زیو،
وه ک بووکی پرووتکراو که وتوونه گریان!
له پ وومست تکاوه پزاوه ته ناو.
به کولمیا دپته خوار نارهق له گولواو،
به گوپچر ده ریازبووی شانه و قز شیاوا

وشکه چه م وه ک جهوری سه ردهم هه لساوه؛
هه ر هیللی گاسنی وه ردی کتلاوه
جووتیاری نه قیزه ی دریز سه رشانهر
تا نه ژنژ له قوردا و که په نه ک به سه ر،
مامه ی شوان، وه کوو خوی، به رخی باوهشی
کچانی کول ه گیای کولاندن به کول
له ناو هه لکشاوه پهل و پزی بالدار،
ته لانی ناو باخی پر فره شی گیای سهوز
له لیواری ههوزا گولاله و به یوون
دره ختی هه لووژه ی به فر داپوشیو،
هه لاله ی وه رانهوون ته وژی باران،
له به ریوی نه مامی چواله دا سهوزاو
گولباخی گه شاوه ی گه لا تیکشکاو
وه ک یاری شهرمنی دهس له مل نالواو

* * *

پیشلی ستمه گشت شتیکی جوان،
نارامیی شیرینتر نه خاته وه ناو!

نهمه یه دیمه نی پاش وهشتی نیسان:
تا هه وری پرووی ناسمان در نه دا و هه تاو

تازه؟

که شه و هات و پردەى پەشى کەوتە سەر
جوانیی تەبیەت، کەژ و دەشت و دەر
هەموو نووست، هەموو مرد، کش و بێ ئەسەر:
سەما، تازه جیلوهی ستاره‌ی نەزەر؟

کە گۆلباخ، نیرگس، زەمەق، یاسەمەن
هەموو نوقمی بەحرى تەمى ئەم شەوێ؟
هیلایى گروشمە^١، وەنەوزیک ئەدەن:
سەما، تازه جیلوهی ستاره‌ی نەزەر؟

کە کەپ بوو قەراغى چەمى پەر لە قاز،
لەسەر ڕووى ئەما زینەتى ئیھتیزاز؛
لەسەر لێوى لاچوو بزەى نوورى ناز:
سەما، تازه جیلوهی ستاره‌ی نەزەر؟

کە دڵ کەوتە ناو دۆزەخى دەردەو،
کە عیشق و شەبابى خوا بردەو،
گەری شاعیریەت کە دامردەو:
سەما، تازه جیلوهی ستاره‌ی نەزەر؟

(١) گروشمە: کرشمە، ناز و عیشو.

بیداریه ک ...

ژوورم ته نیا و دنیای بهر په نجهره ی ژوور،
 دارستانی سهروه و سته و بهری سهوز
 نه ی بولبولی شه به قی شه و! بخوینه،
 با به زه بری مه ستیم به ئاوازه ی نویت!
 نه گهر عه شقی هونه ر، وه ک تو، نه ی بولبول،
 منیش وه ک تو، خه وم نه خه مه ژیر پیتم،
 به لای له شی سپی په یکه ره کانا
 نه شیلیم گیای بن داری نوقمی ئاونگ،
 به شه پولی گه لای سهوزا که روانیم،
 وه ک شوو شه عه تر وشه کانی هه لبه ستم
 نه وسا مه گهر، زاتیک بستم بهر خو،

به چواره وری باخچه ی کوشکا، هه تا دوور،
 شه و پروونا که و چاوم یاخی له وه نهوز
 هه سته «جوانی په رستی» م بورووژینه
 وئلی دارستان بم کاتیک: خه لک نه نویت!
 له ناوړه گما له گه ل خوینا بدا پل،
 دیم به چپری دارستانا نه گه پریم.
 تئینه پریم، ده سته چه پ له گیر فانا،
 بای دارستانله رزین نه مژم پر به سنگ
 سوزی له ره ی نوئ نه چینه گورانیم؛
 نه گرن بونی گولی له یلاخی ده ستم
 ده م له جوانی تو به م هه واری مۆسکو!

هه واری بهر ئیخه

۱۹۶۲/۶/۶

دنگی ده روون

ئاخ، ھەزار ئاخ...

تۆف، ھەزار تۆف! ئاخ، ھەزار ئاخ! تاقىامەت ئاخ و داخ!
من كە سنگم بەردە، تەبەم بەرزە چەشنى شاخ و داخ؛

من كە خوينم ئاگرە،
چوونە جوشم حازرە،

من كە ماپەي فەخرى تەئربىخى بەرووم،
تاقە پەنگى ئاپرووم

مەردى، بيباكى، دلیری بوو ھەموو...
كو؟ مەگەر ئەسلى نەبوو؟

بۆ سەرم نەرمە لە عاستى بەندى دىلى، داخە كەم؟
بۆ لە نرمى و پەستىيا وەك گۆمى لووتە^۱ شاخە كەم؟

تۆف، ھەزار تۆف! ئاخ، ھەزار ئاخ!
نە گەتیی كوردی ھەزار، ئاخ!

بۆ چى ئەو سنگى سپەر^۲ بوو بۆ پەلامارى عەدوو
بوو بە پەردەى سەر قەفەز بۆ دەربرینی ئارەزوو؟

بۆ زوبانى بىگرتیم
نايەلێ سەر بەست بلیتم:

پێبوارم، سەر بەخۆی كە عەبەم؛
دەشتى خوين گەر پێگەمە،
بێ خوتوورەم، بەردە بازم كەللە،
تا ئەگەم بەو قىبلە،

بۆ نەهاتە سەردەمم ئەم چەشنە گوشتارانە قەت؟
بۆ نەبوومە پالەوانى كەردەوێ ئازانە قەت؟

تۆف، ھەزار تۆف! ئاخ، ھەزار ئاخ!
غیرەتیی كوردی ھەزار، ئاخ!

ئەي، ئەوھى قەومانى بەش بەش کرد بە پىي خاك و زمان،
دای بە ھەر قەومى نگین ۲ و تاج و تەختى حور ژيان!

کوانگىنى بەختى من؟
کوانى تاج و تەختى من؟

بۆ لە خاکی پاک و زارى بىگريم،
غەدر ئەكەي؟ نابەختى پىم؟

يا ئىلاھى حەققى خۆم داوا ئەكەم:
کوانگىن و تەختەكەم؟

بۆ لە عەرشى دادپەرورە، بۆ دلى كوردی ھەزار،
ناقە تىرىكى سەم عەكسى بکات و بىتە خوار؟

• ئۆف، ھەزار ئۆف! ئاخ، ھەزار ئاخ!
خالىقى كوردی ھەزار، ئاخ!

(۱) گۆمى لووت: بەحرى مەيىت لە فەلەستىن كە لە ڕووى دەريا زۆر نزمتر كەوتوووە. (۲) سەپەر: قەلغان.
(۳) نگین: ئەمۆستىلە، مۆر.

ئىلھامى «ھاوار»

بۆمە فكوورەى بە درخانییە كان

دەرویشیکم دى لەسەر دەخمەى شا - شای سەلاحەددین - بە کوڵ ئە گریا؛
ھاواری ئە کرد، ئە یلاوانەو! دلی ئینسانی ئە تاوانەو!

* * *

دەرویش میریک بوو ختوی تەخت و تاج چەرخ لیتی وەرگەرپا کەوتە بەر تاراج
ئەى چەرخى غەددار، ئە فەربازىچە، بە سەرگیری فەرش و قالیچە،
سەرى پاهاتووی تاجى سەربەستى کەى ئەنوێ بۆ زیندانپەرسى؟
سنگى کە تەختە جىگای ئارامى کەى قنیا ئەکا بە باى ناکامى؟
وہ ک شیر نرکانى، وہ ک ناگر هەلچوو زنجیری پچران، لە زیندان دەرچوو!
گەلى هەلمەتى برد بۆ پیچکەى تەخت بەلام نەخوسا بەردى دلی بەخت،
گەلى کیشای دەست بۆ جقەى ئەفەر بەلام ناوچاوى نەینوسی زەفەر!
سەرى خۆى هەلگرت، پرووی کردە شاران تویشووی رێى تەنیا عەشقى کوردستان!

* * *

ئیتا لە دەشتى شام لەسەر قەبرى باپیری گەورەى، بۆ ولات ئە گری،
بۆ ولات ئە کاشیوەن و ھاوار... کورده غیرەتیک زینهار! سەد زینهار!
بە کوّمەل بگرن گوێ لە ھاواری: کوّمەل جەلب ئەکا رېققەتى بارى!

گۆفاری «ھاوار»

ژمارە ۱۰، لاپەرە ۵

۱۹۳۲/۱۰/۲۳

کوردستان

پهروه دهی نهم دۆل و سه رلووتکه و یالهم!
دوو لیسوم پاراوی به فراوانته،
به زه دهی سه ر به فری ئیواره وه خته؛
له و عاستی زوور به فره، داوین گیای سه وزه؛
قهی ناو گۆرانسی شاخه کاته،
هی ناو لایه لایه منالانته!
به زه بری عه شقی تو ئه یدا، نه زانم!
هر له پستی باوکا چووه هه وینم،
تا تاقی کورد مایی له چیا ی به رزا!

* * *

کوردستان: جیگامی، جی هه زار سالهم؛
هه ناسهم تیروبۆنی بای کویتانته،
سرنجم راهاتووی زیوی زه پکه فته،
گویم فیتره بیستی خوڤه ی قه لبه زه،
زمانم پشکووتووی قه ی جوانته،
هی ناو چیرۆکی گوئی ناگردانته،
قولی با خوینی ناو ده ماره کانم،
عه شقی تو، نه ی دایکی خۆم و هاو خوینم،
نه شجیته هه وینی کوڤ و کوڤه زه،

دۆل و دارستانی چۆل و ته نیای تو؛
له شه وی پرووناک و پر له ئاوازه،
پر له سووپانه وه و پر له کوڤه بستان...
رۆژی پر له گه ردش، هاتوچۆ و جوولان،
کتیب و رۆژنامه، هه یکه ل و مه یدان!
رۆژی پر له ئافره ت، پر له باغچه ی گه ش...
جوانیه کی تر هه یه کوردستانییه:
نه خشی کیشاوه، نه ک سه لیه ی فه نان!
زستان و به هار و هاوین و پاییز:
مله ی^۱ به رز، پله ی خز، ده ربه ندانی ته نگ،
دیی بناری ده شتی په نا گردی خر،
بانداری ره نگاڤه نگ، په پوله ی نه خشین!

* * *

کوردستان: نه گه رچی دووره دنیا ی تو،
دووری له شارستان، له ژینی تازه،
پر له پیکه نین و پر له نه نوستن،
نه گه رچی تو دووری له رۆژی شاران،
رۆژی پر له زانست، پر له فه نی جوان،
رۆژی پر له خۆراک بو گیان و بو له ش،
نه گه رچی تو دووری له م گشت جوانیه،
جوانیه ک که ده ستی هونه ری یه زدان
جوانیه ک: کۆن نابین هه رگیزاوه رگیز،
جوانی شخی سه خت و دۆلی قوول و مه نگ،
میرگی سه وز، چه می خوڤ، دارستانی چر،
ده عبای ناو نه شکوت و ماسی گۆمی شین،

له کۆشتا لیک بده ن جوانی هه ردو وکیان،
له لووتکه ی شاخته وه تا پانتایی^۲ ده شت!
د ره نگیش بیته دی ئاوانی گۆران

به لئ! نه گه ر بیت و رۆژی له رۆژان،
ئه و حه له سه رائه ر نه بیته به هه شت،
کوردستان، کوردستان، کوردستانی جوان!

ده‌ربه‌ست نیم، سیه‌ری پیره‌دار به‌رووم،
 که ماویه پوژی زه‌رد بگاته دم‌که‌ل،
 پۆلی ژن، زه‌رد و سوور، نه‌کشێ بۆ ناو پان،
 به‌لام نه‌گه‌ر بیت و به‌دوو چاوی خۆم
 نه‌و‌حه‌له: کوردستان، کوردستانی جوان،
 نه‌و‌تاوه‌ی نه‌شکینی تاسه و ئاره‌زووم:
 لای ژوورووی سه‌رته‌وه نه‌جریوتنی مه‌ل،
 شوان نه‌لێ به‌شمال: «هه‌وری لار، ئامان!»
 به‌توانم به‌ینم به‌ری هیوای تۆم،
 هه‌له‌په‌رین له‌من و به‌سه‌ له‌ژیان!

(١) مله: لووتکه، جینگای به‌رز له‌شاخ. (٢) پانتایی: ته‌ختایی، ناوه‌راستی پانتایی.

جه‌ژنی نه‌وروز

قه‌ومی کۆنی خسته‌وه جه‌ژنی ناگر،
 قه‌ومی مادی! جه‌ژنی بلندی نه‌وروز!
 له‌ دێی کوردا گپری ناگری دیاره،
 له‌م ناگره‌یان ده‌وره‌ داوه، چین چین، گشت!
 کۆر گپراوه، به‌ پیکه‌نین و شاهه‌نگه؛
 چۆپی بووه و به‌زم و نۆش و گۆرانی!
 هه‌موو سه‌ری سالی تازه‌مان جه‌ژنه؛
 به‌ پیکه‌نین ته‌گاته به‌ر ده‌روازه!
 تۆ بۆ ئیمه به‌هه‌شتی خه‌وبینی!
 گیانی سپارد؛ گۆلی رۆا جیگای گه‌شت
 سه‌رفه‌راز بیت، سه‌رفه‌راز بوو مه‌لی گیان!
 گیابه و گۆله و مه‌له و خوڤه‌ی چه‌ماوی
 ماوه‌ی سرنج پانایی گشت ئاسمان بی؟!
 به‌رز بیه‌وه به‌ په‌له‌ی هه‌ور بدا در؛
 ماندوو نه‌بی، هه‌ر به‌روات و هه‌ر به‌روات
 بیزنجیری گه‌ل ته‌بینی و ته‌بی مه‌ست!^۲

به‌ سووڤتکی تر ته‌ستیره‌ی ئینسان گر،
 کام قه‌ومی کۆن، کام جه‌ژنی به‌رز و پیروز؟
 نه‌و نه‌وروزه‌ی که هه‌زاران به‌هاره،
 باو با پیرمان، هه‌تا ته‌رۆن پشتا و پشت،
 له‌ چوارده‌وری ته‌م ناگره: په‌نگاوپه‌نگه
 بانگی شیوان هه‌تا کوو به‌به‌یانی،
 له‌وسایه‌وه، تا ئیتا که به‌م چه‌شه:
 میوانی کۆن به‌ پێ ته‌که‌ین و تازه،
 خوشیت هینا و فه‌رت هینا و شیرینی..
 به‌ هانتت بای به‌سته‌له‌ک، به‌فری ده‌شت،
 له‌ تاریکی، له‌ چوار دیواری زستان،
 ئیتا — تۆخه‌ی! — ئاسماتیکه و هه‌تاوی،
 چی خوشتره له‌وه‌ی ته‌بیعه‌ت جوان بی،
 گیانی سه‌رمه‌ست، بالدار ی رتی هیوا بر،
 به‌فری، به‌روا بۆ کوردستانی ئاوات،
 هه‌تا ته‌گاته لووتکه‌ی شاخی نه‌ربه‌ست،

(۱) مه‌به‌ست له‌ که‌وکه‌بی ته‌رزه که ئینسانی نیا نه‌ژی.

(۲) مامۆستا گۆران، ته‌م پارچه هه‌له‌سته‌ی له‌ ۱۹۵۳ دا به‌م جوڤه له‌ ژین، دا بلا کردۆته‌وه، به‌لام پشان دواشیری به‌جوڤیکی تر و
 چه‌ند شیعریکی تری له‌ گه‌ل بووه. وا لێره دا جوڤی پشووی دواشیر و شیعره‌کانی پاشه‌وه‌ی — بۆ خاتری میژووی بیرو ته‌ده‌بی مامۆستا
 گۆران — نه‌نووسه‌وه:

هه‌تا ته‌گاته لووتکه‌ی شاخی سه‌ربه‌ست، تاج ته‌بینی و تیر ماچ ته‌کا پینچه‌کی ته‌خت!

* * *

ته‌ی جینی هیوام، ته‌ی جینی خه‌وی بیداریم، ته‌ی رۆشنیم، ته‌ی جه‌ژنی یادگاریم!
 هه‌زار سوپاس، هه‌زار دروودی بیده‌نگه، به‌لام به‌کول، بگا به‌ گیانی هۆشه‌نگه،
 هۆشه‌نگی باپیری ئیمه و ئیرانی، داه‌نهری بـنچینه‌ی ئاوه‌دانسی،
 که‌ ماری کوشت و به‌ردی دا له‌ به‌کتر؛ پزبکی دی و ئیتیر نه‌لیسمی ناگر،
 به‌که‌لکی خۆیه‌وه به‌ تۆوه نه‌وروز، بوو به‌ فه‌ر و رۆزابه‌ی زینی پیروز!
 شایانی وته‌ مامۆستا گۆران ته‌م پارچه شیعره‌ی بۆ ده‌شید نه‌جیب، نووسیه‌وه. م.م.ک.

دياريي خوای شهر

دياريي خوای شهر: خه شمه و قينه،
 به دخاھيه و نيهادی پيس:
 دياريي خوای شهر: پر به دل ترس
 گومان له راست، به لام باوه پر
 دياريي خوای شهر په نجه و نازار،
 بو دايک: تاقانه کوشتن،
 خوای شهر نينان له هاوچينسي
 ناگر، قورقوشم، غازي خنکين^۱
 نه کا ده مي و پتي نه لي: عه رش!
 بو ناو هور و برووسکي به رز،
 عه رش! وه ک دپنده، وه ک هار عه رش!
 په لامار ده، ده ستوربد که،
 قه لا، تهلېن، شوررا، سېنگه ر،
 ژن، ياو، پير، جوان، ده ست، قاچ، سنگ، سهر...
 يسوچ بکوژه، سهر به ست ديل که،
 کومل برسي، ولات لات که،
 قورتا بخانه، بيمارستان،
 شويني به که لک گشت خاپوور که،
 ده زگای شارستاني تيک ده:

دوشمنيه و رقه و کينه،
 باري ليکدانه وهی ثيليس!
 يه ک زمان و سه د هزار پرس،
 به درؤ: شاخ، دياريي خوای شهر!
 مهر گي له شکر، ويرانی شار،
 بو کوربه ي ناز: هه تيو خستن!
 نه کا به گورگيکي برسي،
 نه داته ده ستی و پر له جوين
 بو بن ده راي تاريک و رهش،
 بو جي دوور دوور له سهر پرووی نه رز...
 دنيا په نگ که به خويني گهش!
 بگره، بېره، بدره، ورد که:
 حه يوان، نينان، شاري، عه سکر،
 پيښيل که هه رچيت دېته بهر!
 ده رگای ميشک و دم کليل که،
 نه خوشي زور، ده رمان قات که،
 کوگای فه نکردي کوڼ و جوان،
 بېنچه و بان خوار و ژوور که!
 نه مرو پروزي مه حشر ليک ده!

(۱) غازي خنکين: خنکينه، غازي موخنيق.

رۆله‌ی بی‌دایک

نه ئاخ له سینه‌دا نه‌خواته‌وه په‌نگ،
 نه‌ زمان نه‌وه‌ستی له‌مه‌ زیاتر،
 نه‌ قام له‌ جیگای خۆی نه‌می‌نی، نه‌ هۆش؛
 کێ دایکێ نه‌توانی بی‌تته‌ به‌رچاو،
 دامایی له‌ ده‌شتی؛ هاواری به‌ کەس—
 ئا، سه‌یری دیمه‌نی وه‌ها کاربگر
 به‌لام ئاخ، نه‌وه‌ی من دیم به‌م دوو چاوه
 نه‌ک دایکی کورمردوو، دیم کۆرپه‌ی ساوا
 که‌وتبوو به‌ بی‌ شیر، بی‌ لاوانه‌وه،
 نه‌ فرمێک نه‌توانی برژێ به‌ بی‌ ده‌نگ
 نه‌ قه‌ڵه‌م وه‌ک لاشه‌ی مردووی سارد و سڤ
 دیمه‌نی من بێنیم به‌رد دیتته‌ جۆش
 به‌ مه‌رگی تاقانه‌ی جه‌رگی هه‌لق‌رچاو،
 نه‌ گاهێج، هه‌ر خۆی بی‌ و مه‌تی کۆری و به‌س!
 کام ویجدان ناداته‌ به‌ر نووکی نه‌شته‌ر؟!
 مه‌ینه‌تیکێ سووکه‌ نه‌مه‌ی به‌لاوه:
 لای مه‌تی دایکیا، فرمێک له‌ چاوا،
 ناو جه‌رگی نێسانی نه‌چوو زانه‌وه!

•

نالەى بىكار

تاھىزى بزووتن لە لەشما بەگور بوو،
من كور بووم بو ئاغا و ئاغا باوكى كور بوو،
لە «ماندوو نەبوون»ى سەرايىم واقور بوو،
عەمارى لە بەرى تەقەلام پەرپەر بوو
«نامەخوا!» و «ئافەرىن!» سەرى لى شىوانم،
دلىۆزى بو ئاغا ئەوەندەى پرەتانم:
تا پادەى ئەوپەرى شەكەتى گەيانم!
پەكم كەوت.. نەخۆشى لەشى تىك شكانم!
نەخۆشى ناوجى بووم: بى شۆربا، بى دەرمان،
بى زمان تەر كردن «نەختىك ئاوا» ئەمئالان،
بەرگويم كەوت باوكى كور «نەك ئىستا، هى جاران!»
قىراندى: بو نايەن فرىدى دەن لە كۆلان!
ئەو دەستەى لە كۆلان گەيشە فرىدى من
دەستى بوو بە تۆز و عارەقى ئىش چلكن،
زۆر دوور بوو لەو دەستە خاوتەى وەك هى ژن،
پارووى چەور ئەگلىنى بىرەنجى ئىشكردن!
ئەو دەستە چلكنەى دوولتووى تەر كردم،
دلىۆپى فرمىكى كەوتە سەر رووى زەردم،
بە قووتى دەمى خۆى پايگىرم نەمردم:
پرەنجەر بوو، نۆكەر بوو، هاوېشەم، هاودەردم!
تا پۆزى كەوتەم گەيشە شەش و حەوت،
ژوورسەرى بەرنەدام هاودەردى بى سەرەوت،
بە زەبرى دلىۆزى ئەوەندەم نزيك كەوت:
پەتاكەم^۱ تووشى بوو لەلاما ئەویش خەوت!
وا ئىيتا ئەو كەوتوو، من لە جى هەلەوام،
كوناوكون ئەگىرم لەشى تىك شكاوم،

لە فرمان ئەپرس: زمانم، گویم، چاوم
 بۆ قووتی پۆژی خۆم، هێی هاوڕینی داماو!
 فرماتێک، قەینا کا قورسێش بێ بە شانم،
 لە ژێر یا لێک دەرچێ گشت جومگە ئێسقانم،
 هەر تیا بێ چەن فلیک، هێچ نەبێ بتوانم:
 نان بکرم بۆ خۆم و بۆ هاوڕینی نیوگیانم!
 فرمانی، ئەو کۆمەل! فرمانی، فرمانی
 بۆ دەردی بیکاری چارە یەك، دەرمانی،
 زۆر شەرمە لە چەرخێ بیستە ما ئێسانێ
 بیتیش بێ و سکی خۆی هەلوشی^۲ بۆ نانێ!

(۱) پەتا: وەبا، نەخۆشی ساری. (۲) هەلوشی: هەلگوشی.

بو هیوای کورم

هیوا، مه گری، هه نسکی نیوه شهو بهس هه لده، بهس بگری!
له چاوی بئقهرارم بۆچی دهرمانی وه نهوز نه بری؟
کورپی خۆم! کۆرپه لهم! میوانی دنیای تازه خولقاوم!
ئه داگریهت به زهر بهی چیر، له پۆحی پرگلاراوم!
چییه ئهم گریه بئغایه، کپرووزهی نیوه شهو خورپین؟
چییه ئهم قه تره وردانهی له چاوت بئ مه ئال ئه پۆین؟
له گه ئ ئو غونچه ساوایه ی له سر خه لفی به هار ئه پوئ
چییه فهرقت؟ له بهرچی ئو هه تا کوو سیس ئه بی ئه نوئ؟
وه کوو ئو به رخه بچکۆله ی که هه ر ئیستا له دایک بوو،
له بهر چی نه شته بی یاری هه لئناداته سه ر پاشوو؟
ئه ئتی ئه و زه رنه قووته ی^۱ به پکه ماره فهرشی هیلانه ی:
چ ئیشیکه، کورم، بزچی له سر ئهم هه لکپرووزانه ی؟
چییه تسوخوا؟ چ سیرپیکه وه ها مه حکوومی گریان،
که تو هیشتا له خه م ناگه ی؟ له مه عنای گریه نازانی؟
ئه گه ر وه ک باوکه حه سه رتدیده که ت زه هرت بچێژایه،
زه مان گه ردی ئه مه لتی گشت به دهم باوه بپێژایه،
له ناو کلپه^۲ و بلێسه ی نا ئومیدی و حه سه رتا یه که ر،
بوو تابه به هاری عومری جوانیت: هه م گول و هه م به ر!
به ئتی، پۆلهم، ئه گه ر وه ک من که مێک به دبه ختی ئیدراکیش،
له تۆیشی ره ش بکهدایه، نه وه ک شه و، پۆژی روونا کیش،
حه قت بوو عه رش به رزینی به ناله ی پۆحی پرئیش،
له ئه ستیره ی سه ما بپژینی فرمیسکی دلی ریش!
حه قت بوو ئهم هه موو گریان، نامه فهوروم و بی مه عنا:
زمانی به ست و ته قیری شکات بی له ده ست دنیا!
حه قت بوو بی وچان بگری به سه ر تاوانی باوکیما،
به حر پرکه ی له تف، بیده ی به ناوچاوانی باوکیما!

به لّام، پۆلەم، که تۆ ئیستا له فه جری زینده گانیتای،
 له بهر ده رگای ته لیسمی به ختی مه جهوول و نیهائیتای،
 به چی مه علوم به شوینی هبی منا نه پزۆی چه می عومرت؟
 سه راسه ر پیکه نین و خو پره می نابیی خه می عومرت؟
 به لّتی، به رخم! نه گه رچی هه ر وه کوو به ک ژینی گشت لایه
 له به یینی بیکه و قه برا، به رینی عه یینی پینگایه!
 هه موو هه ر قافلّه ی بی ئیختیاری سه رزه می تیکین
 هه موو دین و ده پۆین، تا کوو نه گه یین، به عنی ئیتر نه مرین،
 وه لّی^۲ ک کۆچی ژیان کۆچیک پرسیحر و پره نه فسونه:
 له به ک سه رچاوه دوو قه تره: به کئی لّیلّه، به کئی روونه!
 هه به وه ک من به سه ر دپکا نه نئی هه نگاوی ئاواره،
 هه به هی وایش که فه رشی ژیری پیتی ئاوریشمی گولزاره!
 نه وه نده ی پۆحی مه ئیووس و مه لولول تاریک نه کا دنیا،
 نه وه نده ش نوور له پۆحی شاده وه نه پزۆی به سه ر سه ریا!
 کو ریم! هه ر وه ک له ئوعجوبه ی ژیا نا به ختی به د نه گری،
 شتیکیش — به ختیاری — پیکه نین گرتو به چواره ده وری!
 به خو پراییی مه ترسه، خه م مه خۆ، مه گری له ئیستاوه!
 به چی مه علوم که چی له و ته ختی ناوچاوانه نوو سراوه؟

(۱) زه رنه قووته: بیجووی تازه هه لهاتوو له هیلکه. (۲) له سلیمانی ئه لّین و کر په، گری ئاگر. (۳) وه لّی: به لّام.

يار

يار، يار!

شيرين له نجه ولاړ!

چاوم پروا،

سه برم سوا،

هېزم لى بړا،

هر نه هاتى، دهر نه كهوتى،

بوچى توخوا؟

يار، يار، شيرين له نجه ولاړ!

* * *

ژماردم گشت نه ستيرهى شهو،

تاقتا كه رهم كرده خهو؛

له بهر كزهى باى سارد ته زيم،

له گه ل گه لاي دره خت له رزيم،

تاو ننگ وه ك گيا ته پرى كردم،

هر نه هاتى، نه وا مردم...

چاره پروانم،

په ريشانم،

په روشه گيانم...

سا بمگه رى هيزى ژيانم...

يار، يار، شيرين له نجه ولاړ!

* * *

نيگام تينووى ته ماشانه،

دادو وراوى سهر پړيگانه،

گويم عه زره تى تر پى پيته،

هميشه ناراسته ي پيته،

دلېم پر تاسه و په روشه،

دوزه خيکه وگه رمى جوښه،

يار، يار،

دهرمانى نازار!

دوا سرنج ...

بۆ قۇز زەردى بەردەرگا، لە سەرەپنى
بەندىخانەما لە مووسلەوہ بۆ ھەولێر

ئەى قۇز زەردا! ئەى بەژن و بالآ كەلە گەت!
بۆ كۆز راوہ ستاوى بەرامبەرى من؟
بۆ دەست ناوہ تە ژێر چەنەى خەفەت،
لە عاستى دىمەنى دەر بە دەرىى من؟

ئەو چاوہ كالانەت نىگای دەر بە ستبوان
لە بەرچى ئە گرنە گرفتارىى من؟
سرنجەت پرووى دەمى پرسکردنى روون
ئە كاتە كەلە پچەى دەستى ديارىى من؟
ئە بىنم: پە پوولەى نيازى گفتوگۆ،
دوودل راوہ ستاوہ لە سەر گۆلى لىو:
ئاخ، خۆزگە ھەلە فەرى، ئەمزانى ئاخۆ
پاسپىرى چى پىنە بۆ گيانى پە شىو؟

ئەى قۇز زەردا! بە بەژنى ناو دەرگا گرتوت،
ھەروە كوو پەيكەرى شۆخى خەمخوارى!
مەلئ بووم لە باخچەى ھونەر اى جوت،
بۆ جوانىم رێك ئەخست شىعرى دلدارى!

بەلام ئە ھەرەمەنى گەلای باخ سىكەر
بێزارە لە جوو كەى دەنووكى كوردى؛
پاو كەرى دارستان لە بالدار پىكەر
جێنى چىنەى لئى تەنىم بە داوى وردى...

وا تىستا ئە بىنى گىرۆدەى داوم؛
لە بەردەم جوانىكى وەك تۆى دلەرما،

له گهڼ وگارد، له «پاس» دا راوه ستینراوم،
تا داخی گرانتر خول با له سه رما!

نه ی قز زهر د، نه ی گهر دن به ناز لار گرتو،
دیو یکم له پاسا توی، دیو یکک باخه؛
نه که مه هه چ دیو یکک نیگای ثاره زوو:
بو گیانی «قه قه سی» م سه رچاوه ی ناخه!

بو لای باخ نه پروانم: به هار وه ک پهری
فستانی گیا و گه لای سه وزی پوشیوه؛
زهر د و سوور گولباخی داوه له سه ری؛
ثاره قی سه ر کولمی دلوی زیوه!

بو لای تو نه پروانم، قز زهر دی نازدار،
نه بینم دوو چاوی ناو ریزی برژانگ
پر شنگیک نه گر نه نیگای گرفتار،
نه مدیوه له گومی بهر تریفه ی مانگ!
پر شنگی نیگایه ک که له پرووی پروونا ک
هه لته ستی و تیژ نه کشی تا ناخی دهروون،
کلپه ی نوئی نه خاته کووره ی عه شقی پاک
ده فري گیان لپ نه کا له خو زگه ی به ربوون!

به لام ناخ، دوو گاردی چاو لیم داپچراو
چه پ و راست وه ستاون بوم دوشمنانه،
که له پچه ی له ده سما تون کلیدراو
نیشانه ی ریگامه که بو زیندانه!

هر نه و هم له ده ست دی، هه تا نه توانم،
تا له م هه لو یسته دا، هه ل به کار یتیم؛
وه ک تینوی چاو له ناو به کول پروانم؛
نه و چاوه ی یتیم پریت نه یثروو کینم،

بۆ ئەوێ بتوانم لە پەردەى بیرم
نیگاری هەلکەنم شێوێ لێت بچى؛
تا هەرچەن گازی گرت لە لەش زنجیرم
ئازارم سووکتر کا خەیاڵی کچی:
کە شوخە و قژ زەردە و بالا پێک و بەرز،
خەمخواری نەناسە وە ک فریشتەى عەرز!

بەردە نووسىك

لەسەر كېلى گۆلگۆزى گەورە كېچىك ھەلەكەتراو

لەخاكى گۆلگۆزما ئەي گۆرستانگەر

ئاخىك بىتۈرە؛

بەكېلى مەر مەرما فرمىكىكى تەر

لەچاۋ بېرۈرە!

لەدنيای پرووناكتا منىش گيانى بووم

لەلەشى جوانا؛

وېنەي پەپوولەيەك ئەھاتم ئەچووم

بەناوگولانا!

كۆشى گەرمى داىك جىگاي نازم بو،

گيان بووم لای باوك؛

ناوبانگى چاۋرەشى رىشتەي رازم بو،

بووبو بەلاوك؛

بەلام ئاخ كەئالەي لاوكى لاوان

زوومەستى كردم،

بەپىي عەشقى پاكانام مل و تاوان

بۆلاپىي بردم!

لاۋىكى نامەردم تووش ھات لەپىما،

بەسۈپىن و پەيمان،

وہك رەشمار پەپكەي خوارد، نوست لەناو جىما؛

ئابروومى تكان!...

پاش ئەوہى ماری پىس زەھرى خۆي پڑان،

كشايەوہكون؛

ھۆي شەرمى لەباوكم كرد بەمايەي ژان

كەتەكەرى ون...

ړووی نیازی زهردی دایک و باوک و خوم
بیسو د که و ته گه پ،
خویشی چه شنی باوکی تفی هه لدا بوم،
گوئی لی کردین که پ!

نه و کوړ بوو، سهره پای نه و هس ده ستدار بوو،
به ده ستوری گهل
ناپاکیی کرده و هی دوور له پرسیار بوو،
به لام، ناخ نه جهل!
منی «کچ» مامزی به ندیخانه ی ژین:
سزای تاوانم،
به ده ستی باوکی خوم چووم به سهر برین!
پرچی په خشانم،

تلا له خوینه وه و که و ته سهر چاوم،
نیتړ نه مبینی:
نه جه رگی باوکما سهری براوم
چون بوو برینی؟

یان دایکی دلسوزم ویرای به بی شهرم
بو جوانه مهرگی
وه ک دایکان شیوه نیک بگپړی به گهرم؛
په ش کا بوی به رگی؟

قاله مرد

نازانی تینوی فرمیکه پرووی هەرد؟
چەند گەلایەکی زەردی بو هانین:
قاله مرد، هەمی داخ، باخ بەرەللا بوو؟
بوو بە داخی دل گەلایەزانی!...
فرمیک برپۆه: تک تک، ئەسپایی!
نیشانەی جووشە بو دلێ زۆر تەنگ!!
قاله نا، دایکی قاله مرد، کورد مرد؟
پرووناکیی چاوی گشت سلیمانی
ئیتەر ئیجگاری تاریک داهاات جیی،
تاقە نەمامی ناوباغی بوو، ئاخ!
ئایشەخان، سا مەرگ! قاله ون کرا...
پۆلەی گەورەت مرد، ئای ئایشەخان ئای!
کەوتە ئەودییوی پەردەیی ئەودپۆرەش؛
هەرگیز ون نابێ لە باغچەیی هەستی!
بەلگەیی مانە بو ژبانی پاکیی!

عاسمانی شینی ئەیلوولی قژزەرد!
نازانی کزەیی هەناسەیی بێتین،
بە پەنگی فرمیک لێیان نووسرابوو،
شاغونچەیی خەلفی تافی جوانیی،
عاسمان سا بگری بە بێ هیوایی،
فرمیککی تک تک، لێکدانەو هەمی مەنگ،
قاله مرد، قالهیی ئایشەخان و کورد،
قالهیی خوشکان و قالهیی خزمانی
کزەیی بای مەرگی پیش وادە دای لێیی،
تاقە تروسکەیی وەجاغی بوو، ئاخ!
لە ناو وەپاستی شەقامی عومرا،
قاله تیری مەرگ پیش وادە پێکای،
نا، نەمرد قاله، تەنیا قالهیی لەش،
بەلام قالهیی گیان، قالهیی دروستی،
یادی گەورەیی و شیرینی و چاکی:

له به نديخانه^۱...

تاوانم^۲ کرد، گهل پټوهی نام مۆری ناپاکی،
بۆ زبندانه کۆچی ژبنم، دنیای پرووناکی!
وتم: گهل، نه! گهل فروشی ده زگا و دووکانگیر
عاری تیرپوش، خهوشی^۳ برسی موو به موو ژمیر!
دزی تیر و بی پټویستی ناره سهر برسی،
وتیان دزه و پرسپاریکی زوریان لئ برسی
کابرای برسی بیتاوانیش ملکهچ و سهرشۆر
چۆنیان لئ ویت بۆی هه لڤشتن وه لامیکی^۴ زۆر!
کار ته واو بوو، قوچی دزی، بوو به سندووقیر!
میشک ماندوو، دَل بریندار، گوئ له توانج پر
لوولهی تلهنگ^۵ له برپرهری پشتی قایم بوو،
تهقهی پۆستال به شوینه وه: ههر هات و ههر چوو
ئهوا ئیستا باغچهی ژبن و شبر و خه بالی
ببوو به ژووری به نديخانهی تاریک و خالی!
ساخوات له گهل دنیای جوانی! دنیای پرووناکی!
تاوانم کرد، گهل پټوهی نام، مۆری ناپاکی!
ئیتیر من هیچ نه ئاده میم، نه نیثماني،
نه ئه ندامی ئه م کۆمه له م، نه کوردستانی
نا، بۆ کوردیک کفره ئیستا کوردستان وتن،
چه رچه کانی ئیستعمارم لئ ئه بهنه دوشمن!
له عیراقا و به قانون و پټرۆی عیراقی:
کوردیک گیرا و به ند و زنجیر کرایه لاقی،
حهقی وه ک کورد ههر نه بووه و هی وه ک عیراقیش
بسزر^۶ ئه کا، له به نديشا و له پاشی به نديش!

* * *

ئىيتا من و خەلقى ئەودىو ئەم چواردىوارە
 لە بابەتى جوى شىراۋە، ھەستىمان، ديارە!
 ئەوان چەشنى فرىشتەن و بىگەرد و پاكن،
 دنيا ھەر بۆ ئەوان خولقا ئەۋەندە چاكن!
 بۆيان ھەيە بەپى دىلخواز بخۆن، بنۆش،
 سەر بەست بژىن، بەختيارى پىك پىك بنۆش،
 گوى بگرن تىرلە ئاۋازەى مۆسقىاى شىرىن،
 كۆپى بەزم و ئاھەنگ بكن پىر لە پىكەنىن،
 بەناۋ جوانى تەبىئەتە تا بىن و بچن مەست،
 بۆ كام ميوەى زۆر سەرچىلە درىژ بكن دەست
 بەلام من و ۋەك مەكەنى بەندىخانە،
 دروست بىوونمان لە قورپىكە ئەھرەمەنانە!
 بۆ تارىكى، بۆ شەرم و عار، بۆ خەم خولقاۋىن،
 لە بەھەشتى ئەودىو دىوار بىيەش كراۋىن!
 مانگ و پۆژ و ئەستىرەى خواش لە گەل دەشت و دەر،
 قانون ئەلى: قەدەغەيە دەرحەق تاۋانكەر!

* * *

ئەى مانگ و پۆژ، ئەستىرەى شەۋ، ھەلمەين ئىتر
 بۆ ئەودىۋى بە نەپتى لە تاۋانكەر پىر!
 بۆ ئەودىۋى بە ئاشكرا فەزىلە تفرۆش،
 لە پەناۋە پاسكەرى دز، واعىزى سەرخۆش!
 بۆ ئەودىۋى شىخ و مەلا بەشى زۆر جاسووس،
 زوربەى ئاغا بە پىست مەرد و بە ئىك بىنامووس
 بۆ زۆردارى ناخۆ دىر و لەلای بىگەنە
 دەست لەسەر سىنگ لەبەرئەكەن جلى ژنانە!
 بۆ ئەودىۋى كە زۆر پىاۋى گەۋرە و ناۋدارى^۷
 گىيانى چەۋر و چىلكنە ۋەك لەشى ھەژارى!

بۆ ئەودىيى پىر لە درۆ و پىر لە دەسيه،
 بۆ ئەودىيى كە هيچ نەبى وە ك ئەم ديو پيسه!
 ئەى تيرگى رۆژ! ئەو ولاتەى كۆمەلى پاكه،
 ئەندامىكى وە ك منى تيا ئازاد و چاكه،
 ئەندامىكى وە ك منى بۆ شيعر و ئەدەب زاو،
 تيا نايته پارەدزى برسى و ناتەواو!
 دزى برسى يان تەمەككار! دەورى فرمانى
 ناگرن، هەتا بە قور بگرن مالى ويرانى!
 ئەو كۆمەلى خواپیداوه، خاوەن بەهرەى فەن
 بۆيانازين بەخپو ئەكا، نەك ريسوايى و پەن!
 بولبولى بووم نامادە بووم هەتا بمىنم
 بە نانى وشك، بەرگى پەلاس، بۆگەل بخوينم
 بەلام گەلى بە شريفە خەولى خراوم
 گووى نەدامى هەتا كە وتم، چلكن بوو ناوم!

* * *

ئەى تريفەى مانگى سپى دەركى دەلاقە،
 با پيس نەبى، خۆت مەدە لەم كوردى عيراقە!
 ولاتە كە داگيركراو، نەتەوه^۶ ديلە،
 باو لای دوشمن نامەردىتى، مەردى زەليلە!
 كای لەبەر سەگ دانراوه، ئيسقان بۆ ئەسپە!
 سەر لە جىي كلەك بەند كراوه، كلەك لە سەر چەسپە!
 شيونراوه بە دەستى قەست شيرازەى كارى،
 تا ئاسان بى بۆ سوورفلى چىرچ، ئىستىعمارى؛
 وەك بىزنمژ دەم بىتتە جواناوى نەوتى،
 لىي دەرهينى دوا دەنك و فلى دەستكەوتى!
 ئەى مانگى بەرز، سا هانا بى، مل بنى بۆ دوور،
 بۆ ولاتىك جىي نىزام بى و سەربەست و پرووسور،

بۆ ولاتىك ھاۋىشتمان تىايا ئازاد بى،
 ژىرى دىلۆز باوك بىت و گەلىش ئەۋلاد بى!
 ھەر ئەندامە بە پىي بە ھەرە و لىھاتنى خۆي،
 ماۋە و جىگى ڧرمانكردن پىك خرابى بۆي.
 ئىش بىكات و نان بخوات و بەرگى خۆي بدېئ،
 بە بىئەۋەي ناچار بىي پىي تاۋان بگري!
 ئا لەو خاكە پىرشىگىرېژى پىرچى زىرپىت،
 ئەي مانگى جوان سەنگىن ئە كا نىرخى بىنىت!

* * *

ئەي ئەستېرە! ئەستېرە كان! بەرز و گەش و دوور،
 ئە گەرچى من ناتانىم لە بەر سەقى ژوور،
 بەلام ديارە، ئىستا جوان جوان چاۋ ئەترووكىن،
 پرووى ئاسمانى شىنى ژوور سەر پى ئەكەتىن!
 ئاخ، نازانن خاۋەنچىزان^{۱۰}، ڧرمىكى چاۋيان
 پىگى نادا بىرواننە زىنەتى ئاسمان،
 لەم ولاتەي كە پرووى خاكى گول گوللى داغە،
 بىرىنى جەرگ لە باغچەيا لە جىي گولباغە!
 خواتان لە گەل، ئىۋەش بىرۆن، لىرە ئاۋا بن،
 بانە كەون ۋەك من كەۋتم، ئەستېرەي چا بن!

* * *

ئەي دىيى جوان، دىيى بە ھار، دىيى پرووناكى،
 تاۋانم كرد، گەل پىۋەي نام مۆرى ناپاكى،
 ڧىرپى دامە پىشتى دەرگى ئاسن و پۆلا،
 لە ژوورپىكى تەنگەلانى تارىك و چۆلا،
 لە گەل ئەۋەي گىانم تىايە بە ھەناسە و نەبز،
 ئەللى مردووم خزاۋمە تە ژىر ئەلەدى قەبز؛
 بە قەد كىرنى دەلاقە كەم ئاسمان ديارە،
 ئەمە ھەموو ناۋىشانى پۆۋى بە ھارە:

بۆ بهنديه ك كه زينداني دلى خه مبارى
 دوا ده لاقى گيراوه له رۆزى به هارى،
 بۆ بهنديه ك كه په يوه ندى له گه ل دنيای دهر
 به ده ستى «داد» پچر تيراوه؛ هاوړئ و براده ر
 له كرده وهى ناشيرينى ليويان گه زيوه،
 له هاوړئى و براده رى ده ستان سړيوه
 بۆ بهنديه ك، كه هيچ نه بى تا به ره للا بى،
 به پى قانون كوشى منال، منالى نايى
 كورى خه رجى لى وهرناگرئ، كوشى نايينى،
 كچى ساوا - كى چوزانئ - هه تا بمينئ؟!

-
- (۱) ماموستا گوران هم پارچه شيعره ي پاش گرتنى يه كه مجارى له زيندانا وتووه و هه ر له ونيوه ناردوويه ته دهره وه و له ژماره
 ۱۱۰۲ ي رۆژنامه ي هزينه ي رۆزى ۱۹۵۲/۶/۵ دا بلاو كراوه ته وه م.م.ك.
 (۲) تاوان: جورم، جهرمه. (۳) خوش: عيب، ناته واوى. (۴) وه لام: جواب. (۵) بزر كردن: ونكردن.
 (۶) هستى: وجود، پيچوانه ي عه ده م. (۷) ناودار: به ناو بانگ. (۸) ده لاقه: كون، په نچه ره ي بچووك.
 (۹) نه ته وه: قه وم. (۱۰) چيز: زه وق. خاوه نچيز: واته خاوه نزه وق. (۱۱) داد: عه داله ت.

وه لامي پرس

پيشكه شه بو: ئى. ئى. فاسيلينا، له پزېشكه كانى

نه خوشخانهى كره ملين، له موسكو

راکشابووم له سهر پشتم،
دوكتوره كه م
مارى شتېر په نجهى ته كوشتم...

ناليم: وه ك دايكيكي دلوز
فرميسكى بو هه لته پشتم،
به لام، ته واو وه ك كچى خوم،
ده ستي ته خسته ناو م شتم،
به چاوى پر له هه ستي جوان
ته يكر د ته ماشاى سرو شتم،
ته پيرسى ليم: «بوچ وا ماتى؟
بوچ هه ميشه خه مبار ديارى؟»
بو من ته م پرسه وه ك هه نگوين
ته تكايه سهر ليو له زارى
به لام بو خوشكانى به رده ست
سيسكر دنى گول بوو كارى...
دوو سى كچ بوون وه ك دوكتور خوى،
خه مخواريان لى ته بارى،
نه ك هه ر بو تيمارى ده ردم،
بو چاره ش، بو باغچهى زه ردم!

* * *

به لى، دوكتور! خوشكان! ماتم،
هه ر من نيم ماتى ولاتم،
له ناو هه زارانا، تاك تاك
ليومان هه به پى بكه نى
لاى تيمه بو دنيای شادى
وا تازه خه لك هه نگاوه نى!

۱۹۶۲/۵/۲۵

بوگولی لاولاۋ

به كۆل گریان له چاوم دئی، گۆلی لاولاوی رهنگاوپرهنگ!
له به رچی سیس نهیی وازوو؟ چیه نه سبابی ژاكانت؟
هموو تاوئكه پۆژ ههلهاتوو، بۆچی وه هایدهنگ
نه ژاكتی؟ تۆخوا، نهی گۆل، سهبر، دهستم به دامانت!
سهبر تۆبی خوا! تاوئكى تر پراوهسته، تا عومرم
وه كوو پۆژی چلهی زستان له ههوری مهینهت ئاوابی،
منیش هاوپی سهفهرتم، نهی گۆلی لاولاو منیش نهمرم!
منیش خلیقهت وه كوو تۆ، وانهبی زۆرم له گهڵ چایی!
منیش، وه كك تۆ بهقام كورته و به هارم تیژ و كه مفرسهت،
گه شه مە یله و زه واله چهشنی تۆ، چهشنی هموو دنیا؛
وه كوو بارانی هاوین زوو فهنایه عومری بی مروهت؛
ته به خخور مایه یه، ههیهات، به چهشنی شه ونمی سه رگیا!

(۱) بهرتهنی بیرى ئەم ههلهسته له شیعری ئینگلیزی وه رگیراوه.

ئەى نەى

ئەى نەى چىيە وا بە سۆز و سازى؟
بۆچ تۆش وە كوو ئىمە عشقبازى؟
يا مەحرەمى رازى عاشقانى؟
بۆ ئاھى دەروونى تەرجومانى؟

لەپرىزە دلى زەعيف و زارم،
لەو عشقە مەئالى ئىز تىرايە،
لەو تايە كە پتوھ بىقەرارم،
لەو سەممە كە موھلىكى شەبابە!
ئامالى عەزىزىغ نەوجەوانىم
پامالى مەزالىمى زەمانە؛
ھەر سانىيە كە لە زىندە گانىم
عەسرىكى ھەموو خەمى جىھانە!

ئەى نەى دە بە نەغمەيى خروشان
ئەم ناوہ بە جارى پەر سەداكە؛
بۆرۇحى شىكىستەبالى نالان
لاوانەوہ يەك بە كۆل ئەداكە!

ټاوينه ى هه سټيم

هه زه پر په ك له خوښى ده ماري پر ټاگرم،
هه چى حوجه يره كانى^۱ هه به كورره يى دلم
مه شپووعى عيشت و جه ز به به، بوجوانى باقلم^۲
قابيل نيه فهاغه تم، هه تا كه بيشمرم!

نه مدي ده مئ له وه ختى ته فه ككور وه مه شغه لم
لتي ټيك نه دا خه يالى حوسنى پايته و قه رار،
بيرم نه چوو له گه ر مه خه وا زيكر و فيكرى يار،
هه ر عيشتى بى پرانه وه بوو عومرى كورت و كه م!
هه ر چن بتي جوانى به عه كسى پرستشم،
هه ر دووره ليم، له هه يكه لى حوزن و قه لهنده ريم
هه ر سل ته كات و بيه شى ناز و نه وازشم
لا كين چ باك؟ راستيه كه ى: چ ده سته لات؟
مايه و مه دارى ته سليه تى عه شقى مه عه وويم:
بووكى خه يالى شوخمه سه رگه رمى ټيلټيفات!

(۱) حوجه يره كان: خه لاياب. (۲) باقلم: به عه قلم، وانه زانم.

زهنگی پهستی^۱

نهوا دیسان له گژشهی نادباری
دلسم، هه‌ئا زړه‌ی زهنگی فگاری^۲؛
به نه‌سپایی، به بی‌هیزی، به عاستم،
هه‌وای پوځم نه‌خاته سر له‌ره‌ی خه‌م!
به نه‌سپایی، به له‌رزوکی، هه‌ژاری،
نه‌نالینن له شوینن نادباری!
زمانیک دینه‌گو هه‌رچهن زړه‌ی دئ،
که تیر نابم له‌گوینگرتن به دوو‌گوئ!
زمانیک، به‌سته‌یه‌ک، ده‌نگیک، نه‌وا‌یه‌ک،
سکالایه‌ک، هه‌ناسه و ناخ و نایه‌ک
که تنی‌ناگم، که نازانم نه‌لن چی،
به‌لام خوړخوړ له‌گه‌ل‌یا پوځم نه‌گری!
چییه نه‌ی پوځی بیل‌توار و بییه
له تو‌نا‌شاره‌زایی من هه‌تاکه‌ی؟
چییه نه‌م ده‌نگه؟ نه‌م نا‌وازه دووره؟
که پنی‌هه‌ل‌هینری چاوی شو‌عووره؟
که دئ په‌ستم، که نایه‌ناره‌زووی دل
به دوویا ویل نه‌بئ: مه‌نزل به مه‌نزل!
چییه نه‌م زه‌نگه‌زرن‌گه‌ی دئ به ماتی
که ژیر نه‌م که‌وتووه شوینن ولاتی؟

۱۹۴۰

(۱) هه‌ندئ جار، له قوولایی دلما، هه‌ستی په‌سته‌یه‌ک نه‌کم، له‌چ‌شه‌نه‌سته‌یه‌ک نه‌چنی. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وه‌نده‌م بیر و خه‌بال و لیکدانه‌وه‌لن نه‌ورووژینن، شه‌که‌تم نه‌کات، که‌چی نه‌گه‌ر سه‌رده‌میکي نه‌ختن دریزو خویم لن بشارینه‌وه، گیانم وه کوو‌نال، نه‌که‌وینه به‌یایی به‌کی به‌کول بوی... ویستم نه‌م بیرانه‌م له‌قالبی شیعردا داربزم، هه‌رچهن تیکوشام، هه‌ر توانیم نه‌مه‌بینمه‌دی.
(۲) فگاری: په‌ستی و عاجزی.

گیان

نازانم تۆ چیت ئەی گیان؟	یاری نازداری ژیان،
هیزی لەش جوولاندنم،	هۆی گەرم و سارد چەشتنم،
تینی دلە ی پرچۆشم،	بزوینی ^۳ بیر و هۆشم،
هاورپی هەمیشە ی عومرم:	لەوساوە بووم تا ئەمرم!
نازانم تۆ چیت؟ من چیم؟	تۆ من نیت؟ یا من تۆ نیم؟
تۆ دنیام؟ یا دنیام:	تۆی تیا هاتوویتە ئەنجام؟
تۆ و ژیان کامتان کامن؟	کامتان نەوتی چرامن؟
یاخۆ پرشنگ کامتان؟	یا هەردوو: هەردووکتان؟
نازانم و حەیرانم،	ئە ی تەلیمی ژیانم!
هەر ئەوەندم لێ پوونە:	ئەنجام لە یەك جویبوانە!
پهژێك، سە ی، دووسە ی؟	عایەن نیە چۆن، یا کە ی،
تۆ ون ئە ی، لەش ئە مرئ؟	لەش بە یادگار قە برئ
جی دێلێ تا زەمانی؟	بە لام، ئە ی گیان، تۆ کوانی
بە لگە ی مان و نەمانت:	قە برت یا ناو نیشان؟

(۱) بزۆین سووککراوی بزۆبنەر، موخەرریک.

له کهرکو و که وه بو دایکم نووسیوه

تهی دایه، ته گهر ته پرسی حالم:
«ئێ: تۆیش وه کو باقی بێ پهحم نیت،
تۆز قالی، که مێ پهحم ته زانیت!»
پاستی شهو و پوژ ههر ده نالم!

ده گریم و ده سووتیم ههروه کوو موم،
ئاهم ته گاته گووشی گهردوون؛
مات و کزو مهلوول و مهززون
بو حالی غه ریبی، بیکه سی خوم!

کهرکو و ک: ۱۹۲۱

کونسلہ ی چارم

لاؤک وپیام

مستندس إقرأ الثقافى

للكتب (كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

لاوکی سوورنوکو ریا می نمازا

پیشه کیه ک به کورتی

ناشکرایه کۆریاییه باکوورییه کان (شیمالییه کان) کۆمۆنیستن. هەرچی منبشم به ئاین موسوڵمان و به باوه‌ری سیاسی دیموکرات و به شه‌ره‌فی جینییه هاو‌نیشتماتیکی عیراقیم. به‌لام جیاوازیی ئاین، جیاوازیی ئاب‌دیال، جیاوازیی پیره‌وی فرمانداری (نیزامی حوکم) چیان هه‌یه به‌سه‌ر هه‌ست و عاتیفه‌یه که‌وه که‌له‌ قوولایی سه‌رچاوه‌ی ئینسانییه‌وه هه‌له‌ قوولی؟ به‌ دوو چاوی زه‌ق ئه‌یینم چه‌قو خراوه‌ته‌گۆشتی نه‌ته‌وه‌یه‌کی ئازای ئازاد، ته‌نیا له‌به‌ر ته‌وه‌ی چۆن خۆی ته‌یه‌وی و ته‌ژی، پاسه‌وانه‌ راسته‌قینه‌کانی دیموکراتییش به‌هه‌موو دل‌په‌قییه‌ک ئه‌لین: نه‌ه، ئیمه‌ چۆنمان ته‌ویته‌ی و بژیته‌!

هیچ‌کس نه‌زانیته‌، ئیمه‌ (دانیشتووانی پۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌) باش ته‌زانی ته‌مانه‌ ته‌یانه‌وی کلۆلی داگیرکراوی ژێرده‌ستیان چۆن بژی! ته‌مجا، ته‌گه‌ر به‌ بۆنه‌ی به‌سه‌ره‌اتی داماو‌یی کۆریاوه‌ فرمیستیکی دل‌ۆزانه‌ به‌سه‌ر برینی هه‌ردوولای ته‌وانیش و خوشمانا‌ برێژم، باوه‌ر ناکه‌م که‌س ته‌وانی زاتی پێ‌لی گرتنه‌ به‌ دلا‌ به‌یته‌.

گۆران

هه‌ولێر، سالی ۱۹۵۱

«گولاله برایمه... گری... گری
چووینه غه زای ناو گاوری»
(فولکلوری کورد)

ئازادیخوازا! گری... گری...
کۆریای ئازاد: سه رانه ری
تهخت و تاراجی تیک درا
ماک ئارسه ری^۲ خوی سنگمان ری

* * *

نیشتمانیک هه بوو: کۆریا،
گه لیک نه یو بست به ری پهنجی
نه داته دهست ئیمپرالیست؛
گه لیک نه یو بست فه رمانداری،
تا دهست باته دهست ئیستعمار
گه لیک نه یو بست ئاغای خوی بی
نه هیلێ تیر هه رگاخور بی،
پوشته له جل دۆلاب پرکا،
گه لیک نه یو بست که رپی زبان،
پوون کاته وه و پوونتری کا.
دهرگای ده زگای پشه و هونه ر،
وا بخته سه رگازی پش:
گه لیک و ئازا و سه ربه ست،
میشک پووناک، پر له هیز له ش،
زن جیریکی تی ئالابوو
زن جیر: زن جیری دیلی بوو،
کیل به دهستی زن جیری
چاوی زهق، په پ گویچه کانی،
تا «دهی!» نه کرد ئاغای ماک

* * *

کهوته ژیر پی درنج، په ری:
دیانه وه بو «سنگمان ری»^۱،
له فه رمانی «ماک ئارسه ر»!
ئازادیخوازا! گری... گری...

گه لیک، سه ربه ست تیایا نه ژیا،
خوی بیخوا و کیلی گهنجی
لی قول بدا نۆزده له بیست.
ئاغای نه بی و سامانداری،
بو مژینی خوی هه ژار.
که لکی گشت: ئامانج و هو بی
سکی برسش تا دی زور بی،
به شی لات هه ر ده رپی شرکا،
بو پیش چاوی هاو نیشتمان
له به هه ری خویندن پری کا.
بو رۆله ی جووتیار و پهنجهر،
خۆزگهی بیته دی کۆمه ل گشت،
به باوه ری ئازادی مه ست،
خۆ به ختکه ر، به خه بات چه ش،
هه ر هه لقه ی هه زار به لا بوو.
بو ئیستعمار زه لیلی بوو.
«کۆیلینگ» آی ماک: سنگمان ری
چه شنی تووله ی پاسه وانی
چه شتر نه بوو بو ناپاکی

ئازادىخواز! گرى... گرى...
 كۆرياي ئازاد: سەرانبەرى
 تەخت و تاراجى تىك درا
 ماك ئارسەرى خوى سىنگمان رى

* * *

تەكانى دا نەتەوى مەرد،
 قەف قەف بېرى ھەلقەى زنجىر،
 بەلام، ھىشتا پەرچىك مابوو؛
 خوى بە دراو بەرچاۋ گىژكەر،
 خوى شەر، گوناھ ستم، تاوان،
 مام سام خوى و ئەكوانى دېو
 لە گەل سۈپاي ورده درنج
 دەم ئىماخزاو لە جىتتوا
 لە كى؟ لە نەتەوى كۆريا!
 مل كەچ ناكابو ئىستىعمار
 ئەيەوى ئازاد، يەكگرتوو
 ئەھرمەن، ئەكوان لە گەلا،
 سەر پەر لە سەوداي بەدكارى،
 بو سەر كۆريا تاوى داوہ
 دائراوہ بو كۆترى شىن:
 بە راست و چەپا ئەگەرئ:
 ۋەك دېندە لاشەى نىچىر
 شەرمىش ناكاب، داپزىوہ،
 پرووى دەم ئەكاتە ئەنجومەن
 ئەلئ: ھەر خۆم پاسەوان
 خۆم قەلاى دېموكراسى،
 خۆم لە دەست جەور و ئازار،
 خۆم، خۆم، خۆم، خۆم...
 بە سانقى پەر لە مىليارم،
 بە نەوسى سەر ئىستىعمار چووم،

كەوتە ژىر پىتى درنج، پەرى:
 دىسانەوہ بو «سىنگمان رى»
 لە فەرمانى «ماك ئارسەر»!
 ئازادىخواز! گرى، گرى.

بېرەندى نالە ھەلقەى بەند.
 ۋەك لە مۆم بەى، بە دەمى شىر.
 نىركەى خوى دۆلار پەيا بوو:
 باوہرى لەق لە خشتە بەر،
 ئەھرمەنى گەورەى دېوان.
 «جۆنپۆل» پىر، قىلان بە لىو
 دايسانە بەر دەشتى برنج،
 ورووژان لە دەرياسا و كىوا،
 بۆچى؟ چونكە مەردە و وريا!
 بو ناپاكى ناوخوى زۆردار،
 بڑى، نەك ۋەك كوردى نوستو.
 بۆمباى ئەتۆم لە باخەلا،
 زۆر بە سوورى و بە لاسارى
 ھەر كۆرياي چى؟ كۆريا داوہ
 مەلى ئاشتى بەھەشتى ژىن.
 خاپوور ئەكا و ئەكوژى و ئەپرئ،
 شەر شەر ئەكا بە كەلبەى پىر.
 بە لمۆزى خويتاويوہ،
 - ئاخ دەست ناگاتە ئەنجومەن! -
 بو كۆترى ئاشتى جىھان!
 بەختوگەرى لات و برسى!
 رىزگارگەرى كۆرياي ھەزار!
 بە كۆشكى دووسەد نەھۆم،
 بە كەرخورى دەنووكلارم،
 بە وىژدانى ھەر زوو مردووم،

به قیژم له پیتی به درهنگ: زهرد و پهشی وه ک شه وه زهنگ.
 به رقی زور زور به قیژم لهو ژیردهستی لیی نهینم:
 پهله فرتی و داد و بیداد بو ژیتکی نهختیک نازاد.

* * *

نازادیخواز! گری... گری... کهوته ژیر پتی درنج، پهری:
 کوریای نازاد: سه رانه ری دیبانه وه بو «سینگمان ری»،
 تهخت و تاراجی تیک درا له فهرمانی «ماک نارسه»!
 ماک نارسه ری خوی سینگمان ری نازادیخواز! گری، گری.

* * *

تهی ماک نارسه، ماک ئیتعمار! هیزی پییلکه ری هه ژار!
 تهی چه نگیزی ژیر بالی دال! کونه تیوی خویناوی ئال!
 تیغی زور و ستم سماو ده نه سبی جیهانگیری تاو ده
 برپو بگره و شق و بهق که... له دیلی گیراو چاو زهق که،
 پیش پی تینان شار خاپوور که، ناسمانی وه ک ته نوور سوور که،
 به ناگری نیرون^۵ واری، با بسووتن شاره و شاری،
 ئه مجا له پشت موسیقاوه، بچوره سه ر جیتی به رزی شار
 په نگه خوش بی، پاش پیروزی، رهنگه خوش بی، پاش پیروزی،
 به لام، نه شعی جهور و ستم، «ساوی سوتاو»^۶ بوی بو کپرووی!
 بسخایه نی و نه خایه نی، دلنیا به، ماک نارسه، کم
 نه مه خولی چه رخه و ته ریخ، پوژیک ئه بی پوو له زوردار
 پوژیک ئه بی پوو له زوردار، شیر تیژی ده ست خوی میرپرخ^۷
 بکه ویته به ره ی ناحق، وه ر بگه پی و ئه مجا کوشتار
 نه و سا، تهی ماک تو و تروومان^۸، خواوه نپروا و به رنامه ی لهق.
 پووی زهردی شهرم، پووی داوه شین، بو لیبووردن، بو هه ی ئامان!
 نه که نه کام خواوه نبرین!^۹

* * *

نازادیخواز! گری، گری، کهوته ژیر پتی درنج، پهری:
 کوریای نازاد: سه رانه ری دیبانه وه بو «سینگمان ری»،
 تهخت و تاراجی تیک درا له فهرمانی «ماک نارسه»!
 ماک نارسه ری خوی سینگمان ری نازادیخواز! گری... گری...

پرسه‌ی مه‌یتی کۆریا ناگری،
 شه‌رمه‌زار بی، چهن خایه‌نی!
 چۆن دۆلار له‌ خشته‌ی بردووی!
 خێوی خوار و ژووری کۆریای،
 جینگای «بووه»، نه‌ک هی پیاوه.
 هه‌رگیز ناتوانی پێی بکری
 که‌ لای گهل له‌ پرووت تکاوه،
 نوکهریکی ئاغایانیت،
 له‌ هه‌چ‌کۆی و هه‌چ‌کاتیکا بێ،
 له‌ پووشی حورمه‌ت فووکا،
 چۆن بۆی بلوێ قورس کا بارت،
 موو پووش‌ره‌نگه‌ی، رووی پێست شله‌
 هه‌لقه‌مچاو چه‌ناگه‌ و لووته،
 سه‌ره‌ک، یا وه‌زیری ده‌ر بێ،
 به‌ خوین له‌ ره‌گه‌زی پاک بێ،
 با ته‌نانه‌ت خزمه‌تکار بێ،
 گه‌ر خوانه‌بێ، پیغه‌مبه‌ره‌...
 هه‌رچی تو هه‌ی نه‌ی سینگمان ری!
 گوئی خۆن ره‌پ که‌ی چه‌شنی «دۆنکی»!
 ورتنه‌ت له‌ ده‌م نه‌یه‌ته‌ ده‌ر...

* * *

که‌وته‌ ژێر پێی درنج، په‌ری،
 دیسانه‌وه‌ بۆ «سینگمان ری»،
 له‌ فه‌رمانی «ماک ئارسه‌ره‌»!
 ئازادیخواز! گری... گری...

* * *

نه‌ی سی ملیۆن له‌ زه‌رد ره‌گه‌ز!
 گه‌ر نه‌ته‌رستم به‌ په‌نگ بم!
 به‌ هه‌ستی خۆنا شانازیت،

نه‌ی سینگمان ری! نه‌ی سینگمان ری!
 بۆ ماک ئارسه‌ر پێته‌که‌نی،
 چهن به‌ پایه‌ ده‌سخه‌پۆ بووی!
 گریمان: نه‌ک سه‌ره‌ک، تو شای،
 به‌لام، عه‌رشێ ناوکه‌لاوه
 دۆلاریک، لێسی کیسه‌پری
 یه‌ک تک چیه‌، له‌ وگشت ئاوه
 له‌ پاشانا تو پاشا نییت،
 هه‌ر سوورفلێک لێت په‌یا بێ،
 نه‌توانی چۆن ئاره‌زووکا،
 ده‌س با ته‌ جه‌له‌وی کارت:
 ئه‌م شوورفله‌ی چه‌ته‌وله‌،
 ئه‌م بالروونی، دوو لاق رووته،
 پێیست ناکا ماک ئارسه‌ر بێ،
 هه‌ر «بانکی، بێ، «چۆن، بێ، «جاک، بێ،
 گۆشی شیرێ ئیتیمار بێ،
 مادام هاته‌ منوسته‌عمه‌ره‌،
 نیت، شای، وه‌زیری، سه‌ری
 نه‌بێ که‌ دیت چاره‌ی «بانکی»،
 چۆن بارت کاو بتداته‌ به‌ر،

ئازادیخواز! گری... گری...
 کۆریای ئازاد: سه‌رانه‌ری
 ته‌خت و تاراجی تیک درا
 ماک ئارسه‌ری خوای سینگمان ری

نه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کۆریای نه‌به‌ز!
 تو هه‌ر په‌نگ بی، من هه‌ر په‌نگ بم
 گه‌ر نه‌مه‌وێ سه‌رفه‌رازیت؛

بە دوژمن نەزانم بۆ خو،
 ھەر پرووزەردى و زەلىلى بى!
 بۆ يەك دەرد ئەخوазىن دەرمان:
 بۆتە شىملىكى شەر بۆمان،
 بۆ بىگانهى ئىتتىعمارى،
 بە گشت چەكى: لەشكۆز، بىركۆز،
 حەقمان ھەرگىز چىنگ نەكەوى.
 ۋەك تۆ دات، نەتەۋەى مەزن!
 دنلىمان لى ئەورووژىن،
 چەرخى تەئرىخ بە چاۋوپراۋ
 دەستى حەقدار كەس نايەستى.
 ئەۋى ترمان زەدە و ماندوۋىن،
 لە ھىچ كامان نەگىراۋە.
 ئەو تۆز لە پىشتى ئەتەككى.
 ئاسانە بۆ سەر سەتەمكار

* * *

كەۋتە ژىر پىتى درىنج، پەرى:
 دىسانەۋە بۆ «سىنگمان رى»،
 لە فەرمانى «ماك ئارسەر»!
 ئازادىخۋاز! گىرى، گىرى.

* * *

عەرەب، ھىندى. ھەركەس، ھەرچى!
 بۆ گشت گەلى دىل و بەندە.
 پروون ۋەك رۆژى بەرى ئاسمان،
 جانانەۋەرى دېر و نەۋس!
 گىلارۋى پىشمەرگىيە.
 ۋا ئەنۋوسى و درۆ ناككا
 ھەئە كەنى بۆ خۇى گىلكۆى،
 بىداتە بەر كەئەى سۋاۋ،
 ئەشكەر سەۋقى رىنى دوورتر كا،

گەر دوژمنى ئازادىسى تۆ
 خۋايە بەشم ھەر دىلى بى!
 چونكە، كۆرىا، ھەردوۋ لامان
 كۆنە پەرسى ئاۋخۇمان
 رايك-پاشاۋە دەستى يارى
 بە ھەردوۋ دوژمنى خۋىنمىز،
 ئىمان بەرپوون، ئەيانەۋى:
 تەكاتىك بەين بۆ حەق سەندن:
 بە ھەلپەى دەم ئەنەپىن،
 بەلام پەشمە و خەيالى خاۋ...
 بۆ ھىچ ھىزىك پاناۋەستى،
 راستە: ئەمپۆ يەكمان نوستوۋىن،
 بەلام پۆز دى و ئەپرا و ماۋە
 ئەممان لە خەو بىزار ئەبى،
 ئەۋسا دوۋبارە پەلامار

ئازادىخۋاز! گىرى... گىرى...
 كۆرىاي ئازاد، سەرئەرى
 تەخت و تاراجى تىك درا
 ماك ئارسەرى خۋاى سىنگمان رى...

ئەى نەتەۋەى كوردى برسى!
 ئەم قەۋماۋەى كۆرىا، پەندە
 بە زمانى ۋەك ئاۋ پەۋان،
 ئىمان ئەگەپەتت دوژمن،
 بەم گشت كاسەى خۋىنگىرپىيە،
 تەئرىخ لە پەپەرى بىياكا
 ئەللى دەۋرى ئىتتىعمار خۇى
 تائەۋ زىاتر داگىركراۋ،
 قەفى زىنجىر ئەستوورتر كا

دياره چين و گهلى چهوساو
 زياتر خواستى بۆ پزگار بوون،
 ئهوسا دهزگا و دووكانى لهق،
 خۆت توند بگره، ئهئى ئيتيمار!
 لهبهر هيزى حهقخوراوا،
 هيزى پوژى بهرامبهر شهو،
 هئى به كيتى، هئى زات، باوهپ
 هيزى ترس و لهرز و ستى،
 خۆت توند بگره هيزى گومرا،
 تهپ ها! ترهت دئ و لنگه و قووج،
 زووتر له خه وهلدنن چاو،
 ئهيانخاته جوشى هه لچوون،
 خۆت توند بگره بۆ شلهي شهق!
 ئههره مهنى جهور و ئازار،
 هيزى وهك ئاگر جوشاوا،
 هئى وريايى بهرامبهر خهو،
 لهخۆبور دوويى... بهرامبهر:
 هئى گومان و خۆپهرستى!
 ئامه رگانت دئ له پرا،
 بۆى ئه كهويت ده عباى وهك حووج!

-
- (۱) سينگمان رى: شهروكى ئهوه ده مەى كۆرياي باشوور. م.م.ك.
 (۲) ماك ئارسەر: فهرماندهى گشتى هيزه شهركه ركهانى ئهمريكا و دهولهت نهكوهره كانى بوو له كۆريا كه خويان ناو نابوو هيزى نهتهوه به كگرتووه كان. م.م.ك.
 (۳) كويلينگ: بهرپرسيكى نەرويجى بوو له جهنگى دووهه مى جيهاندا، به پيچهوانهى سوودى خهباتى ئازاديه خشى ولاته كى، دهستى له گهل نازيه كانى ئهلمانيا تيكهل كرد. م.م.ك.
 (۴) مه بهست له دروشمى دهولهتى ئهمريكا به. م.م.ك.
 (۵) نيرون وار: له چيشنى نيرون. نيرون ئيمپراتورى روما بووه، ههروا بۆ سهير شارى روماي ئاگر تيهرداوه. م.م.ك.
 (۶) له دهسنووسينكدا له جياتى ساواى سووتاوه، نووسراوه و گوشتى ساوا. م.م.ك.
 (۷) ميرپيخ (مارس): خواى شهري لاى يونانيه كان. م.م.ك.
 (۸) تروومان: سهركومارى ئهوسا ده مەى ئهمريكا. م.م.ك.
 (۹) دۆنكى: به ئينگليزى واته گوئدرېز. م.م.ك.

پيامی کورد

بۆ میهره جانی چاره می که نجان و قوتای میان له بو خارست

(۱)

له گيانی پيكاسو ئيلهام نه كهه قهرز
 به راستی بستم نه كه به خه وينين.
 بو ناشتی نه به ستن تيايا ميه ره جان!
 به هه وای برایی و ناشتی سه رمه ستن!
 له گهل يه كه گهرم نه كهه گورپينه وهی راز
 «هه هاورپی دوورولات، توم زور خوش تهوئ!»
 تتي نه گا هه لاونيك، به گوئی دل، بیستی...
 چوونه كوری یاری و، دانسی كچ و كور،
 نيكاری به جوانی سرنچرا كیشه،
 به راستی بستم دیننه زمان!
 كوریایی و «بانکی» ی باش دهست نه كه نه مل،
 دهردی دل بو لوی گشت جیهان نه با،
 دان نه تین به حهقی كوردا بو زیان!

نهی كوتره سپیه كهی ناو هیلانهی بهرز!
 نه مهوئ بستمه سه ر بالی فرین
 بو شارپك: هه زاران لاونی جیهان
 لاونی حهوت كیشه له بوخارستن،
 به سه دویه كه دهم و زمانی جیاواز
 به سه دویه كه دهم و زمان نه وتری:
 قسهی وای پیرۆزی پرخوشه وستی
 بزه و له بزی شیرین، نيكای گهرموگور،
 موسیقا و هه لهستی نه بزی دل يه كخه،
 له باغچه و مهیدان و جیگا گشتیه كان
 چینی بو بالقهانی نه بی به بولبول،
 لوی كورد، دهست له دهست برای عه ره با،
 نه نانهت لاونی مینروپوله كان

(۲)

له لووتكهی شاخه وه بال بگره به گور
 هه ر بفره و مه وهسته تا پۆمانیا،
 له كۆنه په رستی خو رزگار كردوو،
 جوانتره له جاران له ميه ره جانا!
 به سه را بگریه حهوت جار خوار و ژوور!
 شهرفروش مه گهر قور بكا به سه ریا!
 نه مینتی، نه نیمه یش تووشی شه ر نه بین
 گۆشتاومان زلفنج كهه له گهل تریتا
 ماوهی چنگ نه كهوئ دهرد بكا چاره:
 به نندیه كه له زنجیر نه بی ئازاده،
 نه خوشیك شیفای دی به داو و دهرمان
 بوئ نه لوی پیک بیستی چه په ره شری.
 له برسا مردیان دل ناكه به ناو،
 گهل نه بی به دایکی و نه به بیته ناو
 تا ئابرووی هم عه سه ری پی به ری ئینسان!

نهی مهلی په لوپۆ سپی وه كوو چور!
 شاخه و شاخ، دهشتاودهشت، ده ریا به ده ریا،
 پایتهخت: بوخارست، شاری پشكه و توو
 جمه دی له لاو و ناشتی خوازانان
 نه ولقه زهیتونهی ناو دهنووكی سوور
 هیزی لاو يه كه بگری بو ناشتیدینا
 نه تهقه له كوریا، نه له هیندی چین
 بوته وهی «خیو» كهه كان له وال ستریتا
 هم دنیا پروخوا و پرو برینداره
 هیچ نه بی هه تیوك نه گا به دالده،
 ورگشکی خه ویزان پر نه كری له نان
 پروته يه كه پارچه يه كه جلی پی نه بری
 پیریکی په ككه و توو، یان زنی داماو
 یا ساوای له چهقی رینگه تووردراو
 سه گ ناخوا، وه كه پلنك گۆشتی بیتاوان

(۳)

نەمەبە — کە لاوان کردوویانە — ئیش...
لە ڕینگای ئامانجا لاو ناکا سستی...
ئەمڕۆ بێ، سەبی بێ، بە ئامانج ئەگەن...
بەهەشتیک ئەروێتی بۆ گشت لە ڕووی خاک!
دنیا بە ک ئەبێن دوانزە مانگ بەهار.
ئەو دنیا جوانەیان ناخاتە ژێر تەم!
بەتێخەم و بەختیار ژین ئەباتە سەر!

ئەو کۆتر! ئەو پەمزی ناشتی و ئاسایش!
بۆ ناشتی گلێرن، بۆ خوشەوێستی
دەلنای دەزگای شەر سەرەوژێر ئەگەن
ئەو تۆوێ ئەبچێن، بە نیازی پاک
لاوانیک لە پشتی ئەوان دێنە خوار
نە فرمێک، نە نالە، نە هەناسە و خەم
ئێسانی ئەو حەلە بۆ خوشی هەولەدر

(۴)

بۆ گەشتی بوخارست ئەبێ ڕابەر بی
دووشمن ڕێی تەنیون بە داوی ورد ورد.
نۆکەری هان داوێ دەست بەدەنە شیر
سزای ناشتی خوازی لە گەل بێن!
پالەوان کەچەلی ڕینگای فاشیزم
بۆ بێشەرمیکردن ئیستەرە تۆڕێکن!
نەختیک حەق داواکەین لە داخا ئەمرن.
سوێن ئەخۆن بەخەروار، کە زۆر رەش بوو ماست!
ئەوێندە ترساوێ لە ئازادیی بێر!
هەموو لەش هەر گۆیچکەن، هەموو لەش چاوان!
ئەپرسن لەو لاوێ کە لێی ئەگەن سەل!
لاوێ کان لە دەستم نەچن، کۆتری جوان!
تاقە یە ک شک ئەبە — بەلکەوا! — لە هەزار!

ئەو کۆتر! ئەو شابال مەشخەلی سێ!
ڕینگای راست پێشان دەوێ بە لاوانی کورد
دووشمنی گەورە کورد، ئیستیماری پیر،
بە راست و بە چە پا مل بە پێن
ئەم چەلکاوخۆرانە ئیمپریالیزم،
هەر یە کە لە لایە ک دیکتاتۆرێکن
جووتەمان لێ ئەدەن، گازمان لێ ئەگرن،
پەخەنیان لێ بگرن پەخەنی کێ راست
بێن: «لەل» وە کوو هەر دەست ئەدەنە شیر
ترساوێ، بە راستی ئەوێ ترساوێ،
حیایێ جوولەوێ موو، دەنگی نەبزی دڵ
بۆیە تۆم پێوێستە بۆ ڕێی میهرەجان
کورد لاوی هۆشیار و نەختیک خوێندەوار

(۵)

شەو و ڕۆژ رەنج ئەدا بێ نان و بێ جل
بۆ ئیمپریالیستی ئاغای دەرەبەگ
ڕۆژی چەوسانەو، شەوێ نالەبە
بە ئەرزاکشانێ بۆ سوآلی نانە
ئەبێرن زنجیربەند بۆ زیندانی دوور!

لاوی کورد: زنجیری دەرەبەگ لە مل
یان لە پێ ئەبگرن، ئەبەخەنە ژێر چە ک
یان لە ئیحتیکاری نەوئا پالەبە
یان کەمەر شکاوی کۆلی گرانە
یان لە سەر سووسەبە ک بیرو بپروای سوور

نه گهر هات به لگه يه ك كه و ته ده ست ميري!
 وا قورس بئ چه پوكي كو نه پهرستي
 هم لاوه كه مانه ي كه خو ينده وارن،
 نا له بهر نه وه يه زور به خه مخواري
 له ره مزي به رزي تو وه هام تكايه:
 تا نه يه ي نه يخه يته كوړي ميه ره جان
 له و كوړه پير و زو به رزه ي لاوانا

هر سره و نه پيرئ به ده مي شيري!
 نير لاو چون ببا بو قه لم ده ستي؟
 ريگاپشانده ري گه لي ژير بارن،
 نه سپيرئ به تو لاو له كورده واري!
 شابالي سپتي بو بكي به سايه
 با ده مي بگاته لاوانس جيهان
 بنوينئ «ناشيخوازه» له كوردستانا!

(۶)

نه مه وئ لاوي كورد بخاته سر ده ست:
 بيگيرئ به ناو گشت ده سته ي لاوانا
 نه ئي من كوردم دوا كه وتوو و بچووك
 شه به قيك هاتو ته تاسو بو نينان:
 شه به قيك له روژي ماركس و له نين
 نيس تا كه خه ليفه ي گرانبه هاي نه و
 نه و روژه ي كه رهنگي پست، ژماره ي سر،
 له رومانيا چنه د روژيك هه تاو
 نه گه ري، ته ماشا نه كا و نه يني:
 له شويني كه لاوه ي ويرانس ميژوو
 كه چي شه رفروشي خاوه نه رمايه
 مرقى خوش كردووه هم ده زگا جوانه

نه و دلّه گهرمه ي خو ي كه پره له هه ست
 هه ستي خو ي جار بدايه ناو جيهانا!
 نه ترسم بييريم به چاويلكه ي سووك.
 نانوينئ بچووكي و گه و ره يي گه لان...
 مه شخه ل بوو بو ده ستي هاوړئ ستالين
 جيهاني پئ نه با بو ناشتي به ده و...
 جياوازي چين و دين نه گري به رامبر
 بو لاوي كورد نه كا به زاخاوي چاوا!
 گه ليكي تيكوشه نه ژي، چرژيني؟
 داياناوه چ كو شكي به ميشك و بازوو
 ده ستيكي ميكروبه و ده ستيك بو مبايه
 خاپووركا و بايه قوش تيا بگري لانه!

(۷)

به لام، نه ي بالداري سپي ناشتي!
 لاوانيك كه نينا له بوخارستن
 بروانه ماسوولكه ي له شي پولايان
 بروانه يه كه به تي ميشك و دليان،
 نه مانه خويان و گشت هاو ته مه نيان
 له شكرين، ناماده ن بين به عه سكر،
 ناخوشه نه گهرچي له ژيان بووردن،

دووباره پيت نه ئيم گهرچي پيم وتي:
 نوينده ري گه لاني ناشتپهرستن!
 بروانه پرشنگي عه زمي نيگايان
 بروانه ناره زووي بو ژين به كوليان،
 بو پاسي ناشتي دنيا و وه نه نيان،
 پتويست بيته پيشي دريغ نه كنه سر!
 به لام ناخوشتره به سرجه م مردن!

(۸)

به دیاری نیم بیر و باوه پانه وه،
بۆگشت لای ولاتی شه کا به سییه ر،
وه ک لاکیک له مآلمان شه کیشینه ده ر
هر ده سال له ته ئریخ ته برین به یه ک سال،
به ردی رهق ده ردینین، جیی شه کهین به باخ
هر بن دار به پروویه ک، شه کهین به مالی
به ته لاری جوان جوان شه کهین به به ههشت
عه مارمان پر شه کات له گهنمی زور
نادزری و نرخه کهی دیته گیرفانمان.
کوردستان سه رانه ر پر شه کا له گهنج!
بولبولمان فیر شه بی به ئاوازه ی نوی
ون شه کا، موعیزه ی به ختیار زیان!

لاوی کورد که گرتی پیی گه پانه وه
به یداخیک هه شه کا وینه ی تو له سه ر
شه وه له دوژمنی به شه ر قنیا ته که ر
دوای شه مه ئیمه یین و نویکردنه وه ی مال:
ئاوی چه م شه کیشین بۆ سه ر لووتکه ی شاخ
له سه ر هر لووتکه یه ک، ته پۆلکه و یالی
دریژی ناو دوّل و پانایی ناو دهشت
زه وی وزار به به ری په نجی تراکتور
نه وتمان، کارگامان، به ره می کانمان،
چ خیری نیشتمان، چ ئاره قی ره نج
باغه چه مان سه رانه ر گوئی شه پشکوئی
ته نانهت له بیشکه ی ساوامان، گریان

کۆمەڵەی پێنجەم

کە کۆری خەبات

مەتەنی **إِقْرَأَ** الثقافى

للكتب (کوردی - عەربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

شه هیل

به یادی شه شی ئه یلوول، شه پری بهرده رکی سهراوه

ههزار و نۆسه د و سی بوو، شه شی ئه یلوول که پوژ هه لهات:
غریوی ویتنی حق که وته ناو شاری سلیمانی؛
«هه لۆ به گ» ئه و جوانه ی پر دلی بوو بۆ وه تن ئاوات،
له پیش جه معیکه وه تا بهر سه را پرووی هه لمه تی هانی.

له گه ل یارانی ئه یوت: «ئهی حوکومه ت! تا نه که ی ته سبت
حوقوقی کورده واری، نایه وی کورد ئیتبخابات؛
ئه وانه ی بانگ کران و تۆ به قوه ت ده وریان ئه گریت:
ده نی و قازانچه ره من، هیچ نه بی پیمان موبالات!

ئه وانه که ی له میلیه ت بوون هه تا ته میلی په ئی که ن؟
حوکومه ت! تیمه کور دین، وا ئه لئین: «نامانه وی نوواب
که داویتی غه ره ز بگرن به هه ردوو ده ست، وه تن بهرده ن!
نه که ی، مه شرووع نیه، ده رکه له سه ر سه ودا بی ئیتبخاب...»

ئه مه جومله ی قه و ئامالی یارانی هه لۆ به گ بوو،
نه نامه شرووعی تیا بوو، نه ته جاوز بوو به ئه منیه ت...
که چی عه سکه ر به مه ترالیۆزه وه بۆ قه تلێ عام ده رچوو؛
درا به بهر شه قه ی شه ستیر رجا و ئامالی میلیه ت!

شه قه ی شه ستیر و قرچه ی ده سترپژ و هه لمه تی سونگی
به خوینی کور دی ییتاوان شه پۆلی خسته سه ر جاده:
نه ما جوانی که سونگی نه یسمیی سه د که په ت سنجی،
نه ما پیری له ریزی گولله بووی قه لی ئازاده!

هه لۆ به گ گولله بی ئه ووه ل له رانی دا، دووه م ده ستی:
که خۆی و قه ومه که ی وا دی، به چه شنی شیر نرکانی،
په لاماری که دا بۆ زابتی: یه ک زلله خپ خستی،
ده مانچه ی سەنگ له ده ستی و ئاگری دا تاوه کوو توانی...

به لام فیشه ک نه ما، هه زابت و به ک دوو نه فهر که وتن...
له پاشا عه سکه ریش ده سترپژی لی کرد و به لادا هات؛
له سه ده ریایی خوین بوو که شتی عومری به ره و مردن
نه چوو، نه یوت: خوا حافیز، نه واه مرم وه تن! هه بهات،

له باوه شتا پشووی عومرم نه دی تاوی به سه بهستی،
هه تا مردن زپه ی زنجیری دیلی بوو له گه ردنما،
ژیانم عار و زیلله ت بوو له ژیر پیلای دوشمنما،
به خوین بی و گل هه لیلووشی، که وایی، هه بکه لی ههستی!...

خوا که ی بولبولی باغی سه را! هه رچه نه پایزه،
به خوینی خۆم گولت بو ئاو نه ده م، سا بۆم بلاوینه!
له گه ل نه و جوانه پاکانه ی له ده ورم مه یتیان ریزه
له خوینا وینه شیواوین، به دایکمان بناسینه!

بلی به و بووکی تازه ی به کشه و هم گه ر هاته سه نه عشم،
نه لی خوی بو وه تن کوشت و له ریی عه شقی منا نه ژیا
وه زیفه م بوو له پیناوی ولاتیکا سه رم به خشم:
که توی به روه رده کرد بو من له داوینی چیا و که ژیا!

نه گه ر خوای گه و ره به خشی پیت هه تیوی، پتی بلی: پۆله
له من فرمیککی ویست باوکت، له توش داوا نه کا تۆله!

هه له بهجه. نه یلوولی ۱۹۳۲

زیندانی ئەژدەهاک^١

بۆ ته‌کانی فاشیزم

دیواری کۆنکریت، ده‌رگای پۆلایه.
 ناپووشتی به‌ برپه‌ن به‌ندی گرانته!
 کاریبه‌ له‌ ده‌مار ناپاکیی بیرته.
 بۆ به‌ندیی خواوه‌نه‌وش ته‌خاته‌ کایه.
 سه‌رخۆشن به‌ خوینی گشت به‌ندیه‌ کانت!
 ته‌ی ناشتای مارانت به‌ مێشک کردوو!
 له‌ لێوی پێچاڵی مه‌رگا راتگرتوون،
 ببریته‌ به‌ر ته‌ناف له‌ نۆره‌ و کاتا،
 له‌ په‌تا بتاسی وه‌ک هه‌ناسه‌یان!
 هه‌یج نه‌بی له‌ به‌ندا ته‌یانپزینی...
 ناتوانی بکه‌وی بۆ ماری ناپاک،
 مێشک ده‌رخوارد ته‌ده‌ی به‌ ماری نه‌وسن...
 ته‌و بیرهی واتزانی ئیجگاری کوشت،
 ته‌و چه‌کوشه‌شینهی پۆله‌ کوژراوه
 هه‌ر هه‌لسا و ته‌بینی زیندانت پووخوا!
 ته‌بیته‌ مایه‌ی به‌خ بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد،
 له‌ گه‌ل گشت کرده‌وه‌ی په‌سه‌ندکراوی!

سلیمانی — ١٩٥٣

ئه‌ژدەهاک! زیندانت قه‌لاقه‌لایه،
 ئەژدەهاک! کون‌بره‌، سه‌خته‌ زیندانت،
 هه‌یزی له‌ش مه‌ریته‌ کۆت و زنجیرته؛
 دله‌ره‌قیت هه‌ر تاوه‌ چه‌شته‌ سزایه
 هه‌یند چه‌شن سه‌ربر و زیندانه‌وانته،
 ئەژدەهاک! ته‌ی دیوی له‌ «بیره‌» زراوچوو،
 ته‌و مێشکتازانه‌ی زنجیرته‌ کردوون،
 چاوه‌ریی فه‌رمانن به‌ رێی نه‌هاتا
 مێشکیان، ئامانجیان، هیوا وه‌تاسه‌یان
 ته‌مانه‌ گشت ته‌پۆن، ته‌یانپه‌وه‌ینی،
 به‌لام تو، ئەژدەهاک، له‌ هه‌له‌په‌ی خۆراک—
 هه‌ر ته‌گری، ته‌کوژی، ته‌ده‌ی له‌ گه‌ردن،
 تا روژیک ته‌و خوینه‌ی به‌ ناحه‌ق پشت،
 تاو ته‌ده‌ن ته‌نووری ده‌ماری کاوه،
 ته‌خروشی و ته‌جوشتی و کۆمه‌ل یه‌ک ته‌خا،
 ته‌و حه‌له‌ هه‌ر لاوی له‌ زیندانتا مه‌رد
 له‌ بێکه‌ی په‌یکه‌ریا ته‌نووهری ناوی

(١) ئەژدەهاک: زوحاک. سووککراوی و ته‌زی ده‌اک ده‌.

به سته ی نه به ز

من نهو دیلم له زیندانی تاریکا
هه تاوی بیر پروناک نه کا بهرچاوم؛
به ناو هه زار هه لقه ی داوی باریکا
قه فی زنجیر نه پچرینن هه نگاوم!

من نهو دیلم له پشت شوورای پۆلاره
ئاسۆ هیوای گه شم هه رگیز ون ناکه م؛
له پرووی ئاسمان به گری سوور نووسراوه
به نده به نده ی ئاییننامه ی پرواکه م!
من نهو دیلم ئامانجم قیله ی گشته؛
با سامدار بئ و پردرک بئ پنی راستم،
مادام هیزی زوربه ی گه لم له پشته:
درک گوله و ترس ئارامه بو خواستم!

من نهو دیلم که سرنجی بیباکم،
سل له چاوی پر له قینی زه ق ناکا؛
دانه چیره ی گورگی هاری سه ر لاکم
زاتی گیانی نه له رزیوم له ق ناکا!

من نهو دیلم که دیلکه ری زوردارم.
دلی له بهر گوپی ناله م نه له رزی؛
تا شرتر کا که لبه ی له شی زامارم،
خوی خراپتر له ناو خوینا نه گه وزی!

من سه ربازی ئامانجیکم: پیروژه،
فیداکاری پینگایه کم: بیگه رده،
رهنجیک نه ده م رهنجی پیاوی دلسوزه،
له رتیه کا بیباک نه مره م: پنی مه رده!

سلیمانی – ۱۹۵۳

له بنی بیرا

وهك قرژانگك و وهك مشك و مار
 به چنگ، به پئی، به پاچ، به دان...
 تا هه لکه نم پۆتر ته چم
 به و په نهجی من بۆیان ته ده م
 خویشم، له بنی بئی ته رزم،
 ته قه و په قه ی پارچه ئاسن،
 پر ته شکه و تیک سام و گومان
 هه وای نه فس گه روو گیره،
 هاكات زانی به (گاز) خنکام!
 یان باسقنه ی نه وتی له پر
 که من مردم، کچ و کوپم
 کئی نانی وشک، کئی بهرگی شر،
 بهری په نهجی عومری درپژ
 کرده م برده ی کوپانی بوو:
 بلین ده رچوووم له بنی بیر:
 نه وسایش په نا بۆ په ککه وتوو
 تا گهل کاری ناوخوی وا بئی،
 نه ویش وهك باوک، پئی کولۆلی
 نه و نه وتی مام کوپانیمان
 نیمه ییش له گه نهجی په نهج و نه وت

به م کونه دا هاتوو مه خوار
 هه لکه که نم بۆ خۆم زیندان!
 هه ی قوپ به سه رکوپ و کچم!
 تیکه ی وشکیان ناگاته ده م!
 بۆ تاریکی و ترس ته له رزم،
 که دئ و ده چئی بۆ سه رو بن،
 ته خاته دل بۆ داخو رپان!
 قه نه ره م قسوولایی بیره!
 یان ئاسیتک له که لله ی دام
 بۆ ئاسمانی هه لدام به گور!
 ته خۆن له کام کاسه ی پر م؟
 په یدا ته کات بۆ کچ و کوپ؟
 گشت که وت له لای ئاره قه رپژ
 هه م په نهجم چوو، هه م نه وتم چوو!
 بیهیز، پشتکۆم، ریشپی، پیر!
 هه ر مردنه و، مردنی زوو!
 کوپیش ژینی چاتر نایی!
 نه برئ و، نه بئی به نه وت خۆلی،
 پوخته ی سوودی خسته گیران!
 ئاخمان بهرکه وت، داخمان بهرکه وت!...

سلیمانی — ۱۹۵۳

بۆ مايكل

ئەي پۇلەي «ئەسەل» ۋە «جۆليۇس»، ئەي «مايكل»!
جەۋرىكە كىراۋە لە باۋەر بە داد،
كىرەيلىكە بە دەستى خويىناۋىيى تاۋان
ئەسەل ۋە جۆليۇسى دايىك ۋە باۋكى تۆ
ئەيلىنىپ زانىتىيان، بەرى مېشكىيان،
نەك دەزگەي دۆزەخى قەلاچۇكارى
تاگۇشتى گياندارى پروۋى بە يەك زەم
ئەم پاكى ۋە پىرۋى ۋە بەرزىي نىازە
ھەر لەبەر پەيكەرى سەربەستى بەرزە،
پەيكەرى سەربەستى بە چاۋى خۇي دى
لە پەرى تەئەبىخا سەرەك لەنكۆلن
كۆزەن دايىك ۋە باۋك، بەلئى، لەناۋ چوۋن
تۆ ۋە پۇبەرت ئىستاكە جۈۋىتىك ھەتيۋن
كە تا مرد بۆ دايىك ھۆي گەشى دىل بوۋ

* * *

ۋەتەن كىرد باۋەشى گەرمى دايىكتان!
پىرىنگى باۋكىتىي جۆليۇس پۇزەنبەرگ
بۆكۈرەي ۋەك ئىۋەي ئىكۈۋك ۋە جۈۋان،
نەبوۋرن لە خۇيان لە پىتى ئىنانا،
دوۋ نايى... ئەگاتە سەدەھزار ھەزار!
ئىستاكە لاي گىشت كەس بوۋن بە كزەي جەرگ
دايىك ۋە باۋك دايىنان بە پۇلەي نازدار!
بە گەرمى بۆ ئىۋە نەبى بە لانە!

سەلىمانى - ۱۹۵۳

ئەي مايكل! ئەي پۇبەرت! ئەي نازدارەكان
ئىتەنى شاردەۋە ھەۋرى پەشى مەرگ
گىرانە، ئەزانم، بىدايىك ۋە باۋك مان
بەلام، گەر ئەسەل ۋە جۆليۇسى زانا
زىمارەي ھەتيۋى ئىنىسانى ھەزار
دوۋايى، بەرخەكانى نەۋەي پۇزەنبەرگ
لەجىياتى دايىكىك ۋە باۋكىك، يەك مىليار
باۋەشى كەم تىايە ئەم پروۋى جىھانە

بانگیک... بو پۆل روپسن...

ئەي بولبولی ئاشتیخوازی، پۆل روپسن!
 دەمیان گرتی، نیازیان هەبوو ئاوازه
 بەر نە گیرا بۆیان لە روژ، ناچار بوون
 ئەو شیتانەي ساز و کەمان ئەشکێنن،
 نایەلن بێنی، بۆگەلانی روژەلات
 روژەلاتمان: لای پرووناکی ئاشناتە،
 چاوه‌نواپرین قەفەسی کۆن بشکێنی،
 (جۆلیۆ نە یوت: راستی و گۆرانسی روپسن
 بمانگەیتی و بە ئاوازه‌ي وه‌ک هەنگوین
 وا بخوینی کە سێ و زەرد لە گەل رەش
 سێ و زەرد و رەشی رینگای یە کگرتن
 پۆل روپسن! ئەي پۆل روپسن! ئەي پۆل روپسن!
 تا ناو دۆلی دوور و کلاي کوردستان،
 کۆری ساوای هەوت سالانم ئەتناسی،

ئەو شیتانەي لە خویندنت ئەترسن
 قەدەغە کەن لە گۆیچکەي دنیاي تازه.
 رێی فرینت لی ببه‌ستن بو دەرچوون!
 بولبول ئەگرن، پەری بآلی دەردینن،
 بەستە بلی، تیژکەي ئاگری خەبات!
 لای شەویشی بیداره، دلی لاتە،
 پەساپۆرتی دەنگ لە سنوور بنوینی،
 بی پەساپۆرت سنوور بپرن، نەترسن؟
 لە ناومانا بخوینی بو: ئاشتی و ژین!
 گویت بۆشل کەن وه‌ک بەک دڵ و وه‌ک بەک لەش!
 تینووی گیانی گۆرانینن، پۆل روپسن!
 پالەوانی ئاشتی! بولبولی وتن!
 ناو و دەنگت ئاشنان بە گۆیچکەي ئینسان.
 ناوت ئەبا، وه‌ک هی مامی دراوسی!

سلیمانی — ۱۹۵۴

له زیندانا چواردهی ته مووز

ده ننگی دوور،
دوور... ټیځگار دوور...
به ناسته مېك ته گاته ژوور!
ته ی ده نگی دوور،
به ناسته مېك ته گه ټه ژوور!
ناخو سپیت یان په ش یان سوور؟
وهره پېشتر...
چون تاو ته رږته ناو تاگر،
له پټی گوږه، برژیره گیان،
زیندانم پر که له کول دان!
زنجیری پی،

کپ به تاوی، وه ک لوه کی گوی!
هه وای شله قاوی زیندان،
بنو، وه ک بهر مه مکان ته نوی!
با ده سترېژی تم ده نگی دهر
گولله ی مانای، گویم پېکی
به لکوو گرپه ی تینویتی سر
وه ک توپ ناله ی پی و به قی!

* * *

له لېشاوی غه لېه غه لېا
بانگیکی دا له گوچکه م «با»:
«...پړیمی جه مهووری بزی!»
خه و نه بینم! جه مهووری چی؟
— نه ء خه و نیه...

شایلو غانی جه مهووریه:
تم ده ننگ و مژده ی دووریه!

ساله‌شی زیندانی مردوو:

بیره سه‌ما!

ئه‌ی له‌بستی گۆرا زیندوو:

مردن نه‌ما!

به‌ندیخانه‌ی به‌عقوبه — ۱۹۵۸

•

بت، بتهوان

رأبوردوو:

هه بوو، نه بوو

سهرده می زوو

بت، بتهوان،

پیره شەیتان

بتدروستکەر

بتهوان گۆشدهر

بتپهرستی به ئاینکەر

په گدا که وتووی ئیمپریالیست

خوینمزی ئاسایش نهوێست!

بت، بتهوان

پیره شەیتان

بتپهرستیان دابوو بهر

تییان نه خورپی، وه کک گا، وه کک کەر

— دهی! له شی بت بگره ره زیر

شەیتان تیر که به خیر و بێر

جینگا خوش که بو بتهوان

له سهر سهر، گلینهی چاوان!

شەیتان و بتهوان و بت،

به رامبهریان که چ که ملت؟

ههر بت خوایه!

ههر بت خوایه!

ههر بتپهرستی پروایه!

ههر شەیتان، بت، ههر بتهوان!

پروا کانی تر هه موو بان

پوو له خاکی بهرپیتی بت سوو

یه کک بهری پهنج بکه به دوو،

بیهوده ره جانتای شەیتان،
 بۆ بته وان!
 زمان لال که، گوێچکه که پر که
 کوێر به، وه ک که زه پره زه پر که!
 بۆ بته وان
 بۆ بت، شەیتان،
 بۆ نو که ریان!
 ئارهق پهش و شین برپژه،
 هزار دهردی سهر بچپژه،
 کۆشک دروست که و باغ بنپژه،
 بۆ بت، بته وان و شەیتان...
 ههر ته مه به مانای ژیان،
 راست و دروست
 بۆ بته رست!

— بته رست نیم،
 نابم و نیم،
 کابرایه کی پرووت و برسیم،
 ناساخ، گیرۆده ی نه زانیم
 بۆ بهرگ و ناوماڵ په پرپوتم
 بۆ خۆم نهوێ بهری جووتم،
 پروای من به سه یه نییه
 مژده ی پرزگاری می پییه،
 له برستی و له ههزاری
 له نه زانی و دهرده داری
 له ستم و جهور و بیگار
 له قه ده غه و ته شکه نهجه و دار
 ئازاد ته بم،
 پاش دلته نگه دلشاد ته بم!
 بته رست نیم،
 نابم و نیم...

کابرایه کی پرووت و برسیم
به هیوای پاشه پوژ نه ژیم!
هیژی بال تک تک نه پوژیم!
نه مامی دواپوژ نه تیژم!
خوار و ژووری نه م عیراقه،
شین نه که م وه ک که وای تاقه!

— هه ی کفر که ر...

هه ی پرووخینه ر...

هه ی تاوانی...

هه ی نانبری بته وانی...

نه موت که ر به؟ نه موت کویر به؟

نه موت عیلمی لالی فیر به؟

بیری نویی پس له سه ر ده رکه،

هه زار ده ق خوژ گه وچ و که رکه؟

تیره خاکی بته رسته،

ته نیا به چه دروسته،

راپورتی راست بده ی به من،

به لام درو:

«گیانم: درو!»

ژینم درو!

ده ستمایه ی تاینم، درو!

بته رستیک پی په وایه

جاری دا، پر به م دنیا به!

له توم نه وی بیر بگوپی

په نگ بگوپی

ده نگ بگوپی

بروای پیاوی ژیر بگوپی!

— بته رست نیم،

نابم و نیم،

ئاۋاتەخۋازى سەربەستىم
 خەبات ئەكەم بۆ ئازادىم...
 تېشتا شەۋە،
 گەرچى شەۋە،
 چاۋ بە خەۋە،
 بەلام كارۋان لەسەر پەۋە
 بەرەۋ قۇناغ پەۋ بە دەۋە...
 ئەۋكاتە دى ئە پۇژ ھەلدە
 گوئ تېر ئەيە و چاۋ ئەيىنە!
 بى تىرس و لەرز،
 لە چىيە بەرز،
 لە چەم و دۆل،
 دېگەلى چۆل
 لە نوئە كە ئەۋا ئەكەم،
 ئەخۆم، ئەنۋوم، ئەزىم بى خەم!
 — بىپەرست نىم،
 نابم و نىم،
 تىنۋى سەربەستى و ئازادىم!...
 — ئەم كاپرايە!
 يىخە يايە...
 يىپروايە...
 بى شەيتان و بت و خوايە...
 دەي! ياساۋل، دۆزەخەۋان،
 كېشى كەنە كۈنى زىندان!
 زمانە كەي لە بن بېرن،
 گاز لە قورقۇپاگەي بگرن،
 لە قورقۇپاۋا يىگەۋزىنن،
 نىۋەكى لە بن دەريىنن،
 موۋى سەربە چەرمەۋە بگروۋن،
 بروۋ سەمىل پاكىۋاۋا بگروۋن،

سه‌ربه‌ره و خوار هه‌لیواسن،
 داخی که‌ن به شیشی ئاسن
 ده‌ی، یاساؤل! دوو چاوی زه‌ق
 دوو کاسه‌ی خوین،
 بېره چاوی و ده‌م پر له جوین،
 تیتی به‌ربه به زلله و شق
 گورز و مه‌تره‌ق
 یا نه‌وه‌تا، ئیمان یتتی،
 یا نه‌وه‌تا...
 هه‌تا... هه‌تا...
 گوڤری زیندانی ته‌نگ جیتی بی،
 زنجیر به‌ندی ده‌ست و پی و بی!

* * *

— ئیستا شه‌وه.
 گه‌رچی شه‌وه...
 چاو بی خه‌وه...
 سه‌رم گێژه...
 شه‌و درێژه...
 نه‌ی چاوی زام
 زووخ برێژه!
 نه‌ی شوین ته‌شکه‌نجه‌ی مۆر و شین
 با ئازارت پل دا چین چین!
 تا وه‌ک من، دیلی کولانه
 که‌له‌شیر جار دا: به‌یانه،
 نانووم له‌ تاو ئیش و ئازار
 ڕائه‌ژه‌نم له‌شی زامار!
 چاوی هیوام ته‌برمه‌ دوور،
 سرنج ته‌ده‌م له‌ ئاسۆی سوور!
 شه‌و درێژه،
 ئازار سه‌خته،

دیزه ی دل له خوین لیو پږه.
 لافاوی رق نهخته نهخته،
 گوړ نه خاته هیزی زاتم
 جوښ نه دا گه رمیی خه باتم!
 لیکدانه وهی دوور و درېژ،
 وه ک که شتی نه مخاته ناو گيژ
 تاویک نه لیم:
 من چیم؟ من کیم؟
 کابرایه کی یتده ستولات!
 نهی بت؟ نهی بته وان؟ شیتان؟
 خاوه ندانی ده زگا و دووکان؟
 خاوه ندانی هیزی ولات!
 که وایته، با مل که چ که م؟
 له پ له ناو ده می خوم نه ده م:
 هه ی ترستوک، هه ی بیوره
 پیاو به! دان به خوتا بگره!
 لیو بکروژه،
 پاش شو روژه،
 له سر خه بات
 نازایی وزات
 پرۆی تا سر، نه نجامی کار،
 نه بی له ده سته ی بت پرزگار!
 بت ورد نه که ی، نه یکه ی به خوّل
 بته وان نه کوتی وه ک ده هوّل
 شیتان نه که ی به په رۆی په ن،
 نه بیاو یته دوور له وه تن
 ده زگای بو گن نه پروو خینی،
 ژینی تازه داته هینی!

۱۴ ی ته مووز:

— کوانی بتم؟
— کو شتم! کو شتم!
— کئی کو شتی کئی؟ بتم کوانی؟
— من کو شتم، من... کئی نازانی؟
بت زیړ نه بوو، موقه بیا بوو،
خولم پیدا ته نیا به فوو!
موقه بیا بوو، موقه بیا بوو،
چهن گه وچ بووم پوژانی زوو؟
وام نه زانی پیچکه ی ته ختی
دامه زراوه له سره سه ختی...
که چی به یه ک ده ستر یژی توپ
ته خت وه رگه را، به خت وتی: هوپ!
— من بتم دایه ده ست خالی...
پاسه وانی وه ک گه مالی
سهری خویشی و نه ویشی خوارد
نه ویش تیسقانی بوو به نارد!
— ناخ بتم پو! داخ بتم پو!
هزاران ورده شتم پو!
نه ی به توان کوا؟ به توان؟
نابوومه ناو عه پای ژنان...
ناخ به توان! داخ به توان!
عه با کهم له سره دامالی،
لئی نه نه هات! دایکی نالی!
گر تم خستم وه ک ده له دیو،
تقم لی کرد، پتم دا جیتیو،
به لهقه چوومه سهر ورگی،
کو تام تا مرد، مهرگی گورگی!

* * *

— سا مهرگ شه یتان!

بت، بتهوان،
 خوينيان پرژئ،
 گهلی عیراق بیانکوژئ...
 دهزگای گشت نهیرهنگ و فیللم
 لهه پرژه لاته جئ ییللم
 کهچی له ترسی دهنگی دوور،
 نالهی تۆپی سنووری سوور،
 له تاو قیره ی ئاشتیخوازان،
 بۆقه دهغهی شهپر له ئینسان،
 ناچار بیه، سهری خۆم شوپر کههه،
 بوکوچ ناومالم له هورپر کههه،
 هه ی داخه کههه!
 هه ی داخه کههه!

* * *

بتم شکان،
 دوو بتهوان،
 کوژران، نه مان،
 چنگ له سهر شان!
 له نیشتمان!
 ئیستا به راست بتهرست نیم،
 سهربه ست، ئازاد، ئازا نه ژیم...
 به لام هیشتا بۆ پرزگاریم
 له دوژمن، برسی، پرووتی،
 نه زانی و دهرد و نابووتی،
 پریم له بهره... نابئ کول بیه،
 دیلی به نه و فیزی زل بیه.
 نه بی وه ک پیاو، وه ک پالنهوان،
 به پهنجی شان،
 کوژکی ولات بنیات بنیم،
 وینه ی به ههشت خۆش بکههه جیم!

دوژمنم: شەیتانی نە گریس،

ئەمریکا بێ، یان ئینگلیس

تا ماوە چاوی لێم زیتە...

«ئەمە خووی ئیمپریالیستە!»

ییت و سستیم لێ بینی،

کۆنە پەرست ئەورووژینی!

دەرە بە گک، کلک، کریگر تە

هان ئەدا بۆ بۆلە و خوتە،

بۆ کە ئەک و بۆ فەر و قیل،

تەنانت بۆ بە پاچ و بیل

خاپوور کردن...

ئەبێ وریا بێم، وریا من!

من گەلم، گەلی عیراقم

عەرەب ئەم لاق، کورد ئەو لاقم

پێی کاروانم ناھێمن بوو،

شوین بۆ سەی ھیزی دوژمن بوو،

مۆلەم دا بوو لە شوینی خۆم،

نە مە وێرا بار کەم، برۆم...

وا تێستا پێم بەرە ئلایە

خواستی کۆچم لە دلایە،

ھێند گەرمە کە لکە ئەی سەرم

وہ ک گوللە تێر تێتە پەرم!

بە سەر پێگای پیشکەوتنا،

پێی خۆ بەختیار کردن!

بە عقووبە. تەمموزی ۱۹۵۸

شور شگیر

به بونه ی ۱۴ ی ته مووزه وه

بۆ تیجگاری سارد بووه وه و دای دا چۆك،
كه لبه كه وتووی بی نینۆك

له كاتیکا له ناو خوینا نه گه وزا،
خزمه كانی له تاریکی ژیر نه رزا

ده ستیان كرد به چه چه پ:
«ئاغا» نه یوت: گاجووت قووتدان كردی خپ!
به ده م بینی له رزینه وه سه ر جاسووس،
دای له ران ده ستی نه فسووس،

وتی: نه وه ی كوشتی — یاران! — نوستن بوو،
یتا گایی له خشی پتی دوژمن بوو!

كه لله به کی ژیر میزه ر،
بزنه ریشه ی سابرتنا نه مرقینه ر،
وتی: نه وه ی كوشتی هه رامخواردن بوو،
بۆ خوا خیر نه كردن بوو!

ورگتیکی كۆنه حاكم هاته روو،
وتی: «گه وه» دز بوو، بۆیه زوو تیاچوو!
سه ره ك پۆلیس، به سرکه،
پیشانی دا كه چاو بۆ كوێر به كه لکه...

كوێر نه بوایه نه نه مرد!
بازرگان ده ستی پێ كرد،

وتی: گه وه م، هه ر ته ماعی زۆر كوشتی،
ته ماع دای له نه رز پشتی!

سه ر پزیشکی تایه به تیش هاته ده نگ،

وتی: به پاست، هژی مردنی پهنگ بوو پهنگ:

کیمی سفلیس گه یشتبوه ناو جه رگی
دهرمان نه ما پوژیک دواتر خا مهرگی!

— شل نه بویه پای ته کرد،
به قه لا په نای ته برد!

— پو که ر کوشتی!

— پریس کوشتی!

نه ء، ویکي:

بوو به گری ناگر و چووه تیکي!

له پشته وه شه بقه زلیک وه ستابوو،
«ته و چاوزه قه دزی نه وت و خورما بوو!»

پرووی هاوخمی گیر! به خزمانا گشت،
وتی: هه ی داخ! نازانن کئی گه وره ی کوشت؟

یاساونه که ته که ی ژیر نالای سوور
که چه قیوه وه ک میل له سهر ناسوی دوور

ته و تقه ی کرد و کوشتی،

ته م خوینه هه ر ته و پشته!

که لبه که وتوو که درابوو به نه رزا،
له ناو خوینا تلکی تریش گه وزا.

به هه ناسه ی سارده وه ته بوت: مردم...

زور بایی بووم، باییوون وای لی کردم!

* * *

له لیشاوی کوپوونه وه ی گه ل، به ک دهنگ

وتی: سهر باز — بژی! — کوشتی به تفهنگ

سەربازى لاو، پۆلەي دىلسۆز و ئازا
بەرەو پرووى گەل بە گور پەنجەي پاكيشا:

— من نىم، ئەو، ھەر خويەتى كۆلنەدەر،
كۆنە پرووخىن، بىياتى تازە دانەر!

بە عقوبە. تەموزى ۱۹۵۸

•

تاسه‌ی دیدار

به زمان دایکی کوردستانه وه بو برا فه یلیه کان

پۆله‌ی دووری ئاواره بووم
که‌لله‌ی پر بوو له ئاره‌زووم
سه‌ودای سه‌ری، تاسه‌ی دلی
خۆزگه و ئاواتی به‌کوئی
هه‌ر ئه‌وه بوو: که‌ بال بگری
وه‌ ک مه‌ل، تا باوه‌شم به‌ری!
ده‌م بێته‌ ده‌می کانیم،
ده‌ست بکاته‌ ملی لووتکه‌م،
گوێچکه‌ شل کا بو گۆرانیم،
بۆم پێکه‌نی وه‌ ک خورپه‌ی چه‌م!
به‌لام سالان،
سالانی زوو،
کونده‌به‌بوو
کونده‌به‌بوی شووم ته‌ یقران:
قه‌ده‌غه‌ بوو له‌ منالان
بو گۆی مه‌مک به‌رن ده‌میان،
قه‌ده‌غه‌ بوو ده‌ستی دایک
بێته‌ ده‌م ساوا مه‌مک!
سه‌رده‌می‌ک بوو،
کونده‌به‌بوو،
قه‌ل ته‌ یقران،
گورگ ته‌ یلووران،
پلنگی دوو پتی دارستان
شارستانی تی ته‌ له‌رزان!
پۆژ تاریک بوو، پێگا ترس بوو،

«جوۆله» په لېي هه زار پرس بوو...
 پوډله دووری ده شتینیم
 نه بوو، هه رگیز، تیر نه بینم!
 پوډله له گه پوډله دیجله،
 له گه پوډله دیجله و فورات:
 له خویناوا نه یکرد مهله،
 به خوینی جهرگ نه یکرد قنات!
 پوډله دیل بوو،
 دیل زه لیل بوو،
 پوډی شو بوو،
 شو ییخه و بوو،
 پولیس وابه سهریا زال بوو
 وه ککو تر تیجیری دال بوو!
 سهره پای هاوده ردیی دیجله،
 ترس هه بوو، شق و زلله،
 وشه کوردیی سهر زمانی
 باته قهله به تاوانی!
 به لام پوډله من و فورات
 پوډی پیروزیان لی هه لهات،
 چواردهی ته مووز پچری زنجیر:
 له سهر مل لاچوو ده می شیر،
 پرشنگی پوډی نازادی
 ویرانهی پرکرد له شادی،
 بای فینکی زه رده خه نه
 به سهر کولما که و ته شنه،
 چاو وه کوو گول مهستی په ننگ بوو
 زمان بهستی خهستی ده ننگ بوو،
 کوپ کوژی دایکی که و ته بیر،

دایک مه مکی پر بوو له شیر...
هوا، تیتا: خوشک و برا،
برا و برا،
له یه کتری بوون ناشکرا.
هر دهسته، هر دهسته گوشرا،
تینو و تینو! له مل کرا...
هر پولهی دوور کوردستانه
له کوشی دایکا میوانه!

سلیمانی. ثابی ۱۹۵۸

بۆ سەربازى جومھورىمان

ئەي لاۋەكان!
باۋكان، دايكان، برا و خوشكان،
دەزگىرانە چاۋجوانەكان،
تېر تېر دەستيان كرده ملتان،
ماچيان كردن،
بە پەلە پەل... بە پەلە پەل...
پرۆن بۆ ژىر بە ياخى گەل!
چەك ھەلگىرن،
بەرگ بېۋىش،
ۋا بوروۋژىن، ۋا بخروشن:
دابلەرزى دلى دوژمن!

ئەي لاۋەكان!
تېستا دايكان
لە سنگ نادەن،
شىۋەن ناكەن،
كە كورپان ئەچىتە ژىر چەك!
شوكرى خوا ئەكەن ھەزار لەك،
كە كورپان بۆتە شىر بۆگەل،
دوژمنى گەل ئەكا پەل پەل!
باۋكان دەستە ئەژنۆ و خەمبار
دانانىشن ۋەك پار، پىرار،
چونكە كورپان بوو بە سەرباز،
كز و بىناز،
بىنگار ئەكا بۆ ناپاكان!
تېستە خوشكان،
خەم سېس ناكە گۆلى پروپان
بۆ دەزگىرانىان، بۆ كاكىان،
تېستا كچان،

گشت ئافره تان،
گولبارانی سهرباز نه کهن،
خویشیان وه ک پیاو سهرباز نه دهن!
چونکه ده زگای تازه ی ولات
به بی خه بات،

بی پاس و بی پاریزگاری!
سه قام ناخوا هرگیز کاری!
تیری، پوشته بی و شادیمان،
سهر فرازی و نازادیمان،
به یاخه که ی «جومه ووری» مان:
هو ی شانازی و پروو سووریمان،
گشت له سهر خه بات وه ستاوه،
نه ویش پیشه ی رۆله ی لاوه!
نه ی لاوی کورد!

نه و رۆژه مرد:
که من و تو و درشت و ورد
له سهربازی سلیمان نه کرد!
نه و رۆژه چوو
که نه و نه ده ی شه و تاریک بوو!
تیستا رۆژی جومه ووریه،
رۆژی مەردی و پروو سووریه!

برۆ نه ی لاو،
وه ک کوپی پیاو،
به رگی خاکی بکه ره بهر،
له قوبه ی ئاسمان بسوو سهر!
وینه ی شیر ی چه ش بنوینه،
دلی دوژمن داخو رپینه،
دوژمنی گهل،
هیی گشت جیهان،
که نه گپری چاوی بو ههل،

ئاگر هه‌لێتی له‌ خه‌رمان،
 تاگشت ئێسان
 یسه‌ر کا وه‌ ک قوچی قوربان!
 تا ساوای ناو ییشه‌کی سووتاو
 له‌ شیش دا وه‌ ک جه‌رگی برژاو...
 نه‌ی پۆله‌ی کورد!
 ئیمپریالیست نه‌و باوکه‌ی مرد
 که‌ برای عه‌ره‌ب له‌ گه‌ل تۆ
 وه‌ ک جارێ بکا په‌نجه‌ پۆ!
 ییت ته‌قه‌ بێ له‌ تفه‌نگی
 به‌ ملیۆنان مه‌ردی جه‌نگی
 پشت نه‌ گرن،
 وه‌ ک په‌شه‌کی کا ورگی نه‌درن!
 پتر له‌ ملیار ناشیخواز
 پشتیوانتن، پۆله‌ی سه‌رباز!

سلیمانی. نه‌یلوولی ١٩٥٨

مۆسكۆى جوان

ناو دەمى ئال پر لە گۆرانىي خوش خوش!
 ھەر شە پۆلى شىعرە و ئەدا لە ھەستم!
 بە ھەردوو چنگ ئەخۆم و پەنەى برسىي شىت!
 لە ناو گۆپوھ نەشتەر ئەدا لە گورچەك،
 بۆم ئەپشكۆيت وەك گۆلى بەرەيانى!
 ھەوت ئەستىرەى ياقووت كە داوتن لە سەر،
 ھەزار زوھرەى ئاسمانى شىن ئەھىن!
 «مەيدانى سوور» جىي ھەزاران ھەزارە!
 عەترى شە پۆل ئەدا و لات بە و لات!
 رېنگات رووناك وەك بەفرى بەر ھەتاوہ!
 گۆلى پاركى «گۆركى» دىيىتە بىرت،
 مل ھەلئەسوئ، بىي سەل لە گەرمى لەشت!
 لە كام جوانىت نازانم، بدرووم چاوم؟!

* * *

ھەروەك: مەمىك زىيىك ناكافەراموش
 دىگىرىي تۆم ھەرگىز لە دل دەرنايە!
 لىم ئەيىتە ئاويىتەى بالانويىت،
 لەنجەى دانسى گيان پر ئەكا لە ئاگر!
 تيا ئەلەرزى «پەنەى» گرى سوز و سوور،
 بە سەر عەكى و نەوشەيى، يان زەردا
 ئەيدا لە پرووى پەنجەرەى كۆشكى تازە،
 دەم بو ماچت ئەبەم موسكۆى ئىسكوك!

ئەى مۆسكۆ! ئەى ژنى جوانى سىپپوش!
 بە ئاوازەى «ئۆركىترا» ت وا مەستم،
 لە ھەنگوينى ئەفسانەى دانسى «بالى» ت،
 لەرەى دەنگى «ئۆپىرا» كەت كە تەك تەك،
 خونچەى تەرى چىرۆكى بەستەكانى
 ئەى مۆسكۆى جوان، گەورە كچى ئوكتۆبەر!
 لە ناو زىوى تەماگەش ئەجىريوئىن،
 «مەترۆ» ت ئەللى نوپە گاي نىگارە،
 تاقە گۆلى سوورى جقەى دانشگاه،
 رۆژ لەنبە و لەسەر سەرت وەستاوہ،
 مائەلە كەي روومەت ئالى تىرشىرت
 بۆيە كۆترى سېي و نەرمى باوہشت
 لە ناو بەفرى بەرپىتا واق و پرماسوم،

ئەى مۆسكۆ! ئەى ژنى جوانى سىپپوش
 ھەتا ئەمرئ، مەنىش، ھەتا ھەتايە
 بە شەو چەمى گەوھەر بەندى پىشتىنت
 لە ناو ئاوا مۆسكۆيەكى نازدارتر،
 جادەى شۆراو بىرقەى دى وەك بلوور،
 تاكسىم ئەكشى بە شەقامى بىنگەردا
 ئەم رەنگانە و ئەو پىرشنگەى ئاوازە
 بى ھەست ئەمكەن بە زاواى بەردەمى بووك،

مۆسكۆ. كانوونى يەكەمى ۱۹۵۸

رینگای له نین

له گهډ کۆتر شوین ږووناکی پوژ که وتم
چیا و چیا، ده شتاوده شت، ده ریا و ده ریا
فریم به ناو هه وری به رزی ئاسمانا
تا گه یشمه بهر ده روازه ی کره ملین
ږووی سرنجم کرده هه رکوی له نین بوو،
دیم: نه به ږه ننگ، دیم: نه به ده ننگ، نه به بیر
تیتایش ده ستی دریز ته کا و به ته موست
له تاریکی دنیای پر تارهق و خوین،
په لکیش ته کا ئینان بو دنیای تازه،
له و گه لانه ی که شوین ږوای راست که وتن،
«نازه ری» بوو، نازه ربایجان ولاتی،
دوینن که لبه ی گورگی قه یسهر نه یکوژشت،
شاری ویران وه ک شاری تو و دیتانی
له نه زانی و ږووتی و قووتی و هه ژاری،
به لام نه مړو خاکی نازه ربایجانی،
وا له تیژگی ږوژی له نینا نوقمه،
«باکو» ی کچی له سهر ده ریاچه ی قه زوین،
له گهډل شانه کردنی بهر ئاوینه،
غه زه ل غه زه ل عه شقی «فزوولی» و «مه جنوون»
تا هه ونه ری ږوژ هه لاتنن نیلامی

نه ږوژ، نه شهو، نه خه وتم
پتوانه م کرد به ره و باکوور ږووی دنیا
به سهر هه زار هه زار دیمه نی جوانا...
ژیر سیبه ری په یکه ری به رزی له نین!
هه ر خوی باوک، سهروک، ماموستای چین بوو...
له کیس چووه، بو ئینان، له نین ژیر!
شه قامی راست پیشان ته دا بت به بست،
دنیای شه ږ دنیای جهور و دنیای جوین
ته و دنیایه ی هه ر خوشیه و هه ر نازه!
وه ک گه لانی دواکه و تووی تر نه خه وتن!
رینگای له نین که و ته فریای نه جاتی!
وه ک تالانی به تیل و شق نه یفرۆشت،
ژاوه ی شه هات له نه خوشی و له قاتی،
ترس و له رزی مالویرانی و بیتکاری...
که دوو ږوژه هاتوین بووین به میوانی،
ته لنی له بهر خورا گولی ئاوریشه!
شانه ته دا له قژی زه ردی خاوین
سه ری گهرمه به گورانی بیتونه.
به ده نگی سوز شه خاته به سته ی مه جزوون
گه شه بکا و بری دیان «نیزامی»!

باکو. کانوونی دووه می ۱۹۵۹

نه وروژ

پوژي نه وروژ دای به هه وری زستان، در!
 کوردی خسته جه ژنی تازه ی به هاری
 له وشکسه سی کانی که وته قوله قول.
 وه ک پیشه نگی به هار که وتونه گه شه،
 بو جه ژنی کورد نه و گولانه ش سوژیانه
 چ په ن جیکی بو ئازادی گهل داوه!
 که به ساردی چهن دای چه کوش له ئاسن!
 نه ته وه یه ک دامالی پیکی ئاسن!
 زستان گه را به به هاری ئازادی...
 تۆیش به بازووی خهباتی سهختی وه ک به رد،
 وا داپلۆسه که یه کان بن له گهل خاک،
 ههنگوینی ژبن له مروف پر کهن له ژار!

سلیمانی. مارتی ۱۹۶۰

ئهی نه ته وه ی کاوه ی زنجیر قهف قهف بر!
 گهرمی و ژبن و شادی هینا به دیاری،
 پووش بوو به گیا، چیلکه ی باخ بوو به دار گول،
 گولآله ی دهشت، نیرگزی مهست، وه نه وشه،
 نه ئی په له ی په رداختی نه وروژیانه،
 ههروه ک سروشت ئاگادار بی: که کاوه
 ههروه ک مه لان به حه واوه بزائن:
 تا زنجیری نه ژده هاکی له گه ردن
 شهوی دیلی بوو به پوژ، خه م به شادی،
 ئهی هاوچین و هاونه ته وه ی کاوه ی مه رد!
 شه پرفروش و ئیمپریالیست و ناپاک،
 ئیر هه رگیز سه ر هه لته برن وینه ی مار

به ريگادا... به ره و کونفرانس^۱

به ههنگاوی گورج و دريژ،
تهبرين ريگاي هه وراز و ليژ...
به دهه م سه رگه رمي هيواه
به بال تهفرين،
له شه قلاوه ي خانزادنين
«دله زور ته په كه ي سهفين!»
دووه م كونفرانس ته به ستين...

ماموستايان ته يانه وي:
هه تاوي كورد زوو ده ركه وي،
پتي بيه بو ميشكمان خوش كه ن،
زمانمان به كوردی گوش كه ن...
تيمه يش شويكه وتووي كاروانين:
هه م خانه خويين، هه م ميوانين!
به ههنگاوی گورج و دريژ،
تهبرين ريگاي هه وراز و ليژ
به دهه م سه رگه رمي هيواه
به بال تهفرين،
كونفرانسي دووه م ته گرين!

به پيرمه ما تيته پهرين
دار به پرووي زور ديتته پيمان...
پيره دار به پرووي لاپيمان،
پوژي له پوژاني زور زوو،
جولانه ي لي هه ليه سترابوو،
ساواي ناو جولانه ي ژيردار
ته پيرخان وه ك به رخي به هار!
دايكي ساوا،
له گه ل هازه ي دووري تاوا،
به لايه لايه ي شيريني

خه‌وی خیری پئی نه‌بینی،
شیری پاکی نه‌نايه دهم:
گه‌شهی پئی نه‌کرد ژهم به ژهم...
باوکی وریای به نووکی تیر
بۆی راو نه‌کرد، که‌ل که‌ل، تیچیر،
به «ږم» پلنگی نه‌تاران
له‌جۆلانه‌ی کۆرپه‌له‌ی جوان!
نه‌و ساوایه‌ی ژیر دارپه‌پوو
کام شیر؟ کام شیربه‌زین ده‌رچوو؟

— نه‌وه‌ی شیرکۆ، سه‌لاحه‌دین،
پالنه‌وانی غه‌زای ږتی دین!
نه‌وه‌ی بۆ پاسی قه‌لای قودس
وه‌ک به‌ردی ږووی شوورا، بئی ترس،
له‌به‌ر شیر و تیرا وه‌ستا،
تا ده‌نگی: «هه‌ی ئامان!» هه‌ستا:
له‌گرۆی خاچ
که‌خاچیان کردبوو به‌پاچ
بۆ ږوو‌خاندن،
بۆ: ئاسیا ږله‌مردن،
ږله‌که‌لاوه‌ی شارکردن...

به‌هه‌نگاوی گورج و دریز،
نه‌برین ږینگای هه‌وراز و لیژ،
به‌ده‌م سه‌رگه‌رمیی هیواوه
به‌بال نه‌فرین،
پیرمه‌م جی دتلین له‌دواوه:
به‌ره‌و لووتکه‌ی چای سه‌فین...
ږیزی تۆتۆمۆیل نه‌کشتی،
پیچ پیچ، هه‌تا داوینی کتو،
له‌وئی کاروان هه‌له‌لووشی:

ورگی باغچه‌ی هه‌لووژه و سێو...
له شه‌قلوا،

دوینێ، ساوا
که له بیشکه‌ی نازا شاد بوو،
میر کچ بوو، به ناو خانزاد بوو!
خانزادی جوان،
مامزی ناز، پلنگی لان،
تۆله‌سینی میر سلیمان،
شوخی سه‌ر زمانی حه‌یران،
خانزادی جوان...

به هه‌نگاوی گورج و درێژ،
ئه‌برین رینگای هه‌وراز و لێژ،
به دهم سه‌رگه‌رمیی هیواوه
به بال ئه‌فرین،
له سه‌ر لووتکه‌ی به‌رزی سه‌فین
ماوه‌ی خولدان له دال ئه‌گرین.

چیا کانمان،
چیا کانی کوردستانمان،
هه‌موو سه‌رپۆش سه‌یی و به‌رزن،
به‌رپێ به‌فراو، داوین سه‌وزن.
سه‌رانسه‌ری ئه‌م کێوانه:
د ره‌خته و بیشکه و جۆلانه...
له‌ناو بیشکه‌ی پاژه‌نراوا
ده‌نگی گه‌رگاڵی ساوا،
کچ بێ، کور بێ، دینته‌ یاد:
شکۆی سه‌لاحه‌دین، خانزادا!
به‌لام دوینێ،
نه ئه‌مپۆیه، نه سه‌بێنێ...

سه لاهه دین به ک سولتان بوو،
خانزاد به ک پلنگی جوان بوو...
نه مړو بازووی به کار بو کورد،
«ژنی به رزو و ک مانگی ده سترکه»،
چه کوش به ده ست، داس به ده سته،
رؤشنیر و خاوه نه سته
«هستی دلسوزی نیشتمان،
هستی خوښه ویستی ښان!»
په نجی به ملیون له مانه
هیزی بالی کوردستانه!

نه گهر دویښی ماموستا کان
به ک سولتانیان پی نه گه یان،
نه مړو نه پی ماموستای کورد
دانشی و به پاوژی ورد
پښکای پښه یاندن دانې،
بو ملیونان، نه ک سولتانی!
له پښکه ی بن هر سیه ری
سبه ی نه گهر یتنه ده ری:
خانزادی، سه لاهه دینی،
کا که مہ می، خاتو و زینی...
نه وسا به سته ی پیخه میمان
چ هی پیڼوس، چ ده میمان،
به تاقه به ک زاری شیرین
شاخ پر نه کاله پښکه نین!
نه وسا: «خانی»، خانی سهرده م
به زمانیک نه نووسی «مہ م»
که پی نه دوون «نالی» و «مہ حوی»
وه ک «قوبادی»، وه ک «مہ ولوی»!

* * *

تا بو گه یشتن به و کاته،

به و ئاواته،
 له کورتترین پتی پوونهوه
 مامۆستانیان کۆبوونهوه،
 به دڵسۆزی و به لیبووری،
 به پهنجیک مایه ی پووسووری،
 ده ربای میشک ته شله قین،
 دانه ی گه وهه ر و مرواری
 له بن بنی ئاو ده ردین...
 کام گه وهه ر گرانبه ها بی،
 به زانستی کورد په وای،
 لئی پر ته که ن کیسه ی دیاری،
 ته به ن هۆ ده زگای زانیاری!...

شه قلاوه — ۱۹۶۰

(۱) مه به ست کۆنفرانسی دووه می مامۆستانی کورده که له هاوینی سالی ۱۹۶۰ دا له شه قلاوه گیرا و له گیر و گرفته کانی خویندن و نووسینی کوردی کۆلیه وه و نوێه رانی مامۆستانی هه موو شارستانه کانی کوردستانی عیراق و هه موو بیروباوه ره نیشتمانیه کانی ناو مامۆستانی کوردی عیراقی تیا به شدار بوو. کۆنگره ی به که میش له هاوینی ۱۹۵۹ دا هه ر له شه قلاوه گیرا. م.م. ک.

نه وړوږزی ۶۱

وه نه وشه ی بن درېک خزاو
چاوی پره شی کرده وه، دی،
تیرگسه چار به هزار چاو
پیشه که نی: زهر د و سپی!
تیرگسی بهر هه تاوی گهرم
مژده ی پی بوو بو وه نه وشه،
وتی: «خوشکی»،
خوشکی جوانی چاو پر له شهرم
خر داخراو ده رگای حه وشه،
فرمیسک له چاوت بوو نه تکی؟
وا، به هاره،

له سهر لووتکه ی سپی دیاره
ورشه و پر شه ی یا قروتی تال،
گری جه ژنی سهره تای سال!...،
وه نه وشه ی چاوپره شی شهرمن
دهستی کرد به به سته وتن!
بی سل کردن
له نووکی خه نجه ری دوژمن،
خوی هاویشته باوه ش چه پک
گولی وه نه وشه ی ناو درېک
که گه یشته دهستی تاسه م،
پر له بونی بوو هه ناسه م؟
عه تری چپه ی تکانده گویم،
مژده ی: «هات نه وړوږزی دا پیم

* * *

ته ی نه و جه ژنه ی هاتیت و چوو
له ده م، تالی پاری مردوو!
ته ی نه و جه ژنه ی هزاران سال
له رابوردووی کوردی زور تال،

تاقه بزه‌ی یادگاریان
 هەر تۆ بووی: جه‌ژن و به‌هاریان!
 له‌خه‌می کۆن، نازاری کۆن،
 زووخواوی ده‌ست زۆرداری کۆن،
 یه‌ك سالی تر دوورت خستین؛
 له‌ولاشه‌وه، جه‌ژنی شیرین،
 به‌هانتت یه‌ك سالی ده‌ق
 کاروان پیش‌كه‌وت، به‌ره‌و شه‌به‌ق
 واتا: ڕیگا بپهرین به‌ده‌و،
 سالیك زووتر دواپی دی شه‌و؛
 نه‌و شه‌وه‌ی مه‌شخه‌لی گه‌لان،
 ئاگری به‌ر نه‌دا له‌گیان
 له‌هه‌ر چوار لای جیهانه‌وه،
 تا به‌ده‌م بای سووتانه‌وه،
 تۆزی له‌پرووی په‌ره‌ی میژوو
 نه‌نیشی وه‌ك خاکی ڕیژوو!
 نه‌وسا، نه‌ورۆز،
 جه‌ژنی پیرۆز!
 دڕك نه‌پزنی و داخی دلی،
 نه‌بی به‌بۆگه‌ن بۆگلی
 تۆیش ئاهه‌نگی به‌هاره‌كه‌ت
 نه‌خشی لووتكه‌ و نزاره‌كه‌ت،
 له‌باخچه‌ی گۆلی گه‌لانا
 گۆلیك نه‌بی له‌مه‌یدانا...
 هه‌ر مرقۆفی دی و بۆنی كرد
 نه‌لی: بژی نه‌ورۆزی كورد!...

به‌غدا. مارتی ۱۹۶۱

چیرۆکیکی برایه تی

برای عه ره ب!
چه خماخه ی شمشیری زۆردار
ئا له و خۆینه دا ئاوا بوو
که له ملی باوکت، باوکم
پژایه سه ر لمی میژوو!
به جووت هه ردوو باوکت کوژراو،
تکت تکت خه ممان تکا له چاو،
ده ست له مل، به سه ر یه کت را
گریان کردینی به برا.
به لام زۆردار
که لله ی پر بوو بۆمان له مار:
په لی گرتین، کیشی کردین
بۆ بن داری ئیش و ئازار،
زنجیری خستینه گه ردن،
دایه ده ستمان سه ر و زه ننگن،
قه مچی هه ر په شه ی خسته کار:
بیری پێ لێ داین به ییگار!
له ژێر دره ختی ئازارا
ئه وه نده ی تر بووین به برا؛
بۆیه له ناو هه ردوو کمانا
به چه ی ورد،
ئه م داری دپکه مان ناو نا:
برایه تیی عه ره ب و کورد!
ئیش زرمه، زرمه ی زه ننگن،
ناڵه ی په نجی تۆ بوو، هیه من،
به روژ، به شه و، ساڵه های ساڵ،
تا گه نجی زۆر ده رچوو له چال،
بۆ گیرفانی باوکت کوژمان،
شیله ی په نجی شیرینمژمان.

* * *

برای عه‌ره‌ب!
ئای... له ییگاری زۆردارا،
عه‌با و فه‌ره‌نجیمان درێ!
ئای... له ژێر قورسایی بارا
ئاره‌قی ناوچاومان سرێ!
بهاتایه پشته ماندووی کووڕه‌لهرین،
زۆردار لیتمان پراڤه‌په‌ری و تێی ته‌خوپین...
تیمه‌یش ناچار، به‌م شان، به‌و شان،
بی‌پشوو پاچمان ته‌وه‌شان.
له‌ نووکی پاچ ته‌هاته‌ده‌ر:
کۆمه‌ڵ کۆمه‌ڵ زیڕ و گه‌وه‌هر
زۆردار ته‌بیرد و من و تو،
بۆ به‌رگی جاو، بۆ نان و دۆ،
ده‌ستی ده‌رۆزهمان پان بوو،
چاومان زه‌ق زه‌ق چاوه‌پروان بوو!

* * *

برای عه‌ره‌بی چاو‌په‌شم
تال بوو به‌شت، تال بوو به‌شم!
له‌ یه‌ك كاسه «تالی» نوشین
برایی کردین به‌هه‌نگوین.
هه‌ردوو برا، عه‌ره‌ب و کورد،
سه‌رمان بۆ بناگوتی یه‌ك برد،
تا تیرمان خوارد چه‌مان کرد
«په‌ی»مان برد به‌پاو‌پۆزی ورد...
دیسان به‌م شان، دیسان به‌و شان،
بی‌پشوودان پاچمان وه‌شان
به‌لام پاچیک له‌ بنی بیر،
پاچه‌ی تر له‌ قه‌فی زنجیر...
له‌ پر زنجیر قه‌ف قه‌ف پسا،

دیلی نه ما له قهقهه سا...
تیستا هه ردوو برای نازاد،
راسته به سه ره ستین دلشاد،
به لām ناسوی پریمان لیلّه،
پرینگای ناسوی لیلش ویله
ویل بین «به د» له که مینایه
«به د» پرنگری بی پرنگایه...

* * *

برای عه ره ب!
بمانه وی برایمان
میوه شیرین بچنی له دار،
بمانه وی نازادیمان
گول بگری وه ک باخچه ی به هار،
بمانه وی هه موو کاتی
ته مسالمان چاتر بی له پار،
تیر هه رگیز نه مانگاتی
دهستی تاوانباری زوردار
ته بی به ره و ناسوی پرووناک،
رتی راست بگری نیازی پاک!
ته بی وه کوو گهلانی تر
گری سپی بالی کوتر
بو کام لا نه بری ناسوی شین،
سواری به کیه تیی وشه بین،
شوینی کهوین،
به ده و بچین،
تا ته گهینه دوا نامانجی هه ره شیرین!

به غدا. ته شیرینی به که می ۱۹۶۱

مۆسكۆي ئەيار

بىرەۋەرىيى راۋەستانىك لە
خۇپشانىدانى جەژنى يەكى
ئەياردالە مەيدانى سوور-
مۆسكۆ، سالى ۱۹۶۲

كە يىكەنى جەژنى ئەيار
بەفرى زستان كىردى ئارەق،
مۆسكۆي پىشپۆي دىيائى رىزگار
جوۋلەي تىي كەوت لە گەل شەبەق.

لە كۆشكە بەرزە كانى شار
مىرۇف داۋىدا ۋە كىۋى باران،
لافاۋى ناۋ شەقامە كان،
بەگىرمەي ۋە كە ھەۋرى بەھار،
بەرەۋ مەيدانى سوور كىشا؛
دەريايى مەيدان تىيەك خىرۇشا!

شەپۇل ئالاي سوور بوۋ، گۆل بوۋ،
پەنگاۋرەنگ ئەشە كايەۋە؛
لە گەل ھەر جوۋلە ۋە ھەر پەنگىيەك
جۆرە دەنگىيەك ئەزىپايەۋە.
تېجىگار شەش ۋەشە پىرىشكىدار
زىۋو زىۋو دەنگى ئەدايەۋە،

ۋەشە ھەرە پىر بە دەميان:
ئاشتى، ئاشتى، ئاشتى، ئاشتى...
دوۋ پەنگىش بوۋ، ۋەرزىشكەران
ۋە كە پەردە ئەچۈنە پىشتى:
ئال: ۋە كە كۆلمىك گەرمى خەبات،

سەوز: ۋەك ژېتيك پر له ناشتی!

دوايي، شه پۆل چوو، شه پۆل هات
له خهلكي مۆسكۆي به ههشتي؛
ئه و خهلكه ي به ههشت ئه خوازن
بو ژياني مروڤ گشتي!

جوشي دهنگ و پرهنك و جووله
گياني مني خسته سه ربال،
له ئاسۆي دووري ولاتم
ورد ورد گيپرام چاوي خه يال:
بو پرهنكي سەوز، پاش پرهنكي ئال،
بو پرگاري له ژيني ئال!

۱۹۶۲/۵/۳

بیشکھی منال

دایک دای پهنج، بو منال دای؛
بو بزهی ناو بیشکھی نارام،
بو شیرینی گروگال دای...

باوک ههچ ناره قیکی پشت
بوئوهی پشت — من دلنیام —
نهمری کات: برپرهی پشت...

ئای ئه و ماله چهن ئاوايه:
که دایک و باوک لای بیشکهدا،
گوئیان له مشی ساوايه!

ئای ئه و ماله چهن بییا که:
که له بارووت و له بومبا
ژیر بیشکھی منالیان پا که!

ئای چهن خوشه: مایک بی و
رووی دنیا، ئه م په ر تا ئه و په ر،
دلنیا بین بیشکھی ساوا
نابی به خو له مینشی شه ر!

به رفیخه: ۱۹۶۲/۶/۱۲

تیر و کهوان

پیشکەشە بۆ کۆنگرێسی ناستی و چە کفرێدانى
گشتى له مۆسکۆ، مانگی تەموز

۹ - ۱۴ / سالی ۱۹۶۲

ئەو ئاسمانە شینەى ژوور سەر
کۆترى سپی تیا خول ئەدا
بەبێ خەتەر،
مژدەى گۆل بە بولبول ئەدا.

لەو ئاسمانە،
گرپی سپی ئەو بالانە:
ئاوینەى ئارامى ژینە،
کۆشى وەنەوزى شیرینە؛
پروونی ئەخاتە شەبەقمان؛
سێبەر ئەکا بۆ ئارەقمان،
بەرى پەنجى تالمان بە لیو
ئەکا بە هەنگوینی بێ میو.

ئەگەر مەلى ئاسمانى شین
بالى بەیاخ نەبێ بۆ ژین،
لە هیچ باغچە و بەهارێکا
لە جێى درک گۆل نایین،
گۆل نایین!

ئەو تاوانبارەى بۆ کۆتر
لە ژێى کەوان تیرگیر ئەکا،
پارچەى جەرگى ناو پیشکەى خۆی،
پیش هینی من ئیچیر ئەکا!

لە گەل ئەوەش دەستى چەپەل،
ئابرووتکاو،

هه رخه ریکه، ته که ل ته که ل،
بۆ ئاسمانی پر له هه تاو
ته په دوو که ل هه لئه سینئ،
گری سپی نه خنکینئ!

پیاو خۆریک وا
به گوشتی پۆله ی خوی چهش بی،
پۆزه لات بوی، وه ک پۆژئاوا
ده بوی تیر بی، هبی ته رکەش بی،
دیاره هه رگیز له په لامار
واز ناهینئ وه ک گورگی هار!

با هه زار جار،
گیرفانم پر له به لئین کا،
جوو تبه قیی به لئین به سوین کا:
که هه لئه گری
ده ست له گه زه ن هه تا نه مری.
من ته جره به ی پار و پیرار
نا به لئ چاو بیترس لیک تیم،
له گازی مار!

نه گه ر دنیا ناشتی نه وئ،
بۆ ژێرسه ری خه وی ئارام
له تووکی قوو پشتی نه وئ،
پاویژ هه ر نه وه به له لام:
هه تا زووه،
تا خه لک گشت به قر نه چووه،
دان له ده می مار ده ربینئ! —
چه ک نه مینئ،
نه وسا، بی ترس، تیر نه نوئ چاو،
نه چینه ئیش دوو ده ستی پیاو!
نه وسا باخچه ی زیانی نوئ،

جوانترین گول تيا نه پشكوي!
نه وسا نينسان،
به دهستي بي تير و كهوان،
زووتر تووي گولي زهوي
بو نه بري تا نه ستره كان!...

به رقيحه: ۱۷/۶/۱۹۶۲

بو لاوان

به بۆنه‌ی میهره‌جانی هه‌شته‌می لاوانی جیهانه‌وه
بو ناشتی و براه‌تی له هه‌لسینکی، فینله‌نده،
هاوینی سالی ۱۹۶۲

ئه‌ی لاوانی گشت دنیا!
هه‌لسینکی،
باخچه‌ی زه‌مه‌قی سپی،
که له گهرمه‌ی هاوینیا
ناسکی به‌هار دیاره،
ئه‌مجاره
جینگای میهره‌جانتانه!

وه ک درێژی و پرووناکی
شه‌به‌قی،
میشکان پره‌ له‌ بیر،
وتنه‌ی گۆلی زه‌مه‌قی
دلتان پره‌ له‌ پاکی،
پاکی ره‌نگی سپی شیر...

ئه‌ی لاوان،
کچان، کورانی پرووی ئه‌زر!
باگورانیان ئاسمان
که‌رکات به‌ شه‌پۆلی به‌رز!
به‌ سه‌د زمانی جیا جیا،
وه‌ کوو هه‌ور بگرمین
یه‌ کیه‌تی لاوانی دنیا
به‌ هه‌موو که‌س بنوێن!
با ئه‌وانه‌ی له‌ شه‌را،

تا خەلک بمرئ، گوشت ئە گرن،
بزائن،

چەك هەلناگرئ لە برا
هیج لاوئ!
هیج لاوئ شەری ناوئ!

ئە ی لاوان!

هەر ئیوهن:

بە هاری ژینی ئینسان،
هەر ئیوهن:

ئاغای سبەیتی ژیان!
ئاغای «ئەمڕۆ - داگیرکەر»
ئەبێ زۆر باش بزانی،
ناتوانی:

بۆ شەڕ ئیوه باتە بەر!
برا، برا ناکوژئ،
خوینی دایک نامرئ
— خوشەوستانی خۆی تیا بێ —
هەتا دنیا دنیا بێ!

دڕندە ی شەڕ لەشی ژین،
بە برین،
واشپ ئە کات، سبەیتی،
کاسە ی شکاوتان، هەنگوین،
تک لە بنیا نە مێنی!

ئە ی لاوان!
میهرەجان،
وێنە ی هاوژیا نیه،
هەر کاتیکی ژیا نی

عومريڪڻ خوشي و جوانيه!

خوشڪان و براياني
دنيای زورنزيڪ، زور دور،
هيزي ناشتي و برايي
يه کي خستون له باکور
وه ک چه پکه گولي شايي،
سبي و پش و زهر د و سور،
تيکه ل بوون...
به رور، به شو تا ثنوو
به سته تان وال ده ما،
ياري نه کن و سه ما...
بي کولدان، بي ماندو بوون،
له ناشتي جيهان نه دوون!

هي لاوان!
مشتي وه ک پولای رقتان
راست که نه وه له وانه
تم نه خه نه شه به قتان،
نايانه وي که سبي
سه رانه ري ژيان تان:
هر جه ژن و ميهره جان بي!
وه ک فيله نده جيهان تان
شوي له سر به يان بي!
تيان خورن — له وانه —
شيرانه!
با نه و چه کي پيانه،
فرتي دهنه بن ده ريا،
تا دنيا

داخه که ی هیروشیما
سارېژ بېی له دلیا!
تا ئینسان،
له سیبه ری ناشتیا،
ده ستی بچیته فرمان،
لمی ده شت، به ردی چیا،
پرکات له گول و له نان!.

نه ی لاوان!
نه وسا چواروهرزه ی ژیان،
بوگه لان
گشت، جه زن نه بې و میهره جان!

بهر قیخه: ۱۹۶۲/۶/۲۵

دلوپنی مرواری

ئاوابوونىك

بە بۆنەي كۆچى دوايى خوالىخوشبوو
مامۇستا پەفلىق حىلمىيەو

پەيت سېئرا كۆستى تازەي كەوتوومان!
گۆشەي سنگى نازدارى كوردستانە
بە شەوى كورد، نەچوۋە چاۋى يەك تەك خەو!
ۋشەي ھىۋاى كوردى بە پىتى گەش گەش
شۈپنى ديارە: لەو گىرەدا كەلپەي بەست
لە قىۋولايى دلى درشت و وردا
مژدەي پىيە كورد نەزىكە لە ئاۋات
كەيشايەۋە بۆ سىيەرى خەۋى مەنگ.
بە لە كۆشى دايكا بىنۆ پالەۋان!
تەئە پۆژەي گىل ئەمانخاتە باۋەش،
لە ئاسمانا، چونكە جىتى چۆل ئەبىن.

سلىمانى. ئابى ۱۹۶۰

ئەي سەيوانگاي ئارامگاي پابوردوومان،
لەو كۆشە تا كە خاكى نىشمانە،
بە تىر بىنۆ ئەۋ ئەستىرەي كە بە شەۋ،
ھەر ئەبىنۋسى لەسەر تەختەي ئاسۆي پەش،
ئەۋ پەنجەي داي بە دەرس و نامە ۋ ھەلەست
لە بىن ھەموۋ بەردىكى چىاي كورد،
ئىتا كە پوۋناكىي ئاسۆي پۆژەلەت
دلىيا بوۋ لە ئەنجام و بە بى دەنگ،
لە پاش مەندوۋبوۋنى مەردانەي مەيدان،
بە لام نىمەي گىرۋدەي ئەستىرەي گەش،
چاۋى تاسەي بە شۈپنا ھەر ئەگىرەن،

یادی «بیکهس»

هەلدانهوهی لاپه‌په‌ی کۆنی عومره
 کوردستانی ئەو سه‌رده‌مه‌ و تار بوو،
 بولبوله‌ کان له‌ قه‌فه‌ سا‌قه‌ تیس بوون
 ئەو مه‌لانه‌ی دالده‌ به‌ کی گه‌رمیان بوو،
 په‌په‌ی گولیان به‌ په‌نگی «پوو» سوور نه‌ کرد،
 جار جار له‌ پال مه‌ت‌ح‌ی درۆی زۆردارا،
 یاری هه‌لبه‌ست یان ه‌ی تیری بیدل بوو،
 به‌لێ هه‌بوو بولبولی وایش، برسی بێ،
 هه‌ره‌ برسی و هه‌ره‌ لی‌بووردووی ده‌سته
 له‌ باغیکا فرمیکی «خانی» نه‌رژا،
 «بیکه‌س» دلێ بروای نه‌دا خامۆش بێ،
 له‌ پوو‌ی شیر پووتا وه‌ستا و نه‌پانی،
 زمانپ‌رین سزای قه‌ی نه‌سته‌ق بوو،
 کزی چاو بوو، به‌ چاوی هۆشمه‌ندی
 له‌ناو هه‌ردوو نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌با و کورد،
 له‌ کاتیکا ده‌ستی دو‌ژمنی نامه‌رد
 به‌و نیازهی بکه‌و‌یه‌ خو‌خ‌ۆری:

* * *

ه‌م‌ گه‌رمیه‌ی ب‌رایه‌تی بدیایه‌.
 چهن‌ دل‌سۆزه‌ بۆ خزمه‌تی نه‌ده‌بمان.
 ب‌راکانی چۆن نه‌یگ‌پ‌رن ده‌ساوده‌س!
 ب‌ام‌رو‌ئیت به‌ یاسای مه‌رگ‌ پ‌ازی بێ،
 به‌س خو‌یندنی به‌سته‌ی شیرین شیرینه،
 هه‌ر زیندوو و هه‌ر بولبول و هه‌ر بالدار،
 به‌سته‌ی کورده‌، نه‌ژیت، نه‌مری یادی!

به‌غدا. کانوونی یه‌که‌می ١٩٦٠

ه‌م‌و‌یت «بیکه‌س» ئیتا به‌ سه‌ر ب‌زیایه‌،
 ب‌یزانیایه‌ ب‌راگه‌وره‌ی عه‌ره‌بمان،
 ب‌یزانیایه‌ گه‌وه‌ری ن‌رخ‌ی «بیکه‌س»
 «بیکه‌س»! له‌شت با له‌ خا‌کا پ‌زیبێ،
 به‌لام‌ بولبول که‌ ئامانجی له‌م‌ ژینه‌:
 تا‌کوو ده‌نگی چ‌ریکه‌ی بێ له‌سه‌ر دار،
 که‌ وای تۆیش تا‌کوو «داری ئازادی»

يادی پيره ميردی بويژ

نهم به هاره
له سه رگردی مامه ياره،
بۆ يانزه جار،
نوی گولآله ی سووری به هار
خوینی پژابه سه رگیای سهوز،
خوین پهنگی خواردده وه وه کک جهوز...
بۆ يانزه جار،
سهوزه گيا که ی گردی ياره
مووی سپی کرد وه کک چوری شیر،
تووکي که لله ی بۆ يانزه جار
با پشتيه بهر پئی ریوار!
پووشی ده سال تيسه خوآله
له و پژه وه جیی پيره ميرد
— قوچی تینوو بۆ ده می کیرد —
له باخچه ی ههلبه ستا چۆله.
باغچه ی ههلبه ست،
ههزار و یه کک جۆر گولآله گری،
تیاپا هه یه زوورپهس، بۆن مهست،
بهلام، ناخ، زوو ههلبه وه ری
له ناو ههزار و یه کک گولآله،
من هیروم زۆر چۆ به دلآله،
که پاش نه وه ی به هار پیر بوو،
به درک و پووش ههرد داگیر بوو،
گولآله هیرو،
گورج له سه ر بنجی سه ره خو،
سپی و سوور ههلبه کک به ناخ،
درک و دالآله گپری به ناخ!

پاش به هاری،
 کاتیک: پۆزی لای نیوه پۆ
 ده رزی داخی لی ته باری،
 ریبار تک تک ته تویتیه وه...
 له وکاته دا گولی هیرو
 له نا کاو ته شه کیته وه،
 سرنجیک ته گریته پی و بان:
 قینک وه ک تاو، وه ک بای کوستان!
 هیروم بویه لا په سنده:
 له سه ر په گیککی قوول بهنده
 به سه ر درکی ژینا زاله،
 تا ته مری، سه ر لقی تاله.

به غدا. حوزه ییرانی ۱۹۶۱

(۱) ئیشاره ته بو ئهم شیعری پیره میرد له قه سیده ی وهان شه هیده کان دا:
 من وام ته وی که حشر ته کریم خونین به به گهروه
 به و عشقی بیلییه وه، به کزه ی سۆزی جه رگه وه م.م.ک.

کۆمەڵەی شەشەم
نۆپەرست

مەسئەدەس (مەسئەدەس) ئاقرا ئاقرا

لەکتەب (کوردی - عەرەبی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

ئەنجامى ياران

شۈيۈن: سەرچاۋە يەككە لە بن سىيەرى كۆمەلە درەختىكا، لە دىتە كى بنار شاخ.
پلووسكىكى دارىن لە كەلەكە بەردىكى بەرزەۋە ئاۋىكى زۆرى لى دىتە خوار.

برزوو:

ئەي داىەي سەركانىي ژېر سوورە چنار،
داپىرەي نووراني؛
كوافەرى ئەم كاتەي ئەم جىڭايەي پار؟
كواشەۋقى جاراني؟

ۋەنەۋش:

كوپرى خۆم، پىيوارى جوان ۋە ھەرزە كار،
جىاۋازىي چىت دىۋە
لە كانى ۋە پلووسكى ژېر سىيەرى دار،
كە زىخى مروارى ۋە ئاۋى ۋە ك زىۋە؟

برزوو:

داىە، ئاۋ ئەۋ ئاۋە، جىڭگە ئەۋ جىيە
ھىچ نە گۆپاۋە،
بەلام سوورە گولتىك ھەيە لەم دىتە
مەنيجى ناۋە،
نايىنم ۋە كرو پارلە بەر پلووسكا
ئاۋ بىدا بە كۆلمى نەرم ۋە ناسكا!

ۋەنەۋش:

ئەي جوانى سەر پىڭگا، زۆر ھەنگى برسى
بە بال ھات لە دوور
لاي داىە ئەم شۈيۈنە ۋە ئەم پىرسەي پىرسى
دەرحەق گولتى سوور!
پىم ئالتى چكارەي؟ پۆلەم، چ كەسى؟
سەر سەۋداي چى كەۋتوۋى، مەنيج ئەپىرسى؟

برزوو:

دایه، پار چه ته بووم، چه ته ی نیشتمان
له شاخ هاتمه خوار
له سر ته م پلووسکه مەنيجی چاوجوان
تووش بووم یه که مجار
بۆم پروانی... بۆی پروانیم به دوو چاوی رهش
سه رکولمی ئالتر کرد زه رده خه نه ی گهش!

وه نه وش [له به رخۆیه وه]:

پرووخۆشی و شهرم و ناز تیکه ل پشانندان
هر شیاوی خۆته نه ی مەنيجی جوان!

برزوو [له سر گۆرانیی خۆی نه پروا]:

به و دله کوتیه که چومه پشتر،
داوای تاوم کرد
بۆی پروانیم به نیگای پیشه ی دلکیشتر
دهستی بۆ جام برد
بینم نا به جامی «نه نا هیتا» وه،
(خوا ژنی نازداری کانی و سه رچاوه)
تاوم خوارد، سرنجم دا له باسکی پرووت؛
پووزی هه لکراو
له سر ورده زیخی مرواری و زمرووت
وه ک مەر مه پ تاشراو
پروانیمه بالای رێک، سه ر و پێچی شل
ته گریجه ی وه ک شه وه ی سه ر به فری لامل.

وه نه وش [له به رخۆیه وه]:

شیرینه سه ر تا پای نه ندای مەنيج
شیریتتر: ره وش و خو و فامی مەنيج!
برزوو [له سه ر ته و او کردنی گۆرانیی خۆی نه پروا]:

به قسه‌ی له رزۆکی له گه‌روو گیراو
 له گه‌لی دوام
 لاوانمی به دهم و له‌بزی وه‌ک شه‌کراو
 پرسیار و وه‌لام—
 گه‌شته: ناو‌نیشان، ناو، دۆست، ده‌زگیران
 تا ده‌ستمان بۆ یه‌کتر نایه‌ سه‌ر قورعان:
 که هه‌رگا پتو‌یستی نیشتمانم دی،
 له‌چه‌ک به‌ردرام
 مالی زۆر هه‌لگرم، بیه‌ خوازینیی
 گو‌لغو‌نچه‌ی هیوام!
 وا تیتا چیم هه‌بوو کردوومه‌ به‌ نه‌خت
 وه‌ک عه‌ودا‌ل که‌و توومه‌ شوین ترووسکه‌ی به‌خت
 *
 وه‌نه‌وش:

نه‌ی پۆ‌له‌ی لاو‌چاکم، چه‌ته‌ی نیشتمان!
 داخی گرانم!
 زمانم ناچه‌رخ‌ی به‌ قسه‌ی په‌وان
 نه‌وه‌ی نه‌یزانم—
 له‌باره‌ی مه‌نیج و نه‌ستیره‌ی به‌ختی،
 بۆ تۆی بگێر مه‌وه‌ به‌ ساردی و سه‌ختی!

برزوو:

هه‌ی دا‌پیر! ده‌خ‌یلم، چیه‌ خه‌به‌رت؟
 ئارامت بردم!

وه‌نه‌وش:

پۆ‌له‌که‌م، که‌لکه‌له‌ی مه‌نیج له‌ سه‌رت
 ده‌ربکه‌...

برزوو:

—مردم!

بێگومان مه‌نیجی نازدار مردووه‌؟

وه‌نه‌وش:

نەء ماو، چ مانى؟ مىردى كىر دوو،
 بۇ مال و ژن بە ژن باوكى چىرووكى
 لە دىيە كى دوور
 لە بەندى پىرىكى توند كىر بە بووكى،
 ژاكا گۆلى سوور
 وا تىستا كە وتوو لە سەر نوینی خەم
 فرمىك ئەبارىنى: كەى كەم تىستە كەم!
 [لە هەمان جىگا، لە پاش هەفته يەك، لە سەر گۆلگۆى برزوو]

كۆرسى كوپان:
 لىرە دا دلدارىك ئەنوئى كىش و مات
 نە وجوانىك بوو؛
 نە رىتى بەد نە يەشت بگا بە ئاوات
 يارى لە كىس چوو!
 يە كە مجار لىرە دا بەستبووى پەيمان
 ھەر لىرە ىش خۆى پى كوشت دەردى بى دەرمان
 [لە سەر گۆلگۆى كەى تەنشتى ئەو]

كۆرسى كچان:
 ئەمە يە قىبلە گای تەوافى كچان:
 گۆلگۆى مەنىچ جوان
 بۇ دوستى جوانە مەرگ وە فای خۆى نوان
 ئەو ىش خۆى خىكان
 خۆى كىر دە قۆچى عەشق، قۆچى سەربەستى
 پچىرانی زنجىرى كۆنە پەرسى!
 [لە هەمان جىگا]

ھەردوو كۆرس [بە تىكەلى]:
 بىن كچان، بىن كوپان، پەيمان بىەستىن:
 بۇ ھىزى زۆدارى ملكەچ نەوەستىن؛
 شە ھىدانى عەشق

بکہین به سرمه شق
دلداریی راست و پاک نامانجمان بی گشت
یان بڑین سہ رفراز، یان بچین به کوشت!

سلیمانی. مارتی ۱۹۵۳

۰

ئەنجامى ئەژدەھاك

يەك دوو ھەفتە پېش جەژنى نەورۆزى ئەسسال (۱۹۵۹) لە گەل ھونەر مەندى بەھرەدار كاك قادر ديلان بېيارمان دا كە پېكەو تەقەلا بدەين بۆ بەرھەمھێنانى پارچە يەكى ھونەرى بۆ ئەو ھى لە جەژنى باسكراوا پېشكەشى گەلى شارە خوشەويستە كەمانى بکەين. بەرى تەقەلاى من لەم پېناو ھەدا بېرکردنەو ھەبو لە دانانى ئۆپىرايەك كە ئەمەى لای خوارەو ھە يەكەم پەردە يەتى.

لەبەر كەم و كووپىي ئەو كاتەى بە دەستمانەو ھەبو، بېيارمان دا بوو كە ئەو بۆ ئەم پەردە يە دەست بکات بە دانانى ئاوازە و پراو ھەکردن لە گەل تېپى ئاوازە و تېپى تەمسيل تا من لە دانانى پەردەى دوو ھەم ئەبمەو ھە، و ھەم جۆرە بېرۆين تا ئۆپىرا كە ئەگاتە ئەنجام. بەلام داخە كەم كاك قادر بۆى نەكرا بەلێنە كەى پېتتە جى. ئەمە بوو بە ھۆى سارد بونەو ھى منیش، و ھەم پەنگە دەستم لە پرۆژە ھەلگرت.

تېستاكە پەردەى يەكەم لە ئۆپىراى ناتەواو ئەخەمە پېش چاوى خويندەوارانى «بەيان»، ئەگەر لە ھونەر مەندە كانمان — بە موسيقار و ئاكتۆرە كانەو ھە — ھاندان و بەلێنێك بېيىم بۆ پشگرتن و ھاوکارى لە سەر پېنگرتنى پرۆژەدا، ئەوا ئامادە بوونم پېشان ئەدەم بۆ تېھەلچوونەو ھە و تەواوکردنى پەردە كانى تر. «گوران»

(۱) ماموستا گوران ئەم ئۆپەرىيەى لە ژمارە ۴، ى بەرگى ۲، ى ئابارى ۱۹۵۹ ى گوڤارى «بەيان» دا بۆلەو کردووەتەو كە بە سەرپەرشتى خۆى لە سلیمانى دەرئەچوو. من خۆم دانەبەكى ئەو ژمارەى گوڤارەكەم لا بوو ماموستا گوران بە دەستى خۆى گەلى دەسكارى ئۆپەرىيەكەى تیا کردبوو، بەداخەو لە بار و دۆخىكى سەختدا لە دەستم دەرچوو. م. م. ك.

په رده ی به ک

بازاری ئاسنگه ران

چارچی [به دهم زه ننگ لیدانه وه]:

به فرمانی شای بیباک،

خاوه نشکو نه ژده ها ک،

ورته تان له دهم ده ری،

به شیر له سهرتان نه درئی!

ياساولان: [شیر هه لئه کیشن]:

ورته تان له دهم ده ری،

به شیر له سهرتان نه درئی!

چارچی:

مارانی شایقه ران،

ناشتای میشکی ههرزه کارن.

هر ماله تان سهر و کوړ،

کاسه ی سهر له میشک پر

ناماده کن،

با ياساولان بیان به ن

بو چیشخانه ی شای، تا جووت جووت

میشکیان بو مار بی به قووت

به دهستی وه زیر: کرمایلی ژیر!

سهرکرده ی ياساولان:

سهر هی شایه، مال هی شایه،

هر ماله کوړیک... چی تیا به؟!

چارچی:

به لالا! ده سا خاوه نکوران! ههریه کتان کوړی...

هر ئیستا که له گه ل ئیمه بیانخه نه ری!

سەر کردە:

پەلە نە کرئ،
وہ لّلا! ئاگر لە مائتان بەر ئە درئ،
خاو خیزانتان ئە سوو تیتئ!
با گشت نە پروا، یە ک کور پیرئ!

چارچی [لێستە بە ک دەر ئە هێتئ، دەست ئە کا بە خۆتندەوہی]:
پۆستەم کورپی کاوہ، کورپی یانزەمین...

کاوہ [بە دەم ئاسنکو تانەوہ، لە بەر خۆیەوہ]:
دەر بەستی دە و یانزە نین،
وہ ستای پۆلا و ئاسنین،
پۆژیک ئە بئ تۆلە ی گەلمان بێتین!

چارچی [لە سەر خۆتندەوہ ئە پروا]:
برزووی خوشرەو، کورپی هەشتەمی خوشرەو،
نەوزاد کورپی قوباد، بێژەنگی پرتەو...
دەرچن لە ریز، بێن لێرەدا بوەستن...

یاساوی یە کەم:
باوکی سە گتان بۆتان ئە گرین وە کوو ژن!

کاوہ [لە بەر خۆیەوہ]:
هۆی ژبانی گەل ژنە،
خەنجەر بێچووی ئاستە،
زامی جەرگی ژن و پیاو
هیی دەستی یە ک دوژمنە!
[دوو لاو بە پالە پەستۆ نۆرە پری لە یە کتری ئە کەن]

یاساوی دووہم:
کێشمە کێشی ئەم دوو سە گە
گلارای سەر مەرگە!

لاوی یه کهم:

منم بیژه ننگ، کوږی خوسره و!

لاوی دووهم:

منم! منم! خوشکمه نه و!

[یاسا و لیک شیرین له نیشانه ی تیری پرووت نه کا]

سهر کرده [به تووږه یی سهر با نه دا]:

غش له شای نه ژده ها ک نه کا؟!

کچان [له ږیزی پشته وه دهر نه په ږنه دهر وه]:

زور چاک نه کا! زور چاک نه کا!

کچ بو ناهن له باتی کوږ، خوشک له جی برا؟

کچ بو بزی، له کاتیکا کوږ تووږ کرا؟

[نیوه ی یاسا و لان لاوه کان نه دهنه بهر و نه یانه بن]

میښکی کوږ و کچ لای مار،

لای نه ژده ها کی زوردار

هر به که، هر به ک بیگومان!

تیر بوچ بیبه ش بن کچان

له خه بات و قوربانی دان

بو نیشتمان، بو کوردستان؟

سهر کرده:

یاسا و لان، هم کچانه ش هموو بگرن،

تا له به نديخانه ی شاژن نه یانکوژن!

[به سته ی کچان]

بو کچه کورد ژینی دلی ژین نیه،

به ده می دیل هه نگوین هیچ شیرین نیه،

نه ی قزی زهره د، وه کوو پووش ده سکه نه به!

نه ی لیوی ئال، به بی زهره خه نه به!

چاوی ږیژراو پیسه که نه وه کوو گول

بو ږوژی په ش ږژینه فرمیښک به کول!

له نجه مه كه به ژوبالای نه مامی،
 ره شپوشی جوانه مهرگویی چهند برامی؟
 به كه ساسی كه چ به، گهردنی ییگهره!
 سهركولمه كان، بگرن رهنگی لیموی زهره!
 بو خوشه ویستی لی مه ده ئیتر، دل!
 له ناوگورپی تهنگا بابیی به گل!
 كه نازادی و باوك و برا له کیس چوو،
 كچه كوردیك چ زیندوو بی، چ مردوو!
 [كرماییلی وهزیر كه تیته په پړی، گوی له گورانیی كچان نه گری كه ته واو نه بی. دواایی كچان
 نه بهن]

[ناسنگه ره كان له ناو خو یاندا كه وتنه مقو مقو]

• یه كه م:
 داوه شینه! دارزینه!
 خه لكینه كه ی ته مه ژینه؟

زوړ به:
 خه لكینه كه ی ته مه ژینه؟

شاگردیك:
 وه ستا هلی پاپه رینه!

هه ندیك:
 راسته، هلی پاپه رینه!

كرماییل:
 [ته گاته بازارپی ناسنگه ران، سلاو له كاوه نه كا]:

خاوه نشكو بیده ماخه.
 دلمان هه موو پر له داخه!
 چاوی ماری ناچینه خه و
 نه کاتی پوژ، نه کاتی شه و!
 له خورا کی میشکی کوریش

سەر با ئەدەن بە فېشە فېش!
ئىستا ئەلەيم چۆپى كچان
بىكەم بە ھۆى پە شمار لاسدان،
مارى دلتەر، كچ ھەلپە پى
خەوېشى دى و ئەشلەو ھە پى!

[سەر ئەنئەتە گوپى كاۋە]

ھەر لاوېكەم لە مەرگ بۆ لا دراۋە،
لە نەپىنگا ئامادە پراۋە ستاۋە،
لە گەل يە كەم جوۋلەى شوپش ئەوان زوو
داگىر ئەكەن لە كۆشكا بىرچ و باروو

كاۋە:

جوۋلە بە زىستان ئەتەزى
سەر ماۋە كوۋ مار ئەگەزى!
تا گولالە دەشت سوور نەكا،
پىاۋ ئاسان خوار و ژوور نەكا،
دەستدانە شوپش گرانە،
لەم ولانى كوردستانە!

كرمايىل:

ئەى كە پىمان نايە بە ھار؟

كاۋە:

زۆر زۆر بە جىيە پەلامار!
ھات و پەلامار سەرنە كەوت،
مل ئەتتەن بۆ شاخ و ئەشكەوت.

كرمايىل [ھەر بە چپە]:

ئەم كچانەى ئەمپۆگىران،
پەلپ و بىانوۋى چۆپى ماران،
دەربازيان ئەكا ۋە كە ياران!

كاۋە:

ھەر بڑیت سەرباشقەى ژیران!
[کرمایل ملی پئی ئەگرئ. دوور ئەکەوتەوہ]

کاوہ: [بە ئاسنگەرە ھەلچووە کان]:

برا کانم! ئەمڕۆ پۆژی دان بە خۆداگرتنە
راپەڕینیک بئی وادە بئی ھۆی ئیجگاری مردنە
لەم کاتەدا خزمەت تەنیا بئی وچان ئیشکردنە،
بۆ پۆژی خۆی چەکی زۆر و تفاقى زۆر خستە.
ئەگەر دڵسۆزی پاستیین،
ئەبئی ھەرگیز نەوہستین،
ئاسن بکوئین بە ئاسن،
داس دروست کەین وگاسن،
شمشیر و تیر و خەنجەر
فریا خەین بۆ شوپشکەر!
[ئاسنگەرە کان سارد بوونەوہ و دەستیان دایەوہ کەرەستە کانیان و کەوتنەوہ کارکردن]

— پەردە داکشە —

کونہ لہی حہ و تم

پہیں لہ یہ کس پہ ردہ می کوتما

دوشمنمان میښووله

— پەردە هەلکشا —

[کۆشکیکی گه‌وره ده‌رته که‌وئ، به‌خه‌تی درشت له‌سه‌ر ده‌رگا که‌ی نووسراوه: «پروژه‌ی له‌ناو بردنی مه‌لاریا». له‌کۆریدۆر چوار پینچ پسه‌پۆر و ناپه‌پۆری بیڤگانه ده‌وری میڤزیکیان داوه به‌میکرو سکۆب ته‌ماشای گه‌را و کرمی میښووله ته‌که‌ن. ته‌مانه‌ گشتیان نیشانه‌ی پسه‌پۆری: چاویلکه‌ی زه‌ق زه‌ق و که‌له‌سه‌ری زل زلی پرووتاوه‌یان هه‌یه... له‌ پشت سه‌ریان هه‌ تابلۆیه‌ک به‌ دیوارا هه‌لواسراوه، هه‌ی وینه‌ی هه‌زار جار گه‌وره‌ کراوی میښووله‌یه که‌ به‌ هه‌زار په‌نگ بۆیه‌ کراوه، په‌نگی وا جوان که‌ میښووله‌ی قه‌جه‌باب هه‌رگیز به‌ په‌پوله‌ی به‌هاریشه‌وه نه‌یدیوه... پۆلیک کهریکاری نیشمانیش، په‌لای شپ و چلکن له‌به‌را، سیپا و لوله‌ی خه‌ریته و سه‌تڵ و ترومپا و پاچ و خا که‌نازیان هه‌لگرتوه‌ چاوه‌نواپی ته‌که‌ن... پیروته‌ سیس که‌ نه‌خۆشکیکی سیلاوی بی‌ده‌رمان و بی‌خۆرا که‌، له‌وبه‌ری شه‌قامه‌وه پالی لی‌داوه به‌ دیواره‌وه، ته‌ماشای ته‌م ده‌زگا و دوو کانه‌ ته‌کات.]

پیروته‌ سیس [به‌گۆرانییه که‌له‌ گیزه‌ی میښووله ته‌چی]:

ته‌م زانا و دوکتۆره‌ گه‌ورانه‌ی دوور ولات،

تیراوان: بگه‌نه‌ هاواری تهمه‌ی لات

دوو فلیسک هه‌مانه‌ و تیا نابێ نرخی نان

بیده‌نه‌ تفاق و ترومپا و داوده‌رمان

تا په‌گی میښووله‌ی دوشمنمان ده‌ریښن

وا تۆله‌ی له‌برسا مردنمان بښن!

— پەردە داکشا —

ته‌مووزی ١٩٥٣

شیوه‌نی دارستان

— پەردە ھەلکشا —

[لادینی چۆغەشر بەرامبەر بە کۆشکیکی گەورە وەستاو، بە ئینگلیزی و بە عەرەبی لەسەر دەرگاکی نووسراو: «دائیرە ی دارستان»].

لادینی چۆغەشر:

ئەم کۆشک و دەزگایە کە پوشتە ی تفاقە	بیگانه ئە یگپۆ و بە ناو ھیی عیراقە...
کەس نەبوو عیراقی کە ھێندە دانا بی:	بزانن شاخ نابن دارستانی تیا بی!
نساچار بووین ھینامان پسپۆری بیگانه،	بە زانست سووتاندی ئەم دارستانانە،
ھەمووی کرد بە خەلووز، پشکەشی ئاغای کرد	ئاغاشمان بە دیاری بۆ پاشای بەغای برد...
تێستا کە تیمەین و شاخیکی وە ک کە چەل،	با ھەر بەین بە سەرا قورپی خەست بە تۆپەل!

— پەردە داکشا —

تەمووزی ۱۹۵۳

ماستاو...

— پەردە ھەلکشا —

ئا: تەلەفونی ئەم سەر: ئاغا لە ھاوینە ھەواری کۆیستان
ب: تەلەفونی ئەو سەر: کار بە دەستیگ لە بایوزخانە یەك
ئا:

هەلاو... هەلاو... گەورەم! سێرم!
هۆی گیرفان و سکی تیرم
هەلاو... هەلاو...
پووناکیی چاوا!

ب:
ئەلۆ... ئەلۆ... «شیک»م! «ئاگا»م!
لە ناوگەلتا بستم، پەنام!
ئەلۆ... ئەلۆ...
«کۆت» براقو!

ئا:
جینگام بەرزە و سەیرانگایە،
نزیك بەو پەری دنیا یە...
بۆچ بچووکت گەورە ناکە ی؟
چاوەروانی من ھەتاکە ی؟
هەلاو... هەلاو...
پووناکیی چاوا!

ب:
زۆر «موشتاک»م، زۆر پەرۆشم:
بێم ماستاوی سارد بنۆشم،
بەلام «ئاگ»! لە «داک»ی پرووتە
نۆشی گیان لام «زەکنەبووت»ە!
ھەرچەند من دێم پائەپەرن
لە منیش و لە تۆیش پەرن!
ئەلۆ... ئەلۆ...

«کۆم» برای تۆ!

ئا:

ههلاو... ههلاو... پرووناکیی چاوا!
له گه‌ل خۆت زۆر بیته دراو،
به مانگانه پیاو پائه گرم،
ورته یان کرد سه‌ریان ته‌پریم!
دوایی: نه‌یه‌ی، ته‌ودیو سنوور
لیمان ته‌کرێ به‌ئاگری سوور!
ههلاو... ههلاو...
خواه‌ندراوا!

ب:

هه‌رتۆ و دراو؟ به‌بانی چاوا!
به‌رخ سه‌ر بیره و سارد که ماستاو
ته‌لو... ته‌لو...
«کۆت» براقو!

ئا:

هه‌رتۆ و که‌باب؟ هه‌رتۆ و ماستاو؟
هه‌ی به‌سه‌ر چاوا! هه‌ی به‌سه‌ر چاوا!

[ئاغا هستیریای کامهرانی ته‌یگرێ، له‌گه‌ل ته‌وه‌ی خه‌ت داخراوه، گوێدانی ته‌له‌فۆنه‌ که‌ی هه‌ر
به‌ده‌سته‌وه‌یه، به‌ده‌وری خۆیا ته‌سووپته‌وه‌ و سه‌ما ته‌کا]

میوان؟ دراو؟
که‌باب؟ ماستاو؟
هه‌لاو...! هه‌لاو...!
هه‌لاو...! هه‌لاو...!

— په‌رده‌داکشا —

سلیمانی. ئابی ۱۹۵۳

(۱) ته‌وشانه‌ی که‌ له‌ ناو که‌وانه‌ که‌دان، ئیملایان به‌بنی ده‌م و زمانی ییگانه‌ که‌ نووسراوه‌ که‌ به‌ ئاغا ته‌لێ، ئاگا، وه‌ به‌ خۆم ته‌لێ «کۆم».

ولاتی ئاوا

— پەردە ھەلکشا —

[دەستە یەك شاری بیکار و بیدەرە تان لە بەر دەرگای کۆشکێک وەستاون کە ئەوەندە ی قشڵە یەك گەورە یە، لە سەر دەرگا کە ی نووسراوە: «لاتخانە ی شار» لە ناو ئەم دەستە یەدا «نالە یەك لنگ»، خۆ ی داوە بە سەر دارشەقە کە یا، ھۆرە بۆ مەجلیسی ئیعمار ئە کا کە ئەم کۆشکە جوانە ی بنیات ناوہ]:

بەروانن لاتخانە ی ئیعمار چ زلە: چل ژوورە و ھەر ژووری جیی نوینی چلە!
بەم جۆرە، ھەر شارە سەر و لاتخانە دروست کا، کئی ئەلێ: عیراق و یرانە؟
ھەر بژی ولاتیك: دەزگای ئیعماری، لاتخانە ی پەر نا کا دانیشتووی شاری!

— پەردە داكشا —

سلیمانی. ئابی ۱۹۵۳

.

جوڦى يونسكو

شوين: ديه كى ناوشاخ.
كه سه كان: ۱) نهدامانى جوق: پروفيسور، دومبه كچى، كه مانه زهن، كچه ماموستاي گورانيبيز، كچه
ماموستاي سه ما كهره. ۲) دانشتوانى دى به ورد و درشته وه.
نياز له هاتنى جوق: فتر كردنى خوينده وارى و مالدارى و دروومان و كشتوكال و موسيqa و دانس
تاد، به دوو ههفته له چوار پينج ديدا.

— پهرده هه لكشا —

پروفيسور:

هاتووينه دى بهرد و كوچك
خر بيژه نه وه ستاي دومبك!
خر بيژه نه كه مانه زهن!
كچان، تيوهش شه ما بكن!
[ساز و سه ما دهست پي نه كا]

كچه ماموستاي گورانيبيز:
من زاناي ده رسي نه لفام
دوو جار بلين: تهرلاي لاي لام!

هه موو:

تهرلاي لاي لام...

تهرلاي لاي لام...

كچه ماموستاي گورانيبيز:
«نوو» بو نانه، ناني گه نم.
تهرلاي... پيتان پيته كه نم!

هه موو:

تهرلاي لاي لام...

تهرلاي لاي لام...

كچه ماموستاي گورانيبيز:

«گاف، بۆگۆشته و «بى» بۆ پلاو
نهك نايخۆن، ناييىنن به چاو
تەرلاى لاي لام، تەرلاى لاي لام
دوايى هات دهرسى ئهلفبام!

هه موو:

تەرلاى لاي لام...
تەرلاى لاي لام...

دومبه كچى:

تەپ تەپ... تەپ تەپ...
به هەردوو دەست: سى راست، يەك كچەپ!
تەپ وهك زرمەى دەستريژ واىه
بى شەر ناينى ئەم دنيايه!
تا ئەتوانن تەپ تەپ فېر بن
سى سەك برسى، يەك سەك تير بن!

هه موو:

تەپ تەپ... تەپ تەپ...
سى راست، يەك كچەپ!
كچه مامۆستاي سەماكەرە:
دەى دانىشتوى بەرد و كوچك
لەسەر هەواى پيرە دومبەك
چە پلە لى دەن، سەما بىكەن
[چەقەنە لى ئەدا]
ئاوا بىكەن!
[سەت بائەدا]
ئاوا بىكەن!
[گەشيان ئاوا و ئاوا ئەكەن]
ئاوا ئەكەن چۆن تىشە گەن؟
تا تىشە گەن چۆن پىشە گەن؟
پروفيسۆر:

دانیشتووی دی، درشت و ورد!
 هه موو تانمان زۆر باش فیر کرد!
 «ته رلای لای لام» تان له به ره
 گشتان بوون به سه ما که ره.
 [چه قه نه لی ئەدا و گشت به شوینیا لئی ئە دەن]
 ئاوا ئە کەن!
 [سمت با ئەدا و گشت به شوینیا بای ئە دەن]
 ئاوا ئە کەن!
 له من باشتر سه ما ئە کەن!
 ئیتر کارمان نه ما لاتان
 ئە تانسپیرین به خواتان!
 [به دەم گۆرانی و چه قه نه و سووردانه وه، شانۆ ده ست ئە کا به چۆلبوون]

هه موو:

ته رلای لای لا... ته رلای لای لا...
 یۆنسکۆ جوان ده رس دا ئە دا!

— په رده دا کشا —

سلیمانی. نه یلوولی ۱۹۵۳

موحاكه مهى مام چه وه ندهر

[پەردە ھەلکشا و سالتۆنى موحاكه مه به دەستەى تەواو ھو، كەوتە بەرچا و...]

۱ - موحاكه مه:

— ناوت چیه؟

— مام چه وه ندهر!

— لە كوێ ھو دەتێ؟

— لە دەشت و دەر.

— بە چى ھاتى؟

— بە پشتى كەر.

— كێ ھانىتێ؟

— لالە ڕەنجدەر.

— چۆنى ھانىت؟

— بە دەردى سەر.

— بۆ كێى ھانىت؟

— ئاغاى سێبەر.

— ئاغا چى و ت؟

ئىللا گێزەر!

كەلکى نە گرت

تکای ڕەنجدەر،

بەر شەقیان دا

دەستەى نۆ كەر:

«ئىللا گێزەر...»

ئىللا گێزەر...»

۲ - ڕىار:

بەلێ، مادام لالە ڕەنجدەر

بۆى نە گونجا لە چه وه ندهر

بارە گێزەر بێتتە بەر؛

وا داماننا بە تاوانكەر!

یه لّلا، پۆلیس، بیده نه بهر،
لشه شی کوت کوت که ن به خه نجهر!

[په رده دا کشا و ئیتر که س نه یزانی مام چه وه نده ریش چیی به سه ر هات؟]

سلیمانی. نه یلوولی ۱۹۵۳

•

نق و جق

دیمه ن: ژووری دائیره به ک... لای راست کورسی و میزی نق... لای چهپ کورسی و میزی جق.
جینگای تهله قون له ناوه راستی ههردو وکیانا، به دیواره که ی پشیا نه وه... ده رگای مه عبین له گه ل
ژووری سه ره ک له بهری لای نقه وه... تاد.

— په رده هه لکشا —

هه ژار [سی ههنگاو نه نی بۆ به رده می نق]:

— قوربان کارم؟

نق [بی سه ره له برین]:

— به ده ست جقه.

هه ژار [سی ههنگاو نه نی بۆ به رده می جق]:

— قوربان کارم؟

جق [بی سه ره له برین]:

— به ده ست نقه.

هه ژار:

— قوربان، مه ئمووری نق، کارم،

عه رزو حاله که ی پیرارم؟

نق [سه ره له ئه بری... قه له مه که ی دائه نی... جگه ره به ک دائه گیر سی نی... پالی لی ئه داته وه]:

— کوپه، کابرا، نه موت برۆ

لای جقه عه رزو حاله تو؟!

هه ژار:

— مه ئمووری جق عه رزو حالم؟

هیند پرسیم کاول بوو مالم!

جق [هه مان ده ستووری نق پالی لی ئه داته وه]:

— کوپه. کابرای بی سه ر و بی،

نه موت لای نق بۆی بگه ری؟

هه ژار [له بهر خو یه وه]:

— ته قیښم... ورگم پر بو له پږ
[به دهنګی بهرز]:

داد، گه وره ی نق! داد، گه وره ی جق!

[دهرګای مه عین کرایه وه، سهره ک به دهرچاویکی تووړه وه سهری کیشا، نق و جق هه لسانه سهر پئی]

سهره ک:

چیه کابرای قره قرکه ر؟

جق:

گه وره م، لیمان تیک نه دا سهر!

هه ژار:

قوربان! عهرزو حال پیرار!

*

سهره ک:

هه ی قو زه لقورت! هه ی زه هری مار!

په له له کار به ده ست نه که ی؟

له نق و جق سهر تیک نه ده ی؟

هه ژار:

قوربان، په لم نه کردو وه!

سهره ک:

بو عهرزو حال دوو سا زو وه!

بوچی تیره خومخانه یه؟

یا جقخانه ی شاهانه یه؟!

نق:

کاری ناغا چوار سالی برد!

جق:

هی به گمان به پینج ته واو کرد!

سهره ک: [له بهر خویه وه به ته وس و تووړه یی]:

پیر زو عهرزو حالی دا وه،

ئەمىرۆكە وتۆتە ئازاۋە...

[پروۋ ئەكاتە ئىق]

تەلەفۇن كە، تەۋقىف بىكرى.

با بەس يىت بەرۆكمان بىگرى!

ئىق: [دەم ئەننى بە گويچكە دانى تەلەفۇنەۋە]:

ئەلۆ... پۇلىس! مەۋقۇف ھەيە.

سەرەك:

با تى بىگات درەنگى كەيە!

[ئەۋەندەي نەخاياند، پۇلىس پەيدا بوو... دەس كرا بە كەلەپچە كىردى ھەزار...]

ھەزار: [بە ۋاقۇرماۋى چاۋى گىپرا بە گىتىانا. لە بەر خۇيەۋە]:

• ھەي لە ئىق ۋە جىقى كارم

چەند گورج دەرچوون بۆ ئازارم!؟

[ھەزار درايە بەر بۆ بەندىخانە ۋە ئىتر پەردە داكشا]

سلىمانى. ئەيلوۋلى ۱۹۵۳

خۆزگەى ھەزار

— پەردە ھەلکشا —

[بارامە گول بە پەرۆى خامى چلکىن برىنە کانى دەست و قاچ و ملی پىچاوه. لە
تاو ئازار لە بن سىبەرى درەختى شەقامدا چىچکەى کردووہ... لەنگەرى لەشى
خستووہ تە سەر گۆچانە لار و گىرە کەى... بەرامبەرى ئەو دەروازەى بە تالخانەىە...
ئەسپىکى ژانکردوو بە دەست نۆکەرى ئاغاوہىە، بە تال خەرىکە تەرمۆمىتر
(گەرمىپو) لە کۆمى و لاخە کە دەرتەھىنى و ئەبداتە بەر شووشەى چاویلکە کانى بۆ
خویندەنەوہ... مادامىکى تەپىرىش خۆى لە پۆدرەىە کى خەستە گەزانددووہ، بە لىچ
و لىوئىکى خویناویەوہ توولەىە کى نەخۆشى گرتووہ تە باوہشى، لايانا وەستووہ...
مادام توولە کەى وە کوو منال پائەژەنى بۆ سووککردنى ئازارى...]

بارامە گول [بە دەم گرى تاوہ، بە گۆرانى]:

ئەم کۆشکە، کۆشکى چوارپى نەخۆشە،	بۆيە وا بەرزە و گەورەىە و خۆشە!
تفاقى و دەرزى و دەوا و دەستوورى،	پرفەرشى و پاکى تەويلە و ژوورى
مايەى حەسرەتى دووپىنى ھەزارە	کە دوکتۆر دەواى ناکا بى پاره!
ساخۆزگەى ھەزار: بە گاجووتى بە گ،	بە ئەسپى ئاغا، بە تانجى، بە سە گ!

— پەردە داکشا —

سلىمانى. ئەيلوولى ١٩٥٣

کۆمەڵەی ههشتهم

شێری کە پ

مەنتەدی (اقراء الثقافى)

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

عەرزو حال

نیشانی دڵۆزی بیگەردی ئاغا:
هەوایە بە ئینی خۆی بێتێ جی!
لە نایب دانانا بمخاتەو بەر،
کە درام بۆ ئاغای ئامۆزام بە شوو!
بەرتێلم لە هەمی ئەو جینگا گرتە
سەر ئەدا و وەر ئە گرتی یە ک دوو مانگانه...
پاشاکان ناچار بوون بگرن حورمەتی!
بۆ بۆلۆزخانە کان خەفاوە سەرم،
هەمیشە هەلپەمە و خەزمەتی بچووک
راپۆرتی دەنگوباس مانگ بە مانگ ئە دەم!
تا تۆزی دەرگایان زەرد کا پووی سوورم،
کە کۆشک و کارخانە و بانق لواوە بۆی!
دەستی قەرب بێتێم خەرمانی دینار!
چیم دزی لە پروتەیی ئەم نیشتمانە
لە سەر جێی شەوی سوور، لە سەر مێزی سەوز...
قەلانتەر ئەنوێتین گەردنی پەزا؟!
ئەبێتە هۆی لوتفی بۆلۆزخانە کان:
هەر پاشا بنوێتی گۆشەیی چاوی مەست!
باش ئە گرین بە خەستی بەستە زمانی؟
بەرامبەر بە تانە و توانجی تال تال،
«نە» نالین بە میری هەرگیز تا ئەمڕین؟
بۆ پاکۆی سەری گەل نامانی درێغ؟

* * *

بۆ بۆلۆزخانە کان بە دڵۆزی پاک
تێکۆشم ملی کورد چاکتر بکەم ورد!
پاسپێری، ئەمجارە دەرنەچم لە بیر!
ئیمزا سلیمانی مۆری ئاغا - ۱۹۵۴

بنووسە بۆ پاشای مەزنی «بەغا»
دوو لۆری دیاریمان ئەوا خستە پێ
پاسپێریت کە لێرە جەنابی مدیر
نەهێلی پوورپەش بێم وە ک جاری پیشوو
دیاریی من لە دیاریی ئەو چەورترە،
راستە ئەو ناو بە ناو، لە بۆلۆزخانە
ئەمە بە کە فەری خستۆتە بەختی،
خۆ منیش دوورادووور هەر فەرمانبەرم،
بە دوو چاوی تیز و جووتی گۆتچکەیی سووک
پێشکەشی بارە گای بەرزبان ئە کەم،
هەر ئەوێم تاوانە کە لە شار دوورم
وە ک ئاغای ئامۆزام، وە کوو پاشا خۆی
دە رێم بەن، یە ک دوو سالی منیش بێمە شار
چیم وەر گرت لە میری، لە بۆلۆزخانە،
دوا فەلسی بەهاومە بنی ئاوی حەوز:
بزانن ئەو حەلە من یا ئامۆزا:
بزانن من یا ئەو، لە حەق پار لەمان
بە دەنگدان، مۆرکردن، هەلبرینی دەست،
بزانن من یا ئەو، کەلکی کۆمپانی
بزانن من یا ئەو، وە کوو کەپ و لال
کونی گۆی بە لۆکەیی بێکاری ئە گرین،
بزانن من یا ئەو، بماندەنێ تیغ،

ئە پاشای خواوەندی کۆشک و کادیلاک!
سوێن ئەخۆم کە بوومە نوێنەری کورد
ئیتەر چاوەروانم جەنابی مدیر،

(۱) بە بۆنەی بار و دۆخی رۆژی بلاوکردنەوەی یە کەمجارێ ئەم پارچە شیعەرەو لە رۆژنامەی «ژین» دا - ۱۹۵۴ - مانوسا گۆران
لە جیاتی «بەغا» نووسیوی «غەوغا». بەلام من خۆم ئاگادارم راستە کە «بەغا» بوو. م. ک.

دهنگی مردوو

ليسته‌ی هه‌لبژاردن، له زۆر شوین، ژماره‌یه‌کی نه‌ک
که‌م، ناوی مردووی له‌گۆڤا پرزیوی تیا بوو... ئاگاداربوون
له‌م ناوانه‌ بوو به‌ هۆی دانانی ئەم هه‌لبه‌سته.

هه‌رچه‌ن مردووی یه‌ك دوو سه‌ده‌م،	نوینه‌ری هه‌لبژارده‌م!
وه‌ك تووتی هاتومه‌ گوفتار،	به‌پێی لیسته‌ی میری و موختار
بو‌ پارله‌مانتان شه‌تیرم...	خۆت و هاوڕێت هه‌له‌بژیرم
هۆی مانگانه‌ و خێر و بێرتان،	مادام منم هه‌لبژیرتان،
کو‌تومت چه‌شنی خۆم و ابن!	ئێوه‌ش نوینه‌ری چا‌بن
چش له‌ ورگیش په‌تی کردن	نآلیم: مه‌خۆن، چش له‌ خواردن،
بێته‌ چه‌شنی گۆڤرستانان.	به‌لام، وینهار، پارله‌مانتان
دوورن له‌ یه‌ك: مردوو و وتن!	به‌رد بێته‌ گۆ، ئێوه‌ وس بن،
جو‌ولان به‌لگه‌ی ژباویه!	دوایی مه‌بزوون، به‌ موو چیه‌؟
گو‌یتان له‌ بیستن بێهش که‌ن،	له‌ پروناکی به‌رچاو په‌ش که‌ن،
هیچ مه‌گۆڤن، وه‌ك ناگۆڤم!	ناسۆتان ته‌نگ بێ وه‌ك گۆڤم،
هه‌وای تازه‌ هه‌له‌كا بو‌ی!	تا دنیا کۆن بێ هه‌ر وه‌ك خۆی،
ولانتان گه‌لکۆی ته‌پو بێ،	ده‌زگاتان وه‌ك تێك پرزیو بێ،
زیاتر نه‌بێ له‌ هی مردووی...	پۆزی و پۆزی به‌ سه‌ر زیندووی
ده‌رئه‌خاکوردی نه‌زانیم،	دوایی: راستی بێزمانیم،
ده‌متان له‌ حق بو‌ کورد بده‌ن!	له‌به‌رئه‌وه: کورد نیم، نه‌ که‌ن
بو‌گه‌ل هه‌رگیز نه‌گرنه‌ مل!	به‌رگم ناوێ، هه‌رزانی جل
گۆڤرستان پو‌شته و ئاواکه‌ن!	به‌لام کفنی زۆر داواکه‌ن،
وه‌ستای هونه‌ر ته‌رخان که‌ن زۆر!	بو‌ تابووت و بو‌ تاته‌شو‌ر
گۆڤر هه‌لکه‌ندن مێماري بێ!	ته‌لقین خو‌ندن ئیجباري بێ!
به‌ کچ فێر که‌ن، نه‌ك چێشت و نان!	حه‌لوا‌ی سی‌پو‌ژگانه‌ لیسان
ده‌ست نه‌ده‌نه‌ ده‌ستی دو‌شمن!	به‌لام، ئه‌ی هه‌لبژارده‌ی من!

ھەرچەن كۆن و كۆنپەرستم،
 پىم شەرمە ولات بفرۆشن،
 چونكە نوپنەرى منن،
 وا ئەزانن ھەلبۇاردەن
 دۇنيا بن كە دەستخەپۆن،
 پۆژىك ئەبى گۆرپە گۆر بن
 مەنىش كەردەى نوپنەرم،
 ئەمىنم پۆژىك لە پۆژان:
 بۆمبا گۆرى ھەلە كەنم
 ئەوسا ۋەك زىندوو تىئە گەم:

•

لە ناپاكى كەردن پەستم.
 يان بۆ دەزگای شەپ تىكۆشن!
 لايسەنگرى پىسى مردنن،
 بۆئەۋەى مىللەت بە قىر دەن!
 لە ئەنجاما ھەر پەنجەپۆن!
 خواش خۆش نەبى لىتان ۋەك من.
 خراپە كەى دىتە بەرم،
 دنيا بسوو بە ئاگر باران!
 با بەردى گەردى ئىقانم!!
 چ شوومىك بوو ھەلبۇاردەم؟!

سلىمانى – ۱۹۵۴

جاسووس...

بئى خىپە و زياندار،	ئەكشىم چەشنى مار:
بە پىچ و بە پەنا،	بئى ھەرا و بئى زەنا،
ئەگەر ئېم، ئەگەر ئېم،	تا تووشى نىچىر دېم!
نىچىرى ھەزارم،	بىخەبەر لە كارم،
و ھىستايۇ بىگومان	لە مەارى بىتەمان!
ئەو ھەندە ئەزانى	شەقەيەك دى و دانى
لە زامى ئە چەقئ،	ژان وەك تۆپ ئەتەقئ
نىچىرى گىلاوم	ئەينىم بە چاوم،
چۆن ئەكەتە پاول	لە ھەزەت ژان و گل
بەلام مەن بىھەستەم،	ئىتر چۆن دەرەستەم؟
ژان چىيە و زيان چى؟	بەزەيى و ويجدان چى؟
ئەو ھەندە ئەزانىم:	دوژمەنى ئىنانم
دەرەنگ، زوو، پوژىك دى:	كام ئىنان، لە كام جى؟
قۇندەرەي بىمگاتئ،	ھەقى خۇم ئەداتئ!

سلىمانى - ۱۹۵۴

چه قهّل^۷

نه لوور پښی...!

چه قهّلی پیر نه لوور پښی...!

بلښه ی دوو چرای چاوی

به ره و ټاوا یی نه کشینی:

له ناو تاریکایی شهوا،

کاتیک چاوان وان له خهوا،

کاتیک سهران له سهر سهرین

بو خه و نه ژین! بو خه و نه ژین!

چه قهّل! چه قهّل! چه قهّلی پیر!

به لووره لوور

هاتوی له ډوور،

له کام که تنا کول نه که ی بیر؟

دانت له گوشت مریشک جیره،

یان که له شیر...؟

یان خه ریکی نه که ی زیره

بو کولینی پر خیر و بیر؟

یان قه پوز ناماده ی قه پی

بو قوز تنه وه ی کوتری سپی؟

چه قهّلی پیر! چه قهّلی گهر!

بیری پو وچی ناو میشکی له پر

له سهر دهر که،

خوت بهس که ر که!

وا خه ریکه: شه بهق نه دا،

که له شیر بانگی حق نه دا،

خاوه ن کولین، وریا و بیدار،

باللی هه لمالیوه بو کار،

کوتر نه فری و مرده ی ناشتی

چار نه دا به دریژی گه شتی!

ئىتر چە قەل!
تاك يان كۆرمەل:
شۆپ كەنەوہ كلەك بۆ ناوگەل،
بەكشەنەوہ بەرەو شەخەل،
بېرۆن، خورای شەيتانتان لەگەل!

سەلیمانی – ۱۹۵۴

سه گوهر

بو ئه وانه ی خویشیان ئه زانن که له ناحه ق ئه گه فن!

تووله ی دهر گای ئاغان گشت،
کلکی نایه سهر نه ره ی پشت!
سهری کیشا، دی: بنی ئاو
تووله ی تیا به، سهر دا کیشاو!
گو یچکه ی قوت کرد... گو یچکه قوت بوو.
که بو ی مران... بو ی مران زوو

— چه پ، چه پ... چه پ، چه پ...
— چه پ، چه پ... چه پ، چه پ...
— بتیمه ژیر به گاز، به قه پ؟
— بتیمه ژیر به گاز، به قه پ؟

— چه پ، چه پ... چه پ، چه پ...
— چه پ، چه پ... چه پ، چه پ...

— تووله ی بن ئاو، سه گی خویری!
وات لی هات له من بوهری؟
— تووله ی سهر ئاو، سه گی خویری!
وات لی هات له من بوهری؟
— چه پ، چه پ... چه پ، چه پ...
— چه پ، چه پ... چه پ، چه پ...

تووله ی دهر گای ئاغان گشت،
وه ک که له شیر کلک له سهر پشت،
ئه وهن وهری... ئه وهن وهری
تا له کاسه چاو دهر په ری...

* * *

منیش هەندێ کەس، پاشملە،
لێم کە وتووێ تەقە ی زلە،
بەلام، من وە ک حەوزێکی مەنگ،
هەرگیز لێیان نایە مە دەنگ!
با بۆ خۆیان هەر بگەفن؛
هەر خۆیان هەردوو تەرەفن!
سلیمانی — ١٩٥٤

ماکارتی

سەناتۆر ماکارتی، کۆنە پەرستی گە یاندە رادە ی کتیب سووتاندن. جاریکیان لە شالوینکیاکە
بردی، ژمارە ی چەند سەدیک کتیبی وە ک پیری مشکان دا پاچی...

پەرە مشکێ دیرینه یە ماکارتی،
عەقڵی شەر، پینە پینە یە ماکارتی،
چە وریلیسی مە کینە یە ماکارتی،
دەرگای کونی گەنجینە یە ماکارتی،
لە بیری نوێ بە کینە یە ماکارتی،
کتیب لای ئەو پەلپینە یە ماکارتی،
ئێسانی مشک: ماکارتی!
مشکی بێ کلک: ماکارتی!
مشکی دوو قاچ: ماکارتی!
کتیبدا پاچ: ماکارتی!
مشکی چە پەل: ماکارتی!
میکرۆب لە گەل: ماکارتی!
ماکارتی... هۆ ماکارتی!
هۆی شەرمی ئەمریکائی!

پَرازی... ناپَرازی

پَرازی... ناپَرازی...

عەلی حیجازی^۱

ئە بازی و بازی

بە پِشی قازی!^۲

ئە ی سألح جەبر^۳

پَلنگ بی و بەبر

نە تماوێ زەبر

بەس بگرە سەبر

پاکە بۆ قەبر

ئینگلیزە هەردوو

بە ئێسان کردوو

گەر دار، گەر پەردوو

لە عەتیی کورد و

عەرەب لە هەردوو

پَرازی... ناپَرازی...

عەلی حیجازی

ئە بازی و بازی

بە پِشی قازی

ئەم عیراقە

دوێرگە ی واق واقە!

سەری ساباقە،

بنی وراقە!

هەم جێی نیفاقە،

هەم بێتفاقە!

پایە ی وە ک فاقە!

بۆ واقه واقه!
كام گه وره ی تاقه
كه رى دوو لاقه!

(۱) عهلى حىجازى له سالى ۱۹۵۰ دا به پزىوه به رى گشتى پولىس بوو، وىستى كووده تايه ك بكا، گوايه مه به سنى ده ركردنى سالىح جهر بوو له وهزاره تى ناوخو، به لام بوى نه چوو سه ر، گر تيان و خستايه به ندىخانه. كه چى پاش نو مانگيك له وهزاره تى نوورى سه عىدا به فرمايكى شاهانه به رهللايان كرد. م.م.ك. (۲) فولكلور: بازى.. بازى.. به ريشى قازى.

(۳) سالىح جهر: يه كيك بوو له سه ره ك وه زيره هه ره كو نه په رسته كانى چه رخشى پاشايه تى. ناوى به په يمانى پورت سماوسه وه به نده. م.م.ك.

•

دانه دانه

دانه دانه نووری! دانه دانه

مام سام چاوه پیتی په یمانه

مام سام ته لئی به جۆن پۆل

به جه مال و نووری زۆل^۱

ههردو کمان ته که نه کۆل

ته مانبهن بۆ چیا و چۆل

بۆ شه ر لئی ته ده یه ده هۆل

جه مال لای کالیسیکه^۲

وه ک گا نه گلینتی تیکه

ته وهن که ره به فیکه

چین ته خاته زریکه

فیکه که ی بای ئالیکه

نهم ولاته به پسته

هۆی شوومی و نه گبه تیه

هه ی کرمی قورپه لیه!

هه ی کرمی قورپه لیه!

(۱) جه مال: جه مال بابان، نووری: نووری سه عید، دوان بوون له بهر پر سه گه وه کانی چهرخی پاشایه تی سه ر به ئیمپریالیزم، م.م. ک.

(۲) کالیسیک: عه ره بانه. وشه که له کوردیدا (گالیسیکه) به، له بنه ر ته له (کۆلیاسک) ی رووسی به وه هاتووه، م.م. ک.

كۆمەلە مى ئۆيەم

سەرود

کوردستان

کوردستان؛ کوردستان!

نیشتمانی جوان!

هه‌ر بژی به شادی

سه‌ربه‌ستی و ئازادی

هه‌ر بژی! هه‌ر بژی! هه‌ر بژی!

لووتکه‌ی به‌رزی گه‌ردنکه‌شت

نزاری سه‌بی، به‌رخو‌ری په‌شت

دۆلی کپ و چه‌می خو‌رت

دارستانی زه‌به‌ند و چ‌رت

به‌هه‌ستی سه‌رزه‌مین،

هیلانه‌ی خو‌شی ژین،

جیگه‌ی نو‌شن،

ئاگر تیزکه‌ری ئیلهام و هو‌شن.

کوردستان کوردستان!

نیشتمانی جوان!

هه‌ر بژی به شادی

سه‌ربه‌ستی و ئازادی

هه‌ر بژی! هه‌ر بژی! هه‌ر بژی!

بهري به يانه

بهري به يانه، پرووناكه ئاسۆ:
دهنگى بانگ هه‌ئا له مزگه‌وتى دى،
قاسه قاسى كه و ئاشكرا نه‌ئى:
بهري به يانه، پرووناكه ئاسۆ:
هه‌ئه ئه‌ى لاوى نيشتمانى كورد!
پتويى پيروژ، به‌لام سه‌خت و ورد
بهري به يانه، پرووناكه ئاسۆ:
بو به‌ختيارى و سه‌ره‌خويى گه‌ل،
كه‌ى ده‌رچوو تيشكى هه‌تاو له ده‌م كه‌ل،
بهري به يانه، پرووناكه ئاسۆ،
ئاسۆى هيوای كورد، مژده بى له تو!
بالدار هيلانه‌ى خه‌و به جى دى،
كاتى فرمان هات، كورد نابى بنوى.
ئاسۆى هيوای كورد، مژده بى له تو!
سه‌رده‌مى هه‌ئان هه‌ركه‌سى نوست، مرد!
چاوه‌روانته، هه‌ئه ده‌ستوبرد!
ئاسۆى هيوای كورد، مژده بى له تو!
له‌گه‌ل هاوړتا په‌ل به‌ده‌ره په‌ل!
وربا بى، زۆر چاك به‌كارىنى هه‌ل
ئاسۆى هيوای كورد، مژده بى له تو!

دهمی راپه‌رینه

دهمی راپه‌رینه، دهمی راپه‌رین!
هه‌تاکه‌ی به‌ستی و به‌په‌ستی بژین؟
په‌لامار ده، نه‌ی کورد، عه‌ره‌ق‌شتنی!
له‌دل کرمی ناکۆکی ده‌رکردنی!
به‌یه‌کبوونه‌گشت:
پته‌وبوونی پشت!
به‌یه‌کبوون نه‌بی:
گه‌لت پیش‌که‌وی!

دهمی راپه‌رینه، دهمی راپه‌رین!
هه‌تاکه‌ی به‌ستی و به‌په‌ستی بژین؟
به‌لادا بکه‌چاکی مه‌ردایه‌تی،
دریغی مه‌که‌گیان له‌کوردایه‌تی،
بگرمینه‌وه‌ک شێر، بچۆ‌ناوی به‌رد،
بلی: کوا‌هه‌قی ژینی ئینسانی مه‌رد؟
درشت تا‌کو ورد،
نه‌که‌ین ده‌ست‌و‌برد،
به‌هه‌ق چۆن نه‌که‌ین؟
پشوو چۆن نه‌ده‌ین؟
دهمی راپه‌رینه، دهمی راپه‌رین!
هه‌تاکه‌ی به‌ستی و به‌په‌ستی بژین؟

۱۹۴۳

۱) بچۆ‌ناوی به‌رد: نه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لکا باوه‌بچۆره‌نه‌به‌رده. م.م.ک.

نەورۆز ئەكەم

نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!
نەورۆزىكى بەسۆز ئەكەم،
جەۋنى گەلى پىرۆز ئەكەم؛
وہ ك كوردىكى دلسۆز ئەكەم:
ئاھەنگى نەورۆز تۆز ئەكەم!
نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!

نەورۆزى مەن بەھارىيە،
زەردەخەنەى پووى سىروشتە؛
لە دەشتى پەنگىن دىبارىيە:
مەھى مەن نا، جەۋنى گشتە:
پۆزى ژيانەوہى گەلە،
مى گز و گىايە، مى مەلە!

نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!
نەورۆزىكى بەسۆز ئەكەم،
جەۋنى گەلى پىرۆز ئەكەم؛
وہ ك كوردىكى دلسۆز ئەكەم:
ئاھەنگى نەورۆز تۆز ئەكەم!
نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!
بەفرى چىا كىشاىەوہ،

سەرمای زۆردار سوپای شكا؛
ھىزى ژيان بە دواىەوہ
ئەپوا و گەلا و گىا سەوز ئەكا؛
دەست لە پىشتى گىاندار ئەسوئ
ئەيخاتەوہ سىكوزاى نوئ!

نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!

نەورۆزىكى بەسۆز ئەكەم،
جەژنى گەلى پىرۆز ئەكەم؛
وہ كك كوردىكى دلسۆز ئەكەم:
ئاھەنگى نەورۆز تۆز ئەكەم!
نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!

بولبول ئەلى: ئاۋاتى گول
لەم جەژنەۋە بۆم دېتە دى.
ھەنگى لە ناوكونا خجل،
لەم پۆۋەۋە پىنى ئازادى
ئەگرىتەۋە بەر بۆ مژىن:
لە دەمى گول شىلەى ھەنگىن!

نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!
نەورۆزىكى بەسۆز ئەكەم،
جەژنى گەلى پىرۆز ئەكەم؛
وہ كك كوردىكى دلسۆز ئەكەم:
ئاھەنگى نەورۆز تۆز ئەكەم!
نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!

كۆنە پەرسى ئىم ناگرى:
پىنى وريايى نىشمانى،
كى ئەتۈانى: بگرى لە زى
پىنى ھەلسان، كاتى ھەلسانى؟
يا تەنانەت بەرى گەشە
بگرى لە چلى ۋەنەۋشە؟

نەورۆز ئەكەم! نەورۆز ئەكەم!
نەورۆزىكى بەسۆز ئەكەم،
جەژنى گەلى پىرۆز ئەكەم؛

وہ ک کوردیکی دلسوز نہ کہم:
ٹاہہنگی نہوروز تۆز نہ کہم!
نہوروز نہ کہم! نہوروز نہ کہم!

کۆنہ پەرستی چاقووچاوا!
لہ جہڑنی گہل بۆ نہ ترسی؟
لہ گہل دزی کۆشک و دراوا!
بۆ ناتہوئ جہڑنی برسی؟
بۆ ناتہوئ گیانی چلکن!
جہڑنی پاکی نہوروزی من؟

نہوروز نہ کہم! نہوروز نہ کہم!
نہوروزیکی بہسۆز نہ کہم،
جہڑنی گہلی پیروز نہ کہم؛
وہ ک کوردیکی دلسوز نہ کہم:
ٹاہہنگی نہوروز تۆز نہ کہم!
نہوروز نہ کہم! نہوروز نہ کہم!

ئەي لاوى كورد

ئەي لاوى كورد! كورپى ئازا:
 بۆ زولم و زۆر، مىلى پەزا!
 نىشتىمانت پزگىسار ئەي،
 ھىز پىويستە بۆ ھەقەندىن:
 ھىزى باوھەر، ھىزى وتىن،
 ھەر ھىز بىنچىنەي دەردىنى
 پىنگاي ئامانچ با سامدار بى،
 دىلۆز رابەر، ھىز پىتوار بى،
 كاروانى چۆن پىش ناكەوئ؟
 ئەي لاوى كورد، ئەي پۆلەي ژىر،
 ئەي كۆمەل يەك چىنى فەقىر،
 ئەو ئىستىعمارە خوئەنمۇ
 ئەو ئەزىدىھا ژارپىژىنە،
 پەنجەدەر لە بىرسا مەرىنە
 با كوردستان سەرفراز بى،
 ئەي لاوى كورد! پىلنگى لان!
 ھەق بىستە بە پەنجى شان
 لە كى؟ يەكەم لە ئىستىعمار،

دانسانەوئىنى بۆ قەزا،
 نە بە نياز، نە بە نزا:
 كۆمەلت بەختىار ئەي!
 ھىزى پىكھاتووى يەكگرتىن،
 ھىزى كردىن. ورەي دوشمن
 قەلاي سەختى ئەلەرزىنى!
 با پىر لە ترس و ئازار بى،
 كۆمەل يەك گيان، يەك پىريار بى:
 دوشمن لە بەريا ناپەوئ؟
 ئەي نىشتىمان دىلى زنجىر،
 نابى ھەرگىز دەر كەي لە بىر:
 كە كوردكۆزە، ھەژار كۆزە!
 پاروو لە ناودەم فەرىتە،
 ۋەك پىلنگ شەركە، بەدەرىتە!
 بەھەشتى نىعمەت و ناز بى!
 كورپانە باز دەرە مەيدان،
 بۆگشت ھەژار، بۆگشت ئىنسان!
 ئەمجا داگىركەر و زۆردار!

گورانی قوتابیان

به سهر دنیای فراوانا
دهنگدانه وهی گورانیمان
به لاوانی گشت پرووی زهوی
ته گه به تیت برایمان،

نیر هه رگیز پرووی پوژی پروون
دانا پوشتی هه وری چلکن،
ترسی تال و تاریکی شهر
پروونا کیمان لی ناکا ون!

تهی قوتابی ولاتان گشت،
به به کتری بهستن پشت!
به به کیه تی ورد و درشت
حه قی ناشتی نه خه به مشت!

بومبای ته توم نابتر سینی
هیزی لاوان خوی بنوینی،
راوه ستاوین وه ک پاله وان
ته جهنگین تا شهر نامینی،
تا مه شخه لی نازادی گشت
گر له گشت لا هه لئه سینی!

تهی قوتابی بو به کگرتن
له خه باتا بو پیشکه و تن،
بو پیشه وه به ره و ناشتی،
به ره و بهختیاری چه شتن!

سلیمانی. ته شرینی دووه می ۱۹۵۳

جه‌ژنه پیرۆزه‌ی ئاشتیخوازان^۱

ئاشتیخواز! ئاشتیخواز! ئاشتی خوازی کورد! به ئاشتی سه‌رنه‌ گری گشت نیازی کورد!
ئه‌ی برا، جه‌ژنه‌ که‌ت پر نان و گول بێ! نان بو تیری سکه‌، گول نه‌شی دل بێ!
ئه‌ی برا و خوشکه‌ کان! ئه‌ی ورد و درشت! ئاشتییه‌ ئازاد و به‌ختیار کا گشت!

(۱) ئاشتیخوازانێ سلیمانی، له‌ جه‌ژنی فوریانی سالی ۱۹۵۴ دا چهند عه‌ره‌بانه‌ به‌ کیان رازانده‌وه‌ و منالی جوانکیله‌ی جلوه‌رگی جوان و خاوی له‌ به‌ریان سوار کردن و به‌ ناوشه‌ قام و کولانه‌ کانی شاراکیرانیان. مناله‌ کان ئه‌م سرووده‌یان ئه‌وت که‌ ماموستا گوران بۆی داناوون، تاله‌سه‌ر ئاوازی هه‌ی به‌ لار و به‌ لار... بیلین. ماموستا گوران خوی له‌ باره‌ گای رۆژنامه‌ی ژیندا سرووده‌ که‌ی به‌ مناله‌ کان له‌ به‌رته‌ کرد و به‌ ئاوازه‌وه‌ له‌ گه‌لی ئه‌وته‌وه‌. م. م. ک.

•

چواردەى تەمووز

تۆ ئاسۆى ئاۋاتى گەلى! تۆ خۆشترىن كاتى گەلى!

نۆبەرەى خەباتى گەلى! سەرەتا و ھۆى ھاتى گەلى!

چواردەى تەمووز! چواردەى تەمووز!

تۆ ھەلھاتى، شەو دۋايى ھات پۆزى گەلى عىراق ھەلھات

پوۋناكى كەۋتە پوۋى ولات بىزى شۆپش! بىزى خەبات!

چواردەى تەمووز! چواردەى تەمووز!

دەزگاي دەرەبەگى شكا ئىمپىريالىست ئاپروۋى تكا

بىت و شەرفروشى بكا، سەر ئەمالى بە كوچكا!

چواردەى تەمووز! چواردەى تەمووز!

ولات يەكەر پىكەننە، بەم شۆپش و پاپەرىنە

كۆتۈسپى و ئاسمان شىنە ئاشتى ھۆى شىرىنى زىنە

چواردەى تەمووز! چواردەى تەمووز!

۱۹۵۹

مارشی ئاشتیخواز

ئاشتیخوازین، پشتیوانمان گهلان،
کۆتری سپی ئالامان ناویشانه:
پینگامان پتی براهی تی ئیشانه،
ناکۆکی و شهر نه هیشتن ئامانجمانه!

باوه پمان وایه:
ناکۆکی شهری له دوايه،
شهر هوی ویرانی دنیایه
هر دوستی گهلان،
نه پاریزی ئاشتی جیهان،
فه پ نه خاته زینی ئیشان!

خوینپرشتی به کتری لاوان به سه!
به که لاوه کردنی شاران به سه!
بیشکهی منال ناگر تیهردان به سه!
نه تۆم کپین به دراوی نان به سه!
نه ی شهر فروشان!
قاسه پر و که لله بوشان!
به س بی، به س: بو شهر تیکوشان!
شهر هه لگیر سی،
نه وه ی له مهرگ زور نه ترسی
— خاوه ن ملیار — ناخه له سی!

پاسی ئاشتی ئامانجی خه باتمانه.
ئاشتی پینگای پزگاریی ولاتمانه.
کاتی ئاشتی، کاتی خوشی و هاتمانه.
هوی تیر بوون و پوشته بوونی لاتمانه!

پټی کامه رانی،
 پټی پټشکه وتنی ناوه دانی،
 ناشتی گشتیه و جیهانی.
 سانه ی ناشتیخواز!
 به دلّوزی و به رزی نیاز،
 گوئی زه وی که پر که به ناواز!
 ناشتیخوازین، پشیمانمان گه لانه،
 کوتری سپی ئالامان ناویشانه:
 ریگامان پټی برایتی ئینانه،
 ناکوکی و شه پنه هیشتن ئامانجمانه!
 باوه پرمان وایه:
 ناکوکی شه پی له دوايه،
 شه پر هوئی ویرانی دنیايه
 هر دوستی گه لان،
 نه پاریزی ناشتی جیهان،
 فپر نه خاته ژینی ئینسان!

۱۹۵۹

یادی له نین

به سه رکرده یی به رزی هاوړی له نین،
کشا له شکری شوړشی سووری چین^۱،

به زانت و بیر و به خوین و عه رقی،
شهوی ئاده میزادی خسته شهباق.

برادر له نین،

به عه زم ئاسنین،

که پتی نایه ژین،

سه ری به رزه چین.

بژی یادی پپوړز و به رزی له نین!
بژی داس و چه ککوش! بژی حیزی چین!
بژی شوړشی به کخه ری گشت گه لان^۲؛

(۱) چین: ته به قه. م. م. ک.

(۲) ته م سروده ته واونیه، پاشماوه که ی فوئاوه. م. م. ک.

جه‌ژنی ئایار

یادی پیروژه یه‌که‌می ئایار	جه‌ژنی جیهانه بو‌گشت کریکار
کریکار به‌ندی سه‌رمایه‌دار بوو	پووت بوو، برسی بوو، کز بوو، هه‌زار بوو
ئه‌یچه‌وسانه‌وه خاوه‌سه‌رمایه	به‌مه‌ره و مه‌ژی کریی ئه‌دایه
له‌دنیای تازه شاری شیکاگو	هوشی کریکار هاته‌وه به‌ر خو
هیرشیان برده سه‌ر شه‌قامه‌کان	بو‌ه‌قیان چه‌شنی شیر ئه‌یانترکان ^۱

(۱) وادیاره ئهم سرووده‌ش ناته‌واوه. م. م. ک.

.

کۆمەڵەی دوویم
شعر بوو منالان

منتقدی، اقرا، الثقافی

للکتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

ساواي ناستيخواز

منالیکم کۆرپه ی ناز
وه ک باوکی خۆم ناستیخواز
کۆتری سپی ته قله باز
له چه قه ل نه کهم ده رباز
منالیکم، منالیکم، ناستیخواز

نامه وی گرمه ی بۆمبا
به کو ته ک له که لله م با
نامه وی چه پۆکی شه ر
مالی باوکم با به با
منالیکم، منالیکم، ناستیخواز

باوکم نابێ بیکار بێ
پرووت و قووت و هه ژار بێ
دایکم فرمیسکی خه می
وه ک دۆزی به هار بێ
منالیکم، منالیکم، ناستیخواز

نامه وی هه تیو که وم
که لاهه بێ جی خه وم
له بهر نه وه، مایه ی شه ر
کێ بێ، دۆزمنی نه وم
منالیکم، منالیکم، ناستیخواز

نه مجا مه رجه تا ماوم
به زمانی پاراوم
گۆرانی ناستی بلیم
ناشتی پرووناکی چاوم
منالیکم، منالیکم، ناستیخواز

جگہ رتائین

به زمانی منالی ساواوه

گولی باخچی هیواتائین،	جگہ رتائین، ساواتائین،
پووناکیی چاوین بۆ باوکان،	بزهی ناو بیشکین بۆ دایکان،
به که لک نهیین ههروه ک جوانین	هیزی دوارۆزی ئینانین
دهزگای کینهی بخته گهر،	ماوه مهدهن شەیتانی شهپر،
ئیسقامانتان بۆ بکا به مۆم!	به چه خماخهی تیشکی نه تۆم
گر تیی به ربی وه ک کۆی زوخال	ماوه مهدهن بیشکهی منال
بیته هیلانهی بی ییچوو!	ماوه مهدهن پرووی نهرز هه موو

.

ساگورانیی کهو

قهقهه، قهقهه، قهقهه، قهقهه!
شاخی بهرز و بهردی رهق،
جیگای چیلّه و جیگای بهق
قهقهه، قهقهه، قهقهه، قهقهه!

بهفری تازه و بهفری پار،
ناپرئ له لووتکه و نزار:
نه پاییز و نه بههار،
قهقهه، قهقهه، قهقهه، قهقهه!

بهربه پوچکهی نهشکه و تم،
زستان جیگلی سره و تم،
مه لبه ندی چینه و په و تم،
قهقهه، قهقهه، قهقهه، قهقهه!

پاته پیرم بهربه یان،
هه لئه کشیم بۆ لووتکهی جوان،
نه خوینم پروو له ئاسمان:
قهقهه، قهقهه، قهقهه، قهقهه!

مه هی هه زار به هه زار،
به یه ک گه ه ی به ره و خوار
ئه پیرم له ترسی زۆردار
قهقهه، قهقهه، قهقهه، قهقهه!

«فجوق...» له دالی چاوزهق،
«قغ...» له پاوکه ری دلّرهق،
له تفهنگ و تهقه تهق

قەقبە، قەقبە، قەقبە، قەق!

گشت تیوارە و گشت شەبق،

شاخ پرنە کەین چیل و بق،

لە جیپرکە، جیپر، قەق، قەق، قەق،

قەقبە، قەقبە، قەقبە، قەق!

به رخه که م

ئه ی به رخۆ له که!

نه رمونۆ له که!

سپی و خرپنی،

وه ک کولوی لۆ که!

دهسته مۆ و چهشی،

فیره باوهشی،

دهنگی باره خوش،

جوان و چاوپهشی!

بۆ هه رکۆیه ک چووم،

تۆیش وموه له دووم،

ئه تله وه پێنم،

هه ر وه کورو بیچووم.

وه ره خله خل!

بچۆ نه رموشل!

بیاریته: باع...

به رخی چاو به کل!

گورانیی دهنکه گهنم

ناوی خواي لی ته هینم
دهرکی عه مار ته شکینم
به بار گهنم دهر دینم
له ناو وهردا ته یچینم
وه ک ئالتوون زهرده
پاک و ینگه رده
دهنکه گهنم...

پۆله چۆله که ی سهر چل!
مشکی ناو کون! کرمی گل!
ورده مه لی سرک و سل!
تۆوم وه شاند پر به دل!
ته یگرئ خوا
هه رکه سی بیخوا:
دهنکه گهنم...

تینتا وشکه، ینگیه نه
ته م دهنکه گهنم جوانه
دوو پوژی تر پروانه
ته لیمیکی ژیه نه
خوا ته فرموی
ته ویش ته پوی
دهنکه گهنم...

ته بی به قهرسیلی شین
به رز ته بیته وه چین چین
دیمه تیکی چهند شیرین
ته به خشی به سهرزه مین

خوا دای گیانی
خوا نه خشانی
ده نکه گه نمم...

گا و گویره که ی سهره پۆ
ئاژالی زیانه خرو
به رازی شه خه لی کو
دوژمن نه یخوا گه نم و جو
نه فرینی خوا
له وه ی بیخوا
ده نکه گه نمم...

به هاری قهف ده رته کا
گول تا بهر سنگ سهرته کا
قه لاس نووک نه شته رته کا
درک پاسی بهر ته کا
به شنه ی با
شه پۆل ته دا
ده نکه گه نمم...

ته ی خوای گه ردوونه بهرزه!
ده غله که م پیاریزه
له سن و کولله و تهرزه
ته ی خوای گه ردوونه بهرزه!
هی تۆیه و من
نه ک هی دوژمن
ده نکه گه نمم...
ده غلم وه ک ئالتون زه رده
وه رزیر! داس له هه سان ده!

خۆت ئاسایی تەکان دە
مەلۆم بۆ لە خەرمان دە
خەرمانی سوور
وێک کۆگای نوور
دەنکە گەنم...

هەر دەنکە بوو بە هەزار
سوپاس بۆ تۆ کردگار!
بەشی تۆو بەشی عەمار
بەشی دەسکورت و هەزار
هاتە بەرھەم
سوپاس ئە کەم
دەنکە گەنم...

پشيله كه م

مياو مياو! مياو مياو! ورد ورد پاكه،
 كلووه ئاوريشمى گياندارم،
 پاكه، پاكه، وه ره باوه شم،
 كلكى تىكن لوول كه و په پ كه،
 نينۆكى تيژ ده رپه رپنه،
 ده ست و دهم و چار و جلم
 مووى سيملى شاش، لووتى سوور
 كه مانوو بووى له ده ستبازى،
 خوت په پكه ده له سهر رانم،
 ليك نى چاوى مه يله و شپنت،
 نه گهرچى رامه چله كينى،
 پرخه پرخى يه كناهه نكت،
 بو چاوى مينش وه نه وزيك،
 پشه خرپنه دهم و لووت پاكه!
 چاو پيروزه، كللك كوله مارم!
 لا مل هه لسوو تير له له شم!
 نه رمه دهم گالته قه پ كه.
 قه ناك! برپه، بدرپنه:
 پشه، هه ردوو ده ست بكه ره ملم!
 بگره بو ماچماچينى دوور!
 پشه، راهاتووى كووشى نازى.
 به پرخه پرخ، پشه كهى جوانم،
 ورده جوولەى خه وييننت،
 به لام نه خته نه خته دىنى
 شيوهى كشومات و مه نكت،
 چاو ليك نه تيم مينش تووزيك.

که‌رویشک

که‌رویشک له‌ناو لانا	گوټی له‌سه‌ر پټ دانا
چاوی نووقاند پرڅه‌پرخ	نوست تا پاوکه‌ر وتی: پخ!
نه‌مجا ه‌ردو وگوټی له‌قان	شانی پیا‌کرد به بازدان
که‌رویشک، نزیکه دوزمن!	که‌رویشک، را که قونه‌قون!

،

به فر^۱

جیگا نه ما پیه ک دانسی له حه وشا	ئای بابه گیان! به فر نه بارئ، ته ماشا:
دهنکه دهنکesh با نه بهیتی بو هه یوان	کلوو کلوو دیته خواری: سپی و جوان
یا لیشاوی په پوروله ی ناو هه وایه	نه لئی ورده په پری سپی ده عبايه
کز کز نیشته وه له و بن پاساره	نه ها بابه! نه و ریشۆله هه زاره
با بی بیخوا و نه جاتی بی له ماته م	تیتا مشتی گه نم دینم پړوی نه که م

(۱) ئەم پارچه شیعره له لایەن کاک ئەحمەد سەلح عەلیه وه هاتوووه بۆ ئەو لیژنەیهی له ۱۹۷۸ دا بۆ کۆکردنەوهی شیعری ماموستا گۆران ینکەهات. ئەمە تاقە پارچه شیعریکی ئەم دیوانە ی ماموستا گۆرانە که لای من نه بوو. م. م. ک.

•

کۆمەڵە یازدوویەم
ورکەرێراو

گۆران

گۆپاوم؟ بەلێ! ئەبێ پێی لێ تێم
کە من گۆپاوم!
عەشقت وە ک جاران تە ئیسیر ناکا تێم،
ئە ی نووری چاوم!

لە گەل ئە وە شدا هیشتا هەر یاری؛
چەرخێ بێ پشوو
بە بای ئە داو: یادی دلداریی
ئە و پۆژانە ی زوو!

بە لām ئارەزوو و ئاواتی جاران
تە وژم و مەستی نادا بە ژیان؟
چەشنی شیرین خەو
نوستووی بە جێ هێشت بۆ تاریکیی شەو!
ئە گەرچی تێستاش
چۆن پۆشت، ون بوو؟ هیچ نازانم باش!

بۆچ تێم ئە روانی خوشەویستە کەم
بە چاوی تانە؟
نازانی دلێش بە بێ زیاد و کەم،
وە ک ئە و شانە

کە کە و تونە ژێر شینایی ئاسمان،
ملکەج وە ستاوە بە رامبەر گۆپان؟

بآلداران، گولان، گەلای درەختان،
ئە و ئە ستیرانە

کە ئە جریوینن، بەرز و گەش و جوان،
ئە م گشت هەردانە،
دەریاگە و رە کان، هەموو شت، کەم، زۆر
ئە گۆپین لە گەل چەرخێ دائیم گۆپ...

گیانه، ئاوتنهش پێشانمان نادا،
 ئیمڕۆ به یانی
 پرووی خۆمان له یهك شیوه و وینه دا؛
 تهیی بزانی
 ههرجیمان ههیه: ئاره زوو، ئاوات،
 تاسه، خه وینین،
 هیوا، ترس، هه موو، هه مووی پێی ته گات
 ده ستووری گوپین
 پێم بلی: ئاخ، چلۆن ته توانین
 وړك بگرین له دل
 كه قنیاك بكات به یادی دیرین؟
 نابینی پیش گول
 چهن خۆشه وسته و نه وشه ی مللار
 لای دنیای به هار؟

ژینیش، داخه كه م، له م خۆشویسته
 هه لئاگرئ زیاتر:
 كه لیو لێك ته نێ پاش زه رده خه نه،
 بێدهنگ، سارد و سړ!
 ئاخ! منیش عه شقم پروو له گوپانه،
 له گه ل زه مانه،
 منیش و نه وشه م ته ژاكی، ته مرئ
 تا گول بهر ته گرئ!

(١) له هاوینی سالی ١٩٣٣ داله سهر وستی حامید فەرهب، بوته وهی له دیاریی لاوان، ی ١٩٣٤ دابلۆ بکریته وه، له ئینگلیزییه وه
 کردم به کوردی به هوی به راوردی نه سسی ئینگلیزی و عه ره بیه که وه له مه چه لاه به کی میسریدا. له پاشانا هه له بته که ی خوم له گه ل ته رجومه
 عه ره بیه که یا نارد بو، بیکه سی ره حه ته، که ته وچه له له بازیا ماموستای قوتابخانه بوو، ته ویش هه له سته کی له سهر دانا.
 وگوران،

گهړانه وه له زیندان

— له عهريه بيه وه —^۱

له گهل هاوړي و براده ران	دهرچووم، دهرچووم، به ندم پسان
دل پر له كينه زورداران	هاتينه وه دهر له زیندان
له تاريكيدا دره وشاين	وه ك ده مې سوركان خروشاين
له و نركه تپانه ك دئ	گرتمان ده س «مه شخه» بوړي
له گيانبور دووې ريگاي ناشتین!	له بهند، له زنجير، ناترسين،
چه شين وه كوو پلنگي لان!	به دوشمني ناشتي گه لان
دائېريژين بناغې ژين!	نه يخكښين، خويني نه مژين
رؤيشت ديلي، نازادي هات!	نه قيرتښ: بړي خه بات!
هه نكاو بتين بهره و تاوات!	نه گهلاني نازا و به زات،

(۱) ماموستا گوران هم بارچه شيعره ي پاش دهرچووني له زینداني به كه مجاري، له ژماره، ۱۱۲۴ ی ۱۹۵۲/۱۱/۲۰ روظنامه ی هژين، دا بلاو كړدو ته وه. هه رچه ند له سهری نووسيوه له عهريه بيه وه، من لام وايه هې خويه تي و له بهر ناچاري به هوی تازه له زیندان دهرچوون و پويستی زوو خو دهرنه خسته وه به وه رگيراي داناوه. م.م.ك.

دوینى...

له عه ره بى جی جی بران خه لیل جی برانه وه

دلێك تا دوینى هه مېوو، كوا؟ نه ما
دنیاى بێزارى له دهست پرزگار بوو،
عومرێك بوو له ژین پهنجى چوو به با
بهو ناخ و نالهى كه بۆ نازدار بوو!

دلدارى چیه؟ نهستیرهى ئاسمان!
له گهڵ شه به قى پوژا ون نه بێ،
نه شتهى: وه هه مێكه گیرۆدهى نه مان
جوانیه كهى چه شنى سیه ر لانه چێ،
په یمانه كانى: درۆى خهوى جوان
گشت ههچن كاتێك هۆش بێدار نه بێ

چه ند له گهڵ تاسه شهوم برده سهر؟
چاودێرى تاسه م نه كرد تا نه نووم!
ناو جێگه م داخ بوو به یادی دوله ر
نه یوت: «هۆ نه نووى عاشقى مه حرووم!»
نازار به چه یى زوو زوو له گوى ده ر
نه یوت: «بۆ عاشق هه ر وه هایه خووم»

چوو نه و پوژانه، به سهر چوو، مژده!
نه ی چاو نه وادى وه نه وزى شیرین
نه ی گیان وریایى له دهست به رمه ده
له بیرت نه چێ تالایى دێرین!

هه رچه ن نه كه وته شه باى به یان:

خۆشى خۆشىم بوو، سەمام ئەكرد من
هەرچەن دايتەدا لە هەورێك باران
وێك شەراب ئاویم لە جام ئەكرد من!
مانگك لە ئاسۆه بیکیشایە سەر:
یارم لادا بوو، هەرام ئەكرد من!

ئەمە گشت دوینی، دوینی تیزگوزەر
تەمى بوو پوشت، لاچوو لەسەر چاوا!
تەسكینی «مێژوو» بێ سەر و شوێنكەر
هەروەك فوو خۆی دا لە بڵقی سەر ئاوا!

سا ئەى براكان! هەر كە «سوعاد» هات
پرسی: «كو كورێك دڵ بریندار بوو؟»
بڵین: «پوژانی دۆوریە كەى بالات
دايمراندهوه گرێك لێ ديار بوو؛
پشكو كه وتوه ته ژیر خۆله مېش، مات
سارپژه زامێك كه هوى هاوار بوو»

ئەگەر توو پە بوو، توخوا لێ مەگرن،
گریا: دلسۆز بن، فرمیسكى بێرن
هات و پێكەنى، باش دلتیا بن!
كە هەر وەها بە عەشقی پیاو و ژن!

ئەگەر پێتەو ئەخۆ ئەوێ چوو؟
ئەو خۆشەویستى كە نازدار بوو زوو؟
دیتەو هوش خۆى گيانى خەوالوو
تا بمرستى بە پووى رابوردوو؟
يان بەستەى بەهار ئەگاتە ئەیلوول
كە كونه گویچكەى بە گەلا پر بوو؟
نە، ئێتر زیندوو نایتەو دڵ،

ئەبىي بە چىلكە كە وشك بوو چل!
دەستى درە و كەر ژين نادا بە گول
پاش ئەو هەي پرى لە بنجى ناو گل!

گيانى ناو لەشم پىرى لىي داو،
بە جەسەت نىگاي بو دوا چەرخاوه،
لە سنگما مە يلىك جوولەي گەر ماوه
لە سەر دار عاستاي سەبر وەستاوه،
هيوام تىكشكاو، بالاي كۆماوه
گەرچى خۆم لە چل هيشتا ئەداوه!

ئەمە يە حالم ئە گەر لىي پىرسين:
«ئەي چى بە سەر هات؟» پىي بلين: «شيت بوو»
هات وتى: «خوايە، پىزگار بى، ئامين»
بلين: «پىزگارە بە مەرگىكى زووا»

سليمانى. كانوونى يە كەمى ١٩٥٢

ئامۇڭگارىي ئىمپىريالىزم

ئىمپىريالىزم ئەخوازى كوتومت وامان ئامۇڭگارى بىكەك شاعىرى گەورە مەرووف پەسافى
 ھۆنىوئەتە. بە لام ئىمە ئەگەر ئەم ئامۇڭگارىيە لە گوئى بگىرىن ديارە كە تا يىنە قاقا كە مترمان ناچە قى!
 ئەگەر بە تەواوى پىچە وانەش برۆين بە پىتو، ئەوا ئەو خوى ھە تا نووكى گويچەكى كەرە كانى لە ناو
 قورا نقوم ئەبى!

ھۆ خەلکىنە! ورتە مەكەن	دەم لە قە ھەر گىز مەدەن
بنوون و ھىچ بىدار مەبن	ھەر نوستوانىن پىتە گەن
پوو وەرگىرپ لەو شىتانەى	كە ئىنج چىيە، پىشتان ئەخەن!
بە لەعنەت كەن تىگە يشتن	چەند بە كەلگە ھىچ تىنە گەن
لەناو دەلىيى نەزانىنا	با ھەر مەلەى خوتان بکەن
خۆ سياست، لىيى بکەون	پاشان پەشىمانى ئەبەن!
گەر دووى كەون ئەو جادووە	خوتان لە ناو تەلىسم ئەخەن!
ھات و بۆ قەى عادە تىش	دەمتان جووللا، ئەبى بە پەن!
پووگىرژ مەبن لە زولم و زۆر	بۆ عەدل و داد گوئى ھەلمەخەن
كامتان ئەتەنەوئى بژىن	بە خوشى و حورمەت، شاد و شەن
گويتان بگىرن لە گەل چاوتان	لەوس و لچتان لەواشە كەن
چونكە ھەر بە كەپ و لالە	حورمەت ئەدەن، بايەخ ئەدەن!
ھىواى قەلى بەختيارى	لەم ژىنەدا ئەچى بە چەن!
ژىن ھەر ژىنە: تىرىبى و برسى	پزىق ھەر پزىق: عەمار بى و مەن
ملکەچ بن بۆ حوكمى قەدەر	با ھەمووشى ھەر گەن بى و گەن!
ستەمتان دى پىي خۆشحال بن	بلىن: ھەر ستەمە پەسەن!
تى ھەلدران سوپاسكەر بن،	زللە، بلىن «چەل تا بزەن!»
وترا پىتان: ھەنگوین تالە	بلىن: تالىك، جوورى دە گەن!
وترا بە پۆژ: ئەمە شەو	بلىن: ئەو گشت ئە ستىرەن!
وترا: كويزە كانى، زىيە	بلىن: ھەر لافاوە دىمەن
ئەگەر وترا: ئەى خەلکىنە	پەلپەل ئەكەبن دايكى وەتەن!
بۆ شوكرانە سوچدە بەرن	سەما بکەن، ھە تاكوو ھەن!

سلىمانى. كانوونى يەكەمى ۱۹۵۲

راست بنه وه!

له شیعری «جه میل سیدقی زه هاوی» یه وه

له كهه لله دا چیتان هه یه له نه فكار
هاژه تان بی، وه ك په شه با، وه ك پرووبار!
سر شوپ مه كهن، تا ته نانه ت بو نه قدار!
وه ك سهرده متان بو سهرده مانه سهردار!
با بگه نه پیشكه وتوان له رپسوار!
هوی شهرم نه بن بو «یه عروب» و بو «نه زار»
وهی به حالی بیتهیز له دهستی زوردار!
كی نه بهزی؟ ترسو کی بیپیار!
سا لاوینه، دهی رپوژتانه، دهی زینههار!
كه شوفی دروی ناو بهرگی پیرار!
كه تاریكن، رپی ون نه كهن به رپسوار!
چار بدن و بویان دهرخن گشت نه سرار!
وه ك نه ستیره پرووته و پروونه و پرشنگدار!

بو ناخه نه سهر زمانی ئاگردار:
ههنگاو بتین به ره و ئامانج به بی ترس،
راست بنه وه به قینه وه له په وشت،
تیکراگشتان، خو تان خیی خوتان بن،
به قه له مبار ههنگاو بتین به ره و پیش
بیت و سستی پیشان بدن له گورپا
ژیان چیه؟ کوپی شهری سهرومر،
کی زال نه بی؟ کولنه دهی دل پر زات
با، پیر خویان لادهن، کوپی مهیدان نین
کون فریادهن، نوی بپوشن، هه تاکه ی:
خو رزگار كهن له بهندی گشت باوه رپك
به ئاشکرا، بانگی راستی بو خه لکی
جوانه راستی وه ك دیمه نی به یانی

سلیمانی. کانونی یه که می

۱۹۵۲

قه یسی شه هید

قه یس ئالووسی پآله وانه بچکۆله یه کی ئەم نیشتمانە بوو، لە هەرای سەرپردی قەلەمبازی نیشتمانیی عێراقدا — ۲۷ ی کانوونی دووەمی ۱۹۴۸ — شه هیدکرا. لە کاتی خۆیدا مامۆستا مەهدی جەواهیری شاعیری بە ناوبانگی عەرەب ئەم شیوەنە بەسۆزە ی بۆ هەلبەستبوو، واکردمان بە کوردی.

ئە ی قە یس، ئە ی نە شە ی بە هار
ئە ی بریقە ی ڕە ونە قە کە ی!

ئە ی قە یس، ئە ی چە ی نازدار،
نە رمێک لە گوێی دلدار ئە دە ی
ئە ی قە یس، ئە ی گۆرانیی شوان
هە وای مێرگ سەر شە پۆل ئە خە ی،

ئە ی قە یس، ئە ی دە نگێ بۆ لبول،
چۆ ل ئە خە ی تە لە رە ی هە ی هە ی!

ئە ی قە یس، ئە ی خە وێک، پە ری
بۆ ناو جێی بێ قەرار ئە بە ی!

ئە ی قە یس، ئە ی شیلە ی جوانی،
ئە تکی تە ناو فەنجانی مە ی!

ئە ی قە یس، ئە ی ئاوازی زین!
لە رە ی هیوای ناو دە نگێ نە ی!

ئە ی قە یس، ئە ی ڕە شنگی گە ش!
ئە ی بۆ ئێک هۆ ی مە سستی کە للە ی!

ئە ی قە یس، پاش کۆ چکر دنت
چیت بە جێ هینشت؟ گەر تێ بگە ی

مال لە کۆشی ئارام دە رچوو
پەر بوو لە شیوەن و وە ی وە ی!

ئە م ڕۆ لە کوژراو ئە نالێ

نەویان ئەلن: «دەي، بگري دەي!»

ئەم دوانە ئەو داڭك و باوكەن
نازاريانى و ھەر تۆيان ھەي!

ھەرچەن پۆژ ھەلدى و ئەنىش:
چاۋە پروانن تۆ سەر ھەلدەي

بە خەو بالات كە ئەيىنن
ئەلن: «قەيسى نازدار، تۆخەي!»
دوايش گومان دايانئە گرى
ئىتر جەرگە و كزە و كسپەي

بۆ يە كترى سكالايان
ھەلئە پىژن ھە تا سبەي!

* * *

داڭكت، ئەي قەيس! ئەژى و ناژى
بە ھىوايە كى يىبە و پەي

لە دەرگا بەن پائەچەنئ،
ئەلن: «تۆي لە دەرگا ئەدەي؟»

ھەر ئەگەرئ و پرسیار ئەكا:
«نەھاتەوہ... دیتەوہ... كەي؟»

* * *

ئەي قەيس، ئەي پۆلەي شەھيد،
بە خوینى گەش پىر بەرامەي!

ئەو كفنە ئالەت ھۆي بەخە
بۆ نىشتامائىك تۆي نەوہي!

خۆلئىك، لە پرووت نىشتوۋە، خۆي
ھاوار ئەكات: تۆي ئەوكەسەي

كە نىشتان لەسەر خاكى
ئەچە قىنى پەيكەرە كەي!

نه کليلی تو و هاوچه شنی تو
له پيشووی دل نه چنن په لکهی!

نه ی قه یس، بو خه باتی گهل
جوانه مه رگترین نیشانه ی!

توله ی خوینت له سته مکار
گهل نه یسینی، نه مړو، سبه ی!

سلیمانی. کانونی دووه می ۱۹۵۳

•

گورانیی لاوانی جیهان

(۱)

یه کمان نه خا به ک هیوا،
له مپه ره تا نه و په پری دنیا.
ریمان یی بگری دوزمن،
بیگومان سر نه داله ئاسن!
لاوان گهر دهنگ هه لپرن،
گهلان گشت پاته پرن،
گورانیی لاوان،
پرته کا زیان،
له شادی بو هه موو

(دهور)

بهسته بو شادی ئه لئین گشت لاوه کان
لاوه کان... لاوه کان...
چون له بهرمانا نه وهستن دوزمنان؟
دوزمنان؟
له گهل لاوان،
ئه لئین گشت جیهان،
به یه ک زمان:
چون له بهرمانا نه وهستن دوزمنان؟
دوزمنان؟ دوزمنان؟

(۲)

له بیرمانه کۆپی جهنگ:
چون پر بوو له مه یی شه هیدان
نه و خوینه ی خاکی کرد رهنگ،
بوو به مۆری برایی گهلان.
ده سا نه ی تیکۆشه ران!
بو داد و ناشتی جیهان،
بگرن پیی خه بات؛

بگه نه ئاوات؛
بگه نه ئاره زوو.

(۳)

دهنگی زولآلمان، به سوین،
ئامانجیکی پاک ته دا به لاین
سه به رزی پروامانین
به راستی دلۆزی ئینسانین
به لام هیزه گومراکان،
بوون به هوئی تالیی زیان!
با بمری خوینمژ!
شهر فروشی پیاوکوژ
سه رگه وی ناستی، زوو!

وینە لە ئەدەبی تورکی

هەروە ک کەرەم^۱

لە کتیی «من شعر ناظم حکمت» وەرگیراوە

هەوا قورسە هەروە ک گوللە

هاوار ئە کەم

هاوار ئە کەم

هاوار ئە کەم

پاکەن، وەرن،

منم ئە دەم

ئیزنی دەستپێژ

ئیزنی گوللە!

وتی بە من:

تۆ ئە سووتیی

بە ئاگری دەنگە کە ی خۆت،

ئەبی بە خۆ!

هەروە ک کەرەم

گری عەشقی خۆی بە ربوو تیی!

کلۆلی زۆر

بە لام هاوپی تا بلی کەم!

گوئی دلانی

لە عاست کەر

هەوایش قورسە هەروە ک گوللە

منیش ئە لیم:

با بسووتیم

بیم بە خۆ!

هەروە ک کەرەم

من نە سووتیم

تۆ نه سووتی
 کهس نه سووتی
 نهی چۆن ده یجوور
 نهیی به نوور!
 ههوا وراق، وه کوو زهوی
 ههوا قورسه وه کوو گولله
 منیش هاوار
 هاوار نه کهم
 هاوار نه کهم
 هاوار نه کهم

راکهن، وهرن،
 منم نهم
 ئیزنی ده سترپیز،
 ئیزنی گولله!

(١) کهرهم و تهسلێ وه کوو مه جنوون و له یلای عه ره بی و وه لیبی دنیوانه و شه می کوردی وان.

وینه له شیعرې تورکی:

له باره ی شیعره که مه وه

له کتیبې «من شعر ناظم حکمت» وه رگیراوه

نه سپم نیه، زینی زیو بئ،

یا سامانم که سته دیو بئ!

مالم نیه و مولکم نیه

نه وهی هه مه، په کک ته شپیه:

پر له هه نگوین، هه نگوینی جوان

ته لئی گر هه چو ته ناو «شان»!

هه نگوین بهر و دواي مالمه،

بهر هه می ره نجی بالمه!

ته خه مه کار هه موو هیزم

تا له «مه گهس» پیار یزم

ملک و مالم: هه نگوینه که م

نه مجا، برا شیرینه که م

«هه ر پر بئ ته شتت له هه نگوین

هه ننگ ته تگاتنی له و په ری چین!»

نايه لن بليين

له كتيبى «من شعر ناظم حكمت» وه رگير اوه

ده ممان نه گرن له گوراني، نهى پوښن!
نهى بولبولم، نهى بولبولى هه لوبال،
نهى برى پرهش، خاوه ن دانى مروارى،
لى ناگه پښ گهروو پر كه ين له وتن،
ترسيان زوره وه ك نه يزاني، نهى پوښن!
له بهر به يان نه ترسن و له بيستن
له بينين و له لى كه وتن نه ترسن!
نه ترسن، ئاى نه ترسن له خوښويستن
نه ترسن وه ځكه فهاد پهيان بيهستن،
(نه شى تيوهش فهاد يكي خوتان بى،
براكاني زه نكيم، وانيه پوښن؟)
له ده نك و له توو و گل نه ترسن
له گشت شتيك، له خوږه ي ئاو، نه ترسن!
چونكه ده ستيان نه گوشراوه نه مانه
له ده ستيكى دوستا، وه ك چوله كه ي گهرم،
بى نيازى كرى، ته نزيل، ياخود مؤله ت،
له ئاواتمان دانه چله كن، نهى پوښن!
له ئامانج و له هيوامان نه ترسن
له گورانى سهر زمانمان، نهى پوښن،
نهى بولبولى هه لوبالم، نه ترسن!

داخی دل

شیوهن بو نامیق که مال

له تورکی دیوانی هه لئهستی کۆچکردوو ئەمین
فەیزی بەگ «شعاعات» هه کراوه به کوردی.

<p>قەدری فەزلی تۆ ئەزانن گشت ئومەم. ساحیبی بیاکی هیمەت بووی بە دل. راست له عیلم تۆ فەریدی دەر بووی. نەزمی شیعرت پرشتەیی یاقوتی ئال. تۆ بە یارانانی نەیت کرد ئیقتیدا... مەرگی تۆیە باری مەئووسی گەلت خەلکی پاش تۆ بە شیعەتی گریان و شین... باقییه بۆ رابەری ویجدانە کەت. مەرجی هەر یەك مەرجە: تەسلیم و پەزا! جەهل و بیدعەت بۆچ هەتا دی خەست ئەکە؟ مەتلەبی زیلان: له چەرخە ئیستقام! هەر یەكە زوو ئەبنە قوچیکێ ولات! تف له چەرخێ و تف له ئەحکامی ئەکەم! بەغدا. تەشرینی یەكەمی ۱۹۶۱</p>	<p>ئە مەرۆت پێشە، ئەی ساحیب هیمەم! خادیمی ئامالی مێللەت بووی بە دل، فەیلەسووفی پۆزەلانی عەسەر بووی، لەفزی پەخشانت هەموو سەحری حەلال، کۆششی تۆ بوو پەسەندی لای خودا هەولێ تۆ بوو پاسی نامووسی گەلت چەن بە فەرۆ چووی لە دەست دۆستی گوزین بوو بە داغی دل گەری هێجرانە کەت، داخە کەم، سەد داخە کەم، حوکمی قەزا ئە فەلەك! بۆچ ئەهلی غیڕەت پەست ئەکە؟ بۆیە ئەهلی فەزڵ و هیمەت، خاس و عام، داخە کەم ئەمما کە دێنە سەر خەبات، دوژمنی ئەم سەردەمە ئەم عەلەمەم،</p>
---	---

لهوگرانه‌ی سارد نابنه‌وه:

فه‌قی ته‌یران^۱

به‌س بگری و خهم بخۆ، ئه‌ی فه‌قی ته‌یران!
هه‌ژاران پۆژی دێ هه‌لسه‌ سه‌ر پێ،
له‌ گه‌ل خاك به‌ كسان كه‌ن كۆشكى زۆرداران،
خوینمژین نه‌مینی و ئاغا تۆوپر بێ...
تا دنیا بمینی تیا یا شا و خوونكار
له‌ سنگما ئاگری تۆ له‌ كز نابێ،
سه‌ری من نانه‌وێ بۆ ئاغا و زۆردار
چارده‌ری ئازادی لا نادا له‌ پێ!

تا پۆژی مژده‌ی دێ به‌ هاریكى خوش
ئه‌بێ چه‌خماخه‌ بات برووسكه‌ی و ته‌م،
ناپرێ له‌ زارم، نیشتمان، خروش،
تا ئاغای مفتەخۆر له‌ قیره‌ نه‌خهم!

نا ترسم له‌ زنجیر، له‌ كۆت، له‌ لێدان،
له‌ زیندانی تاریك، قه‌فه‌زی ئاسن...
له‌ دڵماگریكه‌ هه‌ستی نیشتمان،
نا توانی كزی كات ته‌نانه‌ت مردن!

ئه‌مه‌وێ پێش ئه‌وه‌ی بمینی ناو گۆل
ته‌مووره‌ی عه‌شقی پاك بۆ گه‌لم لێده‌م،
پاش خویشم بێته‌ دی خوشه‌ خۆزگه‌ی دۆ:
ئازادی بێته‌ به‌سته‌ی هه‌موو ده‌م!

(۱) ماموستا گۆران ئه‌م پارچه‌ شیعره‌ وه‌رگێڕاوه‌ و پارچه‌ی پاشه‌وه‌ی له‌ ژماره‌ ۵۴ ی سالی دووه‌می رۆژنامه‌ی «ئازادی» دا بڵاو کړده‌وه‌. پارچه‌ی پاشتریش له‌ ژماره‌ی پاشتری هه‌مان رۆژنامه‌ دا. ئه‌م سه‌ره‌تابه‌شی بۆ پارچه‌ی به‌ گه‌م و دووه‌م نووسیوو: «لێره‌ دا دوو پارچه‌ هه‌لبه‌ستی شۆرشیی نایاب بڵاو نه‌ که‌ینه‌وه‌ که‌ له‌ که‌شکۆلی وێژه‌ی کوردی، کورد ئه‌ده‌بیاتی ئالماناخ، وه‌رمانگر توه‌. کئیی باسکراو له‌ لایه‌ن ئېکۆشهری رۆشنیر دوکتۆر رحیم قازیه‌وه‌ کوکراوه‌ ته‌وه‌. ئه‌م هه‌لبه‌ستانه‌ وه‌رگێڕان به‌ زمانێ ئازهری (تورکمانی) ش، عه‌سکه‌رۆفه‌. له‌ ژماره‌ی جارێکی تر به‌ کوردیکراوی هه‌لبه‌ستیکێ تری فه‌قی ته‌یران و وتاریکی وێژه‌ی پشکەش ئه‌کرنی به‌م ناوێشانه‌ «ته‌رموکی و ته‌یران» م.م.ک.

دلہ کھم...

ئەلئى ھىلانەيە بۆ خەفەت و خەم!
 دلە کھم بەدبەختە و حالەم پەريشان!
 بە «لەم»ى بىابانا مەرگە رابەرم!
 پېشىلم، وەك رېگىگا، بوو بە تۆز خاکم!
 دەردى گەل کردوویە بە خەلووزى پەش!
 ئەم گەلە کەى دەستى ئەگاتە ئاوات؟
 پېش ئەوہى بىرم و گۆرپم بى بە جى!
 نالانم، لئى پرسىم: ھاوړى، کویت دېشى؟
 لە دلما ناسرەوئى ھەرگیز پىچى ژان!
 کىنەى خەست رەوايە بە دوژمنى کوئ!
 لە دەستما وەك سونگى قەلەم ئەنوئى!
 بۆ سولتان و شاھان نابم سەرنەوئى!
 پوژىك دئ نەمىنى لەم سەرزەمىنە.
 ھەرکەسى باكى بى لە خاکم نىيە!
 بىمگرن، گەردنم لە سىدارە دەن،
 لە پړى ئازادىدا خەبات ئەنوئىم!
 لە نووکی قەلەمت گەوھەر فرى دە!
 مژدە بى، ئازادى دیتە دنیاوہ!

ئەوہندەى دەريايەك پەرە دلە کھم،
 ھەوارگەم دوورولات، دەشتە و بىابان
 من خۆشىم نازانم چىم و چىكەرم،
 لە دەستى ستەمكار، لە دەستى خاکم
 بىرووسكە نەيداوہ لە كوئەرەى لەش،
 ئاخو کەى سەردەمى ئازادى ئەگات!
 ئاخ، خۆزگە ئەم زامەم ئەدى سارپژ بى،
 لە پړىداكە بوومە ھاوړى دەروئى،
 وتم: تا بلند بى قوللەى دىوہخان،
 نەكەن قەت بە ئاغا و بە شالاس بخوئ:
 ئەم ئىش و ئازارەم تا كەى ئەمىنى،
 سنگىش تويئوى بى و ھەلكشىم لە خوئى،
 دلنىام ئەوكۆشك و سەرا خوئىنە،
 پىم وتن: لە مردن من باكم نىيە،
 لە ھەلدېر فرىم دەن، پارە پارەم كەن،
 با زۆردار بزانى: ھەتا بىمىنم،
 «فەقى» بۆ ھەزاران تەموورەت لى دە،
 دئ بە دئ جار بەدە ھەر لە ئىتاوہ:

دەربەدەر

گۆرانىي «قىن» ئەلېم، با رقم ھەلسى!
ئاغايەك بىئىنى مەيدان بەرنادەم.
ئەوگەسەم: دەردى خۆى لە بەرد ئەنوسى،
مزگەوتىك جىيى «مىر» بىي من لىي سەر نادەم!

لە گەل و نىشتمان ھەرچەند دوور كەوتووم
دەنگە كەم زولالە، برا، ھەى برا!
با برسى و پرووتىش بىم، چونكە نەمردووم،
لېم ترسى قايمە «زۆردارى سەرا».
دلىام ئەم پۆۋە پەشانەى ئەپۆن،
پۆۋىك دىي كە ناوى بەختيارىيە!
ئەوگەلەى پەنج نەدا و نەنۆىنى ھونەر،
تەنیا ئەو، ئەنجامى خزمەتكارىيە!

بۆگەلە گشت بىر و سەرانسەر پروام،
كە پۆۋىك پرووناكى دای لە نىشتمان
ئەزانم دېتە دى لای گەلم ھىوام:
ھەلبەستەم ئەبىتە بەستەى سەر زمان!

بەھارم تىجگارى ئەپروى و ئەكاگول،
با ئەبا بۆى مىرگم لەم ھەرد بۆ ئەو ھەرد،
كانىاوم گەرم ئەكا بەزمى قولە قول
كە وا بىي نەمردووم، بوويشم بەگەرد!

جىت دېلم ئەى لاوى، ئەى چراى ھىوا،
بە ھىز بە و پىي مەدە بە بىھىوايى،
ژىانت خۆش بوى و ھاتنە دىنا،
بۆ زۆردار شل مەكە پەگى ئازايى!

پرسیاریکی ناسرخوسرهو

ناسرخوسره و شاعیر و خاوه‌نیریکي گه‌وره‌ی ئیترانه. له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چواره‌می پاش‌په‌و (هه‌ج‌ره‌ت) دا ژیاوه. یه‌کی‌ک بووه‌ له‌ دوا‌نزه‌ باب‌ه‌کانی په‌په‌ره‌وی «ئیسماعیله» و حو‌ج‌جه‌تی ناو‌چه‌ی خورا‌سان بوو له‌ لای‌هن‌ خه‌لیفه‌کانی فاتیمیه‌وه.

له سهرده‌ی ژيانا ناچار بووه زورانبازي له گڼل سئ ته‌وژمى به هيزى ييروباوهر بکا: ۱- حه‌کيم و فه‌يله‌سووفه‌کان. ۲- پاشماوه‌ی ټاينى زهرده‌شتى له ټيراندا که له وکاته‌دا له ناوچه‌ی به‌لخ شوينه‌زای ناسر خوسره‌و، ژماره‌يان زور و پايه‌ی زانستى موغه‌کانيان به‌رز بووه. ۳- زانا ته‌شعريه‌کانى ټيسلام. ديوانه‌کى که ټاوينه‌ی ټم زورانبازيه‌ سه‌خته‌يه‌تى، ۲۰ ساليک له‌مه‌ويش له تاران چاپ‌کړا. ټم شيعرانه‌ی لای خواره‌وه وټنه‌ی هه‌واى شوېر شگېر يه‌تى به‌رامبه‌ر به ده‌ستوره قوبوولکړاوه‌کانى کوټمه‌لى و ټاينى سهرده‌م.

گه وههري ئاده مزاد گشت جوان دارشت
 نه میان سپی، نه ویان په نگی قبر لئی نیشت؟
 نه م وه ک گوناح پهش یی، نه و گولی به هیشت؟
 زاهیدی میحراب و که شیشی که نشت؟
 که توهر خوټ ماموستایی و وه ستای گشت؟
 له سه رگری ئالوز و نه گریس هه لږشت.
 مه له بکا و موفلیس بگریته وه مټ؟

ئەي خۆي گەورە! ئەگەر بە حوكمى خۆيايى
 حىكمەت چىيە پىئى پۆمى و حەبەشى
 يان فەسالى ھىندى لە گەل تورك بۆچى
 بۆچى بىي ئەم بەختيار، ئەو كۆلۆل،
 چى بى ئەي ھۆي ئىختىلافى عالم
 بىلەن دنىيات لە بەر بىجىنى دنيا
 بەلام مونىم بۆچ لە دەرياي نىعمەتا

سليمانی. کانوونی به که می ۱۹۵۲

ناههنگی موغان

له ناو ناقیده کانی تهده بیاتی تیراندا، ثم غه زه له لای خواره وه به به کپک دائه نرئ له شاغه زه له کانی «حافظ» خوی و گشت تهده بیاتی کونی زمانی فارسی.

له باری سرنجی واقعییه وه وه سفی کۆرپکی ناههنگی ئایینی ته کات له ئاته شگای زه زده شتییه کاندا بو خوار دنه وهی شهرابی «هوومه»، که هوومه له لایه که وه، شهرابه که خویه تی و له لایه کی تره وه وه ک «باخوس» ی یونانییه کانی کۆن، خوی مهستی بووه له ناو نه ته وه ئاربابیه کاندا. دوایی له سه رده می مه زینایی (ئایینی زه زده شتی) دا پایه ی بچوک کراوه ته وه و دانراوه به فریشته. به لام، له زمانی ته سه ووفدا، که ته وترئ و له گه لیک شوین سرنجیشدا ماوه ی گومان نادۆزرتیه بو ته وه که حافظ و هاو جوړه کانی قه یان پئ کردوه، ثم مه عنا واقعی و پرپ و پره وانا نه له ژیر نیقابی رهمز و ئیشاره تی سۆفیانده فسال و دهم و چاوتکی ترمان پشان ته دن. به وینه، به و پییه ی خاوه نرایه کان تا تیتا و توویانه نیازی حافظ له پیری موغان: پیری ئیرشادی پوخت (کامیل)، رابه ری رینگای خوا دۆزینه وه بووه. له سهرای موغان: نیازی کۆری کۆبوونه وه ی پیاوچا کانی خوا بووه. له گه بر: شاره زا (عاریف) ی خواناس. له موغ: به که پرست (ته هلی ته وحید). له به چکه موغ: ته و ته جه للیاته خراپانه ی که بو پریوار (سالیك) ده رته که ون. نیازی له شهرابی موغان: ته و جو شه بووه که پروونا کی راستی ته خاته دلی پریوار (سالیك). له ئاگری زه زده شت: مه به سنی خو شه ویستی خوی ته نیا (عیشقی ئیلاهی) بووه.

ده و روبه ری کوشکی موغان مالرابوو، ئاو پرشینکراو
دانیشبوو پیریکی پاک، کۆرپکی گهرم دابوو به ناو
مه ی نۆشه کان هه موو جوان، له خزمه تا به ستو که مهر
گهرچی له هه وریان ته سوو به فه خره وه نووکی کللو
پرشنگی جام و پیاله یان مانگی پیری مات کردبوو
سه رکولمی ئالی به چکه موغ پئی به ستبوو له خوړه تاو
نویبووکی به خت له و حیجله دا به سه ده هزار هه زار ناز
په رهی گولئ گولآو ته کرد به جووته زولفی حه لقه داو
جامی ته رب به ده سه وه فریشته که ی په حه مت و خیر
له و جامه وه له رووی په ری و خوړی ته دا نمی گولآو
له شو ری عه شق و نه شه دا شیرینه کاری شاعیران
شه کر شکا، سه مه ن رڙا، ده نگی پو باب بردی زراو

له گهڼ سلأوی من وتی به لوتف و پیکه نینه وه:
 «نهی کۆنه عاره قخۆره که، نهی لاته که ی شهاب پیکاو!
 کئی کردی نه و کاره ی که تو کردت به بی هیممهت و پا،
 نهی به شېراو له گه نجی مال، له ویرانه و له چوڅ له لداو؟
 ترسم هه به دهستی ته مات نه گاته گهردنی هیوا،
 بیداره نه و هه میسه، توش له کۆشی به ختاخه و به چاوا!
 «حافز» وهره له «مه یکه ده» پیشانی تو بدهم به ریز:
 ههزار و یه ک جۆره نیازی یه ک به یه ک قوبوول کراو!
 سلیمانی. کانوونی یه که می ۱۹۵۲

تهرجیعه بندیکی به ناوبانگ

«هاتیف»ی ئیسفه هانی له سه دهی دوانزده هه ما ژیاوه. له وانه یه که به شیعی سۆفیانهی جوان له ته ئریخی ئه ده بی فارسیدا ناویان ده رکردوه. به تایه تی تهرجیعه بندیکی به ناوبانگی که ئهم پارچه ی لای خواره وه به ندی یه که میه تی، له ناو ناقیده کانا به هاوشانی غه زه له که ی حافزی شیرازی دانراوه که ناوی «ناههنگی موغان»ه و وه رمانگێرا یه سه رکوردی.

وهی به شاباشی پێت بچن دڵ و گیان!
 گیان به شاباشی تو، که هه ر تو ی گیان!
 گیان فرێدانه ژیری پیت ئاسان!
 ده ردی عه شقت په تایی بی ده رمان!
 چاوه پنی حوکم و گویشلی فه رمان!
 بیری جهنگت نه گه ره یه، ها گیان!
 هه ر خولم خوارد و هه ر گه رام هه رمان!
 کیژی کردم هه تا کو ده بیری موغان!
 پهر له شه وه به ئاگری به زدان
 وه ک گهری دی له توور کوپی عیمران!
 کوپی ده وری نه ویش کوپانی موغان
 هه موو شیرین زوبان، ده م و لیو جوان!
 شه مع و نوقل و گول و مول و په یحان!
 مو تریش خو شبوژ و نه غمه په وان
 خزمه تی پهر بوو ئاره زووی هه موویان!
 چووم و خو م خسته گو شه یه ک په نهان
 «عاشقیکه گه رۆک و سه رگه ردان»!
 خو لکی نه که راهه هاتوه میوان!
 جامی پهر کرد له ئاگری سۆزان
 که وته سه ر گهر چ باوه پ و چ گومان!
 به زمانێ که دووره زۆر له به یان

ئه ی به سه رگه ردی تو ببن دڵ و گیان!
 دڵ به سه رگه ردی تو، که تو ی دوله ر!
 دلفراندن له چنگی تو چ گران
 پیری و یسالت شه قامه پنی بی ترس
 نو که رین، گیان و دڵ له سه ر ده ستین
 گه ر دلت سو لخی نه وئ، هانی دڵ!
 دو ئ شه وئ من له تاوی سۆزی عه شق
 تا له نه نجامی کارما شه وقم
 دیم - به دوور بی له چاوی پس - خه لوه ت
 له هه موو لایه کا گهریکم دی
 پیره که ی ده بیر خه ریکی ئاگر بوو
 هه موو پرومست له زیو و گول پرو خسار
 «عوود و چهنگ و نه ی و ده ف و به ربه ت
 ساقی وه ک مانگ به پروو، به موو مو شکین
 «موغ و موغزاده، مووبه ز و ده ستوور»
 منی شه رمن له بهر مو سو لمانی
 پهر وتی: «کیه، کی نیه؟» و ترا:
 وتی: «پتی ده ن شه رابی ناب، گه رچی
 ساقی ئاگر په رست و ئاگر ده ست
 وه ک فرم کرد نه عه قل ما و نه دین
 که وتبووم مه ست به لام ده می مه ستی:

ئەم قەم ھاتە گوئی لە گشت ئەندام، تا ئە گاتە وەرید لە گەڵ شەرەیان:
کە بە کێکە و ھەبە و ئەبێ و ھەربوو
«وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ»

سلیمانی. شوباتی ۱۹۵۳

(۱) عیبارەتە کانی ناو دوو کەوان لە فارسی «هاتیف» وەرگیراون.

•

داستانی هه‌یاسی و کاکه‌عایدین

«عیشقی» شاعیریکی به‌هره‌دار و نیشتمانپه‌روه‌ری ئیران بوو، له‌تازه‌کردنه‌وه‌ی شیع‌ر و نه‌ده‌بی ئیراندا ده‌ستیکی به‌رزی بوو، به‌تایه‌تی هه‌لبه‌سته‌سیاسیه‌کانی شه‌وه‌نده‌گه‌زنده‌و کاریگه‌ر بوو کاربه‌ده‌ستانی سه‌رده‌م بۆیان قووت نه‌ئهدرا، به‌پاده‌یه‌ک که‌شاهه‌نشاهی پشوو په‌زا شای په‌هله‌وی که‌له‌کیکی نه‌ینی پیک‌خست بۆکوشتنی و له‌ته‌مه‌نی ۳۱ سالی‌دا کوژرا.

عیشقی کوللیاتی شیع‌ر و په‌خشانی چاپکراوی له‌سه‌راسه‌ری ئیراندا بره‌وێکی نه‌مری هه‌یه، به‌م‌بۆنه‌یه‌وه‌ بیجی نییه‌بخه‌ینه‌وه‌ بیرکه‌ئه‌وگۆرانییه‌ی به‌هاوکاریی خوالیخوشبوو مه‌حموود جه‌وده‌ت و شاعیری ته‌ر و پاراو «م. نوری»ی سلیمانی پیکهات:

«ئه‌ولادی وه‌ته‌ن، ئیمه‌که‌وا میله‌تی کوردین»

ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌تۆپه‌رای «رستاخیز شه‌ریاران ایران» دانراوه‌که‌هیی خاوه‌ندی ته‌رجومه‌عیشقیه‌. پارچه‌که‌ته‌مه‌یه:

دیشب که‌مرا وضع‌وطن در نظر آمد
دیدم که‌زنی باکفن از قبر در آمد
تاد...

ئه‌مه‌هه‌لبه‌سته‌ی لای‌خواه‌وه‌وینه‌یه‌که‌له‌شیعه‌سیاسیه‌کانی عیشقی، به‌هه‌ندیک‌ده‌سکاری و بواردنی هه‌ندی ناو و کاره‌سات که‌په‌یوه‌ندی به‌ولاتی ئیمه‌وه‌نییه، کردمان به‌کوردی، هیوامان وایه‌جیگای که‌لک و په‌ند بی بۆهاونیشمانه‌خۆشه‌ویسته‌کانمان:

له‌کوردستانا، له‌قاسم‌ئاوا	کاکه‌عایدین‌ناویک بوو کوێخا،
پیاویک بوو، دل و ده‌روونی پاک بوو	له‌گه‌ل گشت که‌سی ناودیدا چاک بوو
یه‌ک ژووری هه‌بوو ده‌رگا شه‌قوش	له‌گه‌ل یه‌ک کووپی له‌دۆشاو پر پر
کابرایه‌کی دز به‌ناو هه‌یاسی	دئ گشت بیزار بوو له‌ده‌نگ و بای
دراوسی کوێخای خاوه‌ن‌دۆشاو بوو	بۆ دزیی دۆشاو که‌مه‌ربه‌سراو بوو
هه‌رچه‌ند عایدین له‌مال ده‌رئه‌چوو	ئه‌و خۆی به‌کووپه‌ئه‌گه‌یان زوو زوو
دۆشاو هه‌له‌قوربا به‌چنگ و که‌وچک	ئه‌رژایه‌به‌ر پئی چۆر چۆر و تک تک!
تا پوژیک کوێخا، روانیه‌دۆشاو	له‌چاو جارانا که‌م هاته‌به‌رچاو

دی: شوینپی له سەر دۆشاوی پڑاو
 بانگی کرد ئه‌ری برای هه‌یاسی!
 به‌ری په‌نجم بوو کووپی دۆشاوم
 هه‌یاسی نیازی پێگای حاشای بوو
 وتی: بڕوانه‌ بۆ زه‌وی و شوینپی
 هه‌یاسی که دیی بی‌ووده ئینکار
 وتی: ئه‌مجاره‌م به‌خه‌، سوین بی
 کاکه‌ عایدین، کوپخای دلیگه‌رد
 له‌پاش چه‌ند پۆژیک نه‌وس و چلیسی
 گه‌را بۆ فیلیک هم سوین نه‌شکینی
 که‌ریکی هینا سواری پشی بوو
 به‌سەر سواریوه‌ خۆی درێژ کیشا
 دوایی که کاکه‌ گه‌رایه‌وه‌ مآل
 که‌ سرنجی دا مایه‌ی واق و پیمان
 سه‌ری برد، ناوی کووپی روانی
 به‌ سه‌رسووپماوی پێگای دووری گرت
 که‌ر بی دز، په‌نجی له‌ کوئی هه‌یه‌ که‌ر؟
 په‌نجی: په‌نجی ئه‌و، شوینپی: شوینپی که‌ر

* * *

له‌م سه‌رگروشته‌ نیازم په‌نده
 زۆردار بیهوئ، شوینپی بکاگوم
 ماده‌م خاوه‌ندی کووپی دۆشاوی
 هه‌یاسی نیمه‌، ئه‌ی دۆستی گیانی!
 هه‌ر ئه‌وه‌ سواری که‌ری ناوخۆیه
 هه‌ر ئه‌وه‌ لیمان بۆته‌ هه‌یاسی
 به‌ پوآله‌ت بی، که‌رگه‌لی خۆمان
 به‌لام که‌ر جووته‌ ناهاوئ، که‌رسوار

چووه‌ تا مالی هه‌یاسی به‌دناو
 نابئ تو نه‌ختی خودا بناسی؟
 بزانیم په‌نجت بۆچ به‌ با داوم؟
 به‌لام عایدین به‌ره‌پرچی دا زوو
 کییه‌ دز: دیاره‌، ته‌نانه‌ت لای شیت
 پێی پارانه‌وه‌ی گه‌رت به‌ر ناچار
 ئیتر نه‌تیمه‌ ئه‌ودیه‌ مآلت پی
 بوورد له‌ گوناومی هه‌یاسی نامه‌رد
 هه‌یاسی هاندا بۆ کووپیانی
 هم کووپی دۆشاو له‌ بن ده‌ربینی
 بۆ خزمه‌ت کووپی دۆشاو ئاوا چوو
 دۆشاوی نۆش کرد تا ورگی ئیشا
 دبسی پیره‌ کووپی به‌تآل و هه‌تآل
 شوین سم دیار بوو، نه‌ک شوینپی ئینان
 شه‌قڵی په‌نجی دی، هی کیش بوو؟ زانی!
 هه‌لیه‌ کیشا هه‌نانه‌ و ئه‌یوت:
 هه‌یاسی سمی کوا، دز بی ئه‌گه‌ر
 به‌ کئی بلیم دز؟ هه‌ی خاکم به‌ سه‌ر؟!!

* * *

بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌ک گیرۆده‌ی به‌نده
 پی توپه‌ل ئه‌کا و لیت ئه‌کا به‌ سم
 لیت ناترووکینی هه‌یاسی چاوی
 «جۆنپۆله‌» ئه‌بی زۆر باش بزانی
 که‌ر تاوان ئه‌کا، به‌لام ئه‌وه‌ هۆیه
 کل له‌ چاو ئه‌دزی به‌ دیپلۆماسی
 به‌ر بوونه‌ گیانی دایکی نیشتان
 سووژن له‌ ملی نه‌دا جار و بار
 سلیمانی - ۱۹۵۳

(۱) له‌ فۆلکلۆری کوردیدا هه‌یه‌ ئه‌لی:

چنگ چنگی خه‌ره و سم سمی یاسی سهرم له‌م کاره‌ ئه‌ماسی م. ک. ک.

هیزی گهل

ئەم شاعرانە لە ئەبوو تورابی جەلی، یەوێ کراوە بە کوردی، بەو نیازە ی تا ئەوانێ وەرگیراوە
لە ئەسڵ بچێ، وشە لاوە کێه کان بە تاییه تی هینە کانی قافیە، هەندیکیان هەر وە کوو خۆیان
هێلراوێه تەوێ.

توانست و هیز هەرچی هەیه گشتی هی گەلە
وێک ئیشتیقای فیعل لە یەک بنجی مەسەرە!
ئەمڕۆ گەلێ کە کەوتە هەوای کەلک و سوودی خۆی
لەو ڕێبەرە کە خۆی ئەیهوێ بۆ موبەسەرە!
ئەمڕۆ گەلە کە پشت و پەنای راستە قینە بێ،
ئە ی ئەو کەسێ کە پشت و پەنات فەوجی عەسکەرە!
نانی گەلە کە لە شکری سەربازی پێ ئەزی!
تەبخی گەلە بە هیزکەری دەستی ئەفسەرە!
نازانی کێه ئەو کەس دەستی پەرە لە چەک؟
دیارە ئەویش لە بڕبەرە کە ی پشتی رەنجەرە!
شمبیری قینی چۆن هەلە کیشێ لە کاکێ خۆی
ئەو پالەوانە مەردە سروشتی لە گەوهەرە!
پەند وەرگەرە لە کار و لە قەوماوی ڕۆژگار
تەئریخە هەر بە حوکمی دروست تاقە داوەرە!
دوینی ئەوێ کە ئاگر و خوین بوو لەسەر دەمی
بڕوانە: چاوە کانی بە فرمێک چەن تەرە?
توانی ئەگەر شەڕزە بکا ناشتی دەمی
ئێستاکە کاری خۆیەتی وێک زوڵفی دولبەرە
لەو ڕۆژە دا بوو جەور و سەم گرتبووی جیهان،
ئێستاکە داد و عەدەلە لە گشت لا موزە فەرە!
دنیا یی نوێ ئەیهوێ پاپەرینی نوێ
ئەم راستیە لە تیشکی هەتاو ئاشکرانەرە!

لافاوی راپهرینه، گورپی، هرچی هاته بهر
 کیوی له لا له گهل پهری کادا بهرابهره!
 بیرکردنه وه له بابهنی کۆن و پزیه و پووج
 ههر تایهتی به سهردهمی دارا و سکهندهره
 شمیر نییه که ئاوی دهمی کپ بکاته وه
 نهو ئاگرهی له جوشی دل و شوری ناو سهره!
 پرشنگی پوژی بهختی گهلان کهوته دهر له کهل
 بروانه کوشکی گیتی نوێ چهند مونهووه ره!
 سلیمانی - ۱۹۵۳

خه باتى گهل

نه بوو تورابى جهلى^۱

لهش گه لای دار بوو پژایه سر شه قامی پانی شار
خوینی لئی نه پژا وه کوو لافاوی بارانی به هار
میٹک وکله لای زور پژابوو، سنگ و گهردن تیکشکاو!
میٹکه کانی پر هیوا و سنگه کانی پر شه رار،
گهرچی خوړپهم دای نه کرد بارانه کهی کوشتاری گهل،
گهل، به لام وه ستابوو مه حکم چه شنی کیوی «نیستوار»
ریزی پیٹی گرتبوو پالهی دهس ومشت ناسنین
شانبه شانی نهو نه چوو په نجهر له گهل ده سته ی هه ژار
یسپه ری سر گشتی کومه ل بآلی مهرگ بوو، بآلی مهرگ!
خه لک به لام بیاک نه پویشن به ره و پرووی چالی مهرگ!

* * *

دوایی مثنی ناسینی خه لک تانکی تیکشکان،
ده سته هیزی گهل له خا کا توبه کانی گشت خه وان!
قاچی تاوانکه ره له پسیدا هه تا بن ده ست چه قی،
ده سته ناپاکان کشایه دوا، نیشانه ی داوه شان!
گیان سپیری گهل له ناوچاوانی پاکا بوو به فهر
داخی عاری نایه سر ناوچاوی تاوانپشه کان!
خوی خزانه کون له ترسانا وه کوو ریوی و ده له ک:
گورگی خوینخوا ریک له میله ت که لبه کانی ده ره پران!
تک تکی خوینی شه هیدان بوونه مه شخه ل بو زه فهر،
له شکری پرشنگ، شکسته ی هه وری تاری دایه بهر!

* * *

یه کیه نیی گه لمانه وا زنجیری جه وری پاره کرد
نه عره ته ی نیسانه وا ریوی دزی تاواره کرد
پایه یی کوشکی ستم له ق بوو، به لام پیوینه ره نج
تا به جاریک سرنگون که ین نهو سه رایه ده ست وبرد

هەر له سایه‌ی یه‌کیه‌تیدا بێگومان توانست شه‌بێ
خه‌م نه‌هێلین و بێلین وا ده‌ردی خو‌مان چاره‌ کرد
دو‌شمنی به‌دکاری شه‌مه‌ په‌شه‌که‌ی نا‌پاکیه
سه‌د شوکر پو‌ژی به‌ سه‌ر چوو، سه‌د شوکباوکی مرده‌!
با ئیتر کون کون نه‌کا سونگی له‌شی پیر و جوان،
با ئیتر خوین رووی زه‌ویمان لێ نه‌کاته شه‌رخه‌وان!

سلیمانی - ۱۹۵۳

(۱) گۆڕینی سێ به‌ندی دوا‌یی له‌ هه‌لبه‌ستیکێ درێژه‌که‌ له‌ نه‌جامی راپه‌ڕینه‌کانووسراوه. وشه‌کانی ناو دووکه‌وان ه‌ی دانه‌ری فارسی.

بت

له فارسی وه رگراوه

— کئی شکانی سهری بت؟

— سهری بت ټیمه شکانمان ټیمه!

— چوارپه لی ټهسپه که یی کئی په ی کرد؟

— ټیمه یی داس به ده ست بووین، ټیمه!

— ورگی بت کئی بوو دپیی؟

— نه دپراوه، سکی بت

نه دپراوه،

- کئی دیی؟

بدپه ټه ی ده ستی به ټیزی هاوړئ:

رټی سبه ټی یی مه زن

بدپه پروو پووشی فه سالی ټی شووم

تا ببینن که له سر ناوچاوی

ناوی کئی نووسراوه؟

ناوی ټه و پیاوکوژه وا «نازه ر» و «تیر»

خو ټینی گه لمانی پڑان...

ناوی سهر کرده یی ټیزیک: بانکی

تیا سهری گه وره یی سهر کرده که ین،

ناوی ټه و خټوه که نارامی نیه،

پوژ و شه و هاوسهری بیري سه فهره!

بدپه پروو پووشی فرو ټیلی فه سال،

بدپه ټه ی ده ستی به ټیزی هاوړئ!

تا بخو ټینه وه گشت

تا بکو ټینه وه گشت

که له ژیر په رده یی ټیلاچ که سه؟

که س نیه، گه رچی له لای ټیمه که سه!

کټیه؟ زه ححاکی زه مان،

دز و جه رده ی سامان؟!

بدپه په رده ی فرو ټیلی سهر پرووی

بدړه نهی دهستی به هیزی هاوړئ!
 با ته و او دهر بکه وئ،
 سر و گویلاک و فہ سالی دیوی،
 تویش نه پرسی ده می هه لہاتنی پوژ،
 به زمان خه لقه وه گشت،
 ورگی بت کئی بوو دپری؟
 کئی بتی کوشت؟

سلیمانی - ۱۹۵۳

خيام به کوردی

ئەم گۆزە ۋە كە من دلداری بوو، گىرۆدەى زولفى نىگارى بوو؛
ئەو دەسكەى ئىتا قولفە لە مليا سەردەمىك دەستى مل يارى بوو!

*

بەر لە من و تۆ پۆزگارى بوو، خولخواردنى چەرخ بۆ كارى بوو؛
ها سووك پى دانى لەسەر خاكى رەش، رەشپەى چاوى نىگارى بوو!

*

ئەم سەرا كۆنەى ناوى جىهانە لەسەر پى گەشتى شەو و پۆزمانە،
بەزمىكە لە سەد جەمىد جى ماو، سەد بەھرام ھات و چوو لەم ويرانە!

*

ئەو كۆشكەى بەزمى تياگىرا بارام بۆ ئاسك و پىوى بوو بە جى ئارام
بارام كە گۆرى ئەگرت تا مابوو نەتدى گۆر ئەوى چۆن گرت سەرنەجام؟

*

لەھەر دەشتىكا كە گولزارىكە رەنگى گول خوينى شەھريارىكە،
ۋەنەوشەى مۆرى لە گل دەرھاتوو خالىكى جوانى پروى نىگارىكە!

*

ھەى داخ دەستمايە لە چنگمان دەرچوو، لە دەست مەرگ گەلى جگەر كون كون بوو،
خۆكەس لەو دنيا نايە لىنى پرسم ئەنجامى كارى زووتر كۆچكردوو!

*

ئەفسووس! تۆمارى جوانىمان تەى بوو، بەھارى تازەى شادىمان «دەى» بوو؛
ئەو مەلە مەستەى جوانى بوو ناوى، ھەى داد، نەمزانى كەى ھات و كەى چوو!

*

يارانى ھاودەم ھەموو لە دەست چوون، لە ژىر پى مەرگا يەك يەك پىشيل بوون؛
لە بەزمى عومرا يەك مەيمان نۆشى ئەوانى زووتر خست جامى گەردوون!

*

ئەلەن لە بەھەشت حۆرى جوان ھەيە، مەى ۋەھنگوينى سىيى شان ھەيە،
بۆچ يارپەستى ۋە مەينۆشى نەكەم مادام ئەنجامى كار ھەمان ھەيە؟

*

گهردوون هیچ گولیک له گل دهرناکا
له جی ناو خاکی هه لگرتابه هه ور:
تانه پزیتنی دیسان له خاکا،
هه ر خوین نه باری به سه ر خاشاکا!

*

هه ور دیسان هات گیای شت به گریان،
نیئا سهیرانگای نیمه به سه وزه،
بئی مهیی گولره نگ چون بژین یاران؟
تهی سه وزه ی خاکمان کیی دپته سهیران؟

*

هه ر گیابه ک له گوئی ناویک پواوه،
نه که ی گیا هه رگیز بیاک بشیلی:
تهئی مووی لیوی تازه خهت داوه،
له گلی له شی وه ک گول خه ملاوه!

*

هوشیار بـم نه شـم لـی په نهانیه،
حاله تیک هه به بهینی تهـم و تهـو
که مهست بـم عه قـلم له نورقانیه؛
به بهنده ی تهـم زیـنده گانیه!

*

تهی دل زه مانه پیشه ی خه م دانه،
سا پیش روانی سه وزه له خاکت
هه رکاتیکت دی بوی مردی، گیانه!
خوش بژی له دیار تهـم سه وزه جوانه!

*

که هه وری نه ورۆز پروی گولی تهـر کرد،
تهـم سه وزه گیایه ی سهیرانگای تویه،
به عه زمی باده هه له دهست و برد؛
سهی له خاکی تو تهـروئ ورد ورد!

*

تهـلین دۆزه خه جی پیاوی سهـرخوش،
گهـر عاشق و مهـست گشت بچه دۆزهـخ،
هه ی قهـی بیجی دوور له عه قـل و هوش!
به ههـشت تهـیته ناو له پیکی بوش!

*

مهـی بخۆ، له ژیر گـلا تهـنووی زۆر
با تهـم رازهـشت لا نهـیته بی:
بیکهـس، بی هاوړی، بی هاودهـنگی گۆر؛
گول سـیس بی، گهـشه ناکا له بهـر خۆر!

*

تهـوانه ی دهـریای فهـزل و هـونهـر بوون،
لهـم شهـوهـزهـنگه پـریان دهـرنه کرد،
له کـوړی عـیلما چـرا و پـابهـر بوون،
تهـفانه پیژی خـه و لهـخـو خـهـر بوون!

*

ههـندئ دهـستهـرۆ، دووی غـوروور کهـوتن،
که پـهـرده لاچـوو ئاشکـرا تهـبی
ههـندیک شوین کۆشکی پر له حـوور کهـوتن؛
تهـمانه له تو ئیجگار دوور کهـوتن!

*

هه نديك له بىردان بۆ مه زهه ب و دىن،
له لابلـهـلاهـه له پـر ده نـگى دى

*

له هاتنمان و چوونمان سوو كوانى؟
بۆ تهونى هيا تاي ده زوو كوانى؟
گيان سووتا و خوڤى به با چوو، كوانى؟

*

مه ليكم بينى له سەر قه لای تووس
تهوت به كهله: ته فسووس، سەد ته فسووس!

*

نه كهى تۆبه كهى له مهى تا ههيه،
گوڤ كراس بدرى و بولبول بخوينى،
تۆبه سەد تۆبهى به دوا دا ههيه؛
له كاتى وادا تۆبه كوا ههيه؟

*

گوڤ به ربه ياتيك ژاكا و هه لوه رى،
كه مشرتى چه رخه كه گوڤ به ده پوژ:
پازى خوى هه لپشت بۆ با و هه لوه رى؛
پوا و پشكووت و ژيا و هه لوه رى!

*

بروانه درى با په ردهى پرووى گوڤ،
له بن گولباخا دانيشه، گولباخ
سه رگرمى عه شقه بولبولى سەر چل؛
زۆر جار پواوه و بوتهوه به گل

*

ئيتىر به ياخى نىفاق پەى نه كه م،
ژمارهى پىكى عومرم هفتايه
به مووى سپوه پروو له مهى نه كه م؛
ئىستا به دمه ستى نه كه م، كهى نه كه م!

*

چه نديك منال بووين قوتابى زانا،
ته نجام بروانه چيمان به سەر هات:
چه نديك منال بووين بووين به ماموستا،
وه ك ئاو هاتين و بۆى ده رچووين وه ك با!

*

چ ده ستهى تازه، چ پىرانى كوڤ
دنبا نامينى تا سەر بو كه سىان،
هه موو يه ك به يه ك، وه ك هاتون ته پوڤ؛
چوڤ هاتن و چوون، ته بۆ: بۆن، برۆن!

*

په نديكم بينى دانىشتوى پرووى خاك،
به رامبه ر به: كوفر، ئىلام، دنبا، دىن،
مه گەر هەر تهوم دىبى وا بىياك:
حهق، گومان، يه قين، پى خراپ و چاك!

*

گهر دوون جاميکه سه ريگونون كه وتوو،
سرنج له دوستي شروشه و پيال له بهن
ژيران له ناويا گشت زه بوون كه وتوو،
دهم له ده مان و خويي يه كه خوار دوو!

*

كفر و دين به ينيان يه كه هه ناسه يه،
ئهم هه ناسه يه به خو شي بزي،
يه قين تا گومان يه كه هه ناسه يه،
مادام خو ي ژيان يه كه هه ناسه يه!

*

ئهي دل له دنيا ئيحيانت نه وي؟
دهرمان داوا كه ي دهر دگران نه بي،
له چه رخي گهر دوون سامانت نه وي؟
له گهل دهر دهل كه و دهر مانت نه وي!

*

گايه كه له ئاسمان ناوي به روينه،
سا چاو بگيره ئهي خاوه ندي هوش
گايه كيش ئه لين له ژير زه مينه،
له ناو دوو گادا كه رگهل بينه!

*

وه كه گول پيال له بهر مه ده له ده ست،
شه راب بنوشه، ئهم چه رখে شينه
له گهل گول نهنگي چاو و برو مه ست
هاكا تو شي كرد به وينه ي گل په ست!

*

دل نابي داري خه مي تيا بروي،
مه ينوشين باشه و كام هيتانه دي،
خوش كتيبيكه له خوشي بدوي،
خو دياره زينت چه ن كه م بو نه لوي!

*

شووشه ئه شكيني به قه ستی، خوابه!
شه رابي ئالم نه پرژيته خاك،
رېسي نه شته و به زم نه به ستی، خوابه!
هي خاكه به دهم بوچ مه ستی، خوابه!

*

كنيه بيگوناي پروي دنيا، بلئي؟
كه من بهد بكم، سزاي تو يش بهد بي
بي گونا كردن چون ژيا، بلئي؟
تو و من جياوازين له چيا، بلئي؟

*

ئاي كه زور گه پايين به دهر و ده شتا،
له م ريگاي چوون و نه هاتنه وه دا
دنيا مان بيژا له گيل و گه شتا،
كه سيك تووش نه بووين له بازگه شتا!

*

پيال له ئه جزا جو شخوار دووي بيگهر د
ئهي سه و مل و ساق و ده ستی جوان
مه ست دلي نايه قهت بيدا له بهر د،
كي ليكيان نه دا و نه يانكا به گهر د؟

*

وهك گول، به بالایش سه روی سه راوم،
له گالته خانه ی خاک بو دایناوم؟

*

دوایی تیکدانی بنچینه و دیوار،
پیوانه ی نایه به مه تر و په رگار!

*

هر گهر دیک له خاک «که ی» و «جه م» بکه،
خه وه و خه یال و ته فره و ته میکه!

*

هر به خوشی بی ته و ده مهش به سه؛
سوورانی به پی دلخواز زور که مه!

*

وه ره! با خومان تیرو کهین له مه ی،
ماوه ی ناو نادا لیتی پی ته ر که ی!

*

ته بی له سه ر ده ست پیاله ی په نگین بی،
مه ی حقه و کئی دی که حق شیرین بی؟

*

شاهان ته یاننا بو به رده ر گای پروو،
گرتبوو کز کز ته یوت: کوو کوو کوو!

*

خاکی غورووره تیا نووستون، ساقی!
با بوو له هرچی دوایون، ساقی!

*

بی جام باری لهش بردن ناتوانم،
جام و من تیر گرتن ناتوانم!

*

بهشی دل داغی گرانی دانا،
نایه چال، خاکی له بانی دانا!

*

هر چه به په نگ و بو ی جوان پازاوم
به لام نه مزانی وه ستای نیگار کیش

له پیتا چه رخی شین خسته کار،
ناکبیری هر گیز به ته رازووی عه قل

شاد بزی مایه ی عومرت ده میکه،
چونیه تی دنیا و ته سلّی ته م عومره،

ساقی! قه ده حیك، زیان په ك ده مه،
چونت بو لوا بازه، چه پگه رد

به ره وه ی گهر دوون تووشمان کا به وه ی
چونکه چه رخی کون کاتی رویشن

هر به ره یاتیک پروی ناسمان شین بی،
ته لین له ده ما تامی مه ی تاله،

ته م کوشکی لووتی له ناسمان بوو،
دیمان کووتریک لیتی دیواری

ته وانه ی زووتر بو ی ده رچوون، ساقی!
مه ی بخو و راستی هر له من بیه:

بی مه ی گوزه ران کردن ناتوانم،
به نده ی ته و ده مه م ساقی ته لی: ها

ته و که سه ی زهوی و ناسمانی دانا،
زور له علی لیتو و میکی ته گریجه ی،

سەردەستەى دىناى مەعانى عەشقە،
ئەى بىتتاگايى لە عالەمى عەشق

*

وہ ک خەمم عومرى دريژ بى نازدار،
چاويكى لوتفى بىريه چاوم:

*

يە ک قوم مەى مولكى كە يكاووس دىنى،
لە بەرەيانا ئاخىكى سەرخوش

*

من كە پەمەزان پۆژووم ئەشكان
پۆژوو بەرچاوى تاريك كەردبووم،

*

كە مردم خاكهم بە با بىژن،
لە گلم قورپىك بە مەى بشلن،

*

با سەر پر سەوداى بىتى وە ك حوور بى،
خەلق ئەلن تۆبەت قوبوول ئە كا خوا،

*

ئەى ھاودەمە كان مەيم كەن بە قووت،
كە مردم لاشەم بە شەراب بشۆن،

*

نووستبووم، ژىرىك لە خەوما فەرمووى:
خەو براى مەرگە، تا زىندووى مەمرە،

*

چەرخى ئاسمانى بىنى پرھور
نۆرەت ھاتە سەر، بى ئاخەلگىشان

*

ئەم يە ك دوو پۆژەى عومر چوو بە سەر
لە پۆژان ھەرگىز خەم ناخۆم بۆ دوو:

*

شا بە بىتى شىمرى جوانى عەشقە،
ژيان خۆى ئەبى بزانى عەشقە!

ئەمرويش دلەرمى خۆى خستەوہ کار،
چاگەى ھاويشتە ناو ئاوى پووبار!

تەختى قوباد و بەختى تووس دىنى،
سەد نوژى سۆفى زمانلووس دىنى!

لە بىخەبەرىم نەبوو، بىگومان؛
لاى خۆم بۆ پارشتو تىكەم ئە گلان!

بۆ عىيرەت نە كەن لاشەم بىژن،
خستى سەر كووپەى لى دابىژن!

جامى دەست كەبلى شەرابى سوور بى،
ئەو نەيكا و منىش تۆبەم لى دوور بى!

پرووى كارەبايم بکەن بە ياقووت،
لە ميو ھەلبەستن بۆم تەختى تابووت!

كى بە خەو پشکووت غونچەى ئارەزووى؟
كە مردى لە ژىر خاكا تىر ئەنووى!

جامىك لە بەزميا چەرخ ئەدا بە دەور،
بىنى پىوہنى، دەورە، نەوہ ك جەور!

وہ ك ئاوى ناوچەم، وە ك باى دەشت و دەر،
ئەوہى تىپەرى و ئەوہى دىتەدەر!

له گشت پوښتووی نه م شه قامه پری
له م دووړپښانه ی هه لپه و هیوادا،
کئی گه رایه وه، راستی وت به کئی!
ناگه پریته وه، هیچ مه هیله جئی!

*

یاران به پښکوت که کوم لټان به ست،
له کوړی به زما نوره پیاله ی نه و
بیرتان بئی دوستی له ناوگلا په ست.
قلپک نه وه و گلله کدی که ن مه ست!

•

شعری به پنهان و درگیر او

پیه ر لوتی

له کتیبی «من شعر ناظم حکمت» وه رگپر اووه

نازفرۆشی، ته لیس، قه ده ر
قه فهس، کاروان، کۆشک و سه را
تا فگه،...

پرۆن میرکچان
په ریزاده کان
ئه ی سه ما که ران له سه ر سینیی زیو،
پاجه، شا، سولتان
هه تا هه زار سال

وه ک له مناره بووبی ئاو یزان
په سم گه لی شیلان
ئافره تانی پی و دهس به خه نهش
پیس و چینیان به نووکی پی لا نه ده ن
له دوور دووره وه
له گه ل گقه ی با

ئه خوینن به ریشی دوو که لاویه وه
کۆمه لی مه لا

له ناو به رگی په شی زلا...
ئا ئه مه به، هه ر ئه مه به پرۆه ه لات
پرۆه ه لاتیک که شاعیری فیه رهنسی دی
پرۆه ه لاتیی بیگه رد و خام
وه ک ئه و کتیبانه ئه نووسن
که ده قیقه ی ملیۆتیکیان لی چاپ ئه بی
به لام نه دوینن، نه ئه مرۆ، نه سه ی نی
هه بوو، هه یه، ئه بی

پرۆه ه لاتیی وا!
پرۆه ه لات، جیی هه له اتنی پرۆ،

زهویی بوركانه كان
 كه ديل و بنده، بندهی پرووت و قووت،
 له برسانا تيا نه مرئ
 ولانی کلۆلی
 مولکی هه موو، رۆژه لانی خوئی نه بی
 ناخ نهی ئاسیا... نهی بالۆرهی ده می نه وروپا!
 نهی بالۆرهی پر له هه موو شت
 نهی بالۆرهی پر له گه نم
 نهی ئاسیا،
 چینییه کانت
 چینییه سوا لکهره کانت
 خویان به پرچ هه لته واسن،
 به ده ست خویان به ند نه کهن وه کک مۆمی زه رد
 به دیره کی که شتییه کانی نه مهربکاوه
 له پۆپه ی هه ره به رزی شاخی هیمالایا
 له پۆپه ی هه ره سه خت
 زابته کانی به ریتانیا موسیقای «جاز» لی نه دهن،
 قاچه زله کانیا ن به نینۆ کی ره شه وه نو قم نه کهن
 له وه نه هری غانژه دا که بیژراوه کان^۱
 مردوویانی تته هاون
 نه و مردووانه ی بیه یوایی له ژیر پيدا
 پلیشانوونی
 وه نه نادۆلی
 له لووتکه یه وه تا دۆلی
 له وه یه یه به ولاره نیه
 که ئارمسترۆنگ گۆرانیه شتییه تیا بلاو نه کاته وه
 ئاسیا ئیتر بیزار بووه،
 بیزار بووه له مانه گشتی
 ئیتر رۆژه لاتی نایه وئ
 نه م شوربا یه قووت دا

تەنەت ئەگەر يەككىتەن تەنە سەنە
 ئەو مانگايە مان بۆ زىندو كاتەو كە بىر سەنە كوشى
 با دوورەو كەوئى، ھەر ئەوئەندە بۆرجوازى بى
 تەنەت تۆ، ئەي پىيەر لۆتى
 بە تايەنە تۆ
 ئەي ئەوئەي ئەسپى تىفۆس لە لەشيا شارەوئەو
 ئەو ئەسپە كە لە پىي كوتالى مېر كراوئەو تىمەيان پىي كوتا، تۆش ھەر دوورەو كەو
 دوورتر كەوئە لە زابى فەرەنسە!
 تۆ، ئەي زابى فەرەنسە
 پارە كەي خوتت لە بىر چو
 «ئەزىادە»ى چاۋ ھىشويى
 ئەوئەندە زوۋ كە ژنە بازارپىيە كان
 بەوگورجىيە لە بىر ناچن •
 درۆزن دەرچوۋى، ئەي لۆتى
 درۆزن دەرچوۋى
 گۆپى «ئەزىادە»ت بۆمباران كەرد
 ئەوگۆپەي لە تىمەدا ناشتەووت
 لە مەنا ناشتەووت
 ھەر وەكو كۆلكە دارىكك بىت بۆ نىشانە دانرايى
 باگشت لايەك بزانن
 كە تۆ، ئەي لۆتى، لە جادووباز زىاتر نىيت
 جادووباز... پىيەر لۆتى
 ئەوئەي كە بە پۆژەلەت ئەفرۆشە
 ھەرچى كالاي فەرەنسە ھەيە،
 ھەرچى كالاي چاۋەپراۋ ھەيە،
 سەدى پىنج سەد ئەخاتە سەر نىرخە كەشى بۆ قازانچ
 ئەي پىيەر لۆتى، ئەگەر باۋەرم بىۋايە
 بە گىيانى جىاۋاز لە بىرەوئەي،
 گىيانى تۆم ئەگرت
 لەو پۆژەدا كە پۆژەلەت پزگار ئەيى

به پایەى پردیکا هەلمە واسی
 ئەمجا جگەرە یە کم ئەنا بە دەمەو، ئەمکیشا
 بەرامبەر بە و گیانە درۆزنە!
 دەستم بۆ تێوە درێژ کردوو،
 دەستمان بۆ تێوە درێژ کردوو
 دەستمان بگوشن
 ئەى پرووت و قووتە کانى ئەوروپا
 غار دەین لە گەڵ یە کتر
 بەسەر ئەسپى شتى پەنگسورەو
 ئامانج بەرامبەرمانە، ئەو تا زۆر نزیکە
 زۆر نزیکە بنوارن
 بنوارن چەن کەم ماو
 بۆ ئەو پوژانەى بێریان داوین لە سەر بەستى
 پروانن ژيانەوێ پوژەلات
 چۆن لە دوور ملی ناو دەیت
 دەستەسپى خویناویمان بۆ هەلەتە کێنى!
 پروانن، دواى، چۆن ئەسپى شتى تێمە
 بە چوار پەل سەما ئەکات
 بەسەر لاکی ئیستیعماردا!

سليمانى. نيسانى ١٩٥٣

(١) بێزراوە کان: مەنبووژە کان.

هه وره کان تیته پهرن^۱

هه وره کان تیته پهرن^۲

مه مبهن به ره و جه نووب

نامه وی بمرم

نامه وی بمرم

مه مبهن به ره و با کوور

مه مبهن به ره و پوژ هه لات

نامه وی بمرم

نامه وی بمرم

مه مبهن به ره و پوژ ناوا

له م شوینه به جیم مه هیلن

بمبهن بو شوینانی تر

نامه وی بمرم

نامه وی بمرم

(۱) ئەم پارچە یە و پارچە ی پاشەووی، لە هه‌له‌ستی و ناظم حکمت، ن کران به کوردی. م.م.ک.
(۲) مه‌به‌ست: ناکوکی ئەروا... مه‌به‌ن بو شهر. له باری ئیستادا مه‌هه‌له‌وه، بمبه‌ن به‌ ڕینگای ینشکه‌وتنا.

ئىنسانى گەورە

ئىنسانى گەورە لە كەشتىدا پىيوارى سەربانە،
لە شەمەندەفەر پلەي سىيەم
لە شەقاما سواری قاچى خۆيەتى
ئىنسانى گەورە.

ئىنسانى گەورە لە هەشت سالانە ئەچى بۆ ئىش، لە بىستا ژن ئەهينى،
لە چلا ئەمرئ
ئىنسانى گەورە.

نان جگە لە ئىنسانى گەورە بەشى ھەموو كەس ئەكات، برنجىش ھەروەھا
شەكرىش ھەروەھا
قوماشىش ھەروەھا
كەيبىش ھەروەھا
جگە لە ئىنسانى گەورە بەشى ھەموو كەس ئەكات.

لە زەويى ئىنسانى گەورەدا سىبەر نىيە
لە كۆلانى شەويا چرا نىيە
لە پەنجەرەيا شووشە نىيە
بەلام ھىواى ھەيە ئىنسانى گەورە
بى ھىوا ھەرگىز ناژى.

تاشقەند. ۱۹۵۸

وینه له ههلبهستی سوڤیاتی:

باوه‌ره که مان...

دانه‌ر: یه‌فگی‌نی یه‌فتو‌شینکو

باوه‌ره که مان فه‌رمان نییه به‌سه‌رمانا داسه‌پابی،
له‌قوولایی دلمانا ره‌گه‌کانی داچه‌قیوه.
ئه‌گه‌رچی له‌نازار زاوه و له‌گوشاری پیویست،
به‌لام تیتا: ئه‌به‌خشی هتێز، ئه‌به‌خشی به‌ری شیرین.
باوه‌ره که مان له‌پوژی هه‌ره‌تاریکا گه‌یشته‌فریامان.
له‌کاتی‌کا که باری سه‌رشانی گهل تیجگار قورس بوو.
به‌بلنسه‌ی گری له‌نین پرووناکیی تی کهوت،
تیتا... تیمه‌ی خسته‌سه‌ر تاقه‌پینگای راست.
پرووبه‌رووی مهرگ له‌به‌ر بارانی گولله‌ی دوژمنا وه‌ستاین،
له‌به‌ر هه‌ر دره‌ختیکا پارچه‌یه‌کیان له‌لشمان پچری،
ده‌می دا‌پچراوی برینه‌کانیان پرکردین له‌لم.
نیشانه‌ی داخه‌کانیان هیتا به‌سنگمانه‌وه‌دیاره.
نه‌تفه‌نگمان هه‌بوو، نه‌که‌ره‌مان چنگ نه‌کهوت،
«گرانی» به‌خوار و ژووری گویچه‌می «قۆلگا» دا‌دزه‌لوقه‌ی ته‌کرد.
له‌کاتی‌کا که به‌ده‌ستانی «نیپ» فیزیان ته‌فرۆشت.
به‌به‌رگی پوخته‌و ده‌ستی ته‌موسته‌له‌داری ناو ده‌ستکیشه‌وه.
به‌رامبه‌ری ته‌وس و توانجیان له‌تیمه‌وه‌بیینیان بوو به‌چاوی سووک.
به‌زه‌بری په‌نج هه‌ر خۆمان نزیک ته‌خسته‌وه‌له‌ئامانجمان.
به‌په‌چه‌وانه‌ی گتیره‌شیوینی، پرۆژه‌کانمان هاتنه‌به‌ر:
که‌له‌که‌بوو گه‌نمی زۆر، ئاسن و پۆلای زۆر، خه‌لووزی زۆر!
له‌پاشترا بیگانه‌هات بو‌هه‌للو‌وشینی خا‌که‌که‌مان،
وه‌بو‌بیینی هه‌ره‌سه‌هتانی کوتوپرمان،
له‌کاتی‌کا که ده‌رزیه‌هه‌ر زوو تیژکراوه‌که‌ی هیتله‌ر
به‌ناوی «مۆسکۆ» دا‌ته‌چه‌قی له‌سه‌ر خه‌ریته!
کو‌رانه‌وه‌ستاین له‌پرووی ده‌سته‌ی ته‌قه‌که‌را،

پېر به ورگيان پيمان نۆشين ژاراوى «تۆله».
 پاسته پۆستالە كانيان به سەرمانا قونەى كرد،
 به لّام پۆلاى خواستمان هه رگيز نه نوشتايه وه بۆيان.
 له ناوجه رگهى خۆلەميش و ته پوتۆزى شهرا
 باوه ربه كه مان به هيزى پتره وه سهرى به رزكرده وه.
 هه موو لايه كى دنيا دهنگى دايه وه،
 له كاتىكا تيمه هه لمانكوتا بۆ سهركه و تنى تيجگارى
 فرۆتيله خشكى يى به پياوكوژه كانمان دايه بهر نوو كه شەق،
 نه مانه پست ده ستى چلكنيان په ژيمى سۆفیه تى گلاوكات.
 ئەم باوه ربهى كه توانى به رامبه ر به لافاو و بلیسه بوه ستى،
 كه راستى خۆى ده رخست هه م له شهرا و هه م له ناشتيدا،
 له تيمه وه به جى ئەمىنى به ميرات
 كه رابه ر بى و ئيلهامده ر بى
 بۆ پشتاو پشتى لاوانى ولات!

له گۆفارى «سۆفیه ت لى تريچه ر» وه رگير پراوه.
 به غدا، ته شرىنى يه كه مى ۱۹۶۰

کۆمەڵەی دوازدە حەمم

بۆزاخاوی مێسک

مەسکەدەن ئیقرأ الثقافە

للکتاب (کوردی - عەربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

مامۇستا گۇران كە لە ژمارە ۱۱۲۲ ی ۱۱/۶/۱۹۵۲ ۋە ۋە سەرپەرشتى پۇرۇنامەى «ژىن»ى گىرتە دەست، ۋە ك پۇرۇنامە نووسىكى لېھاتوۋى خاۋەن بىرۋابەپ كەۋتە كار بو بوۋزاندەۋە و گەشە پىندانى. لە گەل دەرە تانى تەسكى پۇرۇنامە كەشدا گەلى گۇرانی دىارى بەسەردا ھىتا. يەككى لەۋ كارانەى بەم مەبەستە كىردنى، كىردنەۋەى گۆشەى «بو زاخاۋى مىشك»، بوو كە جۆرە مەتەللىكى بە شىعر لە ھەر ژمارە بە كدا بىلاۋ ئە كىردەۋە و لە ژمارى پاشەۋەشدا ھەلھىتانە كەى ئەخستە پوو. زۆرىەى ئەم مەتەلانى بىلاۋى ئە كىردنەۋە ناۋەپۇكىكى سىياسىيان ھەبوو، لە گەلى مەبەستى خستە كارى بىردا ھۇشيار كىردنەۋەى خوتنەرەۋانىشى لە بارەى سىياسىيەۋە مەبەست بوو. لە سەرەتادا مامۇستا گۇران خۇى ئەم مەتەلانى دانەنا، بەلام پاشان وردە وردە خوتنەۋارانىش كەۋتە بەشدارى كىردن. لە گەلى ئەۋەشدا ھىشتا زۆرىەى مەتەلە كان ھەر ھىي مامۇستا گۇران بوون. ھەر مەتەللىك لە ژىنى سەردەمى مامۇستا گۇراندا بىلاۋ كرايىتەۋە و ناۋى كەسى لە بنەۋە نەبى، ھىي خودى مامۇستا گۇرانە. ئىمە كە لەم بەرگەى تىكرای بەرھەمى گۇراندا ئەم مەتەلە شىعريانەى بىلاۋ ئە كەينەۋە، بەتەماين لە بەرگى دوۋەمىشدا كارە ھونەرى و ئەدەبىيە پەخشانە كانى تىرى بىلاۋ بىكەينەۋە كە ۋەختى خۇى لە ژىندا بىلاۋى كىردۈنەتەۋە. م.م.ك.

(۱)

ژوورىكى زل ۋە ك مزگەۋت	ئەچنە ناۋى شەش و ھەۋت،
كۆلانى نەنگ نەپىن	تا جىنى خۇيان ئەگىرن
جىنى دانىشتى گىياندار	تارىكە و نەخشى دىۋار
نەۋى لەبەر پ ووناكى	ئاي خۋايە چەن بىياكى ^۱

(۲)

ئەۋەندەى چىنگى لۆكەى نەرم و شل	بە ناۋ ئاسمانى شىنا ئەدا خول
مووروۋولەى چاۋى پىر لە نىگەى نەرم	ئەگىرى بۇ جىنى ھىلانەيەك گەرم
بۇ جىيەك ئارام، ئاسايش، شادى،	سىيەر بن تىايا بۇ سەر ئازادى

لهوئ به دوو پښی سووری وه ک شیلان	سه وزایی چیمه ن بشیلن جوان جوان
ناقیقی دهنووک به ری بؤ چینه:	بی ترس، بی دشمن، بی رق و کینه!
نهم مه له جواته ی له شهر بیزاره	هرکس بیناسی زیره که، دیاره! ^۲

(۳)

بیستم سنووقی نهخته	نهیوت: سیجر نه مه ته!
ریم بده و گویم بؤ شل که،	په ح له دهنگی بولبول که!
به هه زار دهنک و زمان	نهلیم، نه خوتم جوان جوان! ^۳

(۴)

پیروزه، نیازگای وردو درشته	تیایا به کام نه گات پهری و فرشته
جاوی دایک و باوک و نه نک و باپیران:	له دهرگای چه قیوه، سهرپاکی ژیران
هیوایان وهمایه که له و دهر وازه	دهر نه چی به یداحی ژسانی تازه
نه و کوشکه هه لبتن نه ی لای و لات	له په نای سینه ریا نه گه نه ناوات ^۴

(۵)

ماری دریز و باریک	سهری له کونی تاریک
دهر نه مینن و به زمان	هیل نه خاته پرووی مه یدان
پرووی مه یدانی به فرینه	هیل یان سووره، یان شینه!
ههر هیلن ته ماشاکه ی	چی کتلا بیت تبی نه گه ی!
نهم ماری سک پر ناوه	ناخ نه ترانی چی ناوه! ^۵

(۶)

تیغی تیژی به پرشته	حو کمی سهری تو ی به مشته
له بهر چاوت به هه زاران	زهر د و پرش و سپی نینسان
نه داته بهر داسی دره و	تاوئ به پوژ، تاوئ به شه و!
سزای پاکوی نهم گشت له شه:	له کیسه ی خوت پاره ی به شه ^۶

(۷)

دوو مهفته مه ته له کم	دووه مهخوا پروا په کم
ناو و سیفت لیکیان داوه	وشه ی مه ته لیان لی زاوه
لامان باو بوو جاری جاران	دوایی باوی که و ته شان ^۷

(۸)

سئ پیتە مەتەلی ئەم جارەى ژینت	بیزاتى ژین ئەکا زۆر ئافەرىنت
یەكەمیان وه كوو میزد لایەكە له ژن	دووهمیان له «جئ» دا ئەكشی بەره و بن
سئ یەمیان بەر و دواى قووتى ئینسانە	بئ هەرسئ ئەم كۆشكەى لەشمان وێرانە ^۸

(۹)

مەیکێشە باکەم ئەکا	زۆرە له ناوی یەکا
جووتى پال کەوتووی ناو ئاق	بیت داتەیه له عێراق ^۹

(۱۰)

حەوتە مەتەلم ژمارەى پیتی،	مژینی مانگای خەلقە نەرىتی،
پیتی سئ و پینجی لەگەڵ شەشەمى	بۆتە هۆ لیان داپچرئ دەمى
حەوت و شەش و دوو لەگەڵ سئ بە ریز	شتیک نین چووی بەلایا هەرگیز!
زیاندارە وهك پینچ و شەش و حەوت	دەریالووشتیکە بۆ چالای نەوت
گوێچکەى ئاقەوتووی وهك هئى کەر درێژ،	کەلکى کەوتەمت مارێکى ژارپێژ
چییە ئەم دەعبا درێژە و پەسە؟	پینچ بوايە پیتی ئەتوت ئییلەسە! ^{۱۰}

(۱۱)

وهك کەر لەسەر چوار پئ وەستاو،	هەیهەتی روو، هەیهەتی چاوا!
پشتى پانە و بارى سووکه،	دەعبایە کى لەش بئ تووکه!
جى بئ ناوی ئەم دەعبایە	کە نزیکى کورسى شایە! ^{۱۱}

(۱۲)

وشەى مەتەل پینجە پیتی	هەلیپتێ زرنګ و زیتى!
لە یەك و دووی لەسەر دوانى	لە سئ تا پینچ تۆ بى، جوانى!
بئ دوو، وشە، شای چیشتانە،	بئ سئ گەورەى ناو خێزانە
باتا واتا مەتەلزان بە	خاوەندى قۆندەرەى جوان بە ^{۱۲}

(۱۳)

لە هەمان ژوورەدا بۆ دوا وهەرگە پام	کە گەیشتم بەر «ژین» یان پێشان دام
سەرنجم ورد دا لە پیتی هەشتم	دیم دەنگى لای کورد دەرنانچئ لە دەم
بۆ کردنەوهى تەلیسمى مەتەل	حەوت بەسە، هەشت با نەبئ لە گەل! ^{۱۳}

(۱۴)

دیم له گۆیه کی زهردی سووریاوا	ده پانزه ژووری هیلکه له ناوا
له ژووری سیسووچ ده ریای شه به ناو	له هیلکه ی وه ک زیخ بوو بو به گوماو
ده ریالووش به کیرد ورگی گۆی دپی	ژوور ژوور شه کراوی له ده ریا بری
هیلکه ی فری دا و گۆی پان کرده وه	گۆی هونه ری خوی ناوا برده وه ^{۱۳}

(۱۵)

مه ته له که مان چوار پیتی ساغه:	دروست کراوه له سهر بناغه،
له یه ک تاکوو سئ ئاوریشم دپه	یاخو شویتیکی له ولاغ پپه،
یه ک و دوان و چوار زولفی نازداره	یه ک و چوار خراپ ههر شه رمه زاره
هه به تی گشت شت سیان و دوان و چوار	بیزانه و بلیم بژیت هه زار جارا ^{۱۵}

(۱۶)

شاریکی گه و ره هاوناوی گومه	سهر سنور که وتووی عه جه م و پومه
سئ پیتی وشه ی له پیوه بو سهر	چیت بوئ له دهم پیی دینینه دهر
ناونجیی لا خه ی پیتی یه ک و دوو	لین نادیاره وه ک ناوی مردوو
به لام چه واشه بر وانی بویان	ژماره ی مانگن بو ژنی دوو گیان ^{۱۶}

(۱۷)

مه ته له حه وت پیته «نووسین به کوردی»	گهر هه لییتی نه لیم زور وردی
پیتی یه که م و دوو هم له گه ل سئ	به و سه ره وانی نه م سهر نه به سنی
پیتی سئ و شه شی له گه ل به که م بیت	لای بایی لووتکه ی «کاژاو» نه کتلیت
به لام حه وت و دوو شش و یه ک ههر چوار	ژی سرتکه لیمان نه دزی ئیستیعمار ^{۱۷}

(۱۸)

مه ته لی نه مجاره له نو پیت پیکهات:	مایه ی پینکه و تنه بو گه ل و ولات،
سیهم و چواره می، یه که میش له سهر	له هیچ کوئ نابینرئ له خانوو به دهر
یه که م و دوو هم و شه شم به ریزه	میوه یه ک پینک دینن میوه ی پایزه
پیتی پینج و حه وت و هه شت و نو ئاسان	نه بی به شاریکی سنووری ئیران ^{۱۸}

(۱۹)

ناپاکیکی پینج پیتییه،	زیانداری
سیان و دوو و یه ک وه ک پرووی ره شه	به برژاندن ئیجگار چه شه

له گهل دهر كهوت «چوار، پېنچ» نه لېن به يه كتر و بهو نه دهن جوړن
 به و كېر دهى خوى دای سى و دوو و چوار
 له «يه ك، دوو، چوار» هه لېنه دروون نه لېن نژې شېرى مه لموون^{۱۹}

(۲۰)

مه ته ل نژو پېته و كورته بالايه يه ك و سى و چواری ناپاكيى تيايه
 وه ك پېنچ و شەش و ههشت به وه زهن بوو له پېنچ تا حهوتى له سهر شەپ بهن بوو
 ئېستا كه مالى فېتنه ي و ترانه سى و شەش و حهوتى پوو له برانه^{۲۰}

(۲۱)

پېنجه ژماره ي پېنگه لى مه ته ل بى سى شېره كهى نه كه نه مه نجه ل
 يه ك و دوو خړه و يه ك و دوان و سى به شېش نه برژى و نه يخوا گشت كه سى
 له دوو هه تا پېنچ بشوى پاش كار ه سى و چوار له گهل دوو نه بېنى دياره!
 نه وهنده سووك و ئاسانه مه ته ل يارى پېنه كا شوانى لای نازهل^{۲۱}

(۲۲)

له چوار پيت دېته به ره هم نهى برا هم مه ته لم:
 به يه كه م و سى و چواری ديلكه رى زور گياندارى
 جگه له يه ك، دوو، سى، چوار شادى تو و خه مى بالدار!^{۲۲}

(۲۳)

مه ته له كه م چل پنى هه يه، هه ر پېنه كى يه ك پنى هه يه،
 پېنگاى باريك نه گرى و نه روا هه تا له وېر سهر هه لته دا
 ناو پېنگا هېند بونی خو شه تېغى سهر تاش بوى په رو شه
 زېره ك بهو بزانه چيه هم مه ته له چوار پېنيه^{۲۳}

(۲۴)

مه ته له كه م پېتى چواره بى قاچه و كللك و په ر داره
 نه روا بى پى، نه خوا بى دان هه وا بمزى گورج نه دا گيان
 بى هه زارى گوتناو گو شه پاره ي باشى پى نه دا پو شه
 گهر بته وى مه ته ل راو كهى نه بى خو ت نوقى قوراو كهى^{۲۴}

(۲۵)

خۆشویستراوی گشت که سینگه	مه تەلم پینج پیتی ریکه
وه ک سه دهف وایه نیسقانی	پیتی سیان و چوار و دوانی
له چوارپهلی ئەسپم ئەدهم	به لام دوانی و چواری و پینجهم
هەر له بوژه بریتی ^{۲۵}	یه کهم پیت و دووهم پیتی

(۲۶)

بولبولی کورد بوو بۆ شیرین خویندن	مه تەلی حەوت پیت شاعیری مەزن
مەعنای رەنگینی ورد وه ک یه ک و دوو	ئاوازی چه شنی هبی یه ک، دوو، چوار بوو
پیشه ی بوو له سه ر پووی ده رای هونه ر	یه ک و دوو و چوار و پینجیشی له سه ر
به کورد زمانان شه کری ئەدا به ش	به شیلە ی جوولە ی چوار و حەوت و شەش
ئەلی هەر بزی یاری له گەلم ^{۲۶}	بەدۆزیتە وه کـیـه مه تەلم

(۲۷) .

حەقیکه له سه ر خوینده وارانە	مه تەل شەش پیتی کوردی و ناسانە
بۆ «ژین» ئەبیتە نرخ ی هەفتانە	سێ یه ک و دوان و پینجهم و شەشم
پیی بلیم هی سأل بکه ره وانە	چنۆک رانه کا بۆ سێ، دوو، پینج، شەش
با بیتە خەوت نیوه ی سالانه	بلیم هی شەش مانگ، ئەلی: سێ، پینج، چوار
ئەبینی مه تەل له سه ر زمانە ^{۲۷}	نە گەر بۆ پاره هەلکۆتمە سەرت،

(۲۸)

پەنجە گەزیوه و فرمیسک به چاوه	حەوت پیتە مه تەل شاخ لی پواوه
ئەیکەن به به رە و به رمال پیریژن	له یه ک تا کوو پینج بی چوار ئەپریسن
له رەش، له سپی دیستە ناو بازار	پینج و شەش و سێ بۆ چیشتی هەزار
رەنگه بۆ ناوی مه تەل له بار بی ^{۲۸}	نە گەر حەوت و شەش له گەل سێ و چوار بی

(۲۹)

لای هەندیک ناوی خوایه	کفره مه تەل، لام وایه،
وه کیلیه تی سه رمایه	خوایه ک که له پووی ئەرزا
ئاشووب ئەخاته کایه،	خواوه سه رمایه ی ناپاک
دلی ئەو خوای به دخوایه!	بۆ سوودی خۆی، بۆ شادیی
تەنیا له چوار پیتایه! ^{۲۹}	به ئیملا ی کوردی مه تەل

(۳۰)

یه کهم شاعیرمان هەر به ناو بیستراو	حهوت پیتی کوردی بۆی نهبن به ناو
یه ک و پینج داری گه وره ی شیرین بهر	له یه ک هه تا چوار تابووت دینه دهر
یه کهم و حه و ته م له گه ل شهش و دوو	گشت کهس هی چه وری نه کا ئاره زوو
زۆردار خستووینه گیره و که شه کهش	لهشی پرووت کردووین له یه ک پینج و شهش
نه گهر شاعیری دیرینی گهلت	ناسی، ههر بزی قه له م و پهلت ^{۲۰}

(۳۱)

هۆی حه سانه و هی سه ره	له گه ل سه ر سوار و که ره
به لام کهر ههر له ژیره	هینده بخیژ و بیره
نه و نه بنی کورد بیه وئی	هم ژیر، هم سه ر نه که وئی
زیره کیی خۆت بنۆته	هم مه ته له هه لینه ^{۲۱}

(۳۲)

وینهی مه ته لم له نو پیت پینکها ت	شیعری چۆته ناو گۆرانسی ولات
نه خوینده وار بوو، به لام داستانی	خوینده وارانیش نرخیان نه زانی
له یه ک تا کوو سی له پروا و ده ردی	له یه ک هه تا چوار سه ری پی نه شکنی
له شهش تا کوو هه شت پینجیسی له سه ر	چل زمان نه دا له زولفی دولبه ر
سیان و دوو له گه ل شهش و پینج، به ک، حهوت	له م شاره ی ئیمه ی برپوه سه ر هوت
مه ته ل هه لینی و بزانی کییه	ناوت به زیره ک دانین به جیه ^{۲۲}

(۳۳)

مه ته لی به دکار له حهوت پیت پینک دئی	نازی وه ک ئه سه پی خوینی خه لک نه مژی
یه ک و دوو دهسته، پینج و شهش و حهوت	باوهشین نه کرئ هاوینان که حهوت
پینج و شهش، سی و حهوت له ناو ریشم نه درئی	له خه رمان حهوت، سی، یه کی پی نه برئی
پینج و چوار و سی پهنج نه با وه ک با	وه ک پینج و دوو سی و یه ک له سه ر نه دا
نه گهر هه لینی مه ته لی ناساز	نرات بۆ نه کهم ببی سه رفه راز ^{۲۳}

(۳۴)

مه ته ل برپره ی پشتی ولا نه	سه ره رزه گهرچی په رپووت و لانه
له شهش پیت پینک دئی و شهش هه تا چواری	له ناو پهنگا نا پهنگینکه دیاری
شهش و دوان و یه ک دهنگی لیوه دئی	سیان و دوان و چوار دهعبای تیا نه نوئی

یه ک و چوار له گهل دووهم و پینجهم یه ک تا چوار بی سی دهمه و ههنگوینی بزانی مه تل کام چیا ی به رزه	ناوینکه له ژار تالتره به دهم ههنگوینیک به گوئی نه دا شیرینی ههزار نامه خواهات له سر ژین فرهزه ^{۳۴}
---	---

(۳۵)

مه تل شوینه زای شاعیریکه زل له جهوت پیت پیک دئی و دووی دووباره به له یه ک تا سیانی وه ک پینجه تا جهوت پیتی به کم و دووهم و جهوته م پینج و دوان و چوار زولفی نازداره وه لام هه لیتی ده ره خه ی ژیری	شاعیر خوی گلی ناو نه با به کل هه مو قوناغیک دوور له م شاره به چوارهم سه ر زلی خاوه ن کلکی جهوت کوتانی باو بوو به لام نیستا کم سیان و دوان و شش له دوور دیاره مه تلزانیکی به هوش و بیر ^{۳۵}
---	--

(۳۶)

چوار پیت وه ک یه ک تاق و جووت ده وره یان دا کلاوسور نه م مه تل به زانی	قه لای باو باپیری زووت قه لایان کردیت خاپوور وه ستای بهیت و داستانی ^{۳۶}
--	---

(۳۷)

په نجه به ره به ی هه لگره نه وه ی نه یکا به په نجی شان نه گه ر زانیت مه تل چیه	له خانوودا پروو له دهره هاودووکاتی ناسنگه ره نامه خواه کت له سر سه ره ^{۳۷}
--	---

(۳۸)

له نو پیت پیکهات مه تل ی نه شکهوت نیستاش نیسقانی که لله سه ری کون به بی ناو نیشان هه لیدیتی کورد سه د دهسته پایوی نازا و خیزاندار	کانی زوو نینسان له ناویا نه خهوت تیا پیشان نه دا نینسان نه ژیا چون! سرنج له مه عنای نه م شیره با ورد: یو یادبان کردیان تا سه ر به هه وار ^{۳۸}
--	---

(۳۹)

مه تلینکه سه ر لی تیکده ر دوو جار بیت و ناوی به ری	کیواوکیو دهشت نه داته به ر باوکی مثال هه لته دا سه ر ^{۳۹}
---	---

(۴۰)

به هیلەك ئارد نه پێژن	شتیكى لى نه پێژن
سەرى پێه و پنى سەره	به پێنج پیت ناوی به ره
پێنج پیتی ئیملاى كوردی	نه گەر زوو زانیت وردی ^{۴۰}

(۴۱)

شوئنه زای پیری شیعی گۆرانى	له حەوت پیت پێك دى وشەى دوولانى
له یهك تاكوو سى بارانى شهسته	یهك و پێنج و شەش رپی پروانین بهسته
منال حەز نه كا له سى، دوو، شەش، حەوت	کى کردى شەش، دوو له گەل یهك هەلکەوت
به بى چوار، شەش، حەوت مه تەل هەلپینى	«زین، پى لى نه نى هونەر نه نوێنى ^{۴۱}

(۴۲)

مه تەل شەش پیت له دهشتى به پیت	گرده و منارهى راوه ستاوى قیت
پیتی یهك و دوو و سێهه و شهشم	پرووی کرده نزمی ناو نه بری به تم
چواره و پینجهه سى بچینه سەر	تا نه کرته وه دهنگ نایه ته ده ر
یه کهم و پینجهه له گەل شەش و سى	گۆله و له دیم و له به راو نه روئ
که چووته شاری دیرینی مه تەل	له گەنم پر که گیرفان و باخه ل ^{۴۲}

(۴۳)

مه تەل بۆ کورد پێك به شەش پیت پێك دى	چوار و پینج و یهك به هار زۆر نه بى
چنوار و دوان و شەش بکێله به هار	پاییز میوژت نه بى شەش، پینج، چوار
له سه رته یهك و دوان و شەش و چوار	گشت سى و دوو و چوار و شه شیکى به هار ^{۴۳}

(۴۴)

وه ره دروست کهین له نو پیت مه تەل	داخ به رینه سک خوای شەری چه پەل
نه گەر له باتی پیتی پینج و چوار	واوێك وه رىگری له کۆترى نازدار
نه مچا پیتە کان پاش و پشتر خەى	دوایی به وردی له گشت سرنج دهی
نه پیت به مهشت، به مهشتى نیاز	چۆله کهى بۆته مهلى «خوش ئاواز» ^{۴۴}

(۴۵)

حەوت پیتە نه مجاره، نه گریسه مه تەلم	له دهستی زۆرى چهشت پروژى خۆى کۆمهلم
له یه کهم تا شهشم خشوکی ژارداره	حەوت و شەش له گەل دوو کراسی په شمارة

حهوت و چوار له گهل دوو بلنده و سيان و چوار
 ههركه سئ تينوتى بۆ نه ورؤز بنوتنى
 دهسته يه و يهك، شەش، پىنج هاواره له نازار
 بىنگومان ههول نه دا مه تهلم هه لىيى^{۲۵}

(۴۶)

مه تهلم پىتى جهوته و ئاسانه
 يهك و دوان و سئ سه رجهمى زورى
 يهك و چوار و دوو له گهل سىيه مين
 حهوت و شەش و سئ له سهركولمى ئال
 بزانه چىيه مه تهلى به هار
 گەشە و بۆنخۆشە و به رهنگ زور جوانه
 پىنج و شەش و حهوت مه لبه ندى زورى
 نه درى، به شانا چهرمىكه په شمين
 وهك داخى په رهى گول دىته خه يال
 با ئافهرىشت بكه ن هه زار جار^{۲۶}

(۴۷)

مه تهله كه م شەش پىتیه
 به لام زىخى وهك يهك و سئ
 وهك بهردى يهك، شەش، سئ رهقه
 به لام رهق بى يان ئاسان بى
 ئاوانه خوازى برسیه
 يهك، دوو، چوار، پىنجىش نه يناسئ
 دان له ترسى گازی لهقه
 زوو بۆت هه لىيى مه بهست نان بى^{۲۷}

(۴۸)

له يهك تا سئ سالى پىشوو
 يهك، دوو، سئ، پىنجى له سه ربى
 له شەش بۆ چواره م بالداره
 جىگابه كه نه م مه تهله
 له زور جىگای نه م دنياه
 به ژماره هه شته پىتى
 له حهوت تا نو حالى پىشوو
 ورگى خواوه نه ماع نه درى
 بى هه شته م پىت به لاماره
 لای ئىمه پرله نه مهله
 دلسوزانى گهلى تياه
 هه لىيى زرنك و زىتى^{۲۸}

(۴۹)

له شەش پىته كهى جووتى پىش و پاش
 له سىوه بۆ پىنج كزى و بىدهنگى
 ههركهس له يهك تا چوارى زور بى
 تا ئىستا نرخی ئىجگار گرانه
 بزانی مه تهل سه وزه ي روو سووره
 قسهى منال بۆشت جوان بى و پاش
 يهك تا سئ زستان مايه دىتهنگى
 دهزگا و دووكانى ياخوا هه مۆر بى
 تاوانىش دياره هى شاره وانه
 نه لىيى له وزه كىرین ئای دووره!^{۲۹}

(۵۰)

دووکەل ئەکا و ئەسووتی	مەتەل لە چوار پیت پێک دێ
یەك، دوو چوار مایە پێمین	یەك، دووی شیرین وەك هەنگوین
سەر بەست بواوە بازارمان	بۆمان ئەبوو هۆی سامان
ئەم مەتەلەش هەڵبێتە	هونەری خۆت بنوێتە

(۵۱)

ئاو ناخوا بەرپیتی تا ئەكەن بە حەوز	مەتەلی حەوت پیت زەنگی کلاوسەوز
باش ئیعدام پێنج، چوار، سێ و حەوتی فەرزه	مەلەلوا سراوی بن لقی بەرزە
چوار و پێنج، سێ و یەك سەرۆکیکی دوور	یەك، دووی تۆز ئەکا، یەك، دوو، چوار لای ژوور
کێ ئەیکا و کێی تر بۆی ئەخوا؟ دیارە!	ئەمیش هەر بەری پەنجی جووتیارە

(۵۲)

چەرخ و فەلەك دینیتە جۆش	حەوت پمیتە مەتەلی خۆش
سکـتیری و گەردن ئازادی	لە یەك تا چوار پۆزی شادی
سێ و چوار نیوێ کۆمەلی من	لە سێ تا حەوت بابەتی ژن
چوار، پێنج هەروەك شەش، حەوت وایە	لە چوار تا شەش زادی خواوە
سرنج بەدی مەتەل دیارە	سێ و پێنج و شەش هۆی هاواری

(۵۳)

لە ئارداوە و بێ پیتە	مەتەلەكەم پێنج پیتە
سێ پیتی دواویی یەكە	باش و پێشی وەك یەكە
دیارە هونەر ئەنوێنی	ئەم مەتەلە هەڵبێنی

-
- (۱) سینما. (۲) کۆتری ناشی. (۳) رادیۆ. مەلۇستا گوران پاشان جارێکی کەش ئەم مەتەلی بۆ کردووەتووە و لەم جاری دوو هەمدا دوا نیو بە پیتی بەم جۆرە گۆڕیوە:
- ئەخوێنم بەستە ی جوان جوان
- (۴) قوتابخانە. (۵) پاندان. (۶) سەرتاش.
- (۷) مارینج. (۸) ژین. (۹) جگەرمی پاکەتی عیراق.
- (۱۰) استعمار (بە ئێڵاڵی عەرەبی). (۱۱) مێز. (۱۲) پێلاو.
- (۱۳) پۆزنامە. [بۆ دەرهێنانی وشەی «پۆزنامە» لە هەمان ژوور، ئەبێ پۆتووسی کۆن بگرێتەبەر. م.م.ک.].
- (۱۴) پرتقال. (۱۵) خانو (خانوو). (۱۶) وان.
- (۱۷) تەلەفون. (۱۸) قوتابخانە. (۱۹) جاسوس (جاسوس).

- (۲۰) سینگمان ری. (۲۱) گرجان. (۲۲) دراو.
 (۲۳) شانه. (۲۴) ماسی. (۲۵) مندل. (۲۶) مهوله وی.
 (۲۷) نابونه (نابونه). (۲۸) پشیمان. (۲۹) مارس.
 (۳۰) ترموکی (علی ترموکی). (۳۱) سرین. (۳۲) بردمشانی.
 (۳۳) دهره به گک.
 (۳۴) زاغروس.

که ماموستا گوران یا همر مه تله دانه رنکی تر مه تله کی دانه ناو له ژینا بللو نه کرایه وه، خورنده واران وه لامیان نه دایه وه و مه تله که یان هله ته و وه لاهه کانی نه وایش له ژماره داهاتووه کاند بللو نه کرایه وه. نمانه زوریشیان به شیر وه لامیان نه دایه وه. له وه لاهه نه مه تله دا سه لاهی برام چهند به بیتیکی نووسیوو ماموستا گوران له ژماره ۱۸۳ ی ژیندا بللوی کردنه وه. سه لاه نه یزانیوو مه تله که ماموستا گوران خوی دایاوه، له وه به بتانه یلدا رخنه ی له وه گرتیوه که بوچی خاوه ننه تله له جباتی «زاگروس» نووسیوه «زاغروس» و نووسیوی:

به لام مه تله نووس فدرز یو له سه ری
 «گاف» دانی له جینی «غه یین» ی جیگری
 وا دیاره کوردی لا ناد یاریه
 کوردی نووسینی به ینگاریه
 ماموستا گورانش نه مه به تی یو وه لام خستیه سه ره لاهه که ی:
 مه لا بچکوله ی یین له «گاف» نه نه را
 له بهر تو «غه یین» ی نووسیوه نووسه ر

م.م.ک.

- (۳۵) خاک و خول. (۳۶) دمد، قه لای دمد که خانی له پزیرینی تیا کوژرا.
 (۳۷) پهنجه ره. (۳۸) هزار میرد، نه شکو ته نه ترخیه که ی پشی جیشانه له روظناوی سلیمان.
 (۳۹) با. (۴۰) که په ک. (۴۱) ناوگوزی، شوتنه زای مهوله وی و عه شیره ته که ی.
 (۴۲) هه ولیر. (۴۳) نه ورز. (۴۴) ناشیخواز.
 (۴۵) ازدهاک [نه زدهاک]. (۴۶) [گولمباخ. به لام له جباتی (گولمباخ)، (کولمباخ) ی لی دهر نه مچی.
 م.م.ک.]. (۴۷) کوئیره.

(۴۸) پارلمان. مه تله که له «ژین» دا به م جوړه نووسراوه نه وه، به لام نیوه به یی دووهمی هله یه کی تیا به چونکه نه لی: «له حوت تا تو حالی پیشوو. هله که له وه وه به که مه تله که هشت پته و تو پت نیه و مهبست له نیوه به به ته که دهر نا که وی نه نانت نه گهر حالی» بش به مالی» بخوئینه وه. م.م.ک.

- (۴۹) نمانه. (۵۰) توتن (توتن). (۵۱) بانجان.
 (۵۲) جه زنانه. (۵۳) که په ک.

کۆمەڵەی یازدە هەم

هەمە چۆرە

منتقدی إقرأ الثقافي

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

(۱)

له تاوی فیرقەتی یارم دَلَم داتم پەرزمانە وە کوومەجنوونی حە، وتلی کە ژ و دەشت و یابانم^۱

(۲)

زارۆلە و مەعووم بێ گوناھینمی ئیسلام زادینمی، ئیسلام خواھینمی
عەزما جەزما، پەیی وەنە و عیرفان عیرفانا وەحشی کەرۆ بە ئینسان^۲

(۳)

ئە کاکە کەمال! شاعیری خوشخوانی ھونەرمنەند بۆلبول نیە، تۆی تەیری تەرەنوم لە سەھەردا
دە ک خوش بێ دەم و پەنجە و نووکی قەلەمی تۆ بۆ دادی کە دات کاکە لە مەیداتی ھونەردا^۳

(۴)

بە دَلخووشی و بە تارە ک حاجی حەجتان موبارە ک!
چوونە سەر بیری زەمزەم، جوان جوان شتان دەست و دەم!
چوونە کتیی عەرەفات، تیر تیر کردتان موناجات...
بە دَلخووشی و بە تارە ک، حاجی حەجتان موبارە ک!
لە سەفاوە بۆ مەرۆ، یە ک یە ک گورتان بەستەو!
حاجی حەجتان کردەو، گۆی ھونەرتان بردەو!^۴

(۵)

گەنم گەنم لە پینجەیی بێ دەستی دز لە خوێ پەنجەیی بێ
گەنم نابێ لە پینجەیی بێ گەل بێ هیوا لەم پەنجەیی بێ^۵

(۶)

لە بەغدا ی تەمووز، لە مووسلی ئازار خۆنمان کرد بە پەنگ، بۆ گۆلی بەھار
تا جەژنی گەلمان گۆلی ئازادی بۆن بکا و دلی پر بێ لە شادی^۶

(۷)

شۆرشی تەمووز نەورۆز باس ئە کا دیجلەمان پرووی دەم لە ئاراس ئە کا
بۆیە ھەلەلە ی جەژنی ئەمسالمان گۆیی دوژمنانی گەلمان کاس ئە کا

(۸)

پرووی دنیا سهوزه و ناویه ناو پرهنگین لوونکهی شاخ سپی و پرهنگی ئاسمان شین
له دنیای جوانی جهژنی نه ورؤزا به خوشی و شادی و سه ریستی بژین

(۹)

جهژنی گهله و جهژنه پیرؤزه ی لاوان شادی و هیوای له گشت دلنیکا بزوان!
ئه ی جهژنی گهل وه ک دواپؤزی گهل خوش بی! سه راتسه ره ناشتی و ئازادی و نوش بی!
له ئاههنگی برایه تی گهلانا، مه شخه لیک بی توش له ناو مه شخه لانا!^۷

(۱) ئهم به بته به بته به کمی به کمین غهزلی مامؤستا گورانه که له سهردمی مالمدا وتویه تی. برهانه: رهفیق حیلی، شیعرو ئه دمیاتی کوردی، بهرگی دووهم، ل ۱۵۱، بهغدا، ۱۹۵۶ م.م.ک.

(۲) مامؤستا گوران ئهم چوارینه هه ورلمیانی له سه رتهای سالی خوتندی ۱۹۲۷-۱۹۲۸ دا که قوتبخانه ی سه رتهای له ته وتله کراوه ته وه، بۆ ماله قوتایه کان داناوه و بی له بهر کردوون. له م چوارینه وه به ئاشکرا دیاره که گورانی مامؤستا به مبهستی به ره ره چله نه و می نه و کۆنه به رسته نه ی داناوه که خوتندی نونی قوتابخانه بان به کفری و بیدینی نه دایه قه له م. ئهم چوارینه مان له ره یگی مامؤستا ره مشید هه ورلمیه وه ده سگیر بووه. م.م.ک.

(۳) که ئهممه د موختار جاف له سالی ۱۹۳۴ دا له گوئی ئاوی سیروان نه کوزری، عملی کمال بایر ئاغا به پارچه شیعرنکی پرسۆز نه بلاوتیه وه. که مامؤستا گورایش نه و پارچه شیعره نه یی، به م چوارینه به سولسی عملی بایر ئاغا ی لسه ره نه کا.

شایانی وته تیه به ره له وهی ئهم چوارینه به له گهل پارچه شیعره که ی عملی کمال خوتدا له دیوانی ده یاری شاره زووره دبیین، به ده سنوس ده ستان که وتبو، دوو وشه ی خو شخوانی هه نه رمه نه ی تیا نه بو له جاتی نه وانه وشه به کی مشیرین وه بوشایه ک هه بو، بۆ به بۆچوونی خو مان وه مان بریاردا که نه ی مشیرین نه غمی توه بی. ئیشتاش که به بته نه و می له دیاری شاره زووره نوو سراه، نه ی نوو سه وه، هه ره لسه ره راکی خو مانین و لامان وایه نه و وشه ی مشیرین هه له خو را یی نه هاتووه و ئه سه له کی مشیرین نه غمی تویه و مامؤستا عملی کمال که شیعره کانی خو ی چاپ کردووه، چوارینه که ی مامؤستا گورانی به باشی له به رنه بووه و خو ی به نه یچه رسته ی خو شخوانی هه نه رمه نه د، پری کردو ته وه. به لگه شمان: به که م بوونی وشه ی مشیرین هه دووهم هاو سه نگی مشیرین نه غمی توه و نوو کی قه لمی توی نیوه به بته سیه م و سیه میش گونجانی نه غمه هه له گهل به لول، و ا نه رنه نوم وه مسه ره ی نیوه به بته دووهمه د. م.م.ک.

(۴) مامؤستا گوران ئهم پارچه شیعری کانی داناوه که له عه به یلی مامؤستا بووه. دیاره به مبهستی وته و می له پیشوازی لی کردنی حاجیاندا دایناوه. م.م.ک.

(۵) له سه رتهای سالی ۱۹۵۴ دا هه لپژاردنی ئه نه جو مه نی شاره وانی سلیمانی به ده سه وه بو. میری پینج کسی بۆ خو ی ده ستیشان کردبو. میله تیش پینج کاندیدی هه بو، دیاره نه بو له وه هه لپژاردن هه دا نوته زه کانی میری بیه نه وه. گوران ئهم چوارینه ی له بشی به ی پینک نه ی زینی رۆژی ۱۸/۲/۱۹۵۴ دا به بۆ نه یه وه بلاو کرده وه. م.م.ک.

(۶) مامؤستا گوران ئهم چوارینه و دوو چوارینی پاشه و می بۆ چاپ کردنیان لسه ره کارتی جهژنه پیرؤزه ی نه ورؤزی سالی ۱۹۵۹ داناوه. م.م.ک.

(۷) مامؤستا گوران ئهم سه ی به تی له ۱۹۶۰ دا به داوی لاوانی دیمو کراتی سلیمانی داناوه و نه وایش لسه ره کارتی جهژنه پیرؤزه له چاپان داوه. م.م.ک.